

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

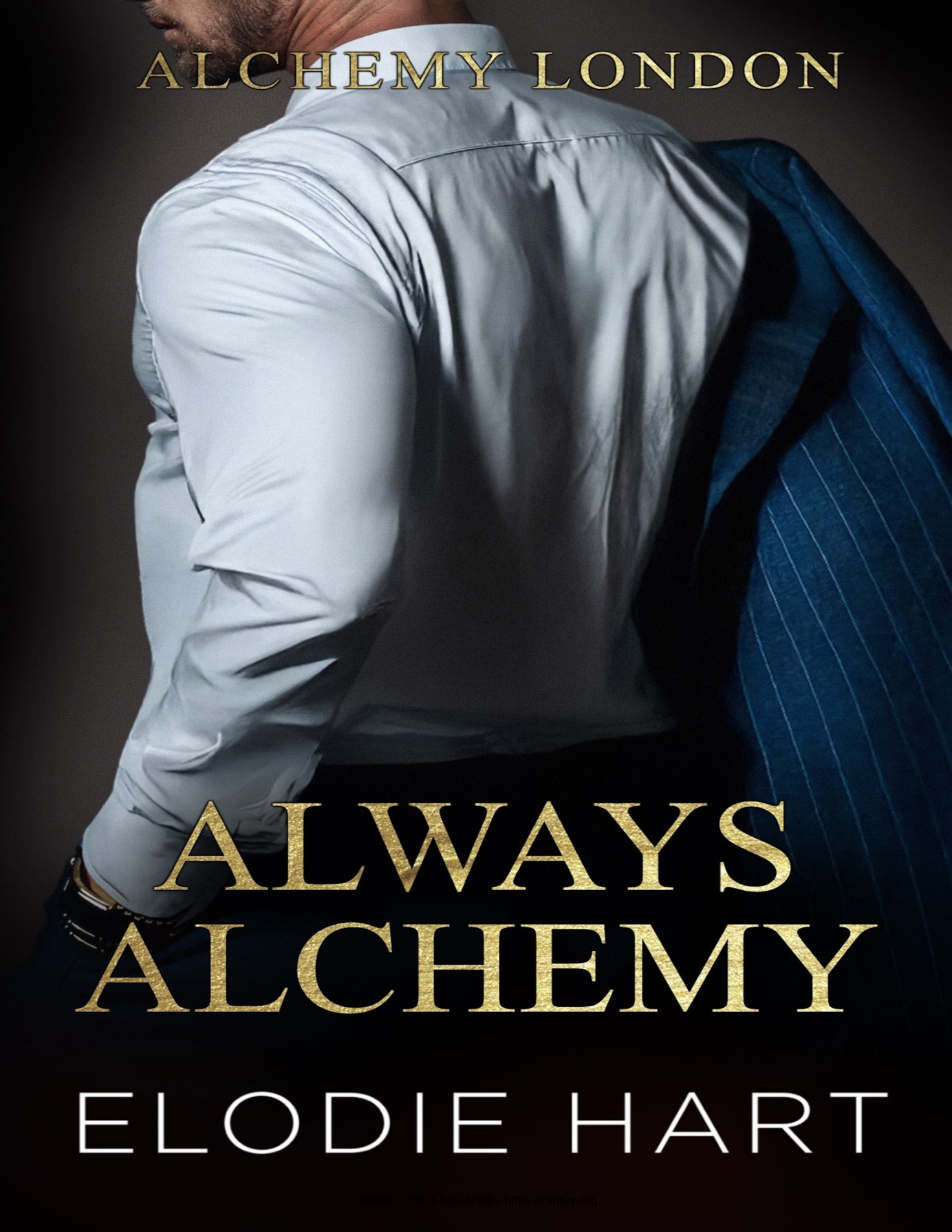
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



ALCHEMY LONDON

ALWAYS
ALCHEMY

ELODIE HART



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

HER ZAMAN ALKEMİ

ELODIE HART

ALCHEMY YAYINCILIK LTD

Telif Hakkı © 2024 Sara Madderson Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

E-kitap kapak fotoğrafı Wander Aguiar'ın izniyle.

Sıcak için gelen, kalp için kalan ve bu adamları ailesi gibi seven herkes için.
TEŞEKKÜRLER.

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

1. [Sok onu bana, bayım.](#)
2. [Çay ve Hakikat Bombaları](#)
3. [Zihninizi Temizleyin](#)
4. [Okullu Olmak](#)
5. [Pater Noster](#)
6. [Berrak, Parlak ve Sevgi Dolu](#)
7. [Seksi Gizli Servis Ajanları](#)
8. [Çıplak Bırakılmış](#)
9. [Bir İşeme Yarışması, ama Spermlı](#)
10. [Bu adamları alıyorum](#)
11. [Sonsuza dek](#)
12. [Korkmadan Sevmek](#)
13. [Göze Göz](#)
14. [O Kutsal Gece](#)
15. [Sağımhane](#)
16. [Büyük D \(Spoiler: Dick değil\)](#)
17. [Bağlar ve Sınırlar](#)
18. [Orman Cesareti](#)
19. [Takviminizi İşaretleyin](#)
20. [Işıklar, Kamera ve Bol Aksiyon](#)
21. [Suçüstü Yakalandı](#)
22. [Kırk Aşk](#)
23. [Muhteşem Spa Kardeşliği](#)
24. [Zafer Günleri 2.0](#)
25. [Ve Sonra Dört Kişi Kaldı](#)
26. [Genetik Karma](#)
27. [Sabah Zaferi](#)
28. [Faydaları Olan Üvey Anneler](#)
29. [Anton'un En Kötü Kabusu](#)
30. [Adı Fransız, Doğası Fransız](#)
31. [İtfaiye Araçları, Peri Kanatları ve Bulunan Aile](#)
32. [Auld Acquaintance](#)
33. [Audacity](#)

[Önizleme Elodie'den](#)

[bir not](#)

Teşekkür

ÖNSÖZ

Sevgili okuyucu,

Bir an için beni eğlendirin lütfen. İsterseniz, tül gibi, ruhani kanatları olan ve istediği zaman ve mekanda uçabilen en güzel kelebek olduğunuzu hayal edin.

İstedığınız yere inebilir ve en mahrem sahneleri gözlemleyebilirsiniz. Hiçbir insanın göremeyeceği şeyleri görebilirsiniz. Duvardaki bir sineğin çok daha göz alıcı, çok daha muhteşem bir versiyonusunuz.

Always Alchemy sizin büyü kelebek deneyiminizdir. Uçun. Süzülün. Bir sahne ilginizi çektiğinde, oyalanacaksınız. Sevdiğiniz karakterlerin mutlu ve iyi olmasından memnun olduğunuzda, yolunuza devam edersiniz.

Bu kitabın size üç tür deneyim sunmasını istedim: büyük anlar (bilirsiniz, doğumlar ve evlilikler-ölümler yok), rastgele komik anlar (sizin için tek bir kelimem var: takvim) ve ayrıca sessiz anlar.

Hepimizin derinden aşık olduğu, bana çok gerçek ve canlı gelen bu harika insanların gelecekteki yaşamlarını düşündüğümde, sessiz anlar hakkında çok şey düşünüyorum. Yıllar geçtikçe tüm bu hayatların çevresinde gezinen o büyü kelebek versiyonum sadece ihtişamı görmek istemiyor.

Sıradan günlerde, bir odada sadece en sevdiği insanların olduğu ve aralarındaki sevginin hissedildiği o zamanları görmek istiyor.

Bir şey daha var.

Tüm bonus epilogları bu kitaba dahil ettim. Öncelikle, bunlar *Always Alchemy*'yi düşünmeden çok önce çiftlerimin geleceklerine dair umutlarımı ve hayallerimi (ve iğrenç fantezilerimi) içeriyordu. Bu gelecekleri yeniden yazmak gerçekten tuhaf olurdu. İkinci olarak, indirme verilerinden okuyucuların yalnızca küçük bir kısmının bonus sahneler için kaydolduğunu biliyorum. Umarım kitabın temposuna uyması için burada sunduğum hafifçe değiştirilmiş formatta onları tekrar ziyaret etmekten keyif alırsınız.

Son olarak, hepimizle birlikte bu yolculuğun bir parçası olduğunuz ve kalbinizi Alchemy ailesine açtığınız için tüm kalbimle teşekkür ederim.

Sevgiler,
Elodie xx

İÇİME SOKUN BAYIM.

MADDY

I Belle Charlton'ı öldüreceğim.

Sadece nefes al, dedi. Sadece nefes al. Bu çok güzel.

Nefes al, kırımın kenarı. Bana vücudumun bir nilüfer çiçeği gibi açılacağını söyledi, alıntı yapıyorum, gerçekte sadece dört santimetre genişledim ve kocamın vücuduma koyduğu bu bebeğin etrafında sıkılmış lanet bir Venüs sinek kapanı gibi hissediyorum.

Şimdi baktığımda kafatası, herhangi bir bebek versiyonunun doğum kanalından başarıyla geçemeyeceği kadar büyük görünen koca.

İçime bir bebek koymasını için yalvarıp yakarmadığımı iddia edeceğim kocam.

Eski en iyi arkadaşşıma dönelim.

Lotus çiçeğinden bahsettiğinde saçmaladığını anlamalıydım.

Artık üç şey benim için çok açık:

Bir. Nefes almak yavaş bir akıştan geçmek içindir, doğum için değil.

İki. Bunun güzel bir yanı yok.

Üç. Bir saniye içinde pes edip her yeri inleteceğim ve bu lanet hastanenin muhtemelen etkileyici tedarikinde bulunan her bir ilacı talep edeceğim. Bu gaz ve hava saçmalığı kesmiyor. Aksine, kendimi çok susamış ve çok hasta hissetmeme neden oluyor. Görebildiğim kadarıyla tek avantajı, Zach'in elini ısırmaaya yönlendirmeyi tercih ettiğim şiddetin her onsuyla ağızlığı sıkıştırma yeteneğidir.

"Bundan nefret ediyorum," diye inledim. (Bu aslında bir taviz. Asıl söylemek istediğim senden *nefret* ettiğim).

"Biliyorum bebeğim," diyor Zach, tamamen etkisiz bir şekilde sırtımı ovarak. "Çok iyi gidiyorsun.

"Hayır, değilim" diye inledim. 'Dört santimetre. Daha yaşıam var.

"Sadece nefes al-" diye başlıyor, sonra duruyor. Yüz ifadem bu fikir hakkında tam olarak ne düşündüğümü ona yeterince ilettiğini varsayıyorum. Onun yerine 'Ebeyi çağırayım' diyor.

"Bekle. Başka bir büyük kasılma beni yutarken kelimeyi zar zor çıkarabiliyorum. Vücudumun içinde yükselmesi, kütle toplaması ve beni acıyla tüketmesi, şimdiye kadar yaşadığım en uğursuz şey. Üzerinize doğru gelen korkunç bir AF kasırgasını izlemek gibi, ama vücudunuzun içinde. Acı, şimdiye kadar bildiğim hiçbir şeye benzemiyor ve beni yanlara savuruyor.

Şimdi aptalca geliyor ama doğum sancısıyla ilgili tüm korkum bebeği dışarı itme kısmı etrafında dönüyordu. Vajinam ne kadar ağrıyacaktı? Ya yırtılırsam? Ya bebeğin Zach-French büyüklüğündeki kafası güzel amımı sonsuza dek mahvederse?

Acı veren kısmın önce geldiğini hiç ama hiç düşünmemiştim. Sanki vücudum dev bir çamaşır makinesi gibi, içindeki her kas bu insan güllesini dışarı atmaya hazırlanırken çalkalanıyor. Kasılmalar, tüm gıda zehirlenmesi krampları ve yaşadığım tüm regl ağrıları gibi, bir araya getirilmiş ve bir milyon büyütülmüş.

İnanılır gibi değil.

Kasılmanın sonunda yere yığılıyorum. Ağlıyorum. Bu yataktan ve bu odadan *hemen* çıkmak istiyorum. "Sezaryen istiyorum," diye ağlıyorum. "Bir tane daha yapamam.

Kocam suratsız görünüyor. Endişeli suratsız gibi, kızgın suratsız gibi değil. Şu anda, bunu daha önce iki kez yapmış ve tişörtleri olan bıkkın bir adamdan çok, bir eşini çoktan gömmüş ve diğer eşi için en ufak bir riski bile göze alamayan bir adam gibi görünüyor.

Zile iki kez sertçe vuruyor, sonra elimi sıkıp bırakıyor ve kapıya doğru ilerliyor.

"Hey," diye bağılıyor en iyi sesiyle, "*benimle taşak geçme*. "Bayan Readey'nin *hemen* buraya gelmesini ve bir anesteziist çağırmasını istiyorum.

Tanrım, kocamın o koca sikini sallamasına bayılıyorum.

Tüm bunlar bittiğinde tekrar içime sokmasına bile izin verebilirim. Bu bebek pelvik tabanımı mahvetmeyi bitirdiğinde muhtemelen yanlara dokunmayacak olsa bile.

Muhtemelen acınacak haldeyim. Kadınlar bunu pis gecekondu mahallelerinde ve uzak kırlarda günün her dakikası yapıyor. Burada, Londra'nın en köklü hastanelerinden birinin özel doğum bölümündeyim ve birazcık acıyı bile sindiremiyorum. İstedğim kadar ilerlememiş olmanın tek iyi yanı, kasılmaların hala birkaç dakika arayla olması. Hızlandıklarında nasıl başa çıkacağımı Allah bilir.

Yatağın üzerinde duran telefonumun ışığı yandı. Kısmen gerçekten vajinası olan insanlara içini dökmek, kısmen de dikkatimi dağıtmak için kasılmalar arasında Alchemy kızlarına mesaj atıyordum.

Sonuncusundan önce, beklentilerimi yanlış yönettiği için Belle'e bazı anlaşılmaz ölüm tehditleri ile birlikte bunun ne kadar acı verici olduğuna dair kötü yazılmış bir rant gönderdim.

Aida aşağıdaki şekilde yanıt verdi:

Burada kahraman falan yok. Biraz ağrı kesici al ve hemen yap.

Ben de cevap verdim:

Ertelemeye çalışıyorum. Doğal yollarla yaparsam daha iyi olur. Bunun başarılı bir doğum olmasını gerçekten istiyorum.

Aida az önce bu perspektife ilişkin görüşünü ifade etti:

BENİ DINLEYİN. Başarılı bir doğum, anne ve bebeğin sağlıklı olduğu bir doğumdur. TAMAM MI? Başka bir şey yok. Lanet doğum havuzunu ve balina müziğini unutun. Ağrı kesiciye ihtiyacınız varsa alın.

Tanrım, onu seviyorum. Zach yatağa geri döndüğünde telefonu kaldırıyorum ve yazabildiğim kadarını yazıyorum.

K xxx

Anestezist nihayet geldiğinde ona bakıyorum. Hayatımda gördüğüm en melek gibi insandı. Hayatımda hiç kimseyi gördüğüme bu kadar mutlu olmamıştım. Ama devasa epidural iğnesini çıkarıp onunla oynamaya başladığında ihtiyatla bakıyorum.

Doğum öncesi öğretmenimin sözleri zihnimde oynuyor.

Eğer iğneden korkuyorsanız, epidurale yeterince ihtiyacınız yok demektir.

Siktir et onu. Eğer bu adam elinde uzun bir kurşun boru sallayıp onu omurgama saplayacağını ve epidurali oradan vereceğini söyleseydi, ben de kabul ederdim. Bana kalırsa, istediğini yapabilir.

Beni yan çevirirken 'Sana tam bir omurga bloğu yapmayacağım' diye uyarıyor. "Çalışmak için biraz acıya ihtiyacın olacak, tamam mı?"

Çalışmak için biraz acıya ihtiyacınız olacak, şimdiye kadar duyduğum en büyük saçmalıkla orada olabilir, ama her neyse.

"Tamam," kabul ediyorum. *İçime sok bayım. Sahip olduğun her şeyi bana ver.*

Kocama uzunca bir süre söyleyemeyeceğim sözler.



BU BEBEKLE YAPAMAM.

O kelimenin tam anlamıyla gördüğüm en güzel insan.

Gözleri kocaman, irisleri gök mavisi. En yumuşak siyah saç tutamlarına sahip (babalık testi gerekmiyor) ve ne fazla pişmiş ne de az pişmiş... hiçbir şeyi yok. O sadece *mükemmel*. Süper zeki olacağını şimdiden söyleyebilirim ve ateşli kocamda seçtiğim mükemmel fiziksel ve entelektüel gen havuzu için sessizce şükrediyorum.

Ama en güzeli onun küçük ağzı. Minik bir gül goncası gibi ve onunla yaptığı her küçük şeye kafayı takmış durumdayım. Sadece birkaç saatlik ama şimdiden ana hareketlerini biliyorum.

İşte ağzının kesesi, etkilenmemiş ve düşünceli.

Küçük dudaklarını birkaç hafta içinde gülümsemeye dönüşeceğini bildiğim bir şekilde birbirine bastırması var ve gerçekleştiğinde beni öldüreceğini de biliyorum.

Ama şu anda en sevdiği hareket, ağzını minik bir yavru kuş gibi açıp gözlerini kapayarak annesinin kocaman memesini körü körüne aradığı kökleme hareketi. Bu *şimdiye kadarki* en şirin ve en akıllıca şey.

Adı Jonny.

Jonny ismini her zaman çok sevmişimdir, bunun bir nedeni de küçükken İngiliz rugby yıldızı Jonny Wilkinson'a büyük bir aşk beslememdir - ancak bunu Zach'e söylemedim. Artık sarışıklık dönemimi geride bırakmış olabilirim ama bu ismi hala seviyorum. Sağlıklı ama küstah bir isim ve Zach'in de hayranı olduğu ortaya çıktı, gerçi doğum belgesinde ona Jonathan dememiz için ısrar ediyor.

Jonathan ismi hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Her zaman "thon" ile bitmesi gerekiyormuş gibi geliyor, maraton gibi. *Jona-thon*. Yani, tamamen kare bir isim. Babasına çekerse inek olacağından eminim (bunu havalılıkla yumuşatmak için elimden geleni yapacağım ama Fransız genlerinin güçlü olduğundan şüpheleniyorum. Yani, şu saça bak). Her neyse, Zach'in bir avukat ismine ihtiyacı olduğu ve Jonny'nin bunu karşılamayacağı fikrini anlıyorum.

Ona Jonathan adını vereceğiz, ama Jonny diyeceğiz ve o şimdiye kadar yaşamış en harika küçük çocuk olacak.

Yine kökleme şeyini yapıyor ve onu tamamen şişmiş göğsüme aktarıyorum ve birkaç hareketten sonra meme ucumu belli belirsiz ağzına sokmayı başarıyorum. Kahretsin, o minik diş etleri *çok güçlü*. Ve sütüm gerçekten düzgün bir şekilde geldiğinde ne kadar porno görüneceğimi hayal bile edemiyorum. Acaba dik durabilecek miyim?

Ona bakıyorum, emiyor, gülünç derecede küçük eli göğsümde yumruk olmuş. Nefes alış veriş çok düzenli, başı çok yumuşak. En hafif dokunuşla okşuyorum ve bu küçük, narin kafatasının altında tam teşekküllü bir insan beyninin yaşadığı gerçeğine hayret ediyorum. Buradan sonra tırmanmamız gereken bir sürü dağ olduğunu biliyorum ama bu huzur anında, küçük oğlumuz huzur içinde emerken ve tüm bu harika iyi hissettiren hormonlar vücudumda dolaşırken kendimi muazzam, muhteşem mutlu hissediyorum.

Başımı kaldırıp Zach'e baktığımda, kirpikleri yıldız gibi parlayan ıslak gözleriyle bizi izliyordu. Ona gülümsedim. "Hey.

"Hey. Yatağın yanındaki plastik sandalyede oturuyor, bize olabildiğince yakın. Eli ince hastane battaniyesinin üzerinden kalçamı okşuyor. O nemli mavi gözlerde sevgi dolu galaksiler var.

"İyi misin? Sessizce soruyorum ve o da küçük bir kahkaha atıyor.

'Bunu sorabilecek tek kişi benim. Sen inanılmazsın.'

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsüyorum. "Evet, öyleyim. Besbelli. Ama bunun senin için çok fazla olduğunu biliyorum," diye ekliyorum daha nazikçe.

Gülümsemesi daha da büyür, gözleri daha da ıslanır. "Göreceğimi hiç düşünmediğim bir gün. Sıra dışı. Siz sıradışısınız. İkiniz de.

Onun övgüleri zaten dolu olan kalbimde sıcak bir parıltı yarattı. Beni hamile bırakma konusunda şüpheci olduğumu biliyorum, ancak şüphecililiğinin küçük ailemizi genişletme arzusundan ziyade yaşımla ilgili olduğundan emindim. Yine de Jonny'ye verdiği coşkulu tepki umduğumdan çok daha fazlası.

"Erkek çocuk sahibi olmaktan korktuğuma inanamıyorum," diyorum gülerek. Her noktada çok istememe rağmen bebeğin cinsiyetini öğrenemedik. Ve Tanrım, beklemeye değdi. Danışman bize erkek olduğunu söylediğinde, açıkçası şaşkına dönmüştüm. Neden bilmiyorum, sonunda büyüktü. Tahmin etmeliydim. Ama Zach'in zaten iki kızı olduğu için kız çocuk yapmaya devam edeceğimizi düşünmüştüm.

Açıkçası hatalı bir varsayım.

Kocam, 'Bu teraziye eşitlemeye yönelik bir adım,' diye mırıldanıyor.

"Ona küçük bir İngiltere rugby forması almadan önce bir hafta veriyorum.

"Cal benden önce davranmış olabilir. Yer değiştirir ve cebinden telefonunu çıkarır. "Bak.

Aman Tanrım. Alchemy çocuklarının WhatsApp sohbetindeki kutlama mesajları arasında, ortasında İngiltere milli rugby takımının kırmızı gülü olan beyaz, en küçük, en şirin tulumun ekran görüntüsü de yer alıyor.

'Tamam, bu çok şirin,' diye kabul ediyorum.

Telefonunu kaldırdı ve bana ve Jonny'ye tekrar sulu bir gülümseme verdi. Tamamen harap olmuş görünüyordu, ikimizin de bütün gece çalıştığımız düşünülürse bu şaşırtıcı değil.

"Kızlarla görüşmek istediğine emin misin?" diye soruyor.

Sorduğu için bile kırıldım. "Belli ki. Yine de acele etmelerini isterdim.

Dadımız Ruth, kahvaltılarını yaptıktan sonra onları getiriyor. Bugün Salı ama Zach okula mesaj atarak ikisinin de geç geleceğini söyledi.

Küçük kardeşleriyle tanışmak çok daha önemli.



ZACH

Mads ile aramızda ciddi bir ilişki olduğu sürece, onu bu kadar hassas bir yaşta anında anneliğe sürükleyerek geleceğini *hızlandırıdığım* ve aynı zamanda tüm bu hayranlık uyandıran ilkleri onunla paylaşabilecek biriyle birlikte olmadığı için hak ettiği geleceğin pek çok yönünden *mahrum* bıraktığım için endişelendiğim bu garip çatışmayı hissettim.

Elbette her zaman tam da bu durumu istediği konusunda ısrar etti ve kızlarla olan aşırı dikkatli gözlemlerim bana onlarla olan ilişkisinden zevk almaktan başka bir şey yapmadığını söylüyor, bu yüzden kendimi biraz rahat bırakmam gerektiğini biliyorum.

Yine de, bu sevgi, ebeveynlik ve aile deneyiminin *sınırlar ve ilkler* kavramlarıyla kısıtlanamayacak kadar geniş olduğunu tam olarak anlamak için son dokuz ay ve son on iki saat gerekti.

Eşimin doğumunu, büyümesini ve oğlumuzu dünyaya getirmesini izlemek, Claire ile yaşadığımız ilkler kadar yeni ve hayranlık uyandırıcı oldu.

Doğum uzmanımız onu Maddy'nin kollarına bırakırken yanında durmak mı? Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi.

Ve kızlarımız ile küçük kardeşleri arasındaki bu ilk buluşmaya tanıklık etmek?

Berbat durumdayım.

Nance doğduğunda Stella üç yaşındaydı. O güne ait tonlarca görüntümüz var - hepsi çok tatlıydı - ama kendisi de bebek olmaktan çok uzak değildi.

Bu tamamen farklı.

Şimdi Nancy on yaşında ve Stella da bir iki ay içinde on üç yaşına girecek. Kızlarım umarım kardeşleriyle tanıştıkları günü uzun, çok uzun bir süre hatırlayacaklar. Geçtiğimiz dokuz ay bir aile kutlamasıydı. Kızlar her ultrason fotoğrafını kucakladılar. Maddy onları Jonny'nin gelişi için yapılan hazırlıklara dahil ederek harika bir iş çıkardı; karnına çatlak önleyici yağ sürmelerine izin vermekten tutun da zevkli, cinsiyet ayrımı gözetmeyen bir çocuk odası dekoru için onlara danışmanlık yapmaya kadar.

Hatta her şeyin yolunda gittiğinden emin olduğumuzda, onları daha sonraki birkaç doğum randevumuza da getirdi.

Şimdi sandalyemde oturmuş, kızların Mads'i yatakta kuşatmalarını izliyorum. Dizlerini yukarı kaldırmış, Jonny'yi kundaklamış ve bacaklarının arasındaki çıkıntıya yerleştirmiş, onlar da Jonny'nin üzerine kapanıyor.

Sonlar ve başlangıçlar vardır ve Stella ve Nancy, Mads ile evliliğimle bir şekilde yeni başlangıçlar yaşamış olsalar da, Jonny'nin dünyaya gelişi, kızlarımıza hayatın çıkmaz bir sokak değil, gerçekten bir döngü olduğunun verebileceğim en iyi kanıtıdır.

Kızlar için aşağıdaki noktaları birleştirmek gibi bir niyetim yok ama Claire'in hayatının küllerinden yeni bir hayat doğması aklımı başımdan alıyor. Jonny'nin var olması için ölmesi gerekiyordu. Bunu anlayamıyorum ve anlamak da istemiyorum. Ben sadece bugünü kutlamak isterken, bu ikili gerçek beni rahatsız ediyor. Hayatımdaki muhteşem insanlar için şükretmek. Bugün bu hoş, güneşli odada var olan elle tutulur neşe ve umut için.

Ebelerden biri, Susan, bizi kontrol etmeye geldi. Ellili yaşlarında, bana dadımız Ruth'u hatırlatan canlı ve sıcak bir enerjisi var. Bu sabah doğumhaneden çıktığımızdan beri görevinin başında ve bize bitmek bilmeyen çay bardakları sağlayarak harika bir iş çıkarıyor. (Maddy daha önce doğumdan sonra içtiği ilk çayın hayatında tattığı en güzel şey olduğunu söylemişti, bundan hiç şüphem yok).

"Hepimiz nasılsınız? Susan neşeyle soruyor. 'Ooh, siz Jonny'nin ablaları olmalısınız! Ne kadar şanslı bir çocuk, değil mi?

Maddy ona kocaman bir sırıtış atıyor. Susan'a karşı duyduğu sıcaklığın, kendini iyi hissetme hormonlarının ve insanın kendini paralel bir evrene girmiş gibi hissettiği durumlarda ne yaptığını biliyor gibi görünen insanlara yönelme içgüdüsünün bir bileşimi olduğundan şüpheleniyorum.

"Gerçekten de öyle," diyor. "Bunlar Stella ve Nancy, bebek kardeşleriyle tanışmaya geldiler.

Susan gülümsüyor. "Ne kadar güzel, değil mi? Stella ve Nancy, ne güzel isimler. Aranızda bisküvi yiyen var mı?"

Nancy şiddetle olumlu bir cevap vermek için ağzını açıyor ama Susan'ın önlüğünün derinliklerinden gelen tiz, teneke gibi bir zil sesiyle sözü kesiliyor.

Lanet olsun. Melodi
mi?

The Backstreet Boys'dan *I Want it That Way*.

ÇAY VE GERÇEK BOMBALAR

BELLE

W Rosalie dört ay önce doğduğunda, Aida bana bir kart göndermiş ve karta şunları yazmıştı:

Günler uzun ama yıllar kısa. Yeni doğan bebeğinizin tadını çıkarın. X

O zamanlar bunun sadece bir annenin seçeceği ya da seçebileceği bir kart olduğundan şüphelenmiştim.

Şimdi bunun doğru olduğunu biliyorum.

Bir duyguyu daha önce hiç bu kadar derinden hissettiğimden, herhangi bir şeyin bu çatışmadan daha mükemmel, reddedilemez bir şekilde acı-tatlı hissettirdiğinden emin değilim. Kendini kalbime kazıyor ve DNA'mı değiştiriyor: Rosalie'nin bize verdiği her küçük dönüm noktasını kutlarken ve takıntı haline getirirken - ve itiraf etmeliyim ki, bazı zor günleri bir kenara bırakmayı dilerken - onunla geçirdiğim her saniye için bu sürekli, düşük seviyeli panik

Asla geri alamayacağımız zaman, parmaklarımızın arasından kayıp giden o eski kum klişesi gibi sonsuza dek kaybolacak.

Yatma vaktinin -onun ve bizim- hiç gelmeyeceğini düşündüğüm günler oluyor.

Şafağın söktüğünü görmek için çaresiz, vahşi olduğum geceler var. (Bir dahaki sefere, kış bebeği doğurmamın imkanı yok.)

Maddy ve ben Rosalie'yi kanepede iki günlük Jonny'nin yanına dizerken, tatlı kızımın ne kadar büyüdüğünü görüyorum. Korkunç bir referans noktam var: Jonny yeni bir bebeğin nasıl görüldüğünü gösteriyor ve on altı haftalıkken artık Rosalie değil. Onun iki katı büyüklüğünde.

En iyi arkadaşımın mükemmel, yepyeni erkek bebeği, sonsuza dek kayıp giden değerli günlere ve haftalara ayna tutuyor.

Yemin ederim, Aida'nın tavsiyesini bugün iliklerime kadar hissediyorum. Tırmalayıcı bir panik duygusu, her yeni günün ve inanılmaz küçük kızımın öğrendiği her yeni becerinin bir şeylerin kaybı pahasına geldiğine dair garip bir keder.

Çocuk sahibi olan birine bunu itiraf etsem, sempatik bir şekilde gülerek omuz silkeceklerinden ve "*Ebeveynliğe hoş geldin*" diyeceklerinden şüpheleniyorum.

Tüm bunlara rağmen, bugün de mutlu bir gün. En mutlusu. Çünkü *on bir* yaşımdan beri en iyi arkadaşım olan arkadaşımın evinde takılıyorum ve bunu geçmişte milyonlarca kez yaptık, ancak şimdi ikimizin de sevgi dolu kocaları ve Maddy'nin durumunda sevimli üvey kızları ve minik, değerli bebekleri var ve bunu düşündüğünüzde bu gerçekten inanılmaz.

İkimiz de telefonlarımızla birkaç fotoğraf çekiyoruz, çünkü bu ikisi gülünç derecede tatlı. Rosalie uyanık, son iki hafta içinde maviden Dex'e ve bana annemden miras kalan yeşil-elma-altın karışımına dönüşmeye başlayan kocaman gözleriyle odanın etrafına bakıyor. Jonny hala uyuyor, minik siyah saçlı bir burrito gibi kundaklanmış, gül goncası ağzı benim bebeğim olmasa da göğüs pedi taktığıma memnun olmamı sağlayan o küçük büzüşme hareketini yapıyor.

"Gülümsemesini sabırsızlıkla bekliyorum," diyor Mads, onu dikkatle kucağına alıp çalışma odasının ortasındaki sallanan beşiğine bırakırken. O bunu yaparken, ailesinin sevimli siyah Labrador'u Norm koşarak geliyor ve parlak siyah kafası patilerinin üzerinde, beşiğin hemen yanına uzanıyor.

Ben buraya geldiğimden beri bebeği takip ediyor ve Maddy'ye göre Jonny'yi getirdiklerinden beri böyle.

hastaneden eve döndü. Dışarıda Rafe ve kızlarla bahçede futbol oynayan Zach birkaç kez ona seslendi ama Norm kısa bir süre başını kaldırdıktan sonra tekrar bebeğin yanındaki yerine yerleşti.

Zach sık sık işe yaramaz bir bekçi köpeği olduğu şakasını yapardı, ancak şimdi bu sözlerini yemek zorunda kalabilir.

Muhtemelen şimdiye kadar gördüğüm en tatlı şey.

Maddy Norm'un kulaklarını ovabilmek için halının üzerine çömeliyor.

Kanepeye oturup Rosalie'yi diğerlerine bakacak şekilde kucağıma oturtarak ona 'Günlerin geçmesini dileme,' diyorum. 'Jonny'ye kıyasla bunun ne kadar büyük görüldüğüne bak. Ağlayacak gibi hissediyorum.

"Sanırım haklısın. Nefesini dışarı üflüyor. "Lütfen bana bu kadar korkutucu olmaktan çıktığını söyle.

"Gittikçe daha az korkutucu oluyor," diyorum dikkatlice, "ama bu yavaş yavaş oluyor. Kendine biraz zaman tanı, tamam mı? Hormonlar, uykusuzluk ve en basit şeyleri bile nasıl yapacağını bilememek, bir de onları hayatta tutmaya çalışmak *çok fazla*. Sadece geçinmek için ne yapman gerekiyorsa onu yap ve yardım alabileceğin herkesten yardım al, tamam mı?

Doğumu beklediğimden daha kolay bulmuş olabilirim - yaptığım tüm hipnobirthing hazırlıkları doğum sırasında gerçekten kendini gösterdi - ama son dört ayın parkta bir yürüyüş olduğunu söyleyemem. Daha çok hayatımın en korkutucu zamanlarıydı. Dünyanın en mükemmel bebeğine sahip olmanın ve onu hayatta tutmaktan sorumlu olmanın muazzamlığı, ilk birkaç hafta boyunca günlerimin ve gecelerimin her anını renklendiren karanlık bir yük oldu. Bu yük yavaş ama emin adımlarla kalkıyor ve yeniden nefes almaya başlıyorum.

İşte bu yüzden Maddy'ye verebileceğimi düşündüğüm en iyi hediye verdim - muhteşem doğum hemşiremiz Josie'yi Mads ve Zach'e devrettim. Artık Rosalie gece boyunca uyuduğu ve ben de daha kendimde olduğum için, onsuz devam edebilecek kadar cesur hissediyorum ve umuyorum ve dua ediyorum ki Maddy'nin yeni annelik deneyimini daha da zenginleştirecek. Her iki annemiz de el becerisine sahip olabilir, ancak bebekken bize bakmalarının üzerinden onlarca yıl geçti ve hiçbir şey şefkatli, yetkin bir profesyonelin yerini tutamaz.

Yardım alma konusunda ciddi şüphelerim vardı. Ebeveynlikten uzaklaşıyormuşum gibi hissediyordum. Ancak dört ay sonra Josie'nin bana yardımcı olduğunu itiraf edebilirim. Bana, kendi başıma çözmem için saatlerce, günlerce gözyaşı ve ter dökmem gerekecek pek çok şey öğretti.

benimkini. Rosalie'nin sessiz reflüsünü birkaç hafta içinde teşhis etti ve üçümüzü de kalp ağrısından kurtardı.

Hepsinden önemlisi, Rafe ve benim yeni, alışılmadık sorumlulukların korkunç ağırlığı altında ezilmeden kızımıza aşık olmak için zaman ayırmamıza izin verdi.

Maddy Norm'u okşarken, ben Rosalie'yi kucağımda dik tutarken ve Jonny yeni doğmuş bebeklerin o bağımsız, umursamaz uykusunu uyurken, her yeni annenin beşiklerinde kendi başlarına nasıl hayatta kalabildiklerini merak etmesine neden olan bir an için memnuniyetle sessiz kaldık. Maddy'nin annesi Verity, bize bitki çayı demlediği mutfaktan içeri giriyor ve "*Who's Afraid of Little Old Me?*" şarkısını söylüyor.

"Onu vaftiz etmeyi hâlâ erteliyor musun? Verity şarkısına ara verip Rosalie'ye başını sallayarak alaycı bir ifadeyle bana soruyor.

Bir kahkaha attım. 'Tanrım, evet. Sen de mi Mads?'

Yüzünü buruşturuyor. "Evet. Loyola ve St Cecilia's hiçbirimiz için iyi bir iş çıkarmadı, değil mi?" diyor, bizim ve kocalarımızın gittiği okullara atıfta bulunarak.

"Zach'in o rahip arkadaşının onu vaftiz etmesini isteyebileceğini düşündüm.

Hayır. Mesele Peder John değil, ne kadar sevimli olursa olsun. Bu Jonny'yi boş bir sayfa ile başlatmakla ilgili, böylece daha sonra istediği inanç sistemini seçebilir.

"Bu çok ironik," diye düşünüyorum, "vaftizin *tam da* bunu sağlaması gerekiyor, yani temiz bir sayfa açması.

Verity gülüyor. Bu yorgun yeni anneye göre, her zamankinden daha da inanılmaz görünüyor. Zengin kumral saçları kumsal dalgalarıyla mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve makyajı tertemiz. "Değil mi? Yani, bu iki küçük maymuna bir kez baktığınızda İlk Günah ile dolu olduklarını anlayabilirsiniz.

"*Gelmiş geçmiş* en yaramaz bebekler. Dudaklarımı Rosalie'nin şakağına değdirebilmek için başımı eğiyorum. Teninin kokusu benim için hâlâ dünyadaki en mucizevi şey.

"Evet. Sanırım şansımızı Jonny'nin ebedi ruhuyla deneyeceğiz. Maddy duraksıyor. "Babanla bu konuyu hiç konuştun mu?"

"Hayır. Rosalie'yi tekrar öpmeden önce P'yi patlatıyorum. Bir elimi onun minik gövdesinde gezdiriyorum, diğer elimi de minik parmaklarını benimkilerden birine dolayabilmesi için onun önünde tutuyorum. Onun o küçük

Elleri. Çok tombul, yumuşak ve mükemmeller, bileklerinin etrafındaki o lezzetli yağ halkaları ve minik kabuk gibi tırnakları var.

"Hepsi orada, Konuşmadığımız Şeyler'in garip derinliklerinde asılı duruyor," diye devam ediyorum. 'Sadece bana mı öyle geliyor bilmiyorum ama yemin ederim onu her gördüğümde havada asılı kaldığını hissedebiliyorum. Aslında bu konuyu hiç açmamış olmasına şaşıyorum.

"Annen ona bir şey söyledi mi? Maddy bilmek istiyor.

"Bana onu oraya gitmemesi konusunda uyardığını, benim ebeveynlik tercihlerimin onun yetki alanında olmadığını söyledi. Ona verdiğin Brené Brown kitabını okuyormuş, Verity.

Maddy sırtıyor. Heyecanlı görünüyor. 'Bu çok iyi. Sonunda gerçek arkadaşlar olduğunuz için çok mutluyum.

Yalan söylemeyeceğim: ailemin Verity ve Maddy'nin üvey babası Justin'e zar zor tahammül ettiğini bilmek benim için büyümek zordu. Verity bana karşı her zaman inanılmaz derecede nazik olmakla kalmadı, aynı zamanda tanıdığım en uyumlu insanlardan biri.

Geriye dönüp baktığımda, babamın onu her fırsatta yüksek sesle yargılamasına ve annemin tepelere kaçmasına neden olan şey tam da bu konuydu. Evliliğinin şartlarından memnun olmayan ve kendisini doğru düzgün gören ve destekleyen bir adamı seçerek çekip giden bir kadın mı? Gerçekten de tehlikeli ve güçlü bir şey.

Gerçi son birkaç yıldır annem Verity'yi arar oldu. Babamla kendi inanç sistemimi seçme konusunda büyük bir hesaplaşma yaşadıktan sonra, nihayet Verity'nin bilgeliğini ve tavsiyelerini özümseyebilecek bir yerdeyken, ona Verity'nin Instagram makaralarından birkaçını izlettim. Dex aileme açıldığında, annem onu hiç görmediğim kadar güçlü ve açık yürekliydi ve Verity ile artık sıkı arkadaşlar.

Bu dostluğu Fransa'daki düğünümüzde birlikte kafayı çekerek pekiştirmiş olabilirler de olmayabilirler de. Babamın, Tanrı'nın gözünde bir birliktelik olmadığı gerekçesiyle katılmayı reddettiği düğün. Annemin beni evlendirdiği düğün.

Verity çayımızı çift cidarlı üç güzel bardağa doldururken huzurla gülümsüyor. Getirdiğim muzlu ekmekten kalın dilimler kestiğini ve üzerlerine sarı tereyağı sürdüğünü memnuniyetle fark ediyorum. Yemin ederim, şu anda anne sütümün yüzde sekseni muzlu ekmek ve yüzde yirmisi tereyağı.

'Lauren çok özel bir kadın ve dürüst olmak gerekirse ona büyük saygı duyuyorum. Onun için bu cesareti toplayıp

Böylesine ataerkil bir ilişkinin sınırları içinde sesini yeniden bulmak hiç de kolay değil. Brené'yi yutmasına çok sevindim. Ona *Untamed*'i de aldım.'

"Teşekkür ederim," diyorum Verity'ye. "Gerçekten.

Verity, "Ben bugünlerde kendini çok soğukta hissediyor olmalı," diye düşünüyor.

Ona sulu bir sırtıma yapıyorum. 'Hepimizle birlikte cehennem ateşinde yanmaktan iyidir, değil mi? Bunun onu incittiğini biliyorum ama sanırım Tanrı'nın bizim tarafımızda olmaması onu daha çok incitiyor.

"Senin sorunun değil, unuttun mu? Maddy sert bir şekilde söylüyor. İç çekiyorum. "Biliyorum ama..." diye devam ediyorum.

Verity yaklaşıyor, kollarını uzatıyor. "Siz çayınızı içerken bu küçük prensesi kucaklamama ne dersiniz? Rosalie'yi nazıkçe kaldırır ve kalçasına koyar. "Şu haline bak," diye cıvıldıyor. "Tıpkı annen ve büyükannen gibi güçlü ve inanılmaz bir kadın olacağını söyleyebilirim. Bana geri dönüyor. "Ne diyordun?

"Hiçbir şey, gerçekten. Sadece Rosalie'yi vaftiz etmememizin babamı ne kadar üzdüğünü bildiğim için üzülüyorum. Anlıyorum, bu bizim kararımız ve sadece bizim. Ama Rosalie vaftiz edilmeden ölürse Araf'a gideceğine gerçekten inanıyor ve buna katlanmak zorunda kalmak onun için çok korkunç.

Maddy homurdanıyor. "Tanrı aşkına. Buna hala inanmamamız gerekiyor, değil mi?"

"Babam gibi bazı insanlar bu konuda hala çok kararlı," diyorum ona.

"Anlıyorum tatlım," diyor Verity bana, Mads'e Rosalie'nin başının üzerinden onaylamayan bir bakış atarak. 'Babana merhamet duymakta tamamen haklısın, ama onun inançlarından ya da duygularından sorumlu olmadığını u n u t m a m a l ı s ı n . Eminim bu zor bir çatışma ve eminim Rosalie için dua ediyordur, ama bunların hiçbirinin sorumluluğunu alamazsın. Bunu bildiğini biliyorum.'

Haliya uzanıp dizlerimin üzerinde sehpaye doğru yürürken inliyorum. Çay harika kokuyor; rahatlatıcı ve hoş kokulu. Sanırım Verity içine kakule koymuş olmalı. Ve o muzlu ekmek kesinlikle bana göz kırptıyor. Bir dilim alıyorum.

"Ediyorum," diye itiraf ediyorum. "Sadece tamamen gereksiz bir şey için dua ederek fazladan zaman harcadığı fikrinden nefret ediyorum.

"Bunu almak ister misin anne? Maddy kaşlarını kaldırarak öneriyor. Tabaktan bir kapı eşiği muzlu ekmek alıyorum.

"Öncelikle," diyor Verity Rosalie'nin sırtını okşayarak nazikçe, "bunun gereksiz olduğunu kim söyleyebilir? Yani, öyle olduğundan oldukça eminim, ama Ben'in değil de bizim doğrularımızın doğru olduğuna dair bir kanıtım yok.

'İkincisi, onun davranışları senin sorumluluğunda değil, tatlım. Bu aklına girene kadar söylemeye devam edeceğim. Elbette sevdiğiniz birinin acı çekmesini izlemek korkunç bir şey. Ancak Ben'in kendine özgü inanç biçimi, dünyayı tehlikeli ve kötü bir yer olarak görmesine neden oluyor ve dua etmek onun meditasyon biçimi olduğu kadar kontrol biçimi. Bu sayede kendini bir şeylerin sahibi gibi hissediyor ve gerçekten huzurlu hissettiği tek anın bu olduğuna bahse girerim.

"O yüzden bırak alsın. Eğer davranışlarınızı onun inançlarına göre şekillendirseydiniz, burada size hayran bir koca ve güzel bir kız çocuğuyla oturuyor olmazdınız. Sizin sorumluluğunuz kendi gerçeğinizde olmak ve bu genç hanım büyürken ona model olmak istediğiniz şekilde düşünmek ve hareket etmektir. Hepimizin en bilgisi olacağını söyleyebilirim. Öyle mi?"

"Evet." Bir nefes veriyorum ve teşekkürlerimi sunarken muzlu ekmeğimden kocaman bir ısırık alıyorum. Verity'nin haklı olduğunu biliyorum. Etrafımdaki herkesi kontrol edemem. Babamın bize örnek gösterdiği davranışların aksine, herkesin kendi hayat görüşüne sahip olma hakkına olduğu kadar, bu hayat görüşüne uygun davranma hakkına da saygı duymak zorundayım.

Basitçe söylemek gerekirse, bu işin peşini bırakmalı, babamın çatışmalarını yatıştırma zorunluluğunu hissetmeyi bırakmalı ve Rafe ile Rosalie'ye öncelik vermeliyim.

"Hey," diye itiraz ediyor Maddy. "Benim mükemmel oğlum ne olacak? Ayağa kalkar, muzlu ekmeği tutan elini havaya kaldırır ve beşikteki güzel oğluna hayranlıkla bakar.

"O mükemmel," diyor Verity hülyalı bir şekilde, "ve onun sen, ben ve beynini dolduran o iki muhteşem kız kardeşiyle birlikte en evrimleşmiş erkekten başka bir şey olmaya çalıştığını görmek isterdim.

ZIHNİNİZİ TEMİZLEYİN

NAT

'S Adam çıplak omuzlarıma masaj yaparken kulağıma mırıldanıyor. Sıkıca gülümsüyorum ve kendimi mükemmele odaklanmaya zorluyorum.

onun dokunuşunun verdiği zevk. Darcy, Max ve Dex'i Alchemy barda bırakıp gecemize bir çentik atmak için The Playroom'a geldik. Şimdi arkamda duruyor, vücut ısısı sırtıma yayılıyor ve kendi yorgun bedenim ona doğru çökmek, benimle ilgilenmesine izin vermek istiyor.

Yine de zor, çünkü çılgın beynim işbirliği yapmayı reddediyor. Genelde çılgın motivasyon seviyelerimi severim. Onları alkışlarım. Ama çok yoruldum ve keşke bir düğmeye basıp bu acımasız iç monologu kapatabilseydim.

Yan odada Max her zamanki hikâye anlatma becerisi ve keskin zekâsıyla son derece eğlenceli bir hikâye anlatırken ben tamamen kendimden geçmişim. Adam'ın kalçasını okşarken ve diğerleriyle birlikte gülerken, aslında önümüzdeki hafta Gossamer'ın resmi lansmanına katılacak ünlüleri listeliyordum.

elbise talep edenler, giydirilenler ve hala peşinde olduklarımız.

Geçtiğimiz iki ay heyecan ve adrenalın kasırgasıydı ve o kadar dik bir öğrenme eğrisiydi ki, hiçbir dayanağı olmayan dikey bir tırmanma duvarı da olabilirdi. İnanılmaz erkek arkadaşım - slash-brand-yeni yatırımcı sözünde durdu, beni Noel ve Yeni Yıl arasında saray gibi evine taşıdı ve işimin "maaş derecemin altında" (onun sözleri) olan her bölümünden vazgeçmeye zorladı.

Görünüşe göre bu çok fazla görev demek. Ve bu duruşu sergilediği için inanamayacağım kadar rahatladım. Ben bir grafter'ım ve içgüdülerim, yüzlerce kağıt kalıbımızı paketlemek ve Wright'ın Victoria'daki merkezine fiziksel taşınmayı düzenlemek gibi zor işlerle uğraşmak yönünde.

Ama hayır. Adam bu saçmalığın zamanımı iyi kullanmadığım konusunda ısrar etti ve elbette haklı. Gossamer'a yaptığı yatırım tamamlanmadan önce bile, merkezi İK biriminden bana bir yığın CV göndermesini istedi, çünkü ilk önceliklerimizden biri ekibimizi büyütmek. İyi bir önlem olarak, Wright ekosistemindeki diğer markaların çalışanlarını da işin içine sokarak Gail, Evan ve Carrie'ye işin lojistik kısmında yardımcı olmalarını sağladı.

Bunun yerine, kendimi toplantı üstüne toplantı yaparken buldum ve buna bayıldım. Beynim on haftadır durmadan dönüyor, ama gerçekten harika bir şekilde. Adam mümkün olduğunca işimde değil, işim *üzerinde* çalışmamı istiyor, bu yüzden PR şirketleri, marka uzmanları, sanat yönetmenleri ve yönetim danışmanlarıyla görüştüm. Omar Vega ve prodüksiyon ekibiyle bu marka için somut bir sürdürülebilirlik planı üzerinde işbirliği yapmamı sağlamak için de hiç vakit kaybetmedi.

Elimdeki inanılmaz bilgi hacmi beni dopamin sarhoşu yaptı. Beynimdeki her nöron yirmi dört-yedi saat boyunca tüm silindirleri ateşliyor ve ben şalteri kapatmayı imkansız buluyorum. Ne zaman yeterli olduğunu bilmek. Son birkaç haftadır akşamlarımız mutfak adasında ya da kütüphanede ateşin karşısında yemek yerken iş konuşmaktan, ılık bir banyodan ya da yatmadan önce rahatlamak için tercih ettiğimiz yol olan bir avuç orgazmdan ibaretti.

Ancak Adam haklı olarak işlerimizi birlikte yürütmenin sadece ciddi sınırlar değil, aynı zamanda ciddi sınırlar da gerektirdiğine işaret etti,

İş dışındaki zamanımızı kasıtlı olarak koruyoruz. Aksi takdirde, ikimiz de kolaylıkla çalışmaktan başka bir şey yapmayabiliriz.

Bu akşam bir tür müdahale olacak. Kendime gelecek haftaki büyük lansman partisi aradan çıkana kadar rahatlamayacağımı söyledim, ancak nefes almak için duraksamadan doğrudan bir sonraki mücadeleye atılacağımı bilecek kadar kendimin farkındayım. Bu gece Alchemy'ye arkadaşlarımızı görmeye ve dizüstü bilgisayarlarımızın sürekli büyüünden uzakta birlikte samimi ve önemli zaman geçirmeye geldik.

Adam Wright size zihninizi boşaltmak için kesin bir yolu olduğunu söylediğinde, ona inansanız iyi edersiniz.



Arkamızdaki özel odanın kapısını kapattığımda kendimi BİR ANDA DAHA YERLEŞİK HİSSEDİYORUM.

Sekiz numaralı oda.

Beni ilk baştan çıkardığı oda. Her saniyesinden nefret ediyormuş gibi davrandığım, aslında onun ellerinde titreyen, muhtaç bir karmaşa olduğum yer.

Her zaman bu odayı ister. Erkek arkadaşım gerçek bir romantiktir.

Gözlerinin içine bakarken kendime bunu söylüyorum, her nasılsa, göz bebeklerinin siyah çukuru o soluk mavi halkaları yutuyor. Çoktan Spanky Dom moduna geçti ve birden kafamdaki yapılacaklar listesini boşaltıp bedenimi ve ruhumu onun ellerine teslim etme ihtimali bana kolay geliyor. Mantıklı.

Nefes çalışması, yoga ve meditasyon var ve bir de Adam var.

Bu gece her zamanki gibi muhteşem görünüyor. Çok uzun. Çok hükmedici. Üstten iki düğmesi açık, kolları ön kolun ortasına kadar düzgünce kıvrılmış siyah bir gömlek giymiş. Özel Tom Ford pantolonunun içine düzgünce sokulmuş ve karnının kışkanılacak düzlüğünü sergiliyor. Kemerinin fırçalanmış gümüş tokası incelikle parıltıyor ve size şunu söyleyeyim, bu pantolonun içinde kıcı öyle güzel ki, onu ölümsüzleştirmek için bir şarkı bestelemek isterdim.

O yürüyen bir erkek parfümü kampanyası, ama beni etkileyen yüzü. Her zaman yüzü. Hassas ağzı. Solgun gözler. Beni incelerken o gözlerdeki *bakış*, sanki ne yapacağını merak ediyormuş gibi.

Önce benimle. O tertemiz sakalın en hassas bölgelerimi usulca tırmaladığını hissetmek istiyorum. Meme uçlarımı sertleştirmesini, amımı aşındırmasını istiyorum.

Sırıtiyorum.

"Ne?" diye soruyor usulca, elini boynuma dolayarak. Saçlarım bu gece onun sevdiği şık at kuyruklarından biriyle toplanmış. Kız gibi şık bir dokunuş için tepesine siyah kadife bir kurdele bağladım.

Başımı salladım. "Sadece buraya ilk gelişimi hatırlıyorum.

Gözleri yumuşarken ağzı bükülüyor. "Unutmak zor.

"Mmm-hmm. Cilveli bir parmağımı bel kemerine sokuyorum. "Umarım bu sefer biraz daha uyumlu olursun, ha?

"Sanırım bu gece beni çok uyumlu bulacaksın," diye mırıldanıyorum. Boynumdaki eli yukarı doğru kayarak at kuyruğumu kavrarken kurt gibi sırtıyor.

'Bu kurdele çok tatlı. Çok masum. Yüzünün her yerine boşalasım geliyor. Bütün akşam bunun hayalini kurdum.'

Şok olmuş bir kahkaha atmadan önce çenem açıldı. "Aman Tanrım. Kendimi tecavüze uğramış gibi hissediyorum. Ama keyfine bak.'

"Bana yüzüne ya da saçına boşalamayacağımı söylemiştin, hatırlıyor musun?" diye mırıldanıyor, gözleri kısılmış. "Bu gece beni reddedecek durumda olacağından emin değilim.

Beni alt edeceği düşüncesi nabzımı hızlandırıyor. "Öyle mi?

"Evet." At kuyruğumu yumruğuna daha sıkı doladı. 'Şimdi, bu elbiseyi çıkarmana yardım edeyim, tatlım. Bir sonraki bölüm için sana çok ama çok çıplak ihtiyacım olacak.

"Bir şartla. Hâlâ özerkliğim varken isteklerimi dile getirebilirim. "Ben de seni çıplak istiyorum.

"Neden?" diye soruyor sırtarak.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Ciddi mi bu adam? "Çünkü yapabilirim.

"Bu adil görünüyor," diye mırıldanıyor, çeneme öpücükler kondurabilmek için atkuyruğumdan tuttuğu eliyle başımı yana çekiyor. "Ama önce sen.



İLE ADAM'IN YARDIM, elbisemi çabucak hazırlıyorum - istiridye rengi satenden, baldırın ortasına kadar uzanan, askısız bir kılıf.

Emily Paris'te filmindeki Lily Collins gibi hissediyorum. Omar Vega geçen hafta, birkaç muhteşem gezintiye ihtiyacı olan bir numune olduğunu iddia ederek bana itti. Muhteşem ve dahili korsesi, minik krem dantel bir tanga dışında herhangi bir iç çamaşırı ihtiyacını ortadan kaldırıyor.

Sütyen gerektirmez (küçük göğüslerin bir avantajı).

İçinden çıkabilmem için elimi tutarken erkek arkadaşımın yüz ifadesi değerlendirmenin ötesine geçip yırtıcılığa dönüşüyor. Sadece bir çift askılı platin Jimmy Choos ve tangamla kalıyorum ama bu uzun sürmüyor. Elbiseyi bir sandalyenin üzerine bırakıyor ve bana doğru adım atıyor, başparmaklarını tangamın kenarlarına geçirip bacaklarımdan aşağı kaydırırken üzerimde beliriyor.

Eğildiğinde, yüzündeki ifadeyle çelişecek kadar cesur. Ve beni rahatlattığında, göbeğime bir öpücük konduruyor.

Ona bakıyorum. O kalkık yüzüne. O güzel gözlere.

Bana yalvarıyorlar ve ben ona her şeyi vereceğimi zaten biliyorum.

Tırnaklarımı şakaklarındaki buklelere geçiriyorum ve sessiz bir zevkle titriyor, gözleri bir anlığına kapanıyor.

"Şimdi benimle ne yapacaksın?" diye soruyorum. O kurt gibi sırtış hızla yeniden ortaya çıkıyor. Ayağa kalkıyor, avuç içleri vücudumun yanlarında kayıyor.

'Seni tam olarak istediğim gibi elde edeceğimden emin olacağım. Yatağa sırt üstü uzan tatlım ve benim için denizyıldızı ol.

Ona arsız bir gülümseme atıyorum ve tam olarak istediği şeyi yapıyorum, kendimi yatağa bırakıyorum ve kollarımı ve bacaklarımı iki yana açarak uzanıyorum. Oda harika bir şekilde sıcak, siyah saten çarşaf lar çıplak tenime karşı serin ve şehvetli. Bir ayağımın tabanını lüks kumaşın üzerinde kaydırıyorum.

Adam bir duvar boyunca uzanan alçak, geniş lake dolaba doğru yürürken bana onaylayıcı ve sahiplenici bir bakış fırlatıyor. Sırtının dönük olmasından yararlanarak kendimi dirseklerimin üzerine kaldırıyorum. Her iki kapağı da açıp çömeliyor ve metal metale çarparken içeriye kök salıyor.

Bu gece beni nelerin beklediğine dair şüphelerim var, Bay Wright'ın seçiren avucunun verdiği zevkler dışında yani, ama-

Evet.

Haklıymışım.

Ayağa kalkıyor ve elinde aynı uzunlukta iki metal çubukla muzaffer bir edayla dönüyor. Her birinin üzerinde

Kemer tokaları sarkan bir çift deri kelepçe gibi.

Alchemy'nin saygıdeğer patronları için ucuz, iğrenç cırt cırtlara yok sanırım.

Ürpertici bir nefes alıyorum, çünkü bu çubukların, direklerin ya da her neyse, bacaklarımı ciddi şekilde geniş bir açığa zorlayacağını tahmin etmek için şehvet düşkünü beynimin girintilerini temel geometri için karıştırmama gerek yok.

"Önce kollar," diyor erkek arkadaşım, bir dizini yatağa koyup üzerime çömelirken kendinden son derece memnun görünüyor. "Yaramazlık yapmadığından emin olalım.

"İyi fikir," dedim ona.

Yumuşak deri kelepçeyi bir bileğinin etrafına sarma ve tokasını sabitleme işine odaklanarak, "Çok yardımsever," diye mırıldanıyor.

Hız için ödeyeceğim bedelin Adam'ın benim için soyunması olacağını bilmeseydim yapabileceğimden çok daha kolay bir şekilde itaat ettiğimden bahsetmemeye karar veriyorum.

Oh, ve muhtemelen bir sürü orgazm.

Bacaklarımı bağlaması çok yoğun. Sadece şu anda üzerinde durduğum çelik çubuğun esnekliği ya da ayak bileklerimin etrafındaki deri bağların uğursuz sarılığı değil. Bunu yaparken pis, iğrenç erkek arkadaşımın yüzünde gün gibi açık, pis, iğrenç düşünceler uçuşuyor, tavizsizce teşhir ettiği kısımlarıma uzun, şehvetli bakışlar atıyor.

İşi bittiğinde sağ ayak bileğimi işaret ederek, "Göster bana," diye emrediyor. Ayaklarımı bağlı oldukları yerden çekiştiriyorum ama hiç esneme yok. Yatağın üzerinde iki büküm olmuş durumdayım ve sahip olduğum tüm hareket kabiliyeti için Oyun Odası'nda Adam'ın her gördüğünde sırtımasına neden olan St Andrews haçlarından birine bağlanmış da olabilirim.

"Kıpırdayamıyorum," diyorum, sesimdeki panik hafifçe duyuluyor.

"Ama yapabilirsin ufaklık," diyor ve ayırıcı çubuğu ortasından tutup, bacaklarım vücudumla mükemmel bir doksan derecelik açı yapana kadar yumuşak bir kavisle kaldırıyor. "Eğil.

O beni iki büküm olana kadar iterken dizlerimi büküyorum, gergin meme uçları kalçalarımın sürtünüyor. Yemin ederim, Noel ağacının altında PlayStation bulmuş bir çocuğa benziyor.

"Büyüleyici," diye mırıldanıyor. "Bu acı değil mi? Gözlerimiz buluşuyor ve onunki yumuşuyor.

"Hayır," diye fısıldıyorum. Tam olarak rahatlamış sayılmam ama Adam'ın gücüne bu kadar açık ve tamamen teslim olmanın verdiği gerginlik korkutucu olduğu kadar çekici de.

"Mükemmel. Barı yavaşça indiriyor, gömleğinin düğmelerini açmak için uzanmadan önce bacaklarımı yatakta düz durana kadar uzatıyor.

Gülümsüyorum.

Adam'a dokunamadan soyunmasını izlemenin özel bir işkence olacağından hiç şüphem yok, ama her acı dolu saniyeyi benim için değerli kılacağından eminim.



ADAM

Kremsi teni, uzun uzuvları ve kocaman geyik gözleriyle, yayma çubuklarına bağlanmış bir halde, görenleri hayrete düşürüyor.

Dünyanın en güzel kadını bana tüm yetkilerini verecek kadar güveniyor ve ben de bu gecenin her saniyesini buna degecek şekilde geçireceğim.

Hızlı ve ekonomik hareketlerle soyunuyorum. Nat şu anda ne kadar gıdıklanmış görünürse görünsün, önümüzdeki bir saati striptiz yaparak geçirmekten çok daha iyi yollarım var. Pantolonumu ve boxer külotumu bir hamlede indirirken, dudağını ısıırıyor ve yatakta kayıyor. Görünüşe göre, çarpıcı kız arkadaşımı zapt etme sürecinden dolayı acı verici bir şekilde sertleşen aletimin serbest bırakıldığında yukarı doğru sarsılmasını takdir ediyor.

Soyunmayı bitirdiğimde, yatağın üzerine diz çöküyorum. İkimiz de çıplak olabiliriz ama gücün her zerresini ellerimde tutuyorum ve ikimiz de bunu biliyoruz.

"Bu zihnini boşaltmakla ilgili, hatırladın mı? Ona soruyorum, elimi ipeksi bacaklarından birinde gezdirirken diğer elimle çubuğu kendimden uzaklaştırıyorum. Bacakları bükülürken çubuk ve ayakları çarşafın üzerinden kayıyor. '*Lütfen* ve *daha fazlası* dışında bir kelime bulamayana kadar durmayacağım. Anladın mı?

"Anladım," diye kabul ediyor, sesi memnuniyet verici bir şekilde nefes nefese. Bu kadın bir melek ve ben de ona hizmet etmek için buradayım - bu gece ve her gece.

"İyi kız. Güvenli kelime?" 'Organza.'

"Çok güzel. Bacaklarını havada tutmak için çubuğu kullanıyorum - ne kadar kullanışlı bir alet- ve güzel pembe amını okşayabilmek için aralarına uzanıyorum. Tanrım, çok kaygan. Çok kaygan. Birkaç parmağımı içine sokup klitorisini okşarken inliyor. 'Benim için meme uçlarınla oyna, tatlım. Oh, bekle. Oynayamazsın.' Sırıttıyorum.

Bana ters ters bakıyor. "*Ciddi misin?*"

İçimden bir ses B Corps'u, prodüksiyon programlarını ve fotoğraf çekimlerini çoktan unuttuğunu söylüyor.

"Sabır bir erdemdir. Parmaklarımı içinde döndürüyorum ve tekrar inliyor. "Hatırladın mı?"

Birkaç dakika eğleniyorum. *Onun* tadını çıkarıyorum. Okşuyorum, ovuyorum, döndürüyorum ve kızdırıyorum. Kirpiklerinin tahrik olmuş çırpınışından, ağzının büzülmesinden zevk alıyorum. Yanaklarına, boynuna ve o muhteşem küçük göğüslerine yayılan kızarıklıktan zevk alıyorum. Ona acıyorum ve parmaklarımın arasında o güzel, büzülmüş meme uçlarını sıkıştırıp yuvarlayabilmek için öne doğru eğiliyorum. Nat'ın bu geceki tam rızası ile aynı odada ilk kez karşılaştığımızda yaşadığı açık çatışma arasındaki zıtlığa hayret etmemek mümkün değil.

O gece temel içgüdüleriyle çok sert bir şekilde savaştı.

Bu gece, neredeyse her yönüyle benim. Tek eksik olan ince parmağındaki yüzük; Gossamer lansmanını aradan çıkarır çıkarmaz bu eksikliği gidermeye niyetliyim.

Islaklığı üzerinde çalışırken yüksek sesle 'Kesinlikle sırılsıklam,' diye gözlemliyorum.

"*Büyüleyici.*"

Bu temelde ona ilk kez söylediğim şeydi, onu daha yükseğe sararken en iğrenç benliğim olmak zorunda hissettiğimde. O zamanlar, gözlerinden hançerlerin fırlayabileceğini düşünmüştüm. Şimdi gözlerini kapatıyor ve bana acı dolu bir kahkaha atıyor.

"Oraya gittiğine inanamıyorum.

Gözlerini açıyor ve birbirimize bakıyoruz.

Saat gibi tahmin edilebilirim. Tıpkı bu küçük tatlı amcık gibi. Sadece bu sefer,' diyorum daha yumuşak bir sesle, 'seni öpebileceğim. Sanki o da hayal ediyormuş gibi dudakları aralanıyor.

"Birazdan, tatlım. Önce, her zaman yaptığın gibi benim için çok güzel bir şekilde geleceksin.

Üçüncü bir parmak daha ekliyorum ve başparmağım klitorisini sabit, acımasız bir ritimle dolaştırırken onu daha sert beceriyorum. Başımı eğip dilimle onu kucaklamak istesem de, bunun yerine böyle kalmayı ve Natalie'nin bu kadar kaba bir şekilde kısıtlandığı ve bu kadar güzel bir şekilde boyun eğdiği bu inanılmaz manzaranın tadını çıkarmayı seçiyorum.

Hepsi benim için.

Yaklaşıyor, tahrik olmuş küçük inlemeleri çaresizlik içinde büyüyor ve bu görülmeye değer bir mucize.

Parmaklarımı dışarı kaydırıyorum ve ıslaklığını baldırından aşağıya doğru okşuyorum. "Ne yapıyorsun?" Yüzü öfkeliydi.

"Sadece burada tüm gücün kimde olduğunu hatırlatıyorum," diyorum yumuşak bir şekilde.

Vücudunun aşağısına, az önce elimin olduğu yere bakıyor, olması gereken yere. Gözleri kısıldı. "Bu oynamak için tehlikeli bir oyun Wright.

"Bu gece olmaz. Seni böyle yakalamışken olmaz.'

"Orgazm inkârı iki şekilde de işe yarayabilir. Ve unutma, kin tutabilirim.'

Bu beni güldürüyor, çünkü Nat'in yirmi yıl boyunca beni -ya da benim fikrimi- ne kadar hor gördüğünün farkında olan hiç kimse buna itiraz etmez.

"Şansımı deneyeceğim," diyorum hissettiğimden daha umursamazca. "Sen güce aç bir sık kafalısın, bunu biliyor musun?

"Mmm-hmm. Parmak eklemlerimi uyluğundan yukarı, nirvanaya doğru gezdiriyorum. Nefes alış verişi son derece tatmin edici. "Söyleyecek daha güzel bir şeyin var mı?

Yalvarmasını istiyorum.

Yalvarmasını bekliyorum.

Ama her zamanki gibi beni şaşırtıyor.

"Seni bir başkasını sevmeyi hayal edebileceğimden çok daha fazla seviyorum," diyor şimdi. Yüzü açık ve tatlı; ben ise duygu, minnettarlık ve inançsızlıktan oluşan bir uçuruma yuvarlanan bir adamım. 'Benim üzerimde istediğin her güce sahipsin. Bunu biliyorsun. Hiç kimse bana senin hissettirdiğin gibi hissettiremez. Bu yüzden lütfen sevgilim, bana neler yapabileceğini göster. Göster bana.'

Hay sikeyim.

Beni yakaladı.

İki metal direk arasında asılı olan o olabilir ama burada derisi yüzülen benim.

Barı daha da geriye itmeden önce dizini öpmek için eğildim, böylece bacakları tekrar iki katına çıktı ve tamamen açıldı. "Bunun için meleşim, her şeyi alacaksın.

Üç parmağımı bu açıyla tekrar içine soktuğumda dolgunluktan irkiliyor ama göz temasını kesmiyor. Ben onun vücudunu büyüleyici bir enstrüman gibi çalarken birbirimize bakıyoruz.

"Seni seviyorum. Klitorisinin etrafında dönerek onu içime alıyorum. "Seni o kadar çok seviyorum ki ve bunu yapmak-" Duruyorum, boğazımı temizliyorum. "Bu şimdiye kadar sahip olduğum her lanet fantezi.

Konuşmaya devam edeceğim. Ona duymasını istediğim şeyleri söylemeye devam ediyorum. Sözlerimden mi, dokunuşumdan mı yoksa yaptığımız bu yoğun göz sikişinden mi bilmiyorum, ama birkaç dakika içinde inlemeleri daha hızlı geliyor ve vücudu bu pozisyonda yapabileceği en iyi şekilde yataktan yaylanıyor. Okşuyorum, dürtüyorum ve sevdiğim kadının ellerimde parçalanmasını şaşkınlıkla izliyorum.

Aşağı indiğinde, bacaklarını yatağa indirebilmek için dizlerimin üzerinde geri çekiliyorum. "Nasıl hissediyorsun? Öne doğru eğilip bir elimle karnını okşayarak soruyorum.

"İyiler," diye mırıldanıyor şaşkınca. Onu bu şekilde çok uzun süre bırakmak istemiyorum; endorfinle dolup taşan beyninin şu anda vücudunun mesajlarını doğru bir şekilde algılayacağına pek güvenmiyorum.

"Seni bir iki dakika içinde çözeceğim," diyorum, onun üzerine sürünerek. Ama onun doygun ve uysal, siyah çarşafı karşı mükemmel, solgun bir X olduğu birkaç dakikaya daha ihtiyacım var. Eğilip önce bir, sonra diğer mükemmel meme ucunu nazikçe emiyorum, sonra da boynuna öpücükler kondurup ağzımı onunkine dayıyorum.

Bu şekilde öpüşüyoruz, dillerimiz dans ediyor, ben hâlâ atkuyruğu olan saçlarını okşarken aletim karnına çarpıyor.

"Üzerime boşalmanı istiyorum," diyor ben uzaklaşırken. Sırıttıyorum. "Deja vu yaşıyorum.

"Bu sefer *her yere* gelebilirsin," diye mırıldanıyor, gözleri yüzümde geziniyor, sırıtışı daha da muzipleşiyor.

"Evet yapabilirim," diye kabul ediyorum, "ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok, tatlım. Dizlerimin üzerine oturdum ve acıyla sertleşmiş sikimi elime alarak ona baktım. "O gece sana boşalmamı söylemen hayatımda yaşadığım en güzel sürprizdi.

Gözlerini deviriyor. Sanırım biraz utandı. "Sana karşı koyma yeteneğimin sıfır olduğunu öğrenmek muhtemelen yaşadığım *en kötü* sürprizdi ama sen buna değmesini sağladın.

benim zamanımda. Ve kendini bırakan tek kişi olmamın hiçbir yolu yoktu.

Bacakları ve çubuğun oluşturduğu üçgenin içinde dizlerimin üzerinde tekrar öne doğru çömelıyorum ve bir avucumu başının yanına yerleştiriyorum.

"Amacınızın fedakârlık olmadığı çok açıktı. Peki umurumda mıydı? Hayır.' Sırtımı eğiyorum, böylece aletimi teninin üzerinde sürükleyebiliyorum ve karnına bir çizgi çiziyorum. Titriyordu. "Çünkü hiç şansım yoktu," diye devam ediyorum. "Daha önce hiç kimse tarafından bu kadar büyülenmemiştim.

Elimi uzunluğumda aşağı yukarı hareket ettirmeye başlıyorum ve bu muhteşem bir his. Eğer o gece, birkaç kısa ay ve tüm bir yaşam boyu bilinç, aramızdaki dönüm noktasıysa, o zaman bu gece bizi tam bir daire içine alıyor. Birbirimize sahibiz, bedenimiz ve ruhumuz. Hayatımda ona hiç bu kadar yakın hissetmemiştim.

Benden önce, çarşafı karşı titriyor. "Ağzımı sikmeni istiyorum.

Tereddüt ediyorum, şempanze beynime yerleştirdiği görseli yerine getirme arzusu ile doğuştan gelen şövalyelik arasında kalıyorum. Aletimi ısırarak dışında, bu şekilde bağlanmışken yapabileceği hiçbir şey yok.

Dudağını yalıyor. 'Cidden, tatlım. Sikini ağzıma almam lazım.'

"Her tarafına boşalacağımı sanıyordum," diye itiraz ederek ona son bir kez çıkışıyorum.

'İstedğin yere gelebilirsin,' diye mırıldanıyor.

Yüce Tanrım, beni kendimden ve bu kadından kurtar, çünkü Tanrı biliyor ki kendime hâkimiyetim sıfıra inmiş durumda. "Yüce İsa, seni seviyorum," diye inliyorum, dizlerimin üzerinde öne doğru eğiliyorum. Ta ki göğsüne binip, muhteşem göğüslerinin üzerinde gezinene kadar. Kollarını bu şekilde açtığında, etrafına mükemmel bir şekilde oturuyorum. Sikimi uzatıp ağzına sürüyorum ve küçük pembe dili tadına bakmak için hemen dışarı fırlıyor.

Kız arkadaşım tanıdığım en güçlü, *en cesur* insan, özellikle de benim yanımdayken. Aletimi boğazına sokabilmem için onu bağlamama ve açmama izin vermesi, üzerimde huşu, sevgi ve arzu dalgaları yaratıyor ve hepsi çok güçlü.

Aletimi boğazına kadar sokuyorum, yeterince yavaş ki içine alabilsin ve onu saran ıslak sıcaklığın her bir santimini hissedebileyim. Ben dibe vurdukça, bilerek yutuyor ve

Boğazının hassas, şişmiş tacımın etrafında daralmasının imkansız zevki, mutluluk içinde gözlerimi kapatmamı sağladı.

Gözlerimi açıp ona baktığımda, elinden geldiğince başını sallıyor. Bana yeşil ışık yakıyor.

İki kere söylemene gerek yok.

Uzanıp bir elimle çenesini kavıyorum, sikimi ona tekrar tekrar yedirirken onu okşuyorum. Altımda, şeker pambesi meme uçları gözümü kamaştırıyor. Önümde, uzanmış kolları ve geniş gözleri beni mest ediyor. Ve etrafımda, zeki, şehvetli ağzı beni çalıştırıyor ve çalıştırıyor ve yanaklarından tükürük akana ve gözlerinde yaşlar olana kadar itiyorum ve itiyorum.

Birkaç gün içinde bu kadın profesyonelce makyajını yapacak, demi-couture giysileriyle konuklarını karşılayacak ve kendisini bir sonraki İngiliz lüks tasarımcı olarak resmen lanse edecek. Gezegende onu *bu* şekilde görebilecek tek kişi olduğum için başım dönüyor ve kanım damarlarımda vahşi bir şey gibi dolaşıyor.

"Kahretsin, bu-" diye inliyorum, bu noktada geri çekilmekten olduğu kadar tam cümleler kurmaktan da acizim. "İyi misin, tatlım? İdare ediyorum.

Başını hafifçe sallıyor ve küçük *bir* onaylama sesi çıkarıyor. Bu eyleme olan bağlılığını sorguladığım için öfkeli görünüyor.

Sırıtiyorum. "İşte benim kızım. Başımı sallıyorum, kelimeleri güçlkle çıkarıyorum. "Çok iyisin. Sen çok iyisin. Yükümü boşaltır boşaltmaz seni çözüp ters çevireceğim ve seni becerirken o küçük pembe popona şaplak atacağım. Duydun mu?"

Bir an için gözlerini kapatıyor, sanki bu kavrayamayacağı kadar büyük bir şeymiş gibi ve küçük bir gözyaşı şakağından kayıyor. Ağzını sikmeye devam ederken bile uzanıp onu siliyorum.

Tanrım. Bu çok iyi. Ben-

"*Tanrım.*

Orgazmım beni içine çekerken, gergin, sarsıntılı hareketlerden oluşan bir yayılım ateşi başlatıyorum, ağzını döllerimle doldururken titriyorum. Öğürür gibi bir ses çıkarıyor, boğazı bir kez daha etrafımda kapanıyor ve kombinasyon ruhumun bu odanın, bu binanın çatısından kasvetli Londra gecesine atlamasına neden oluyor. Son damlasına kadar serbest bırakırken, sonsuz zevk diyarlarında süzülüyorum.

Tükendiğimde ve yeryüzüne geri süzöldüğümde, aletimi Natalie'nin ağzından kaydırıyorum ve şaşkınlıkla ona bakıyorum.

Bana bakıyor, o kocaman kahverengi gözleri hala yüzünü siktiğim için yaşlarla dolu. Yutkunuyor, solgun boğazı çalışıyor ve ben yanağından kaçan vücut sıvılarını düzeltirken dudaklarını yalıyor.

Sonra bana gülümsüyor ve nefes nefese: '*Şimdi* bana şaplak atacaksın' diyor.

OKULLAŞMAK

AIDA

T Eton Koleji'nin güzel şapeli sadece mum ışığıyla aydınlatılıyor ve onun vakur güzelliğinin üzerimdeki etkisini inkâr edemem. Bir yanım Pip'in böyle delicesine elit bir okula gitmesinden dehşete düşüyor.

Diğer yarısı da bu saçmalığı yalayıp yutuyor. Kraliyet prensleri ve bu ülkenin eski Başbakanlarının yarısı ve Tanrı bilir daha kimlerle aynı dehlizlerde yürüdü.

Çılgınca bir şey. Ama eğlenceli de.

Kocam yanımda duruyor, elimi tutuyor ve başparmağını stres oyuncakmış gibi evlilik ve nişan yüzüklerimin üzerinde gezdiriyor. Tekrar tekrar. Bunu yaptığının farkında olduğunu bile sanmıyorum.

Yüzüklerini taktığımı kendisine hatırlatmak en sevdiği şey gibi görünüyor.

En sevdiği şeylerden biri.

Pip'in Eton'daki ilk döneminin bitmek üzere olduğuna inanamıyorum. Gelecek hafta, onu tatil için eve götürmek üzere buraya geri döneceğiz. Benden daha uzun olsa da ona sarılmak için sabırsızlanıyorum. Ama önce, ilahiler. Okumalar. Düşünceler.

Okul korusu *Once in Royal David's City* şarkısını o kadar unutulmaz, o kadar mükemmel bir şekilde söylerken, kendime bu mekâna bir göz atma izni veriyorum. Taş tonozlu tavan, muazzam yaldızlı org gibi enfes. Pip koro sıralarında diğerleriyle birlikte şarkı söylüyor, okuma gözlükleri mum ışığında belli belirsiz parlıyor ve kırmızı beyaz cüppesi tertemiz.

Çok yakışıklı görünüyor ve babasına hiç benzemiyor. Ne mutlu ki John ve Kit dün geceki ayine birlikte geldiler, böylece bu akşam eski sevgilimin varlığından kurtulduk.

Bakışlarım sık sık olduğu gibi kocama kayıyor. Arkaya taranmış saçları ve seksi kırık burnuyla profilden muhteşem görünüyor. Artık bunun gerçekten de bir rugby sakatlığı olduğunu biliyorum. Güzel ilahiye dalmış durumda ama gözlerimin üzerinde olduğunu fark etmiş olmalı ki bana bakıp sırtıyor. Gözlerindeki sevgi elini daha sıkı sıkıya neden oluyor, çünkü bu adama katlanamıyorum.

İki yıl önce bana kutsal evliliğe bir şans daha verebileceğimi söyleseydiniz, size gülüp geçerdim. Ama Cal ikna edici bir adam. Kendi istediğini elde etmek için kitaptaki her numarayı kullanmaktan çekinmez. Çoğu zaman bu numaralar vücut parçalarını içerir ama genellikle kurbanını ikna edene kadar devam eder de eder.

Callum Sinclair her zaman istediğini alır. Ve o beni istedi.

Ben yaşayan en şanslı kadını.



Meğer Pip zavallı annesine sarılmaktan benim ona sarılmaktan duyduğum heyecandan daha az heyecan duyuyormuş. Ayinden sonra güzel bir salonda takıldığımızda birkaç kez sıkılıyorum ama yeterli olmuyor. Asla yetmez. Cal ise, muhtemelen benden çok daha havalı olduğu için, kocaman bir adam gibi sarılıyor.

Ellerini Pip'in sıksa omuzlarına koyup gözlerinin içine bakmak için biraz eğilerek, "gimdiye kadar nasıl geçti?" diye sordu. "Sana iyi davranıyorlar mı?"

"Evet. Harika.

"Yemekler iyi mi?"

"Sorun yok. Kahvaltı güzel."

"Ev sahibin nasıl?" "İyi biri.

Güzel. Güzel. Güzel.

İç çekmemeye çalışıyorum. Tek heceli kelimelerden oluşan iki kelimelik cümleler on üç yaşındaki çocuklar için olağan bir durum.

"Bunu duyduğuma sevindim. Kabileni bulduğunu mu düşünüyorsun?"

Cal, Eylül ayında Eton'a gitmeden önce Pip'le uzun uzun dertleşti. Görünüşe bakılırsa, Cal'in okuldaki zamanı son derece başarılıydı. Eminim sportif, yakışıklı ve geçinilmesi kolay biri olmasının da bunda payı vardır. Pip sevimli bir çocuk, ama çok daha içe dönük ve Cal onu yatılı okula gönderirken annelik kalbimin ne kadar kırıldığını çok iyi biliyor.

Eğer şansım olsaydı, Londra'da güzel bir gündüz okuluna giderdi, böylece ait olduğu yerde, annesiyle birlikte evde kalabilirdi. Ama Pip bunu çok istiyordu ve Cal onu başarıya ulaştırmaya kararlıydı. Onu kendine ve ilgi alanlarına sadık kalmaya ve kendi insanlarını bulmaya ikna etmek için.

"Evet. Pip'in yüzü aydınlanıyor. "Evimdeki çocuklar iyi insanlar ve *Florentia*'da bazı arkadaşlar edindim.

"Müthiş! Cal öyle diyor. Beğlik çakmak için elini kaldırdı ve Pip sertçe vurdu. "Bu gazetecilik genleri çok derinlere işliyor.

Gülümsüyorum, çünkü *Florentia* Eton'un çevre dergisi ve onun bu dergiye dahil olması pek çok açıdan hoşuma gidiyor.

Çocuklar evlerine dönmek üzere toplandıktan sonra iç geçiriyorum ve başımı kocamın omzuna yaslamak için kendime bir an izin veriyorum.

"Kalbim acıyor.

Ellerini üst kollarımda gezdiriyor ve elbisemin içinden sıcaklıklarını hissedebiliyorum. "Biliyorum, bebeğim. Biliyorum.

Başımı kaldırıp bir nefes veriyorum. "İyi görünüyor, değil mi?

O iyi. İyiden de öte. Yüzünü kıymalı turtayla doldurmaya gittiğinde onu izliyordum - hep birlikte gülüyor ve şakalaşıyorlardı. İyi çocuklara benziyorlar.'

"Biliyorum, yine de çok sessiz.

Bizimle. Bizimle sessiz. Tanrı aşkına, o bir genç. Ben onları gözetlediğimde o çocuklarla Larry kadar mutluydu.

"Tamam. Başımı sallıyorum, başka bir nedenden çok kendimi ikna etmek için.

Bana gülümsüyor, kahverengi gözleri sevginin sıcak ışığıyla parlıyor. 'Benim ödül karım özellikle güzel görünüyor

Bu gece.'

Gözlerimi deviriyorum ama ciddi değilim. *Kupa* olayı aramızda bir şaka gibi. Ondan nefret etmek istediğimi biliyor ve aynı zamanda onu sevdiğimi de biliyor.

Hayatımı sikeyim.

"Benim ödüllü kocam çok ateşli," diye fısıldıyorum, dişlerimin alt dudağıma takılmasına izin veriyorum, tam da onu çılgına çevirdiğini bildiğim şekilde ve gözleri yanıt olarak daralıyor.

Hayır. Ben bu gece ödül değilim. Bu benim kalabalığım değil. Çok gösterişli.' Parmakları pazılarımın üzerinde daireler çiziyor. 'Ama hepsinin sana karşı bir ilgisi var. Kadınlar bile. Ben de o yaşlı bunağın seni asla bırakmayacağını sanıyordum.

Gülüyorum. Geçen hafta Şansölye ile yaptığım görüşme hakkında beni köşeye sıkıştıran bir babadan bahsediyor. "İyiymiş," diyorum. "Beni rahatsız etmedi.

"Evet, ama bu beni rahatsız etti. Bir adım daha yaklaşıyor, sesi alçalıyor. "Herkesin senin için çılgına dönmesinin beni nasıl etkilediğini biliyorsun.

Biliyorum. Çok iyi biliyorum. Dikkatleri üzerime çektiğimde, kocam bundan zevk alır. Kendini beğenmiş ve sahiplenici oluyor ve bu biraz iğrenç ve son derece ateşli.

"Anlat bana," diyorum. Alt dudağımı yalıyorum ve gözleri bu hareketi takip ediyor.

"Sana göstermeme ne dersin?

Gözlerim gergin bir şekilde odanın içinde geziniyor ve tekrar ona dönüyor. 'En azından bir gece için uygunmuş gibi davranamaz mısın? *Eton*'dayız.'

"Peki bunun neresi eğlenceli?" diye soruyor. 'Beni eğlendir. Hadi biraz dolaşalım. Bu güzel binaları keşfedelim.

Birinin burada yetişkin olması gerekiyor. "Hayatta olmaz," diyorum ona. "Senin *küçük gezgin* tanımının ne olduğunu biliyorum. Gerçekten biliyorum. En yakın engelli tuvaletini ya da daha kötüsü birinin çalışma odasını bulacaktır.

Ofluyor ve bu, *hayır denen* küçük bir çocuğun oflaması gibi. 'Peki,' diyor. 'Araba o zaman. Neden burnunu pudralayıp beni takip etmiyorsun? Ben koltuk ısıtıcılarını çalıştırayım.



CAL

Bu Eton'a ilk gelişim değil. Okuldayken burada defalarca rugby oynadım. Ve Tanrı biliyor ki kendi okulum St Ignatius of Loyola College oldukça muhteşemdi.

Ama bu başka bir şey.

Bu akşam Aida'nın Pip'i ne kadar özlediğini görünce yüreğim parçalandı. On üç yaşıdayken ben de uçağa binmek için can atıyordum ve Kit'in de aynı şeyi yapacağını biliyorum. Bunun için ölüyor. Bu sabah kahvaltıda, dün gece Pip'in yatakhanesini görmenin ne kadar havalı olduğunu anlatıp durdu. İki yıl sonra buraya geldiğinde iyi olacak.

Ama Pip farklı bir konu. Annesi gibi kitapsever ve beyinsel ama onun özgüveni yok. On üç yaşındaki Aida'yı tanıımıyordum ama eminim çok havalıydı. Eminim o zaman bile ona bulaşmamışsındır.

İçgüdülerim bana Pip'in, sadece bir dönem içinde olduğumuz göz önüne alındığında, umabileceğimiz kadar gelişmeye yakın olduğunu söylüyor. Bu gece onu bir şahin gibi izledim. Yanaklarında renk ve adımlarında bir bahar vardı - bir ebeveyne çocuğunun boğulmadığını söyleyen tüm klişeler. Ve birkaç kez görüştüğümüz ev müdürünü gerçekten takdir ettim.

Bu ebeveynlik işi çok garip. Endişeli olduğumu söylemek hafif kalır, ama bu konuda fazla düşünmemeye karar verdim. Pip ve Kit'in hayatlarında bir yetişkin olmaya ve ardından üvey babaları olmaya, çoğu şeye yaklaştığım gibi yaklaştım: iyimser ve hevesli bir şekilde.

Acı verici kısmın bariz şeyler olacağını düşünmüştüm. Bilirsiniz, öfke nöbetleriyle uğraşmak, ev ödevleri hakkında tartışmalar yapmak, Cumartesi futbolu lehine tembel sabahlardan vazgeçmek. Ve evet, bunların bazıları çok sıkıcı, ama bazıları da gerçekten çok güzel. Özellikle Kit'i futbola götürmek. Cidden çok hızlı.

Ama demek istediğim şu ki, en acı verici bulduğum kısımlar duygusal çekiştirmeler. Açıkçası, ben onların ebeveyni değilim. Ama annelerini seviyorum ve hayatımın geri kalanını onunla geçirmeye kararlıyım ve bunun bir parçası da oğullarını sevmek ve hayatlarında olumlu bir güç olmak anlamına geliyor. Bonus bir yetişkin, eğer isterseniz.

Eylül ayında Pip'i ilk kez okula götürdüğümüzde ve yatakhanesine yerleşmesine yardım ettikten sonra ona el sallayarak veda ettiğimizde

O mu?

Çok acımasız.

Kit bir Cumartesi sabahı hızlı bir futbol topuyla eline kötü bir şekilde vurduğunda ve onu doğruca Chelsea ve Westminster'daki pediatrik A&E'ye götürdüğümde?

Ayrıca çok acımasızdı. Korktuğum gibi bileğini değil, sadece birkaç parmağını kırmış olmasına rağmen.

Sanırım yatırım yaptım. Aida'ya, onun mutluluğuna ve dünyaya getirdiği iki küçük insanın mutluluğuna yatırım yapıyorum. Ve tüm bunlar tam bir baş belası, çünkü yaptığımız bu şeye balıklama dalmadan önce tahmin edemeyeceğim kadar duygusal, zorlu, yorucu ve *ödüllendirici*.

Ben de mutluyum. Gerçekten çok mutluyum. Kendimi... amaçlı hissediyorum, belki? Çünkü üçü de benim orada olmamdan en az benim kadar mutlu görünüyorlar. Ben artık o adamım. Cumartesi futbolu adamı. Çiftçi pazarındaki adam. Okul ilahi konserleri adamı.

Ve Aida arabanın kapısını açıyor, yani yaklaşık doksan saniye içinde ben de arabada seks yapan adam olacağım. Zach'in beni süslü spor arabamı lanet olası bir Range Rover'la değiştirmeye götürdüğü o karanlık, karanlık günden beri ilk kez bu arabanın genişliği için şükrediyorum.

Ve ayrıca hızlı ısınan koltukları için.

"Gel buraya," diye mırıldanıyorum, ceketini çıkarmasına yardım edip arka koltuğa atıyorum.

"Tanrım, hava soğuk," diye homurdanarak dizimin üzerinden atlayıp sürücü koltuğuna oturdu.

"Seni sıcak tutacağım bebeğim," diye mırıldanıyorum, beline sarılıyorum ve onu üzerime çekiyorum. Her saniye sertleşiyorum. Kahretsin, onu çok seviyorum.

"Kıyafetlerimi çıkarmayacağım.

'Gerek yok. Sihirli aletim gerektiği kadar katmanı delip geçebilir'.

Bu onu güldürüyor. "Elektrikli matkabın.

"İnan buna bebeğim. Sesim biraz dikkatim dağılmış gibi gelebilir, çünkü nirvanayı bulmak için onun dökümlü elbisesinin yumuşak, ince yününün altına çılgınca giriyorum. "Lanet olsun. Tayt mı giyiyorsun?"

"Aralık ayındayız. Tabii ki öyleyim. Turbo sakin bunu kaldıramıyor mu?"

Alaycı ve iğneleyici olmasına bayılıyorum, çünkü bu benim ateşimi körüklüyor. Yaklaşık üç dakika içinde, sikimin üzerinde kıvrılırken ve bir cümleyi bir araya getiremezken, zaferimi daha da tatlı hale getirecek.

Hayır. Sorun yok. Bir saniye bekle.' Kahretsin. Oldukça kalınlık. Yolumu bulmak için gözlerimi kapatıyorum ve kasık bölgesinin etrafındaki kumaşı tutuyorum. İki elimle sıkıca kavradığımda sertçe çekiyorum ve bir yırtılma sesiyle yırtılıyor.

"Onlar Falke'ydi," diye itiraz ediyor, mağara adamı tavrımın onu azdırdığını anlayacak kadar nefes nefese bir kahkaha atarak. "Çok pahalılar.

"Zor iş. Sana biraz daha alırım. Ya da bacakların sıcak kalsın diye bunları giymeye devam edebilirsin ama ben istediğim zaman o amcığa erişebilirim. Sesimi alçalttım. "Buna ne dersin?

"Bana uyar," diyor ürpererek, çünkü şimdi parmak uçlarımı tangasının ıslak kumaşı üzerinde hafifçe okşuyorum. Ellerini göğsümden yukarı kaydırıyor, kravatımı gevşetiyor ve gömleğimin üstteki birkaç düğmesini açıyor. Tenime dokunabilmek için yakamın altından geçirdiği parmakları soğuk ama umurumda değil. 'Tanrım, kravatla çok seksi görünüyorsun. Bu beni deli ediyor.

Yüzünü benimkine yaklaştırmadan önce 'Yararlı parçalar, kravatlar,' diye gözlemliyorum. Bu kadına karşı koyamıyorum. Tek bir parçasına bile karşı koyamıyorum. Bir elimi elbisesinin altından çıkarıyorum, böylece parmaklarımı saçlarına dolayabiliyorum ve boynundan tutup yüzünü daha yakına çekebiliyorum. Teşvike ihtiyacı olduğundan değil. Alt dudağımı emiyor ve dilini benimkiyle dolaştırıyor, kısacası beni yiyip bitiriyor.

Parmağımla tangasını tutup kenara çekiyorum. Bu ve açtığım kasık deliği arasında yeterince erişimim var. Karım sıcak ve sırlı ve o kadar kaygan ki bir erkeği çıldırtmaya yetiyor.

Belli ki daha sık kravat takmalıyım.

"Bir kez daha parmaklarım için küçük, pis bir fahişesin," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. "Tıpkı ilk seferinde olduğu gibi.

Elimi iki parmağıma içine sokacak kadar manevra yaparken başparmağım muhtaç, şişmiş klitorisini bulduğunda kıkırdaması dişlerinin arasından keskin bir nefes alımına dönüşüyor.

İnliyor ve elimi aşağı doğru itiyor. 'Tanrım, tatlım. Haksız değilsin.'

Parmaklarımı dışarı kaydırıp tekrar içeri sokuyorum. Aklımdaki tek düşünce, bu kaygan mendenin yaklaşık otuz dakika sonra sikimin etrafında ne kadar iyi hissedeceğiydi.

Saniyeler.

"Beni dışarı çıkar, bebeğim.

Kemerim ve fermuarımla boğuşurken alnını benimkine yaslıyor, hareketleri beceriksiz ve aceleci çünkü hâlâ onunla uğraşıyorum.

"Aida Russell'ın otoparkta parmaklandığını ve bundan zevk aldığını görseler o kendini beğenmiş puşlar ne derlerdi acaba?" diye düşünüyorum.

"Muhtemelen *lütfe*n oğlunuzu kurumumuzdan uzaklaştırın ve bir daha asla gelmeyin" diye karşılık veriyor ve ben gülüyorum.

"Çabuk olsan iyi olur o zaman.

Görünüşe göre aynı fikirdeyiz, çünkü şaha kalkıyor, dizi bir an için koltuğun kenarından kayarken küfrediyor ve ikimizin de bildiği açgözlü kız gibi sikimi alabilmek için elbisesinin kumaşına vuruyor.

"Beni içine al," diye emrediyorum, elimi onun sıcak merkezinden çekip belinden kavıyorum, böylece beni sürmeye başladığında tekrar yanlara gitmeyecek. Düşündüm de, muhtemelen bunu arka koltukta yapmalıydım.

Kendini üzerime doğru kaldırırken, tangasını bir tarafa doğru tutarken ve inanılmaz derecede sertleşmiş sikimi taytındaki sefil delikten beslerken, hayal kırıklığı ve çabayla ilgili birkaç sevimli küçük ses çıkarıyor.

Ve sonra tacımı amına doğru kaydırıyor, onun ıslaklığı ve benimki birbirini en iyi kayganlaştırıcı gibi kaplıyor ve ben sarsılıyorum. Onu becermek için elimde hiçbir koz yok, bu yüzden işin çoğunu o yapmak zorunda kalacak, ama lanet olsun, bu inanılmaz hissettiriyor. Ve üzerime çöktüğünde, beni tüketen rahatlama, huşu ve tamamlanma başka hiçbir şeye benzemiyor.

"Yapabilirsen sırtını eğ, tatlım," diyorum ve o da yapıyor, kendini sabitlemek için hem omzumu hem de kapının iç kolunu tutuyor. Ağzımı elbisesinin arasından çıkan sert küçük meme ucuna doğru indirip kumaşın üzerinden hafifçe ısııyorum ve onun ürpertici iniltisi en iyi geribildirim oluyor.

"Çabuk istiyorum," diye nefes nefese kalıyor. "Ve sert.

"Evet," diye mırıldandım memesine karşı. "Ve seni eve götürdüğümde, seni bu kravatla bağlayacağım ve seni güzelce ve yavaşça becereceğim. Gözlerini bağlayıp önce bana sakso çekmeni sağlayabilirim.

İnliyor. Benim klas, cesur, entelektüel güç merkezi karım hala onu alt etmemden başka bir şey istemiyor. Onu kontrol etmemi.

"Sür beni," diyorum, kumaşla kaplı meme ucunu ısırmadan önce, bu sefer daha sert. Kalçalarını kavıyorum ve kucağında kendini yukarı ve aşağı kaldırmasına yardım ediyorum ve beni becer, amının şaftımın uzunluğu boyunca yukarı ve aşağı sürüklenme hissi lanet bir vahiy.

Tıpkı her seferinde olduğu gibi.

Dayanamayacağım. İngiltere'nin en seçkin okulunun otoparkında azgın gençler gibi sevişmek çok pis.

Dişlerim ve dilimle onu kızdırırken 'Klitorisini benim için ovala,' diye mırıldanıyorum. Omzumu kavrayan elini geri çekiyor ve tekrar eteklerinin altına giriyor. Parmakları sikimin dibine sürtüyor, ama klitorisile temas ettikleri anda daha sert bir şekilde üzerime biniyor, nefesleri iniltiye dönüşene ve kendini titreyen bir orgazma ulaştırırken şakağı saçlarıma dayanana kadar her darbeye kendini bana doğru itiyor.

Şükürler olsun. İç kasları etrafımda kenetlenirken, kalça itişleriyle olabildiğince sert bir şekilde yırtılıyorum ve sonra o ilahi ısı patlaması aletimde yarışıyor ve ben de geliyorum, güzel, muhteşem ve tamamen utanmaz karımın derinliklerine sıcak ipler fişkirtiyorum.

Onu öpmek için yüzümü kaldırıyorum, ona ne kadar taptığımı ve saygı duyduğumu, ne kadar aşık olduğumu göstermek için. Öpüşmemiz, sevişmemizin hızlı ve sert olduğu kadar yavaş ve nazikti.

Her iki yol da harika.

Onunla *her* şey harika. Onunla her şey harika.

PATER NOSTER

BELLE

T Unfurl'daki ekip gerçekten de işleri yarım yamalak yapmıyor. Çağrıldığım bodrum katındaki odanın kapısında duraksıyor ve etrafımı inceliyorum. Kocamın Notta sadece şu ifadeler yer aldı:

Belle Charlton

Son günah çıkarmanızdan bu yana çok uzun zaman geçti. Lütfen en kısa zamanda Fr Ra/e ile görüşerek günah çıkarma ayinine katılınız.

Sadece sevgili kocam *bunu* uygun bir evlilik hediyesi ve yıldönümümüzü kutlamanın bir yolu olarak görürdü... sonraki her yıl.

İki yıl önce bugün evlendik ve hayır, Tanrı'nın huzurunda evlenmedik. Bunun yerine, St Tropez'in hemen dışındaki bir üzüm bağında güzel ve içten bir hümanist tören yaptık,

Chateau des Anges. Kendi yeminlerimizi yazdık ve bunlar birbirimize söylemek istediğimiz her şeyi yansıtıyordu. Birbirimize söz vermek için.

Ve hayır, babam gelmedi. Gelmeyeceğini biliyorduk. Kilisenin ve dolayısıyla onun gözünde bu bir düğün değildi ve biz evli değiliz ve bu sorun değil. Kendi görüşlerini seçebilir. Sınırlarını. Ve ben de onun tepkileri yüzünden kendimi düğümlememeyi seçeceğim. Bu yavaş bir süreç ve ateşkesimiz tedirgin edici, ancak oraya varıyoruz ve

Rosalie'nin doğumu ilişkimize hiç yardımcı olmadı.

En önemlisi, hiç kimse birbirinin inançlarını çiğnemiyor.

Annem kocasına karşı olağanüstü bir itaatsizlik örneği göstererek beni evlendirdi ve şık bir düğün kahvaltısına ev sahipliği yaptı. Daha fazla gurur duyamazdım ya da daha fazla minnettar olamazdım.

Evet, kocam hâlâ Alchemy'yi işletiyor.

Evet, ara sıra kulübe gitmenin seks hayatımıza kattığı heyecanın tadını çıkarıyoruz.

Ve evet, Rafe hala sapık bir sikici. Bu yıldönümü kutlaması da bunun bir örneği.

Kulübün bodrum katında eskiden mülayim, çok yönlü ve cömertçe boyutlandırılmış bir alan olan yer dönüştürülmüş. Balmumu kilise mumları her yerde duruyor, dans eden, fırlayan alevleri bordo duvarlara uzun gölgeler düşürüyor. Dört koyu renkli, süslü oymalı ahşap direği olan devasa bir yatak var. Dikkatle bakıyorum. Başka bir gün olsa ana cazibe merkezi olurdu ama bugün değil.

Hayır. Bu şüpheli onur, uzak duvarın tamamını kaplayan büyük ahşap kutuya ayrılmıştır. Birçokları için gömme dolaba benzeyen, ancak Katolik inancıyla yetişmiş herkesin anında günah çıkarma yeri olarak tanıyacağı bir kutu.

Gerçek boyutunda.

İki yanında kemerli çerçevelerinden mor kadife perdeler sarkan bir kapı ve pencere yerine ahşap bir ızgaranın yer aldığı bir orta panel ile tamamlanmış devasa bir yer. Perdelerden biri çekiliyor ve diğeri açılarak içerideki küçük, loş kabini ortaya çıkarıyor.

Kocam ve ekibinin bir yerlerde gerçek bir günah çıkarma kutusu bulduklarına ve bunu kocamın hain amaçları için Alchemy'nin bağışsaklarında yeniden bir araya getirdiklerine hala inanamıyorum. Bana ilk gösterdiğinde Cal'in el emeğinin kokusunu kesinlikle almıştım.

Sadece onu görmek bile bir dizi duyguyu tetiklemeye yetiyor ve bu gece de bir istisna değil. Çocukken aylık itirafımla yüzleşirken hissettiğim suçluluk ve korku, o kutuda neler olacağına dair umutsuz, çalkantılı, şehvetli beklentinin yanı sıra tamamen yeni bir suçluluk biçimiyle midemde çalkalanıyor.

Çünkü geçmişte buraya yaptığım ziyaretler bana Fr Rafe'in bu akşam benim için sakladığı şeyin ölümsüz ruhumun kurtuluşu *olmadığını* söylüyor. Aksine, ikimizi de sonsuza dek cehenneme gönderene kadar durmayacak.

Ve sadece bu düşünce bile beni umutsuz, çaresiz bir arzuyla kıvrandırıyor.

Sr Belina seks hayatımızda düzenli olarak yer alıyor. O ve piskoposu hala birbirleri için cehennem kadar ateşliler. Ama bu yıllık günah çıkarma ziyaretlerinde farklı bir şey deniyoruz.

Bu gece ben Belle, rastgele günahkar ve rahip avıyım. Hangi günahları işlediğimden emin değilim, ama sanırım hepimiz Fr Rafe'in onları ortaya çıkaracağından ve ahlaksızlığım için beni cezalandıracağından emin olabiliriz.

Odanın kapısını arkamdan kilitliyorum ve Rafe'in kendi tarafına çoktan yerleşmiş olduğuna güvenerek açık kabine yaklaşıyorum. Kapının içine *Fr Rafe Charlton* yazılı küçük bir kart yerleştirilmiş ve hatta birisi kapısının üzerine küçük bir ışık yerleştirmiş. Işığı yanıyor, yani yerinde ve itirafları dinliyor.

Yüce Tanrım. Bu sefer kendimi neye bulaştırıyorum?



Deri minderli dizlikte diz çöküyorum, ipeksi siyah elbisemi kalçalarımın üzerinde düzeltiyorum. Bu günah çıkarma odasının sınırlarını daha da baskıcı hale getirmeye yarayan kadife perdeyi kapattım.

Rafe'in ince profili, aramızdaki ahşap parmaklıktaki elmas şeklindeki deliklerden belli belirsiz görünüyor. Günahkâra bir nebze de olsa mahremiyet sağlaması gereken bir parmaklık. Başı eğik. Bana bakmıyor.

"İyi akşamlar, çocuğum.

"İyi akşamlar Peder," diyorum ona. "Son günah çıkarmamın üzerinden bir yıl geçti.

"Çok güzel," diye söze girdi. "Bu gece hangi günahlarınız için Kutsal Babamızdan af dilemek istersiniz?"

Gözlerimi yukarı doğru diktim. Kabin eskimiş ahşap, mezar sırları ve pişmanlık kokuyor. Atmosferik ve endişe verici derecede gerçek. Rahatsız edici bir şekilde kilisedeymişim gibi hissediyorum.

Rahatsız edici derecede ikna
edici. Rahatsız edici derecede
kafirce. Yutkunuyorum.

"Um," diye başlıyorum güçsüzce. Bunu Rafe'in gerçek hayattaki versiyonuyla tartışmış, hatta koreografisini yapmışım. Ama şimdi buradayım, en karanlık düşüncelerimi ve eylemlerimi bu karanlık figüre dökmek geçen yıl ve ondan önceki yıl olduğu kadar yüzleştirici geliyor. Önceki hayatımda kesinlikle böyle günahlar itiraf etmemiştim. Okul günlerimin fısıltılı günahları -en azından itiraf edecek kadar cesur olduklarım- daha çok kilisede uyuklamak ve yatak odamı düzenli tutmamakla ilgiliydi.

"İffetsiz düşüncelerim var," diyorum şimdi rahibe. "Aslında her zaman.

Sert bir nefes çekiyor. Konuştuğunda sesi boğuk çıkıyor. "Ne tür kirli düşünceler?

Her zamanki gibi, bu beklediğimden daha gerçekçi ve daha korkutucu. Izgaranın diğer tarafındaki adamın kocam olduğunu unutmak çok kolay. Beni kendimden daha yakından tanıyan kişi. İffetsiz düşüncelerimin nesnesi ve kışkırtıcısı.

Şu anda, o benim yargıcım.

Boğazımı temizliyorum. "Erkekler hakkında düşünüyorum. Erkeklerle tensel zevklerin tadını çıkarmak hakkında.

"Fiziksel aşk eylemi, evlilik kutsallığı içinde yaşanırsa günah değildir," diyor bana dikkatle.

"Evli değilim," diye yalan söylüyorum. 'Ve fantezilerim tek bir erkekle birlikte olmakla ilgili değil. Aynı anda birden fazla erkekle birlikte olmak ve hepsinin vücudumu istedikleri gibi kullanmasını sağlamakla ilgili.

"Yüce Tanrım," diye mırıldanıyor. Bir elini yüzüne siler. 'Bu gerçekten de ölümcül bir günah. Söyle bana, hiç bu kötü fantezileri gerçekleştirdin mi?

"Evet," diyorum ona. "Birçok kez.

Hamile bir sessizlik var. Meme uçlarım sertleşiyor, elbisemin yumuşak ipeğine sürtünüyor. Göğüslerimi dolgun ve ağır hissediyorum.

Rahip sonunda, "Bu adamların bedeninize saygısızlık etmesine izin veriyor musunuz?" diye sorar.

"Evet, baba.

"Sana ne yapmalarına izin verdiğini söyle.

Perdelerde bir hareket var. Aşağı uzanıp kendine dokunduğuna yemin edebilirim.

"Bana ne isterlerse yapmalarına izin veriyorum. Beni çırılçıplak soymalarına, yatağa yatırmalarına, isterlerse bağlamalarına ve bana istedikleri gibi dokunmalarına izin veriyorum.

'Meme uçlarımı çekip emmelerine, amımı yalamalarına ve parmaklarını içimde kaydırmalarına izin veriyorum. Ve üzerime gelmelerine ve aletlerini ağızıma sokmalarına izin veriyorum ve beni istedikleri gibi becermelerine izin veriyorum.

Cevap verirken profiline bakıyorum. Muhteşem çenesinin sıkıldığını, gözlerinin kapalı olduğunu anlayacak kadar görebiliyorum. Dudakları sessizce hareket etmeye başlıyor, ancak karşısındaki günahkâr için kurtuluş mu yoksa kendisi için güç mü aradığı belli değil.

Kolu hâlâ hareket ediyordu ve sonra fermuarın aşağı çekildiğini gösteren bir ses duyuldu ve Tanrım.

Bu rahibi ben zorladım.

Kendine dokunmak istemesini sağladım.

Sözlerim, perde işçiliğinin ve koruyucu rahip kıyafetinin bariyerlerini aşarak onun özüne kadar ulaştı. Onu bir erkek yapan, diz çöküp dua etmenin, yalvarmanın ve tespih tanelerini karıştırmanın söylemeyeceği özüne.

"Sana bunları yaptıklarında kendini nasıl hissediyorsun?" diye soruyor. 'Günahlarınız için pişmanlık duyuyor musunuz? Tövbe etmek için mi buradasın?

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Bunun utancını hissediyorum, ama bu... bu muhteşem. Her şeyi daha parlak yapıyor. Daha keskin. Ne kadar günah olduğunu biliyorum ama durmak istemiyorum.

Ekranın diğer tarafında kumaş hışırdıyor.

"Bedeniniz şu anda bu günahları anlatırken günahkâr bir tepki mi veriyor?

"Evet, Peder," diye mırıldanıyorum ve Tanrı biliyor ya, gerçek bu. En karanlık, en hayati birlikteliklerime dair hatırladıklarım, bu güzel Tanrı adamının bana karşı verdiği içgüdüsel fiziksel tepki, onun bariz işkencesi ve bu günah çıkarma odasının sunduğu rahim benzeri sığınak arasında kendimi bir anda canlı, savunmasız, utanmaz ve kaderci hissediyorum.

Sanki bu rahibe gelerek ve yüklerimi onun yükü haline getirerek, günahlarımın beni boğmasına izin vermek yerine onlara hayret etmek ve onlardan zevk almak için nefes alma alanım varmış gibi.

Bir sonraki sözlerinin alçak sesle söylenişi hayallerimi yıkıyor. "Göster bana.

"Ben-ne? İdare ediyorum.

İlk kez dönüp bana bakmasına izin veriyor. Kabindeki gölgeler sadece yüzünün sert, simetrik düzlemlerini vurguluyor.

Gözbebekleri o kadar dolu ki neredeyse simsiyah.

Dişleriyle çekiştirirken alt dudağının tüm tatlılığı.

O çok güzel.

'Az önce günahlarınıza fiziksel bir tepki verdiğinizi itiraf ettiniz - her ne kadar Tanrı'nın olmasını isteyeceği bir tepki olmasa da. Meme uçlarınız sertleşmiş olmalı, değil mi?

"Evet. Zor kelimesi hafif kalır. Sıkışmışlar. Ağrıyorlar.

Neredeyse kırılğan.

"Ve bacaklarının arası ıslak mı?

Tereddüt ediyorum, bunun nereye gittiğinden emin değilim. Beni cezalandırmaya mı yoksa avlamaya mı çalıştığından emin değilim.

İkisi de
olduğundan
şüpheleniyorum.

"Evet.

'O zaman elbiseni aşağı çek ve meme uçlarını görmeme izin ver. Bu günahkâr arzusunun vücuduna ne yaptığını göreyim.

Donup kaldım.

Nefes verir ve bu, tüm sınırların ötesine itilmiş bir adamın sesidir.

"Tanrı aşkına. *Bana göster* dedim.'



Onun sesindeki ihtiyaç beni mahvediyor.

Her ne yaptığını düşünüyorsa, şu anda onun sadece etten kemikten bir adam olduğu açıktır.

Ellerimi kaldırıyorum ve parmaklarımı elbisemin minik askılarına geçirerek omuzlarımdan düşmelerine izin veriyorum. Elbisenin tamamı vücudumdan kayarak diz çöktüğüm yerde birikiyor. Tüm niyet ve amaçlar için, çıplağım. Fr Rafe göğsümün altını pek göremiyor.

O siyah gözler çıplak göğüslerime sabitlenmiş. Tahrik olduğum konusunda doğruyu söylediğime dair herhangi bir şüphesi varsa, şimdi bunu açıkça anlamış olmalı.

"Yüce Tanrım," diye inliyor ve sesindeki lezzetli ıstırap beni etkiliyor. Altımdaki tektonik plakalar kayıyor. O beni içine alırken hava dönüyor, etrafımda dans ediyor gibi görünüyor.

Bekliyorum.

"Ayağa kalk," diye emrediyor. "Olabildiğince geriye git ki seni görebileyim.

Ayağa kalkıyorum, ipek yığınının içinden çıkıyorum ve kabinin arka duvarına vuruyorum. Diz çöktüğüm yerden sadece birkaç metre geride, ama umarım çıplak bedenimi iyice görmesini sağlar. Tenin tene değmesinden daha çok sevdiğim bir şey yok ama bu bekâr adamın isteksiz, ıstırap dolu bakışları tenimi başka hiçbir şeyin yakamadığı kadar yakıyor. Bana verdiği bu tepkiye boyun eğmenin ona çok pahalıya mal olması, damarlarımda güç, arzu ve özlemin sıcak ve baş döndürücü bir şekilde akmasına neden oluyor.

'Çok güzel,' diyor kederli bir şekilde nefes verirken. "Bunu biliyordum. Bana korkunç günahlarını anlattığın anda, insanları dize getirmek için yaratılmış bir yüzün ve vücudun olması gerektiğini biliyordum. O kadar güzeldin ki, kurtuluşa arkalarına bile bakmadan sırtlarını döneceklerdi.

Bunun bir iltifat mı yoksa bir kınama mı olduğu konusunda kararsızım. Muhtemelen ikisi de.

"Sana nasıl dokunduklarını göster," diye emrediyor. "Bana göğüslerinle nasıl oynadıklarını göster.

Ellerimi göğüslerime götürüyorum ve nazikçe avuçlamadan önce her birinin ipeksi alt tarafında bir parmağımı gezdiriyorum. Sonra kendime ağrıyan meme uçlarımı tıngırdatmaya izin veriyorum. Klitorisime vuran saf zevk, keskin bir şekilde nefes almamı ve sırtımı eğmemi sağlıyor.

"Bu nasıl bir his?" diye soruyor.

"İnanılmaz," diyorum ona.

"Yanlış mı?

"Hayır. Kendi ellerimle aldığım zevk beni bu noktaya zorluyor.

"Yanlış olamayacak kadar iyi hissettiriyor.

'İşte burada yanılıyorsun, seni zavallı küçük günahkâr,' diyor. 'Ama bahse girerim meme uçlarını sertçe çimdiklemelerinden hoşlanıyorsundur, değil mi?

"Evet.

"Yap.

Gergin küçük tomurcukları çimdikliyorum. Yuvarlıyorum. Ovuyorum. Tanrım, parmaklarım ve onun yakıcı bakışları beni cehennem gibi yakıyor.

"Aynı anda iki erkeğin emmesine izin veriyor musun?" diye soruyor.

"Evet," diyorum ona. En azından eskiden öyleydim. "Ve bu dünyadaki en güzel duygu.

İki ağız bir ağızdan iyidir.

Bilge bir adam bir keresinde bana bir matematik dersi vermişti ve bunu hiç unutmadım.

"Bırakın beni," diyor. Sesi sert. Isı, sürtünme ve ham, erkeksi ihtiyaçlarla dolu. 'Tadına bakmam lazım. Dişlerim seni sıyırırken ve dilim seni olabildiğince sert bir şekilde okşarken dudaklarımın arasında nasıl hissedeceğini bilmem gerek. Buraya gel. Dizlikte ayağa kalk.'

Dediğini yapıyorum ve o da ayağa kalkıyor. Öne doğru eğiliyorum, böylece göğüslerimi perdeye bastırabiliyorum. Elmaslar büyük, muhtemelen birkaç santim genişliğinde. Göğüslerimi kavıyorum ve meme uçlarımı deliklerden geçiriyorum.

Her bir meme ucunun üzerinde bir parmak ucunu kabaca gezdiriyor, bunu yaparken başı sıkıcı bir gümbürtüyle ekrana düşüyor. Ellerin üzerimdeki hissi o kadar mükemmel ve o kadar kısa ki nefesim kesiliyor. Ben de ona olabildiğince yakın olma ihtiyacıyla alnımı tahtaya yaslıyorum. Yüzünü bu şekilde net göremiyorum ama nefeslerimiz birbirine karışıyor.

"Daha iki dakikadır buradasın," diye homurdanıyor, "ve şimdiden beni günaha sürükledin. Sen bir çeşit kutsal olmayan sirensin ve ben sana karşı tamamen güçsüzüm. Şu haline bir bak. Yüce İsa. Senin ahlaksız ahlaksızlığın karşısında dehşete düşmem gerekirdi, ama hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey görmedim.

Tekrar uzanıyor ve meme uçlarımı sıkıyor. Sertçe. Neredeyse acımasızca. Bunu bir ceza olarak ya da en azından onun üzerindeki etkime misilleme olarak yaptığını hissediyorum, ama onun bozgunu benim bozgunum oluyor ve dokunuşunun bana verdiği sersemletici zevkin içine giriyorum.

Ovalayıp duruyor. Çimdikliyor. İlk üç aylık dönemimde ağrıyan ve şimdi çok muhtaç olan meme uçlarım, klitorisime keskin uyarılma sarsıntıları gönderiyor. Orada duruyorum, alnım ekrana dönük, inlemelerim beni acımasızca çalıştırırken iniltiye dönüşüyor ve bacaklarım kendiliğinden genişliyor.

Sonra başını kaldırıp eğiliyor ve parmakları diğerini okşarken dudaklarını bir meme ucunun etrafına yapıştırıyor. Sözüne sadık. Meme ucumu hafifçe dişlerinin arasına alırken

dili kabaca üzerinde çalışıyor. Umutsuzca. Boğazının arkasında alçak sesle ve açlıkla mırıldanıyor. *Mmm*, diyor. *Mmm*.

Ellerim perdeyi tırmalıyor. Parmaklarım oyuyor ama ona ulaşamıyorum. Ağzının tenimdeki mührünü bir anlığına kırıyor.

"Bahse girerim bu seni o açgözlü küçük amcığında günahkâr bir şekilde ıslatıyordur," diye göğsüme doğru homurdanıyor.

"Öyle," diye nefes nefese kaldım. "Çok ıslak. Islak ve ağrılı ve muhtaç ve boş. Çok boş. Çok yoksun. Bugün kurtuluşu bulamayacağım açık ve umurumda değil. Şu anda bu güzel, çelişkili, acı çeken adamın ellerini, ağzını ve aletini vücudumun her yerinde hissetmekten başka hiçbir şeyin önemi yok.

"Bana bir tat ver," diye emrediyor. "O kaygan amcığa bir parmağını sok ve seni tatmama izin ver.

Dediğini yapıyorum, parmağım elmas şeklindeki bir deliğe sokmadan önce dokunulmaya, ihlal edilmeye çok ihtiyaç duyan kısımlarımda daha derinlemesine gezinirken ürperiyorum.

Ağzı üzerine kapanıyor, sıcak ve aç, dişleri beni yerimde tutarken ve gergin dili uyarılmamın her son damlasını yutarken beni sertçe emiyor. Ağzı çok sıcak. Çok yumuşak. Emişinin gücünü her yerde hissediyorum. Ağzının amımda olmasına oksijenden daha çok ihtiyacım var.

Hâlâ diğer meme ucumu sıkıca çimdikliyor ve parmaklarını çökmekte olan süpürme ve yuvarlamalarla çalışıyor. Boğuluyorum ve yüzüyorum, seslerim onun her bir bakımıyla daha nefes nefese ve daha muhtaç hale geliyor.

Sonra parmağımı soğuk ve ıslak bırakarak çekip gidiyor.

"Aşağı bak," diye emrediyor.

Aletinin tepesi elmaslardan birinde duruyor, ucunda nem çekici bir şekilde boncuklanıyor.

Düşünmüyor

um.

Sormuyorum

Tekrar diz çöküp başımı eğiyorum ve dilimi kırmızı, öfkeli tacının etrafında döndürmeden önce sıvı taneciklerinin arasında cömertçe gezdiriyorum.

"*Fuuuuuuck!*" diye homurdanıyor ve ses çaresiz, öfkeli, ilkel ve o kadar erkekçe ki, bana verdiği baş döndürücü güçten neredeyse kendimden geçiyorum.

Bir de baktım ki geri çekiliyor, gürültüyle kabinden çıkıyor, perdemi sürükleyerek açıyor, beni kolumdan tutup ayağa kaldırıyor ve günah çıkarma odasından çıkarıyor. Gözlerimi kırıştıyorum, bir kiliseden mum ışığının samimi bir şekilde titreştiği ve kocaman karanlık bir yatağın ihtiyaçlarımızı anında hafifletme ve kendimizi bu tanrısal olmayan arzudan arındırma fırsatı sunduğu bir yatak odasına nakledilmeyi beklemiyordum.

Birbirimize bakıyoruz. Sade, tamamen siyah hafta içi kıyafetini giymiş, köpek tasmaı yerinde, ama gözlerindeki şeytani bakış onu Lucifer'in kendisine benzetiyor. Gözleri günahın dipsiz siyah çukurları; yüz ifadesi, birlikte ağza alınmayacak eylemlerde bulunduğum diğer günahkârların hiçbirinde görmediğim kadar şeytani bir niyetle dolu.

Yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve dilini ağzıma sokmadan önce alt dudağımı dişlerinin arasına alıp çekiştiriyor. Bir eli ensemdaki saçlarımı avuçlarken, diğer eli karnımın derisi üzerinde sıkıca, sahiplenici bir şekilde dolaşıyor. Aşağıya, daha aşağıya uzanıyor ve ben de amımı bu şekilde sahiplenip bana ihtiyacım olanı vermesi umuduyla duruşumu genişletiyorum, ama adam kendi iyiliği ya da benim iyiliğim için çok kısıtlı, çok kendini kontrol ediyor, çünkü düzenli iniş şeridimin hemen kuzeyinde duruyor.

"Dizlerinin üzerine çök," diye homurdanıyor, ağzımı çok erken bırakıyor. Ama minnetle dizlerimin üzerine çöküyorum, çünkü eğer bana dokunmayacaksa, en azından onu çözme zevkine sahip olacağım. En büyük ödölün o olduğunu söylemekten utanıyorum. Sadece muazzam görünüşünden dolayı değil, kazanılmak istemediği için de.

Diğerlerinin hepsi isteyerek geldi.

Direniyor, kendini tutmaya çalışıyor ve bu aynı ölçüde tahrik edici ve sevimli.

Bunu onun için çok iyi yapacağım.

Bırak yeminini, ona kendi adını bile unutturacağım.

Bu gece işleyeceği her günahı o kadar değerli kılacağım ki, tövbe edecek gücü kendinde bulamayacak.

Aleti gömleğinin kuyruğunun altından dışarı çıkıyor. Vücudumu olabildiğince ona yaklaştırıyorum ve meme uçlarımı pantolonunun aşındırıcı kumaşına sürtüyorum.

Ve sonra onu ağzıma alıyorum.

Tanrım, harika kokuyor, tadı var ve harika hissettiriyor. Kocaman, saten gibi ve o kadar sert ki neredeyse onun adına korkuyorum. Korkuyorum.

Aletinde bu kadar kan varken bilincini koruyup koruyamayacağı konusunda endişeliydi. Ama bir eliyle destek için yatağın ayak ucundaki direği kavrarken diğer eliyle de uzun saçlarını sarıyor.

Emiyorum. Yalıyorum. Ağzımı onun üzerinde olabildiğince abartılı bir şekilde gezdiriyorum ve o hırlıyor. İnliyor. Saçımı çekiyor.

Onu çalıştırdıkça klitorisim titriyor. Meme uçlarım zonkluyor. Görülmeye o kadar ihtiyacım var ki hiç komik değil. Ondan uzaklaşıyorum ve yukarı bakıyorum. Bana öyle bir bakıyor ki, hem umutsuz hem de kendinden geçmiş bir halde.

"Yutmamı ister misin baba? Ağlayan yarığında bir parmağımı gezdirerek soruyorum. Aleti elimde seçiriyor ve kendi kendime gülümsüyorum. 'Yoksa bana inci bir kolye mi vermek istersin? Çünkü bana istediğini yapabilirsin. Beni istediğin gibi kullanabilirsin. Sana söyledim, bunu seviyorum.

"Yüce İsa. Gökyüzüne bakıyor, ama Tanrı sadık hizmetkârının kendini asmasına izin verecek gibi görünmüyor, çünkü bakışları bana geri dönüyor ve çıplak bedenimin üzerinde geziniyor. Kalkık yüzümü. "O muhteşem göğüslerinin her yerine boşalacağım ve sen de bundan hoşlanacaksın, seni küçük günahkâr.

Dudaklarım muzaffer bir gülümsemeye kıvrılıyor. "Çok iyi, baba.

Şaftını daha sıkı kavıyorum. Vücudumu bir o yana bir bu yana eğiyorum, hassaslaşmış tepesini göğüslerimin üzerinde gezdiriyorum. Meme uçlarımın. Onu sert, kararlı pompalarla çalıştırırken dilimle kaydırıyorum. Sertleşip inlerken ve sıcak tohumunu üzerime fışkırtırken, güzel yüzündeki çatışma önce ıstıraba, sonra da coşkuya dönüşüyor. Göğüslerimin arasına nişan alıyorum ve gelmeye devam ediyor, tenimin üzerine fışkırıyor, karnımdan aşağı damlıyor, çeneme, saçlarıma çarpıyor.

Gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Tacını yalayarak temizlerken ve tükendiğinden emin olana kadar itişlerimi yavaşlatırken gözlerini benden ayırmıyor.

Sonra topuklarımın üzerine oturdum, dölüyle kaplandım ve sııttım.



FR RAFE yataktan bir fırlatma teli kapıyor ve aceleci, sarsak hareketlerle vücudumdaki ilkel izlerini silmek için kullanıyor. Çok iyi bir iş çıkarmıyor ama umurumda değil çünkü gözlerindeki yırtıcı bakış bana vücudumu temizlemekten çok daha iyi şeyler yapacağını söylüyor.

"Eller ve dizler," diye mırıldanıyor kısık sesle. "Yatağın kenarına. İkinci kez söylememe gerek yok.

Kendimi kaldırıp ellerimin ve dizlerimin üzerinde, yüzüm ona dönük bir şekilde duruyorum. Bu pozisyonda amımı, muhtemelen benimle birlikte sonsuza dek lanetlenmiş olan bu güzel adam için bir tepsiye koyuyorum.

Saniyeler içinde sert zeminde dizlerinin üzerine çöktü. Muhtemelen kendini sayısız kilisede sayısız kez bulduğu bir pozisyon, ama şimdi, yüzünü yalvarmak için cennete doğru kaldırmak yerine, arkamda diz çöküyor ve kırımın etini merakla okşuyor ve burnunu amıma bastırıyor ve şimdiye kadar karşılaştığı en sarhoş edici ilaçmışım gibi soluyor.

Etimi ayırıyor ve beni kendisine doğru açık tutuyor. Bir duraklama.

Sonra ağız etle buluştu ve ben çözüldüm.

Dili, klitorisimden girişime ve geri dikiş yerime doğru düz bir çizgi çiziyor. Bu his, sürtünme ve kaygan rahatlığın, saygı ve düpedüz pisliğin o kadar lezzetli bir karışımı ki, neredeyse oracıkta boşalıyorum.

"Lanet olsun," diye inliyor amıma karşı. 'Çok bağımlılık yapıcı. Bu kadar çok adamı kendinle birlikte cehenneme sürüklemene şaşmamalı.

"Sanırım şu anda harcadığınız zamana değdi," diye zorlukla idare ediyorum.

Bir el etrafımda kayıyor, karnımı okşuyor ve bir meme ucunu sıkıştırıyor, diğeri ise girişimi buluyor. İki parmak sertçe içeri giriyor.

"Yetki bende," diyor bana. 'Buraya günah kokarak geldin ve beni de kendinle birlikte aşağı çektin. Şimdi buradayım ve seni tam istediğim yere getirdim. Sen *benimsin*, duydun mu?'

Dili klitorisime vururken parmakları içimde acımasızca dönüyor ve günahın bu kadar yüce hissettirebildiğini hayretle soluyorum.

'Evet, baba,' diyorum.

"Seni büyüleyeceğim, ırzına geçeceğim, ırzına geçeceğim ve sana sahip çıkacağım.

Çevir. Lick.

'Seni tatmin etmek için tüm bu erkeklere ihtiyacın olduğunu mu sanıyorsun? İhtiyacın yok. Sadece bana, *parmaklarıma*, dilime ve sikime ihtiyacın var.

Lick.

Aman *Tanrım*. Kontrolden çıkıyorum, yükseliyorum ve göksel bir coşkuya kapılıyorum.

'Yasak ve cazip olan her şeyin kraliçesi gibi günah çıkarma odama giriyorsun ve beni çözüyorsun ve sana o kadar çok alet vereceğim ki, bu yatakta kıvranarak cennete girmek için yalvaran bir günahkar gibi tatlı bir serbest bırakılma için yalvaracaksın. *Anladın mı?*'

Aman

Tanrım.

Evet.

Aynen öyle.

Tanrım.

Zalim parmakları, zeki dili ve alaycı, sarhoş edici sözleriyle kafamdaki ve vücudumdaki her noktaya vuruyor.

"Anlıyorum," diyorum ona. 'Boşalmak istiyorum. Şu anda aletinin içimde olmasına ihtiyacım var.

"Becer beni," diye homurdanıyor ve sonra dudakları amıma yapışıyor ve dili **k l i t o r i s i m i** sert, acımasız vuruşlarla aşağı yukarı kaydırıyor ve orgazmım bana bir yük treni gibi çarpıyor, hayal edilemez zevk alevleri tüm vücudumu sararken dünyamı kırmızıya boyuyor.

Benden uzaklaşıyor ve ben nefes nefese kalmış bir halde başımı çevirip Fr Rafe'in rahiplik kıyafetini çıkarışının muhteşem görüntüsünü şehvetle izliyorum. Yakasını ve gömleğini çıkarıyor, pantolonunu indiriyor ve sonra aramızdaki mesafeyi kapatıp arkamda dururken bulanıklaşıyor.

Bir eli kalçalarımın geliyor ve beni ona doğru çekiyor, o da görkemli, kör, sıcak tepesini girişime bastırıyor. Tek bir darbeye *içime* girdiğinde hala orgazmımın son damlalarını titreyerek atıyorum ve kutsal Tanrım, şimdi dünyada her şey yolunda ve melekler onaylarını söylüyorlar çünkü bu adam *içimde* ve beni hiç boş yer bırakmadan dolduruyor.

Alçak sesle ve gırtlaktan inliyorum ve popomu ona doğru itiyorum. Onun cevap iniltisi acı dolu. Şehvet dolu. İçime derinlemesine, lüks bir şekilde geri batmadan önce yavaşça içimden çıkıyor.

İkimiz de inliyoruz. Sonra alçak sesle, tanıdık ama anlaşılmaz bir dua sesi geliyor.

"Latince mi dua ediyorsun?" diye sordum. "Bağışlanmak için biraz geç oldu.

"Dayanmaya çalışıyorum," diye homurdanıyor ve ben susuyorum, çünkü bu adamın aletinin beni tekrar tekrar doldururken yavaşça sürüklenmesinden başka bir şeye odaklanmak istemiyorum.

İticileri hızlanıyor. İnanılmaz derecede derinleşiyorlar. Tırnakları kalçamın etine batıyor. Dirseklerimin üzerine çöküyorum ve siyah çarşafları pençeliyorum.

"Seni baştan çıkarıcı," diye mırıldanıyor iterken. 'Vücudun çok tatlı. Çok çökmüş. Çok sarhoş edici. Hiç şansım yoktu. Yanımda diz çöktüğünü hissettiğim anda parmaklarımın amcığında dönmesini istedim. Yüce İsa. Tanrımız tek bir insanı nasıl bu kadar lezzetli yapabiliyor, bilmiyorum.

Derin ve temel dürtüleri, bulması için vücudumun derinliklerinde saklı sinir uçlarına karşı sihirlerini çalıştırırken, aç kelimeleri beni daha yükseğe döndürüyor.

Bir kutsallığa saygısızlık ettik. İki ruhun kutsal bir birlikteliği olması gereken şeyi kirlittik, bizimle birlikte çamura sürükledik ve onu temel ve ilkel bir şeye dönüştürdük.

En azından teoride.

Ama teoriyi bilmem, çünkü *bu* uygulama bana oldukça kutsal geliyor. Aşkın, mistik ve kurtarıcı hissettiriyor, sanki ruhlarımız kavrayabileceğimizden çok daha net bir şekilde hissedebileceğimiz bir şekilde iletişim kuruyormuş gibi.

O kirlendikçe, fısıldadığı küfürler, öğütler ve zorbalıklar kabalaştıkça, o koca aletini içime sokup çıkardıkça, ben daha çok yükseliyor, çözülüyor ve dönüşüyorum.

Ve sonra o kör, ısrarcı taç ön duvarımı bir kez daha kışkırtıyor ve ben kırılıyorum, popomu taşaklarına sürtüyorum ve alnımı yatağa yaslıyorum, çünkü alıyorum ve alıyorum ve doğaüstü zevkin acımasız dalgalar halinde üzerimde akmasına izin veriyorum.

İçime güçlü bir şekilde boşaldığında etrafında kasılıyorum, zonkluyor, titriyor, ağlıyor ve sakinleşiyorum, saçları sırtımın ince derisini o k ş a r k e n dudakları omurgam boyunca acil öpücükler konduruyor.

İçimden çıkıyor ve sırtüstü yatmama yardım ederek beni kollarının arasına alıyor.

"Seni seviyorum," diyor güzel, ahlaksız rahibim aç öpücükler arasında. Ona doğru kıvrılıyorum ve dudaklarına karşı bir kedi gibi gülümsüyorum. Harcanmış ve iyi kullanılmışım ve neredeyse memnuniyetle mırıldanıyorum.

"Ben de seni seviyorum," diyorum ona. 'Dört yıl önce annemin partisinde bana bakarken *bunu* hayal etmediğini söyle bana.

Bakışları sevgiyle yüzümden göğüslerime doğru ilerliyor ve karnımda dinleniyor. Vücudumun ona bir kız çocuğu veren kısmına. Oradaki deri istediğim kadar pürüzsüz değil, kaslar o kadar gergin değil, ama saygıyla okşarken umursamıyor.

"Bunların hiçbirini hayal etmeye cesaret edemedim," diyor. "Sikimi o muhteşem dudakların arasından kaydırmak dışında tabii.

Gözlerimi deviriyorum ve onu kendime doğru çekebildiğim kadar çekiyorum. 'Bazı şeyler hiç değişmiyor. Bu devasa günah çıkarma odasını hâlâ ortalıkta dolaştırdığınıza inanamıyorum.

Sırıttıyor. 'Burada çok kullanılıyor. Bir trend başlattık, biliyorsun.

Omuz silkiyorum. "Sanırım öyle. Rahip, günah çıkarma odasına gelen masum genç tövbekarı yoldan çıkarıyor. Sıcak bir senaryo. Hiç eskimiyor.

Karnıma şefkatle masaj yapıyor. 'Sende masum bir şey yok. Ve bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Bu gece beni düpedüz baştan çıkardın.

BERRAK, PARLAK VE SEVGİ DOLU

MAX

H Çiçek açmış kestaneler ve yanımda yürüyen hayallerimin erkeği. Güzel -ve şu anda aramızda olmayan- kız arkadaşımızın varlığı bir yana, bunun üstüne nasıl çıkılabileceğini hayal etmek zor.

Windsor Kalesi'ndeki Uzun Yürüyüş, Londra'dan farklı bir dünya gibi hissettiriyor. Yepyeni, görkemli Holland Park villamızda yaşadığımız Londra'nın nadide bölgesi bile yoğun olabiliyor. Burada gökyüzü, uzay ve tarih var, mavi gökyüzü ve kabarık beyaz bulutlar, görkemli Norman kuleleriyle kalenin kendisi kadar güzel.

Bir elimde piknik sepeti, diğerinde erkek arkadaşımın eli var. Kaleden uzaklaşıp tepedeki bakır at heykeline doğru yürürken birkaç bakış alıyoruz ama hiçbiri kötü niyetli değil. Daha çok merakla bakıyorlar.

Sanki sikimdeymiş gibi.

Darcy'nin yepyeni dans stüdyosunda ders verdiği ikinci Cumartesi günü. Bu cumartesi sabahı taahhütleri biraz

Hafta içi günlerimin yoğun olması utanç verici ama bu hafta sonu onun yokluğuna şükretmek için bir nedenim var.

Çünkü Dex'e sormam gereken çok ciddi bir soru var ve bunu Darcy'nin yanında soramam.

Atlı Kral George'un bakır heykelinin hemen önünde duruyoruz.

III. Piknik sepetimi -eski bir Fortnum's sepeti- yere bırakıyorum ve çimlere uzanıyoruz. Hava sıcak olmasa da ılıman ve çimenler kuru.

Dex boş boş, "Burada olmak köpek istememe neden oluyor," diye düşünüyor.

Bakışlarımı ona diktim ve yüzündeki güneş ışığı oyunlarının tadını çıkardım. 'Daha fazla katılamazdım. Kendini ne tür bir köpeklerle birlikte görüyorsun?

Omuz silkiyor. 'Büyük ve zayıf bir şey. Atletik. Bir Vizsla ya da Weimaraner olabilir. Gerçekten oynayabileceğim bir köpek istiyorum.

"Ben de. Ağırlığımı bir elime verip piknik sepetini karıştırıyorum. 'Darcy'nin şu çay fincanı köpeklerden biri gibi küçük ve gülünç bir şey isteyeceğini biliyorsun.

"Evet." Gülüyor. "Ne yazık ki onun için ikiye karşı bir.

Bizim için bir şişe soğuk şampanya patlatana kadar açılış cümlemi düşünmek için duraklamadım. Gerçek şu ki, hala nasıl yapacağıma karar veremedim.

Erkek arkadaşıma evlenme teklif etmek çok zor. Bu anın önemli olmasını istiyorum. Taktiksel değil, özel hissettirmesini istiyorum. İkisine birden evlenme teklif etmeyi düşündüm ama eski kafalı bir yanım Dex'in onu sevdiği kadının önünde diz çökme fırsatından mahrum bırakmama içerleyebileceğinden endişe ediyordu.

Ne de olsa bu adam yetişkinlik hayatının çoğunu bir kadınla yuva kurması gerektiğine inanarak geçirmiştir ve gerçek şu ki Darcy ile olan ilişkisi en geleneksel -*tek* geleneksel- ilişkidir.

-Kendini içinde bulduğu aşk dinamiğinin bir parçası. Onu, alay etmeye meyilli olabileceğimiz ama hiç şüphesiz büyülü olan bir gelenekten mahrum etmeyeceğim - en azından doğru kişiyle.

Güzel, ilgiyi seven kız arkadaşımızı, *iki* erkeğin ayaklarına kapanıp hayatının geri kalanını onlarla geçirmesi için yalvarması fırsatından da mahrum bırakmayacağım.

Soğuk şampanyamızdan ilk yudumumuzu alırken, zihnimi şehirdeki eski dairesinde geçirdiğimiz o ilk zamana geri götürdüm. Onu ilk kez becerdiğim ve onunla ilk tanıştığım beri ne kadar derinden hissettiğimi ona ilk kez söylediğim zamanı.

O gece kalbimle önderlik ettim.

Dex ve Darcy'nin olayı da bu. İnsanın kalbinin sesini dinlemesini kaçınılmaz olduğu kadar güvenli de kılıyorlar.

"İstediğin tüm köpeklere sahip olmanı istiyorum," diyorum şimdi ona ve sesimi boğan duygu, içkisinden sertçe başını kaldırmasına neden oluyor. "Hayatının geri kalanında istediğin her şeye sahip olmanı istiyorum, tabii ben de bunun bir parçası olabildiğim sürece.

Kaşları kalkıyor. "İyi misin, tatlım?"

Burnumdan sertçe nefes veriyorum ve serbest elini tutuyorum. "Söylemem gerekenleri söyledikten sonra birazdan geleceğim. Bakışlarımı tuttuğunda ve ben gözlerinin berrak, altın yeşili kuyularına baktığımda, kelimeler daha kolay geliyor. Çünkü bu adama bakıp da gerçeğimi söylememek, bunu kalbimde bilmemek gibi bir yeteneğim yok.

'Hayatımın geri kalanını seninle ve Darcy'yle geçirmek istiyorum,' diyorum. 'Bu ilişkinin hâlâ yeni ve değerli olduğunu biliyorum ama ikinizi de ruhumun en eski parçasıyla *tanıyorum*. Siz zaten benim DNA'mın bir parçasısınız. *Varlığımın* bir parçasısınız ve ben bir erkek olarak bunu mümkün olduğunca resmileştirmek istiyorum. Üçümüzün birbirimize o kadar sıkı bağlanmasını istiyorum ki kimse bizi ayıramasın. Ne diyorsunuz?'

Yüzü açık ve mükemmel ama şoka girmiş gibi. "Sen soruyorsun -' diye söze başlıyor ve ben de aceleyle bunu ona şüpheyi yer bırakmayacak şekilde açıklıyorum, sözcükler ağzımdan dökülüyor.

Seninle evlenmek istiyorum. Darcy ile evlenmek istiyorum. Seni asla bırakmamak istiyorum, *beni* asla *bırakmayacağına* dair bana söz vermeni istiyorum ve ikimiz arasında uydurabileceğimiz en görkemli, romantik, saçma şekilde ona birlikte evlenme teklif etmemizi istiyorum.

Duruyorum, derin derin nefes alıyorum ve tüm hayatımın mutluluğunun ve amacının ağırlığını o ince ellerinde tutan meleksi, kusursuz yaratığa bakıyorum.

Onu ilk gördüğüm andan beri beni büyüleyen gözleri bir saniyeliğine kapanıyor. "Aman Tanrım," diye inliyor. "Aman *Tanrım*. Evet, *lütfen*. O daha

konuşmasını bitirmeden dizlerimin üzerine çöküyorum, plastik şampanya kadehimi yere bırakıyorum, böylece bir elimi boynunun arkasına dolayabiliyor ve yüzünü kendime çekebiliyorum. "Seninle

köpek yetiştirmek istiyorum," diyorum dudaklarına karşı. 'Seninle çocuk yetiştirmek istiyorum, seninle zavallı Darcy'yi lanet bir bebek fabrikasına dönüştürmek istiyorum.

Artık hayalimizdeki eve sahip olduğumuza göre, içini doldurmak istiyorum...'

Sonra beni öpüyor, dudaklarımı dudaklarıyla okşuyor ve hayallerimi ona vermeme izin veriyor, böylece onları alabiliyor, yiyip bitirebiliyor. Serbest kaldım, kalbimin en sessiz, en umutlu girintilerinde geliştirmeme izin verdiğim geçici fanteziler beni boğmakla tehdit ediyor. Onların tohumlanmasını istiyorum; onun duymasını ve üçümüz arasında ne kadar güzel olabileceğini bilmesini istiyorum.

Biliyorum, çünkü geleceğimizi net, parlak ve sevgi dolu bir şekilde gördüm ve nefesimi kesiyor.



DEX

Uzun otların arasında uzanıyorum, başım Max'in kolunun kıvrımında, o bana bakıyor. Bu şekilde toprağa yayılmak için yılın çok erken bir zamanı, ama ben üşüyen kırımın farkına bile varmıyorum. Kafası Nisan güneşine karşı arkadan aydınlatılmışken ve bana neredeyse gerçek olamayacak kadar değerliymişim gibi bakarken nasıl yapabilirim?

Darcy ve Max ile ilişkim düz bir çizgide ilerledi. Riskler benim için olduğu kadar yüksek olduğunda, oyalanmazsınız. Parmağımı kırımından çıkarıp duygularımı kabul ettiğimde, babama ve tüm dünyaya açıkladığımda ve bu aşkıma bağlandığımda, oyalanmak yoktu. Çekinmek ya da soru işareti yoktu.

Üçümüz de işin içindeydik.

Açıkçası gelecek hakkında düşündüm. Hatta hayalini bile kurdum. Yaşam alanımızı Max'in geniş ama yavan dairesinden bize daha iyi uyan, daha kalıcı hissettiren, daha anlamlı bir eve yükselttik. Alchemy kurucularının küçük hedge fonu Cerulean'e geçmek ve ilişkiye daha fazla zaman ayırmak için geçen ay Loeb'deki görevimden ayrıldım. Max ve ben Darcy'nin dans stüdyosunu finanse ettik. Eğer tüm bunlar bağlılık değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

Hala.

Evlilik, bu yola girdiğimde uzaklaştığımı düşündüğüm bir kurum. Bir an için bile olsa evliliğin

Bu ÷lkede üçümüzün yasal olarak bağlayıcı bir evliliğı olabilir, ancak Max'in teklifinin, her zaman daha geleneksel bir evlilik teklifinin taşıyacağını varsaydığım sihir, ciddiyet ve doğuştan gelen umudun her zerresini taşıdığını görünce şaşırdım.

Dürüst olmak gerekirse çok daha fazlası, çünkü evlilik de tıpkı yuva kurmak gibi uzun zamandır yapmak zorunda olduğumu varsaydığım bir şeydi.

Biri Max ve Darcy ile anlaşmaz. Biri ortaya çıkar. Biri kendini adar. Biri kemerini bağlar ve gülerek, neşeyle, şüphesiz bir ömür boyu sürecek bir yolculuğa teslim olur.

Bu gezegende evlenecek kadar güçlü hisler beslediğim tek bir kişi bulacağımı hiç düşünmemiştim.

İki tane bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Ve en ufak bir tereddüt duymadan söyleyebilirim ki, beş ay öncesine kadar, kalbimi on yıllar boyunca, bu yaşam boyunca ve bir sonraki yaşamda şarkı söyleteceğini bildiğim bir ilişkiye *evet* diyecek kadar cesur, özür dilemeyen ve açık yürekli olacağımı hiç düşünmemiştim.

Max sık sık yaptığı gibi bana bakıyor, tatlı bir yoğunluk, delice bir özlem ve umutsuz, umutsuz bir hayranlıkla. Tanıştığımızdan beri bu adamın yaptığı tek şey bana kendini yüzde yüz sunmak oldu. Tek yaptığı bana istediğim her şeyi ve hayalini bile kurmaya cesaret edemediğim pek çok şeyi vermek oldu.

Yakında bir gün, muhtemelen bu yıl, o benim *kocam* olacak, ben de onun *kocas*ı olacağım ve umarım sihrini dokuyacak, neşemizi paylaşacak ve bizi tetikte tutacak tatlı, seksi, hafif yürekli bir eşimiz olacak.

Kolunun kıvrımından ona bakıyorum ve parmaklarımı şakağında gezdiriyorum. 'Sence nasıl evlenme teklif etmeliyiz? Tanrı bilir, kocaman bir elmas isteyecektir.

SEKSİ GİZLİ SERVİS AJANLARI

DEX

I sırlardan nefret ederdim.
Bundan daha fazlası var.

Eskiden sırlardan *korkardım*. Onlardan çok korkardım. Güçlerinden, sinsî zehirliliklerinden, hayatları paramparça etme yeteneklerinden.

Onların varlığı karanlık, yokluğu ise aydınlık anlamına geliyordu.

Şimdi ise, gerçekten iyi bir sırrım var, gittikçe büyüyen ve beni mümkün olan en iyi şekilde parçalamakla tehdit eden ciddi bir sır. Bu sırrı doğru nedenlerle koruyor olmamın ve Max'le paylaşıyor olmamın (sadece bu tür şeylerden zevk alan sinsî, şeytani bir pislik olduğu için değil) yardımı oluyor.

En yeni sırrım, yanımda yatan inanılmaz kadın, destansı boyutlarda parlak kesim bir elmas ve dev bir inanç sıçramasını içeriyor.

Burada yan yatıp onu içime çekiyorum.

Bu İtalyan sabahının hafifçe dağılmış ışığının onu nasıl parlattığını.

Yeni çiller, Como Gölü'ne geldiğimizden beri ortaya çıkanlar.

Şu anda soluk pembe olan saçlarının yumuşaklığı. Pamuk şeker gibi görünüyor, olabilecek en güzel şekilde ve çıplak, sefahat düşkünü Marie Antoinette'i akla getiriyor.

Çarşaf kalçasının etrafında toplanmış, ama şu anda dövmelerinden sadece birini görebiliyorum; belindeki girdaplı, karmaşık *D* harfi yeterince uygun. *M*'nin üzerinde yatıyor.

Bu sırrı ondan saklamaktan zevk alıyorum. Daha ziyade, o *anı* beklemekten, nasıl hissedeceğinden, ne söyleyeceğinden ve Max'in ne kadar çok ağlayacağından keyif alıyorum. Bu, her küçük şeyin vaatlere gebe olduğunu hissettiriyor. Bir ya da iki dakika içinde, sabah oyunlarımın zonklamasına daha fazla dayanamayıp onu uyandırdığımda, ona evlenme teklif etmenin eşiğinde olduğumuzu bilerek içine gireceğim.

Burada onunla yatmak bile özel hissettiriyor. Max evlenme teklifimiz için sonsuz gül tedarik etmeye gitti. Otelin bu işi halledeceğine güvenmediği için şoförlerden birine onu sabahın erken saatlerinde çiçek pazarına götürmesini söylemiş. Bu görkemli oteldeki ekibin aklına koyduğu her şeyi halledebileceğinden eminim, ama bu Max'in işi.

Her neyse, bu bana yakında eşim olacak kadınla yatakta baş başa kalacağım nadir bir an veriyor ve bunu en iyi şekilde değerlendirmeyi planlıyorum.

Yine de çok yorgun. Hammersmith'teki yeni dans stüdyosu birkaç hafta önce açıldı ve çok iyi gidiyor. Max bütün gece dönüp dururken - muhtemelen evlenme teklifimiz konusunda gergindi- Darcy yanımda ölü gibi uyudu. Stüdyoyu kurup çalıştırmanın ve ardından tam bir ders programıyla başlamanın yoğunluğu gerçekten çok etkiledi.

Tanrıya şükür Loeb'de sadece bir ayım daha var. Bu sektörde izinli çalışmak pek yapılmaz. Genellikle e-posta hesabınızı kapatırlar ve gideceğinizi söyler söylemez sizi kapı dışarı ederler. Ancak, bir rakibe gitmediğim için ve Thum'un istediğinden ya da beklediğinden çok daha kısa bir görev süresinin ardından kendi adıma bir iyi niyet göstergesi olarak, halefime devri kolaylaştırmak için üç ay daha kaldım.

Önümüzdeki aydan itibaren Rafe, Zach ve Cal'ın serbest yatırım fonu Cerulean'ın başına geçeceğim, Darce'ye küçük bir işletmeyi yönetmenin operasyonel tarafında yardımcı olacağım ve muhtemelen, umarım, bir düğün planlayacağım.

Bembeyaz arşıafların üzerinde kayıyorum ve o kıpırdanıyor. Onun yüzeye çıkışını, kendine gelişini izlemek cazibesini asla yitirmeyecek. Onu ilk gördüğüm anı asla unutmayacağım - beni tam solar pleksusumdan vuran arzuyu, kokusunun sarhoşluğunu, kahkahasının ınlamasını ve sık kafalının birinin boynuna kocaman bir aşk ısırığı yerleştirdiğini keşfettiğimde damarlarımda dolaşan beyaz öfkeyi.

Evrenin kesinlikle bir espri anlayışı var.

Darcy'yi sevmek kolaydır. O bunu kolaylaştırıyor. Göz kamaştırıcı, samimi ve çok sevimli. Şehvetli. Bedeniyle, ruhuyla ve arzularıyla benim yetişmediğim kadar rahat. İnsanları yle bir mıknatıs gibi kendine çekiyor ki, düşmekten başka bir şey yapamıyorlar ve şükürler olsun ki Max ve ben yoğunluğumuzu yumuşatmak ve güneş ışığını parlatmak için ona sahibiz.

Ona henüz teklif etmediğimiz, onun da evet demediğı ve ilişkimizin bir sonraki aşamasına henüz gemediğimiz bu an büyülü bir ara gibi geliyor. Dünyanın bizim istirdiyemiz olduğı ve üçümüzün birlikte kurabileceğı geleceğın olasılıklarının sonsuz olduğı bir tür belirsizlik içindeyiz.

Evlenme teklifi için plan yapmak, kaçınılmaz olarak bir erkeğın bir sonraki adım üzerinde düşünmesine yol açar. Düğünden sonrasını kastediyorum. Size şunu söyleyeyim, Max ve ben son zamanlarda bebeklerle ilgili her türlü düşünceye sahibiz. Darcy'nin küçük kız ve erkek çocuklarına dans etmeyi öğrettiğini görmek, onlara ışık saçtığını görmek, ne kadar hevesle ona akın ettiklerini ve onlarla ne kadar kolay, ne kadar doğal bir şekilde ilgilendiğini görmek, etrafta dolaşmaktan mükemmel kucaklaşmalara ve sonsuz sabra kadar, sadece bir düşünce zincirine yol açıyor.

Yirmi altı yaşına yeni girmiş olabilir ama yaşı ilerlemiş bir erkek arkadaşı var -ben değilim tabii ki- ve o da oldukça düşünceli, o yüzden dikkat etse iyi olur.

(Birinin Max'e temel biyolojiyi açıklaması gerektiğini düşünmekten kendimi alamasam da, çünkü eğer Max onun kıına bu kadar sık saldırırsa, kızın doğuracağı tek şey benim bebek versiyonlarım olacak. Sadece söylüyorum.)

Parmak eklemlerim karnının yumuşak derisi üzerinde tüy gibi hafif bir iz bırakıyor ve uykusunda gülümsüyor.

Karım, sessizce kendi kendime konuşuyorum.



DARCY

İki erkek arkadaşım olduğu için iyi bir masajın keyfine yabancı değilim (özellikle de neredeyse her zaman mutlu sonla bittiği için). Ama bu tatlı İtalyan bayan gerçekten çok güçlüydü. Kendimi o kadar hafif hissediyorum ki bir balon gibi havaya uçabilirim.

Çocuklar bana bir ziyafet olarak bu masajı ayarladılar ve her anına ihtiyacım olduğu ortaya çıktı. Beş yaşındaki çocuklara dans etmeyi öğretmek başlı başına yorucu bir iş değil, ancak tam zamanlı bir iş yürütmek öyle ve bu bahar çok yorulduğum ve biraz da yıprandım.

Spa'nın güzelce aydınlatılmış soyunma odasında makyajımı bitiriyorum. Çok fazla güneş almadım ama burnumda ve yanaklarımda Dex'in takıntı haline getirdiği çiller var ve omuzlarım altın renginde. Como Gölü'ne bakan muhteşem terasta *açık havada* yemek yemeden önce çocuklar bana bir sürprizleri olduğunu söylediler. Ne olduğunu bilmiyorum ama kirpiklerime siyah rimel sürmek ve köprücük kemiklerime ışıltılı aydınlatıcı pudra sürmek için zaman ayırmam konusunda beni motive ediyor.

Bu akşamki elbisem uzun ve gümüş rengi. Yeni soluk pembe saçlarımla mükemmel uyum sağlıyor ve hem son derece şık hem de son derece seksi. Çatı katına çıkmadan önce aynada kendime son bir değer biçme hareketi yapıyorum. Max burayı oteldeki en büyük yatağa sahip olduğu için tuttuğunu iddia ediyor ama bizi şımartmadan edemediğini biliyoruz. Beni ve Dex'i şımartmak için eline bir fırsat geçerse, bunu her zaman değerlendirir.

Anahtar kartımı çıkarırken kendi kendime gülümsüyorum. Acaba akşam yemeği için hazırlar mı, özel terasımızda birlikte takılıyorlar mı, nazik ve sevişmeye hazır görünüyorlar mı, yoksa hala duşta birbirlerini mi beceriyorlar?

Zihnim bu sabah Dex'le yaptığım sekse geri dönüyor -uykulu, yoğun ve şaşırtıcı derecede samimi. İçimde hareket ederken bileklerimi başımın üstünde nasıl tuttuğunun anısı bana saldırıyor. Gözlerimi açtığım andan itibaren bana gerçek olduğuma inanamıyormuş gibi bakıyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu adam gerçek olamayacak kadar iyi.

İkisi de öyle.

Çatı katının lobisine ve ana salona doğru yürüyorum, beynim gördüklerini hesaplamaya çalışıyor. Oğullarım, ikisi de siyah kravatlı, ikisi de kalbimi acıtacak kadar güzel. Orada *öylece* durmuş beni bekliyorlar, *bana gülümsüyorlar*, ellerini kasıklarının üzerinde kavuşturmuşlar, seksi Gizli Servis ajanlarına benziyorlar.

Arkalarında, etraflarında görebildiğim tek şey beyaz çiçekler. Vazolara dizilmiş, şarap kovalarından dökülmüş ve masa üstlerine serpilmiş yığınla çiçek. İnanılmaz kokuları havayı dolduruyor.

Bütün eşyalarımı taşıyan çantayı yere bıraktım ve onlara baktım. "Neler oluyor çocuklar? Titrek bir sesle soruyorum, çünkü bu büyük bir şey.

Max elini uzatır. "Buraya gel, tatlım.

Max'in yüzü ciddileşirken Dex'in gülümsemesi daha da genişliyor. Max elimi tutup sıkıyor, başparmağı parmak eklemlerimi ovuyor.

"Size sormamız gereken bir şey var.

Kalbim durdu. Aralarına bakıyorum. Kalbimin eridiğini ve damarlarıma ilahi bir sıcaklık yaydığını söylemek dışında hissettiğim duyguyu açıklayamıyorum. Kandan daha yoğun, daha çok pekmez gibi.

"Öyle mi? Sesim kulaklarımda titreyerek soruyorum.

Birbirlerine bakıyorlar ve sonra Max elimi bırakıyor, böylece ikisi de önümde diz çökebiliyorlar.

Aman

Tanrım.

Aman

Tanrım.

Halının kalın tüyleri üzerinde diz çökmüşler, mükemmel, harika yüzleri yukarı kalkmış ve gözleri bana dikilmiş. İçlerinden sevgi yayılıyor. Bu elle tutulur bir şey.

Oksijen maskesi hazırlar gibi ellerimi ağzıma ve burnuma kapatıyorum. Sanırım bir kese kağıdına ihtiyacım var.

Dex ceketinin iç cebine uzanıp küçük, siyah kadife bir kutu çıkarıyor ve ben dağınık, önleyici gözyaşlarına boğuluyorum. "Hey," diyor Max. "Al, tatlım. Elini uzattı ve ben almadan önce yanağımı siliyor ve sıkmasına izin veriyorum. "Dex?" diye soruyor.

Dex bana gülümsüyor ve bu bir meleğin gülümsemesi. Göz temasını kesmeden kutuyu tek başına açıyor ve ben büyük bir şey görüyorum,

göz kamaştırıcı bir kütle. 'Seni çok seviyoruz Darce ve sana bizimle evlenip evlenmeyeceğini sormak istiyoruz. Karımız olur musun?'

Onlara vermek istediğim cevabı veremiyorum çünkü ağlamakla çok meşgulüm ve şimdi aşağıda uğraştığım rimel elime bulaşıyor ve bu umurumda bile değil çünkü çok mutluyum. *Çok mutluyum*. Kalbim doluyor, köpürüyor ve bu sıcaklık her yerde ve bu kadar inanılmaz, tamamen, ısıltılı bir şekilde mutlu hissetmenin mümkün olduğunu bilmiyordum.

"Ah, meleşim," diyor Dex, ayağa kalkıp kollarını bana doluyor, Max de onu takip ediyor ve ikimizi de kocaman, dağınık bir kucaklamanın içine çekiyor. 'Lütfen ağlama. Seni çok seviyoruz.

Max başımın tepesini öpüyor, ben de yüzümü eğip ona bakıyorum. "Sonsuza kadar üçümüzün birlikte olmasını istiyoruz," diyor, ifadesi hala ciddi, gözleri yüzümü tarıyor. "Ne dersiniz? Çok büyük bir macera olacak ama sensiz yaşamayı hayal bile edemiyorum. O da öyle. Başını Dex'e doğru salladı. "Siz ikiniz olmadan yaşamak tam bir kabus olurdu.

"Tabii ki seninle evleneceğim! Diyorum. "Aman Tanrım, seninle evlenmeyi nasıl istemem? Sesim sümüklü çıkıyor, ama umurlarında değil gibi görünüyor, çünkü beni daha sıkı çekiyorlar, öpüyorlar, birbirlerini öpüyorlar ve sonra ikisi de ağlıyorlar. Orada kocaman, ağlamaklı bir kucaklaşma içinde duruyoruz ve bu dünyadaki en iyi, en mucizevi şey gibi geliyor.

Buna sonsuza dek sahip olacağımıza inanamıyorum.



MAX

Göl gecenin bu saatinde zengin bir kobalt mavisine bürünüyor, gölü çevreleyen çeşitli köyler ışıklarının güzel parıltısıyla seçiliyor. Elimde olsa sonsuza kadar burada kalmamızı, güneşlenmemizi, manzaralı tekne turlarına çıkmamızı ve hayatımız buna bağılıymış gibi makarna yememizi isterdim.

Onları sonsuza dek burada, iş, magazin ve Dex ya da Darcy olmayan hiç kimsenin olmadığı bu balonun içinde tutardım.

Ancak bir noktada gerçek dünyaya dönmek zorunda kalırsam, bunu ancak onlarla birlikte yapmaya tahammül edebilirim.

Otelin terasının kenarında, diğer yemek yiyenlerden uzakta ve antik taş korkulukların yanında oturmuş, mükemmel deniz ürünlerini ve soğuk beyaz şarabı mideye indiriyoruz. Akşam ılık, hava durgun ve kalbim o kadar dolu ki dayanamıyorum. Hayatım boyunca yaptığım tüm anlaşmalar arasında beni en çok gururlandıran ve en çok rahatlatan bu oldu.

O da evet dedi. Ona teklif ettiğimde Dex de evet dedi.

"Bunu senin arkandan planlamış olmamızın bir sakıncası var mı? Dex, Darcy'ye sorar ve o da gülümser.

Hiç de değil. Gerçekten romantikti. Çifte teklif - hangi kız buna hayır diyebilir ki?"

Geçtiğimiz altı ya da yedi ay boyunca gelecek hakkında çok konuştuk. Bu hiçbir zaman kaçındığımız bir şey olmadı. Ama sanırım Dex ve ben, üçümüzün kurduğu bu ilişkinin koşulları ne kadar alışılmışın dışında olursa olsun, özünde gelenekçiyiz. Bu işi eski usullerle yapmak bizim için önemliydi. Bu da bizim için Old Bond Street'teki Graff'a bir gezi ve bir İtalyan gölü ile bir kova dolusu çiçeği içeren sinsi bir plan anlamına geliyordu.

"Plan kesinlikle hayır demen değildi," diyorum sertçe ve hem o hem de Dex gülüyor. Tekrar yüzüğüne bakıyor ve elini ileri geri eğerek uzun parmağındaki pırlantanın mum ışığını yakalamasını sağlıyor. Ben de onaylayarak bakıyorum. Çok güzel bir yüzük; pavé bir bant üzerinde pırlanta kesim bir tektaş.

"O kişi olmak istemem," diye devam ediyor, hala yüzüğüne hayranlıkla bakıyor, "ama sanırım yasal olarak evlenemeyiz.

"Ne yazık ki hayır," diyor Dex, elini tutmak için uzanarak. Ağzımı sert bir şekilde kapatıyorum, çünkü İngiliz hükümetinin çok eşlilik konusundaki görüşleri, en hafif tabirle, olmasını istediğim yerde değil.

"Peki aslında ne yapmalıyız?" diye soruyor bana dönerek. Her ikisinin de benim onlara göz kulak olabileceğime inanıyor olması beni fazlasıyla mutlu ediyor. Hayattaki tüm sorunlarını çözebileceğime.

"Şunu açıklığa kavuşturalım tatlım," diyorum, çatalımı bırakıp iki elimi de uzatarak. İkisi de birer tane alıyor, böylece bir çember oluşturuyoruz. Et, kan ve sevgiyle birbirine bağlı bir çember. 'Yasal olarak bağlayıcı bir evlilik sadece finansal ve yasal korumayla ilgilidir. Vergi muafiyetleri ve evliliğin sona ermesi durumunda mal varlığının adil paylaşımı ile ilgilidir.

Boşanma, çocukların velayeti ve tabii ki biriniz öldüğünde sevdiklerinizi korumak gibi.

'Bütün bunlarla başa çıkabiliriz. Vergi yükünü üstleniriz, bazı özel yasal anlaşmaları yazılı hale getiririz ve vasiyetnamelerimizi yeniden düzenleriz.

Darcy, "Vasiyetim yok," diyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Tabii ki yok.

'Yirmi altı yaşındayım ve çocuğum yok. Verecek bir şeyim de yok zaten," diyor ve Dex sırtıyor.

"Haklı.

"Seninle işim bittiğinde dağıtacak çok şeyin olacak," diyorum sertçe ve o da hayranlıkla gülümsüyor.

'Bütün parayı bana verme, bebeğim. Bu konuda sorumsuz olduğumu biliyorsun.'

"Kalbime karşı sorumlu olduğunuz sürece, ikiniz de, tek önemsedğim bu," diyorum onlara ve bu doğru. Başka hiçbir şeyin önemi yok. Kulaklarımızdan para akıyor. Mali ve hukuki konular önemsiz. "Önemli olan birbirimize ömür boyu bağlılık duymamız.

Darcy kaşlarını çatır. "Peki ya çocuklar? Çocuğumuz olursa ne olacak?"

Dex gülümseyerek "*Çocuklarımız olduğunda*," diye düzeltiyor ve o ve ben birbirimize eğlenerek bakıyoruz, çünkü bu kadını hamile bırakmamamızın hiçbir yolu yok.

"*Çocuklarımız olduğunda*," diye onaylıyor kocaman bir sırıtışla.

"İkimizden biri biyolojik baba olacak, yani tüm haklara sahip olacağız," diye belirttim.

"Yani sadece bir bağlılık töreni mi yapacağız?" diye soruyor.

'Dünyanın neresinde istersek orada güzel, içten bir tören yaparız' diyorum ona, 've sonsuza dek birbirimize söz verdiğimizde, bunun herhangi bir kilisede ya da belediye binasında edilen yeminlerden daha özel olacağına dair sana söz veriyorum.

"Ve sonra büyük bir parti veriyoruz," diyor Dex, buğulu gözlerle bakarak ve elimi sertçe sıkarak, "bizi seven herkesle birlikte.

"Baban NFI'dan, belli ki" diyorum ve hepimiz gülüyoruz. "Belli ki. Ama annem orada olacak.

"Evet, öyle olacak. Lauren çok hoş bir kadın ve Darcy ile tanıştığımız anda hatırı sayılır cazibemle onu kazandığımdan oldukça eminim.

Ama Darcy yine kaşlarını çatıyor. 'Yine de ikiniz evlenmelisiniz. Yasal olarak yani.

"Nasıl yani? Ona soruyorum ama Dex'in kanun önünde kocam olması fikrinin bile kalbimi nasıl hoplattığını fark etmiyorum.

Beni dinleyin. Birincisi, çocuklarımızdan herhangi birinin yasal babası olmayan kişiye daha fazla hak veriyor, ama ikincisi, eğer yapabiliyorsanız, yapmalısınız. Hanginizle evleneceğimi asla ben seçmem ve zaten evlenmek benim için biraz sıkıcı. Bunu yüzyıllardır yapabiliyoruz, biliyor musunuz? Ama eşcinsel evlilikler sadece on yıldır yasal. Bu almanız gereken bir tavır - eğer yapabiliyorsanız, yapmalısınız.

Kalbim onun cömertliği karşısında inanılmaz bir şekilde daha da kabarıyor. "Ama bunun üçümüz arasında eşit olmasını istiyorum," diye itiraz ediyorum. "Asla ama asla kendini daha az hissetmeni istemiyorum.

"Kesinlikle," diyor Dex. "İlişkinin dengesini değiştiriyor.

Ama o başını sallıyor. 'İşte bütün mesele bu. *Daha* dengeli hale getiriyor, *daha* az değil - sahip olmanız gereken tüm haklara sahip olduğunuzdan emin olmak için bir adım. Dediğiniz gibi bu sadece bir kağıt parçası. Siz örtüneceksiniz ve sonra hep birlikte önemli olan şekilde yeminlerimizi edeceğiz.

Tereddüt ettiğimizde, devam ediyor. "Ciddiyim. İnsanlar bunun için çok mücadele etti. Haklarınızı alın. Ve eğer üçüncü bir tekerlek olmayı kabul edeceğime dair en ufak bir şans olduğunu düşünüyorsanız, aldanıyorsunuz demektir.

Ben gülüyorum ve Dex gözyaşlarıyla dolu bir yüzle sırtıyor. "Asla ama asla bu kadar hayalperest olamayız.

"Sanırım haklısınız," diye düşündüm. 'İşin yasal yönü hakkında. Bunu hiç düşünmemiştim. Sanırım üçümüz için adil bir çözüm aradığım için bunu düşünmeme izin vermemiştim ama o haklı.

"Rica ederim," diyor Darcy, bana bir öpücük göndererek. 'En azından üçümüzün arasında iyi bir stratejik beyin var.

ÇIPLAK BIRAKILDI

GEN

Anton Wolff görülmeye değer.
Çıplak göğsünün yavaşça, ritmik bir şekilde inip kalkmasından, kururken uykuya daldığını anlayabiliyorum.

Yorgun olması şaşırtıcı değil. Havuzda 50 metreyi daha yeni tamamladı. Dün gecenin çoğunu beni pazara kadar altı şekilde sikerek geçirdikten sonra.

Anton'un yüzme tekniğinin hayatının diğer tüm alanlarındaki tekniğiyle aynı seviyede olması da şaşırtıcı değil. Bu güçlü, sınırda agresif, kusursuz bir şekilde uygulanmış ve tabii ki çok seksi.

Uyuduğu için mutluyum. Bu bana onun mükemmel fizikselliğini asla ama asla doyamayacağım bir şekilde takıntı haline getirme şansı veriyor. Gerçi hayatımın geri kalanını onu takıntı haline getirerek geçirsem de yine de yeterli olmaz.

İki yıl sonra, bu kadarının doğru olduğunu biliyorum.

Bazen Anton beni çözmeyi asla bırakmayacakmış gibi geliyor. Beni çıplak bırakıyor. Kırılğanlığımın yeni katmanlarını ortaya çıkarıyor.

ve evet, içimdeki duygular. Ve bu adımları atacak cesareti bulacağımı biliyorum.

Ona izin vermek için.

Çünkü bu adamın ellerinde, *kollarında* korkumu kaybediyorum. Korkusuzluğu da tutkusu kadar bulaşıcı. Işığı beni yanan bir güneş gibi sarıyor.

Gözlerimi kamaştırıyor.

Ve o bunu yaptığında, şeytanlarımdan, güvensizliklerimden ve kendim için inşa ettiğim geçmiş duvarlardan kurtuluyorum.

Ayaklarımın dibinde bir moloz yığını halinde yatıyorlar, çünkü Anton ve ben nihayet bir cephede hizalandık.

İkimiz de aramızda tek bir şey olmasını istemiyoruz.

Paylaştığımız divanın üzerinde bir dirseğimin üzerinde yükseliyorum. Aslında bu yatak, aramızdaki bu delice çekime sonunda teslim olduğum o ilk akşam beni domaltıp becerdiği yatağın aynısı.

O husumetten, o kedi fare oyunundan bu yana ne kadar çok yol kat ettik.

Bugünlerde, fare her seferinde kocası için yuvarlanıyor.

Ona bakarken kendi kendime gülümsüyorum. Ve evet, gülümsemem çok kendini beğenmiş. Çünkü gezegende bu adam gibi biri yok ve anlaşılmaz bir mucize eseri o benim.

Uzun, kalın kirpikleri uyurken hafifçe dalgalanıyor, öğleden sonra güneşi yanaklarına gölge düşürüyor. Koyu renk saçları hâlâ nemli ve dağınık bir şekilde yüzüne dökülmüş. Kollarını kaldırmış ve beşik gibi başının arkasında kavuşturmuş. Dinlenirken, o müstehcen yakışıklı, etkileyici yüzü daha huzurlu, yüz hatları daha az sivri. Çok sevdiğim çift kahkaha çizgileri görülebiliyor.

Gamzeler değil.

Dudakları dolgun ve şehvetli. Teni bronzlaşmış ve altın sarısı. Kışın ortasında hâlâ bronzlaşmış olacağından şüpheleniyorum, gerçi Mustique'teki evine yaptığımız yıllık gezi buna yardımcı olacaktır.

Gözlerimi görkemli vücudunda gezdirerek sapıklığıma devam ediyorum. Yarım yüzyılını kutlayan birine göre oldukça formda. Londra'da olduğu zamanlarda, haftada üç kez evindeki spor salonunda işe gitmeden önce ağırlık ağırlıklı bir egzersiz seansı yapıyor ve öğle arası koşularını tercih ediyor; tercih ettiği döngü Green Park ve St.

James' Park'a gitmiş, ancak bunları antrenmandan çok stres yönetimi olarak görüyor.

Her ne yapıyorsa, işe yarıyor. Yarı yaşındaki bir adamın dayanıklılığına sahip.

Özellikle de yatakta.

Önümdeki şaheseri incelerken alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırıyorum. Resmen ağzımın suyu akıyor. Bugün üzerinde, üzerinde Slim Aaron'un Anton'un en sevdiği yer olan Eden Roc'taki havuzun ikonik fotoğrafının basılı olduğu Orlebar Brown yüzme şortlarından biri var. Maviler ve beyazlar teninde harika görünüyor ama ben daha çok altında yatanla ilgileniyorum.

O benim.

Bu farkındalık beni bir kez daha şiddetle vurdu. Bundan etkilenmeyi bırakıp bırakmayacağımdan ya da ne zaman bırakacağımdan emin değilim. O kadar çok seviştik ki, ama bu sessiz yakınlık anları bana gerçek bir şımarıklık gibi geliyor.

Onlara doyamıyorum.

Anton'la böyle olmaktan asla ama asla bıkmazdım. Sessiz. Huzurlu. *Samimi*. Dünyaya vahşi tarafını gösteriyor. Zamanının çoğunu böyle geçiren biriyle daha önce hiç tanışmamıştım. Ve başlangıçta, bana da gösterdiği tek şey bu vahşilikti.

İlişkimizin *bu noktaya* gelmiş olması muhtemelen bana verebileceği en büyük hediye.

Bu öğleden sonra Max'in Dex'le nikâh şahitliğini yapmak üzere şehre gideceğiz ve yarın da asıl olay için Hôtel du Cap Eden Roc'a doğru bir mil kadar yol alacağız: kız kardeşimin hayatının aşkıyla evlenmesini izleyeceğiz. Çok fazla neşe, ziyafet ve dans olacak ve hayranlık uyandırıcı olacak, bundan hiç şüphem yok.

Ama önümüzdeki bir saat boyunca sadece ben ve kocam, kuş sesleri ve suyun üzerindeki güneş ışığı var ve ben her anın tadını çıkarmaya kararlıyım. Ona yaklaşıp başımı göğsüne koyuyorum, bacaklarımı kılıklı kalçalarının üzerine atıyorum ve parmak uçlarımı düz karnının güneşten ısınmış teninde ve onu kesen yumuşak saç çizgisinde **g e z d i r i y o r u m** . Şortu nemli ama teni kuru. Uykusunda kıpırdanıyor, bir tanesini çıkarmadan önce alçak, uykulu bir zevk sesi çıkarıyor.

Böylece kolunu bana sıkıca sarabilir.

Kalbi kulağıma doğru eşit bir şekilde atıyor. Anton'a yakın olan bu cennette kozalandım. Gen'e hiç benzemeyen bir şekilde mutluyum.

Çılgınca. Baş döndürücü bir şekilde. Başımı çeviriyorum, böylece göğsündeki siyah saçları öpebiliyorum. Bir ya da iki grisi var ve bu hoşuma gidiyor. Seçkin.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum tenine karşı. *Seni o kadar çok seviyorum ki bu korkunç.*

Körü körüne şortunun üstündeki fermuara dokunuyorum ve fermuarını çekmeden önce fermuarı açıyorum. Bu adama sahip olduğum her şeyi vereceğim. Kanımı kurutmasına izin vereceğim. Hayatımda daha önce başka bir insanın mutluluğuna ve zevkine hiç bu kadar kusursuz bir şekilde odaklanmamıştım.

Ve biliyorum ki bu ona hem mutluluk hem *de* zevk.

Elimi açık şortundan aşağı kaydırıyorum ve çoktan sertleştiğini memnuniyetle görüyorum.

Mükemmel.

Kendimi onun elinden çekiyorum, böylece göğüs kaslarının arasından geçip karnından aşağı inerek taşaklarını öpebiliyorum. Tekrar yer değiştiriyor ve zevkle inliyor.

Evet.

Bunun onu uyandırabileceğini düşündüm.

Sonra dizlerimin üzerinde doğruluyorum ve şortunu çekip çıkarabilmek için yatağa doğru ilerliyorum. Yastığa uzanıyor ve uykulu bir ilgiyle beni inceleyebilmek için başının altına sıkıştırıyor.

"Çıkar şunu," diyor tek parça kıyafetime pis bir bakış atarak ve ben gülüyorum.

"Elbette.

Burada sadece ikimiz varız. Anton, Céd ve Jean-Jacques'ı öğle yemeğinden sonra eve gönderdi. Bugünlerde çok fazla izin alıyorlar, bu da herkesin işine geliyor.

Çünkü artık erkeğimle istediğim gibi oynayabilirim.

Yüzme kostümümü çıkardım ve Anton'un bacaklarının arasında çıplak bir şekilde diz çöktüm. Artık tamamen sertleşmişti, aletinin ucunda prekum boncuklanıyordu. Onu tanımasam gizli bir Viagra zulası olduğundan şüphelenirdim. Saçmalıyor.

Aleti hazır bekliyor ve ben de göğüslerimi kavrayıp öne doğru eğiliyorum, böylece dilimi yarığını yalayacak kadar dışarı çıkarırken bir anlığına uzunluğunu yastık yumuşaklığıyla sarabiliyorum. Kayganlaştırıcım yok, yani bu sadece bir ısınma, ama göğüslerimin arasına sıkışmış sikiğin görüntüsünün Anton'u çılgına çevireceğini biliyorum.

Yeterince emin, ifadesi vahşileşiyor. "Siktir," diye tıslıyor. "Şu haline bak. Tanrım, tatlım. Çalış.'

Onu birkaç kez tenimde aşağı yukarı kaydırıyorum, ama yeterince kayganlaştırıcı yok, bu yüzden elimi kaya gibi sert şaftının etrafına sıkıca sarıyorum ve dudaklarımı ve dilimi şişmiş, sızdıran ucunun üzerinde gezdiriyorum.

Mmm. Bunu ona yapmayı çok seviyorum. Onun misk kokulu, erkeksi tadını seviyorum. Tacının ağzıma karşı kadifemsi yumuşaklığını ve inanılmaz derecede sert uzunluğundaki derinin pürüzsüzlüğünü. Bu güçlü, tutkulu ve bitmek tükenmek bilmeyen talepkâr adamın sikini emiyor olmanın eşit ölçüde güçlendirici ve alçaltıcı hissettirmesini seviyorum. Her an, o-

Söyledim. Dirseklerinin üzerine kalkıyor, böylece öne uzanıp saçımı avuçlayabiliyor. Tam bir kontrol manyağı. Bana bir an bile tam yetki vermeye dayanamıyor. Bir yandan içimden kıs kıs gülerken bir yandan da kendimi olacıklara hazırlıyorum.

Bekletmeye çalıştığını söyleyebilirim. Bunu sonlandırmaya çalışıyor. Tüm yol boyunca beni zorlamamaya çalışıyor. Ama başaramıyor. Derin bir teslimiyet nefesiyle başımı aşağı itiyor, böylece onu olabildiğince çok içime alıyorum.

Evet. Onun için olabildiğince geniş açıyorum, boğazımın arkasında dibe vururken öğürüyorum ve kendimi tutuyorum.

Etrafında esnediğimde '*Lanet olsun,*' diye homurdanıyor.

Onu bu hale getirmeye bayılıyorum. Anton'u ağzıma almak beni çok tahrik ediyor. Onun hayvani yönünü ön plana çıkarmak. Dudaklarımı şaftına doğru sürüklüyorum, dilimi ucunun etrafında döndürüyorum ve beni tekrar aşağı itmeden önce keskin bir şekilde nefes alıyorum.

Ve böylece devam ediyor. Altımda kontrolden çıkmaya başladığında onu her şeyimle çalıştırıyorum. Ve onun için çok fazla olduğunda, çıplaklığım ve dil becerilerim çok cazip hale geldiğinde, beni vücudundan yukarı sürüklüyor ve bizi ters çeviriyor, beni yatağın üzerine düzleştiriyor ve bana bakarken bir eliyle bileklerimi başımın üstünde sabitliyor.

Bakışları açlığın ötesinde. Yırtıcılığın ötesinde. Beklenti ve zevk içinde kıvranıyorum çünkü tek istediğim buydu. Anton'a teslim olmak benim en sevdiğim durum. Ruhumu besleyen. Asla bıkmayacağım bir durum.

Benim de en az onun kadar ihtiyacım var.

Bacaklarım açık, dizlerim yukarıda. Uçurumun kenarına itilmiş bir adam gibi içime giriyor ve beni doldurma hissi daha önce bildiğim hiçbir şeye benzemiyor. Bilincim ona doğru daralıyor. İçimde. Etrafımda. Üstümde, cezalandırıcı itişler gelmeye devam ederken üzerimde sıralanıyor, gözleri tamamen gözbebeği.

Anton Wolff genel olarak çok şey ifade ediyorsa, onun tarafından becerilmek aklıma gelebilecek en yoğun deneyim. Ona tamamen teslim olmak, benden talep ettiği her şeyi ona vermek, uyarılmamın kontrolden çıkmasına neden oluyor, gözlerimi ondan ayırmadığım için sinir sistemim ağrıyla doluyor.

Tam da sevdiği gibi.

Konferans masasında ona yaşattığım o ilk orgazmdan beri benden istediği gibi.

Aşk sarhoşluğuyla onu içime çekiyorum. "Tanrım," diyorum. Çok yaklaştım. Sevgilim, ben-'

Sözlerimi vahşi bir öpücükle yutuyor, güçlü vücudu içime girerken ağzı beni açlıkla yutuyor, tekrar tekrar, sıcaklık dalgaları içimden geçip zihnimi ve bedenimi rehin alana kadar. Orgazmım içimden geçip her şeyi yok ederken ona doğru eğiliyorum.

Neredeyse her şeyi.

"Seni seviyorum," beni uçurumun kenarına kadar takip ederken ağzına karşı çılgınca nefes alıyorum, doruk noktasını içime pompalarken vücudundaki her kas sertleşiyor. "Seni çok seviyorum.

Bileklerimi serbest bırakıp saçlarımı okşarken ağzı benimkini buluyor. "Siktir," diye homurdandı. "Bu İsa'ydı.

Bir an sessiz kalıyoruz, dudakları saçlarımda geziniyor, sonra kulağıma yaklaşıyor. "Sen benim tüm dünyamsın, tatlım," diye fısıldıyor, sesi duygu yüklü. "Her şeyimsin. Her zaman.

Üstüme yığılıyor, ben de bacaklarımı ve kollarımı ona doluyorum.

O benim de tüm dünyam.

BİR SIDIK YARIŞI, AMA DÖLLE

DEX

T Dünyada beni net gören iki kişi var. Gerçek ruhumu tanıyan, onun hakikatini kendi ruhlarının derinliklerinde hisseden, onu olduğu gibi seven iki kişi var. Şimdiye kadar denediği, taklit ettiği ya da olduğunu varsaydığı her şey için.

Ve bu hafta sonu ikisiyle de evleniyorum.

Teknik olarak ya da en azından Fransız hukuk sisteminin gözünde, dün öğleden sonra onlardan biriyle evlendim. Max ile aramızdaki resmi tören, birkaç yıl önce hayalini bile kurmaya cesaret edemeyeceğim bir ayrıcalık olabilir ama benim için asıl olay bu değildi. Hiçbirimiz için.

Hayır, bu **b i r** saat sonra, üçümüzün bir hafta boyunca kalacağı Hôtel du Cap'ın bahçesindeki çiçekli, gölgeli bir çardakta olacak. Çünkü iki erkek arasındaki resmi nikah benim bu yeni gerçekliğimde bir kutlama nedeni olabilir, ama iki erkek ve ikisinin de sevdiği kadın arasındaki hümanist bir nikah bizim için oyunun sonudur.

Burada olmamızın ve sevdiklerimizin birçoğunun Güney Fransa'ya gelmesinin nedeni bu. Daha sonra, Max ve Darcy'nin gözlerinin içine bakıp onlara yeminimi okuduğumda

Olduğum her şeyin, kalbimin her arzusunun ve hayatımın amacının herkesin görmesi ve duyması için aydınlatılacağı an.

Dürüst olmam gerekirse dün buruk bir gündü. Antibes'teki *Hôtel de Ville'de* noter bizi yasal olarak evli ilan ederken Max'in karşısında dururken hissettiğim huşu, Darcy'nin bizimle birlikte bu törenin bir parçası olamayacağı gerçeğiyle biraz hafifledi.

Yani, *fiziksel olarak* bunun bir parçasıydı. Orada durduğum süre boyunca elini hiç bırakmadım, Max sonunda beni öptüğünde bile. Töreni kasıtlı olarak mümkün olduğunca formalite icabı ve bürokratik tuttuk. Bu, haklarımızı pekiştirme, yasal statümüzü sağlamlaştırma ve gelecekteki benliklerimizi İngiliz hukuk sisteminin gözünde mümkün olduğunca tam olarak koruma durumuydu.

Sadece iki şahidimiz vardı: Gen ve Anton. Biraz ironikti, çünkü Gen'in orada durup kız kardeşinin yasal işlemlerden dışlanmasını izlemesi gerekiyordu; nişanlandığımızdan bu yana geçen dört ay boyunca yapılan hiçbir genelge tartışması bunu telafi edemezdi.

Bugün farklı olacak.

Bugün, üçümüz için de eşit bir rol sağlamak üzere özel olarak tasarladığımız bir törene katılacağız.

Neşeli ve sevgi dolu olacak.

Aynı anda hem neşeli hem de ciddi olacak.

Biz olacağız.

Beyaz kravatımı kurcalarken aynada yepyeni kocama bakıyorum. Az önce bugünün önemli bir gün olduğuna dair saçmaladığım onca şeye rağmen, son yirmi dört saattir bu kelimeyi kendi kendime tekrar tekrar fısıldadığım için oldukça suçluyum.

Max benim *kocam*.

Ben Max'in

kocasıyım.

Ve tek suçlu ben değilim.

"Kocanın sikini almak nasıl bir duygu?" diye mırıldandı kulağıma dün gece, beni kocaman yatağımıza yüzüstü yatırıp anlamsızca sikerken, Darcy orgazm sonrası mutluluk içinde yanımızda gülümsüyordu.

Bu sözler üzerine çarşafların üzerine boşalmadan önce bir saniyenin beşte biri kadar dayanabildiğimden şüpheliyim.

Benim aldığım terbiyeyi aldıysanız ve hayatınızı istediğiniz şeylerin yanlış ve günah olduğuna inanarak geçirdiyseniz

dünyanın en güzel erkeğinin kışını sizerken kulağına *bunu* fısıldaması nirvana gibi hissettiriyor.

Max'in gözleri benimkilerle buluştu. Beyaz kravatı elbette tertemiz. Saçları da öyle. Soylu ve nazik görünüyor ve o kadar yakışıklı ki ciğerlerimden nefesimi çalıyor. O kadar mükemmel ki, dizlerimin üzerine çöküp o çok sevdiği ağzıyla ona saygılarımı sunasım geliyor.

Bana attığı bakış, şu anda düşüncelerimiz arasında en ufak bir ayrılık olmadığını söylüyor.

"Denememi ister misin?" diye teklif ediyor.

Yenilgiyle ellerimi kravatımın uçlarından ayırıyorum. Genelde bu işlerde oldukça iyiyimdir -elit bir erkek eğitiminin faydaları- ama bu kravatı tam istediğim gibi hizalamak için yeterince toparlayamıyorum.

"Lütfen. Mükemmel olmasını istiyorum."

"Biliyorum, aşkım. Bana doğru bir adım atıyor ve çenemi avuçlarının arasına alarak yüzümü kendisine doğru eğiyor. 'Ama buna gerek yok, biliyorsun değil mi? Kimse kravatına bakmayacak, söz veriyorum. Çünkü *sen* mükemmelsin ve ışıltı ışılsın. Beni dudaklarımdan hafifçe öpüyor ve sözleri, ağzı ve gözleri tüm bedenimi jöleye çeviriyor. "Bunu unutma.

"Sizi çok seviyorum," diyorum, sesim titreyerek. Kendimi tamamen Max ve Darcy'ye teslim ettiğimden beri, sanki bedenim bu iki insan için durmaksızın eriyen bir sevgi akıtacak bir kaptan başka bir şeye dönüşmedi.

Onlara nasıl hissettiğimi söylemeden duramıyorum.

Onlara nasıl hissettiğimi göstermeden duramıyorum.

"Ve kocamı seviyorum," diyor, bakışlarını düşürmeden papyonumu düzeltmeye başlıyor.

H kelimesi tüm vücudumu ürpertiyor. Bir mucize gibi hissetmeyi bırakacak mı?

Bundan şüpheliyim.

Sonunda gözleri elindeki işe kayıyor ve ben de yakın mesafeden ona ziyafet çekmenin olağanüstü zevkine varıyorum. Teni, Wolff, Cerulean ve Darcy'nin dans stüdyosunun taleplerine rağmen üçümüzün yapabildiği kadar yelken açarak, sevişerek ve güneşlenerek geçirdiği bir yazdan kalma düzgün, altın sarısı bir kahverengi. Kirpiklerinin uçları güneşten ağarmış, dudakları ise birbirine bastırılmıştı.

konsantrasyon, beni ağrıtıyor. Dilimi dikişlerinde gezdirmeyi ve onları açmaya ikna etmeyi çok istiyorum.

Başka şeyler de istiyorum.

"İşte böyle," diyor sonunda, kravatımı çekiştiriyor ve o yoğun mavi bakışını tekrar yüzüme yöneltiyor. Duraklıyor. "Sen lanet olası bir vizyonsun.

Orada durup birbirimizi içimize çekiyoruz.

"Sana göstermek istiyorum," diye mırıldandım kırık bir sesle, bacaklarının arasını avuçlamak için aramıza uzandım. "Yeminimi ederken döllerini ağızımda tatmak istiyorum.

Gerçekten, kışımdeki aletin acı veren gölgelerini, sırtımdaki çiziklerini ve boynumdaki, omuzlarımdaki ısırıklarını hissetmek istiyorum ama ikimiz de Darcy'ye savaş izlerini hayatımızın en önemli olayından *sonraya* saklayacağımıza dair sadakatle söz verdik.

Daha önce de söyledim ama Max ve ben birlikte hayvanız. Birbirimizi rahat bırakamıyoruz. Bir keresinde Darcy'ye bunun onu rahatsız edip etmediğini, kıskançlık duyup duymadığını sordum ve o da kahkahalarla güldü. 'Tanrım, hayır,' dedi. 'Bana iyilik yapıyorsunuz. Ne haliniz varsa görün. Gerçekten ikinizi bu seviyede tek başıma tatmin edebileceğimi mi sanıyorsunuz? Muhtemelen sakat kalırdım ve idrarımı tutamazdım. Her birinizin yüzde ellisine sahip olmak yapabileceğim tek şey'.

İkimizi de güzelce kabul ettiğini söyleyebilirim ama anlıyorum. Eğer Max ve ben birbirimizi doyumsuzluğumuzu gidermek için kullanırsak ve en iyi kısımları Darcy için saklarsak, o zaman kendimle ve bu ilişkinin dinamikleriyle yaşayabilirim.

Max elimin altında saat gibi tahmin edilebilir bir şekilde sertleşiyor. "Bu doğru mu, seni güzel, mükemmel şey?

"Öyle olduğunu biliyorsun. Senin de başka türlüünü istemeyeceğini biliyorum. Arsızca sırtıyorum, aramızdaki boşluğu kapatıyorum ve kalınlaşan sikine masaj yaparken kulağına fısıldıyorum. "Demek bir erkeğin sana dokunmasından hoşlanmıyorsun, ha?

O gün eski ofisimde beni duvara yaslayıp sikimi avuçlarken bana söylediği sözlerdi bunlar.

Eli bir anda boynuma dolanıyor. 'Sadece bana dokunmandan hoşlanıyorum. Utanmaz küçük sürtük gibi dizlerinin üzerine çök ve sikimi çıkar. Çabuk ol. Darcy? *Darce*. Sana ihtiyacımız var.'

"Geliyorum!" diye bağılıyor makyajını yaptığı banyodan. Bu sabah saçlarını yapmak için profesyonel bir stilist gelmişti -şimdi yeniden parlak kumral rengine döndü.

tanıştık ama kendi makyajını yapmakta ısrar etti. Mükemmel teni ve altın sarısı bronzluğuyla, Alchemy'de ilk kez gördüğümde beni büyüleyen, burnunu ve elmacık kemiklerini süsleyen hafif çilleriyle bence çok fazla bir şeye ihtiyacı yoktu.

Yeni kocamın uslu küçük fahişesi gibi dizlerimin üzerine çöktüğümde, bize yaklaşan görüntüye bakıyorum. Nişanlığımızın saçları gevşek ve doğal görünmesi için ustaca kıvrılmış. Küçük beyaz çiçekler -sanırım çiçek tartışmalarında dikkatimi dağıtmamayı başardığım bölümlere dayanarak gardenyalar- saçlarını küçük yıldızlar gibi süslüyor. Yalınayak, gelinliği içinde ve İsa yaşıyor.

Kesinlikle göksel. En azından, Fae kraliyetinin en ruhani üyesi gibi görünüyor.

İkimiz de gelinimize bakarken parmaklarım Max'in sinekliklerinde duraksıyorum.

"Lanet olsun, tatlım," diye mırıldandı.

Birkaç adım ötede durdu. Sanırım yoğun bakışlarımız onu aniden utangaç hale getirdi. "Beğendin mi?"

"Beğendin mi? Kalkmak için hamle yapıyorum, ama Max omzumdaki buyurgan eliyle beni olduğum yerde tutuyor. "Bir melek gibi görünüyorsun. *Başka bir dünyaya* benziyorsun. Öyle değil mi Max?"

"Sen her zaman gördüğüm en güzel kadındın, ama bugün dünyada başka hiçbir şeye benzemiyorsun," diyor sesi boğuklaşarak.

Bu doğru. Gelinliğini gördüm, bütün hafta bu süitteki dev dolapta asılı durdu. Bu ilişkide geleneksel olan hiçbir şey yok, bu yüzden gelinliği ya da kızaran gelini damatlardan uzak tutmak gibi geleneklerle uğraşmadık.

Elbise muhteşem, tül gibi bir şey ama onu nişanlığımızın çılgın, dansla bilenmiş vücudunda görmek tamamen başka bir deneyim. Alt kısmı uzun ve ruhani olsa da, üst kısmının oldukça küçük olduğunu ancak şimdi fark ediyorum. Tamamen sırtı açık ve ön kısmı göğüslerinin çok altında kalıyor.

Max elini uzatıyor ve ben de alçak görüş noktamdan onun elini tutmak için öne atılışını izliyorum.

"Şu halinize bakın çocuklar," diyor, bakışları ikimizin arasında gezinirken yüzüne hülyalı bir gülümseme yayılıyor. "Tanrım. *İkinizi* de aldığımı inanamıyorum. Bu çılgınlık, değil mi?"

Max'in elini sıkarken bir elini boynuma doluyor. Max elini bırakıyor ve bir kolunu beline dolayarak onu kendine doğru çekiyor.

"Dex bana sakso çekecek, ama senin amına ihtiyacım var," diye emrediyor ve Tanrı aşkına, bunu nasıl da seviyorum, Max'in üçümüz arasındaki bu iğrenç küçük anları düzenlemesi, bizi bir kukla ustası gibi oynatması için nasıl da *yaşıyorum*.

Bir elimi Darcy'nin bacağına ipeksi teninden yukarı kaydırıyorum, bunu yaparken tüllü kumaşı kıvrıyorum. En tepeye ulaştığımda, yanaklarının arasını hissetmeden önce muhteşem kıcını avuçluyorum. İyi bir asker gibi Max'e 'Çıplak' diye haber veriyorum. Bu bir sürpriz olmamalı. Darcy kesinlikle bakire iç çamaşırly gelin tipi *değil*, ne de seksi iç çamaşırly. Kızımız mutlu-şanslı, kolay erişilebilir bir tip.

"Güzel," diye bağıyor. "Beni dışarı çıkar.

Fermuarını açıp kemerini çözmeden önce benden bir avuç köpüklü kumaşı almasını bekliyorum. Boxer külotunu zorluyor -benim gibi, inanın bana. Elastik bel bandını aşağı doğru çektiğimde, dışarı fırlıyor, sert ve sıcak ve ağzım için hazır.

Yukarı doğru baktığımda Darcy'nin eteğinin kumaşını bir kolunun üzerine sardığını, pürüzsüz amcığının ikimizin de erişebileceği kadar yüksekte tuttuğunu ve duruşunu genişlettiğini görüyorum. Parmaklarımı kocamın sikinin etrafına dolamadan ve yarığını yalamak için dilimi dışarı çıkarmadan önce onayımı mırıldanıyorum.

Kükrüyor. Küfürler yağıyor. Ve bir kez daha, *buna* sahip olmanın ihtişamı

bu adam üzerindeki etkisi beni şaşırtıyor.

Ağzımı onun etrafına sardığımda daha da sertleşiyor. Açlıkla emiyorum, asla doyamadığım o sıcak, misk kokusunu içime çekiyorum. Diğer elimi Darcy'nin baldırına dolayarak kendimi ona bağlı tutuyorum, böylece Max muhtemelen amını bulduğunda bacağına sarsıldığını hissediyorum. Elini hâlâ boynuma dolamış durumda ve buna bayılıyorum. Omzuma doğru hareket etmesini ve tırnaklarını geçirip Max'in onu maruz bıraktığı saldırının ortasında bir yer bulmasını seviyorum.

Soluma doğru bir bakış, onun uzun bacaklarının arasında hareket eden ve vücudunun içinde kaybolan esnek parmaklarını gösteriyor ve her ikisini de eşit derecede kıskanmanın gülünç ve artık tanıdık hissine kapılıyorum. Tıpkı Max'in zalim parmaklarının içime girip çıkmasını istediğim gibi onu da parmaklamak istiyorum. Ağzım onunla doluyken bile kıcım onlar için ağlıyor.

"Bana yardım et, Dex," diyor Max, her zamanki gibi aklımı okuyarak. 'Bugün tüm geleceğini ikimize teslim ediyor. Bence bu iyi bir orgazmı hak ediyor, sence de öyle değil mi?

Kabul ediyorum diye inliyorum, çünkü bu dinamik beni Max'in küçük oyuncacı olmak kadar azdırıyor. Darcy'nin amının parmaklarımızla ve dokunuşlarımızla o kadar dolmasını istiyorum ki duyusal bir bunalıma girsin.

Max'in nerede bitip benim nerede başladığımı bilmemesini istiyorum.

Ben de elimi bacaklarının arasına sokuyorum ve onun sırlıslıklam, dolgun etiyle Max'in ıslak, zeki parmaklarıyla karşılaşıyorum. Onları benimkilerle iç içe geçiriyorum, Darcy'yi elimle, Max'i ağzımla okşuyorum, ondan gelen inlemelerin ve ondan gelen homurtuların kakofonisini dinliyorum, ta ki saçlarımı tırmalayana ve *bir şeyle*, herhangi bir *şeyle* kucaklaşma ihtiyacımla öğürmememe, inlememe ve havaya uçmama neden olan *bir dizi* fışkırtmayla kendini boğazımdan aşağı boşaltana kadar.

Çok fazla, görüyorsun, kadının ıslak teni ve adamın acımasız aleti. *Çok* fazla.

Darcy bir an sonra, o anda becerikli olamayacak kadar tahrik olmuş iki adamın kaotik bakımları altında parçalanıyor. Ama sanırım bu saldırıyı seviyor, kontrolümüzü kaybetmemizi memnuniyetle karşılıyor, birbirine dolanmış parmaklarımızın akılsız, ısrarcı bir karmaşa içinde pençelemesi, bastırması ve pompalaması hissinden zevk alıyor.

Arsız ve çılgın çığlıkları kesinlikle öyle olduğunu gösteriyor. Bu süitin bahçeye ve denize açılan üçlü Fransız kapıları sayesinde, düğünümüze gelen her misafirin gelinimizi ne kadar derinden tatmin edebileceğimizi bildiğini söyleyebilirim.

"Kahretsin, çok ateşliydi," diyor Max iç çekerek, ben parmaklarımı Darcy'nin kalçasında kuruladıktan sonra Max'i tüm geleceğini bize adayacağı takım elbisenin içine sokuyorum. Koltuk altıma sıkıştırdığı eliyle beni dürtüyor ve ben de kendi isteğimle ayağa kalkıyorum.

Üçümüz birbirimize bakıyoruz. Elmas gibi sertim, öyle bıçak sırtı bir uyarılmışlık içindeyim ki, orgazm sonrası halleriyle kocama ve neredeyse karıma *bakmak* bile beni son derece güzel Givenchy pantolonumu mahvetme riskiyle karşı karşıya bırakıyor.

"Dex'i nasıl çıkaracağız, tatlım? Max, Darcy'ye hitap ederek ama gözlerini benden ayırmadan konuşuyor.

"Bence bunu birlikte yapmalıyız," diyor ve bakışlarım ona kayıyor. Nemli bir teni var ve orgazmdan kızarmış ve lanet olsun ki o elbiseyi daha sonra üzerinden çıkarmak için sabırsızlanıyorum.

"İyi fikir. Max çoktan arkamda hızlı adımlarla ilerlemeye başladı. 'Düğün kıyafetlerine vücut sıvısı bulaşmasını önlemeye çalışalım, olur mu? Dex, bebeğim, bana o zeminde ne kadar uzağa gidebileceğini göster.

Bu *zemin*, zamanın ve sevginin güzel bir parlaklık kazandırdığı çarpıcı bir Fransız meşe parkesi. Önümde akan perdeleri ve masmavi manzarasıyla üç Fransız kapısına kadar uzanıyor.

"Erkekler bunu gerçekten yapar mı? Darcy yüzünde bir eğlence ifadesiyle soruyor. "Sidik yarışması gibi, ama spermlî?" Kemerimi çözüyor ve pantolonumu ve külotumu aynı şekilde aşağı itiyor, ince parmaklarını kaya gibi sert aletin etrafına sarıyor. Bunun mutluluğuyla inliyorum.

"Hangi okula gittiğine bağlı," diyor Max yumuşak bir sesle, arkamdan yaklaşarak. "Ama Dex ne zaman isterse, senin görsel olarak gıdıklanman için onunla birlikte olmaktan mutluluk duyarım, tatlım. Göğsünü sırtıma yashıyor, çenesini elmacık kemiğime dayıyor ve bir kolunu belime doluyor, diğer elini de Darcy'ninkine doluyor. Bir tükürük sesi geliyor ve sonra diğer elini aramıza sokuyor, yanaklarımı ayırıyor ve ıslak bir parmağını vücudumda uzun zamandır utanç kaynağı olan ve şimdi beni tavana uçurmanın kesin bir yolu olan yere itiyor.

O dar alana zorla girerken çıkardığım inilti duvarlarda yankılanıyor. Şu anda otel bahçelerinin tadını çıkaran herkes için bir başka ikram.

"Kenara çekilsen iyi olur," diye uyarıyor Max Darcy'yi. 'Kimse gelinin koridorda elbisesine döl damlarken yürümesini görmek istemez. Bu açının darlığına rağmen parmağını hâlâ içimde daha da derine sokuyor.

Darcy bir kenara çekilip çenesini omzuma yaslayarak elini sikimde aşağı yukarı kaydırırken aşağılanmış bir homurtu çıkarıyorum.

"Kayganlaştırıcıya ihtiyacın var mı?" diye mırıldanıyor kulağıma.

"Ben iyiyim. Bu hızlı olacak ve onun teninin benimkinin üzerinde yanmasından, sürtünmesinden zevk alıyorum.

"O bir Katolik," diyor Max diğer kulağıma. 'Zevkle birlikte biraz acıyı da seviyor, değil mi aşkım? Lanet bir okul çocuğu gibi yere boşalmadan önce kefareti öderebilirsin. Sert yap, Darce. O aleti yak. Sonsuza dek lanetlenmeden önce son kez yapalım.'

Eli hala Darcy'ninkinin üzerinde sıkıca kapalı, onu kışkırtıyor. Parmağını içimde manevra yapmaya devam ederken beni daha sert, daha hızlı boşaltmasını sağlıyor. Orada öylece duruyorum, desteklenmiş, işe yaramaz ve huşu içinde-

Bu ikisinin sihirlerini ne kadar hızlı dokuyabildiklerine ve beni kendinden geçmiş bir hiçliğe sürükleyebildiklerine hayret ediyorum.

Çok uzak, pek de arzu edilmeyen bir "düğün günü" hakkında ilgisiz düşüncelere sahip genç bir adamken, sanırım Knightsbridge'deki kilisemizi ve kaçınılmaz bir Latin Ayini'ni (eğer babamın istediği gibi olsaydı) hayal ederdim.

Büyüleyici bir kadın ve büyüleyici bir erkeğin zeki parmakları ve müstehcen sözleriyle beni mastürbasyona zorladığını, hissettiğim tüm utanç, arzu, kafa karışıklığı ve inkârı günahkârca lüks düğün süitimizin parlak ahşabına boşaltmaya teşvik ettiğini hayal bile edemezdim.

Boşaldığımda, zevkten kelimeler boğazımda düğümleniyor ve boğuk, ıstıraplı ve mest olmuş bir şekilde dışarı fırlıyorlar. Ben asırlık parkeye beyaz ip üstüne beyaz ip atarken Darcy yüzünü boynuma gömüyor, şeytani kocam o bembeyaz dişlerini karşımdaki kulak mememin etrafına sıkıştırıyor, o acı halesi herhangi bir ilahi affın hissedebileceğinden daha ilahi bir his veriyor.

Titriyorum, nefes nefese kalıyorum ve sarsılıyorum, bedenim, kalbim ve ruhum bu iki insana bağlı, beni her şeyimle sağmalarına izin veriyorum.

Ne de olsa onlarla tanıştığım andan beri yaptıkları şey bu. Onlar için içim boşaltıldı, onlar için temizlendim.

Benim eski zamanlardaki halim - ya da günümüzün daha aziz bir hali

-Evlilik Ayinine katılmadan önce günah çıkarmaya katılmış olmalıdır.

Max ve Darcy'nin aşk eylemi, duygularla dolup taşan bu versiyon için daha da sembolik bir anlam taşıyor.

Max parmağını vücudumdan çıkarırken acıyan kulak mememi ağzına alıyor.

Omzumun üzerinden yere saçılmış orgazm kanıtlarıma bakarak, 'Bu beş ya da altı fit gibi görünüyor' dedi. Hiç de fena değil, kocacığım.

Başımı eğiyorum ve gülüyorum.

BU ADAMLARI ALIYORUM.

DARCY

P Birbirinden son derece farklı dünya görüşlerine sahip üç kişiyi hayatlarının en önemli gününe dair vizyonlarını tartışmak üzere bir odaya koyduğunuzda ilginç tartışmalarla karşılaşacaksınız.

Ultra-Katolik yetiştirilme tarzı onu travmatize etmiş ama aynı zamanda ritüeller, ayinler, onun için anlamlı olan şeyler açısından üzerinde iz bırakmış olan Dex var. Ona göre bir töreni resmi kılan bileşenler.

Avangard olduğunu düşünmekten hoşlanan ama aslında kabul etmek istediğinden çok daha fazla düzenin bir parçası olan ve kendi tarzında oldukça geleneksel olan Max var.

Ve bir de ben varım, dünyanın çocuğu, bebek cadı, boho AF ve dini ya da seküler her türlü huysuz, öngörülebilir *geleneklere* tamamen ilgisiz.

Hmm.

Düğün günümüzle ilgili umutlarımızı ve hayallerimizi paylaşmaya başladığımızda hepimizin hemfikir olduğu tek şey şuydu:

Düğün törenimizin herhangi bir şekilde prosedürel veya kutu gibi (biliyorum, kelime değil) veya gösterişli olmasını istemesek *de*

ciddi hissetmek istiyorum. Uğursuz. *Büyülü*.

Temel olarak, *dini* olmasına imkan yoktu ama kesinlikle *ruhani* hissettirmesini istedik. Oradaki herkesin, üç kişi birbirini sevdiğinde ve hayatlarının geri kalanında birbirleriyle birlikte olmaya söz verdiklerinde hissedilen o yüksek, tüyler ürpertici merak duygusunu hissetmesini istedik.

Ve Tanrı adına, bunu başardık.

Bu güzel bahçelerdeki yeşil, ilkbahar çimenlerinin üzerine döşenmiş beyaz ahşap tahtalardan yapılmış koridorda yürürken, hissettiğim *tek şey* tüylerimi diken diken eden bir merak duygusu. Tepemde, dalları Eylül esintisinde hafifçe sallanan mis kokulu çamlardan oluşan bir gölgelik var. Sağımda ve solumda ailemiz ve dostlarımız beyaz kravatlar ve rengarenk elbiseler içinde oturuyor, ben babamın kolunu sıkarken boyunlarını büküyorlar ve muhtemelen hiçbirinin katılmadığı en az geleneksel düğün töreninde sevgi ve destekle dolup taşan gülümsemeleri var.

Hafif bir esintiyle bize doğru süzülen çok lezzetli bir şarkı, Enya ile Lisa Gerrard arasında bir yerde duran, tören sırasında çalması için buraya getirttiğimiz Aoife adında İrlandalı bir kadın tarafından söylenen saçma sapan, druidy bir şey. Şarkının havası *South of France Bling*'den çok *Lord Of the Rings*'e benziyor ve ben buna bayılıyorum çünkü sesi bize aşkın mekanı ve zamanı, olasılıkları ve sosyal gelenekleri aştığını hatırlatmaya gelen yaşlanmayan bir mistik gibi.

Ama en önemlisi, önümde iki müstakbel kocam, beyaz kravatlarıyla ihtişamlı bir şekilde duruyorlar, kısa bir süre önce hepimizin içine düştüğü kavurucu sıcak otuz bir şöleni benden başka herkesten (ve muhtemelen bahçelerde dolaşan ve keskin bir duyma hissine sahip olan herkesten) gizliyorlar.

Gözleri bana dikilmiş, ve bunun heyecanı! Bu sevginin, bu ilginin şaşırtıcı ihtişamını buradan sanki yataкта hep birlikte çırılçıplakmışız gibi hissedebiliyorum. Koridordaki bu yolculuk sonsuz olduğu kadar sembolik de hissettiriyor. Bir maratonun son birkaç metresinin, bitiş çizgisine topallayarak varmak için enerjisinin son damlasına kadar harcayan bir koşucuya nasıl hissettirmesi gerektiğini hayal ediyorum.

Birlikte geçirdiğimiz zaman şu ana kadar nispeten kısa olmuş olabilir ama sanki binlerce kilometre yol kat etmişiz gibi hissediyorum. Özellikle Dex burada olmak için çok fazla şeyin üstesinden *geldi* - Tanrı aşkına, kendi *babası* bile burada değil - ve duyguları ile yetiştirilme tarzı ve ailesi arasında yönetmek zorunda kaldığı çatışma herkesi etkiledi.

Üçümüz. İlişkımız, duygularımız ilerlerken bile, bunun *böyle* olacağını bilmiyordum, ummaya cesaret edemiyordum, çocuklar zaten yasal olarak evlenmişti ve üçümüz en yakınlarımızdan ve en sevdiklerimizden oluşan birkaç yüz kişinin önünde birbirimize olan aşkımızı ilan etmeye hazırlanıyorduk.

Ve şimdi bitiş çizgisine ulaşmama, rahat bir nefes almama sadece birkaç metre kaldı, çünkü *başardık*.

Adamlarıma yaklaşıırken, ön sıralarda oturan ailelerimizin ve en iyi arkadaşlarımızın görüntüsünü içime çekmek için kendime bir an izin veriyorum. Dex'in annesi Lauren, ki neyse ki *hala* hiç tanışmadığım lanet olası babasından çok daha az dindar bir yobaz, Max'in babası Charles, Belle ve Rafe ile birlikte Maddy, Zach, Stella ve Nancy'nin hemen önünde oturuyor. Maddy'nin komik annesi Verity de Maddy'nin üvey babası Justin'le birlikte burada, bana sorarsanız tam bir baba. Her neyse, ablaları sahnenin tadını çıkarırken dadısının mükemmel bakımı altında bebek en iyi arkadaşı Rosalie Charlton ile içeride uyuklayan altı aylık Jonny ile buraya geldikleri için Fransız aileye tebrikler.

Diğer tarafta kız kardeşim ve Anton ile dört çocuğu oturuyor. Söylemeliyim *ki*, *iki* erkekle evlenme ihtimalimi ailem için kabul edilebilir hale getirme konusunda paha biçilmez bir rol oynadılar. Ayrıca Gen'in üvey anne olarak beklediğimden çok daha iyi olduğunu da itiraf etmeliyim, bunu söylemek bana ne kadar acı verse de.

Alchemy ekibinin geri kalanı da burada - çocukluk aşkım Cal, sevgili eşi Aida ve oğullarıyla ve kız arkadaşım Nat, hayranlık uyandıran ve pis zengin nişanlısı Adam'la birlikte. Adam geçen ay Sicilya'da evlenme teklif etti ve Nat'in nişan tektaşı benimkinden bile daha iğrenç bir şekilde göz kamaştırıcı. *Benim* için daha da önemlisi, gelinliğimi o tasarladı ve Gossamer'daki ekibi yaptı. Kendi adıma konuşsam, tam bir köpek taşı. Ona verdiğim *seksi druid* brief'inin hakkını verdi.

Sevdiğim herkesi burada gördüğüm için gerçekten çok mutluyum. Dürüst olmak gerekirse, çok heyecanlıyım.

Ama sonra Max ve Dex uzanıyor, törenin yapılacağı küçük platforma çıkan iki küçük basamağı çıkarken her biri ellerimden birini tutuyor ve etrafımızdaki herkes ve her şey yok oluyor.

Üçümüz sihirli çemberimizin içindeyiz ve dünyanın geri kalanı yok olabilir, umurumda değil.

Bu da benim gibi bir ilgi orospusu için korkunç bir şey.
çok.



DEX

Ellerimizi tuttuğu an, tamamlandık. Bunu hissedebiliyorum. Güzel gelinime sırtırken ve gösterişli damadıma gizlice bir bakış atarken rahatlamayı ve inançsızlığı, o neşeli *kutsal bok, bu gerçekleşiyor* coşkusunu hissedebiliyorum. O da kendini tutmuyor. Mavi gözleri duyguyla parlıyor, Darcy'yi içine çekerken gülümsemesi göz kamaştırıyor ve sonra benim gözlerimle buluşuyor.

Birçok insan Max Hunter'ı hedonist olarak tanımlıyor. Neden böyle düşündüklerini anlayabiliyorum, ancak ona takıntılı bir adamın yakın çevresinden yaptığım gözlemler bana onun kendini bıraktığı kadar tuttuğunu da söylüyor. Daha doğrusu, bu kadar çok tuttuğu için bu kadar muhteşem bir şekilde bırakıyor. O bir orkestratör, usta bir kuklacı. Her şeyin olmasını sağlıyor. Ve bıraktığında da, gittikçe gerilen elastik bir bant gibi.

Onun şaklamasını izlemek, kendini serbest bırakması için onu ikna etmek, yapmayı en çok sevdiğim şey.

Üçümüz birbirimize deliler gibi sırtırken elleri benim ellerimde sıcacık ve seyircilerden tek bir haykırıyla başlayan (benim param Cal'a) ve alkışlarla birleşene kadar gürültüyle büyüyen bir tezahürat var. Henüz yeminimizi etmemiş olabiliriz ama buradaki herkes bu anın bizim için ne kadar önemli olduğunu biliyor ve desteklerini göstermek için akın akın buraya geliyorlar.

Takdir sesleri üzerine Darcy kıkırdarken, her zamanki şovmen Max bakışlarını bizden ayırıyor ve teşekkür etmek için başını onlara doğru eğiyor.

Siktir, çok seksi.

Tanrım, onu
seviyorum.

Burada yaşıyan ve törenimiz için istediğimiz avunculara özgü, belli belirsiz dini havayı sağlayan yaşlı bir İngiliz olan kutlama görevlisi, arkamızdan gizlice boğazını temizliyor.

"Başlayalım mı?"

Daha önce prova ettiğimiz gibi, üçümüz el ele tutuşarak yarım daire şeklinde duruyoruz; Darcy ortada, kutlamayı yapacak kişi de seyircilerin hepimizi görebilmesi için benim sağımda. Şarkıcı Aoife, unutulmaz güzellikteki şarkısını bitiriyor ve seyirciler sessizleşiyor.

"Hoş geldiniz," diye başlar kutlama görevlisi. 'Ve bugün buraya geldiğiniz için teşekkür ederim. Gerçekten de çok özel bir birlikteliği, birbirlerini bulan ve evlilik aşkının nasıl görüldüğüne dair tüm o sınırlı ideallerden vazgeçerek ömür boyu birlikte olmayı seçen üç ruhun birlikteliğini kutsamak için toplandık. Maximilian, Dexter ve Darcy bugün burada *daha fazlasını* seçmek için, engin, canlı ve zincirlerinden boşanmış bir aşkı seçmek için bulunuyorlar *ve biz de* bugün burada onlarla birlikte kutlama yapmak ve bu heyecan verici, olağanüstü yolculuklarında onlara iyi dileklerimizi sunmak için *bulunuyoruz*. Başlayalım.'

SONSUZCA

MAX

O ncak Anton Wolff'un kan bağı olan biri kendi düğününde geline asılmayı uygun bulabilir.

Güzel karıma yaklaşıırken, Anton'un büyük oğlu Felix'in onu bir akşam yemeğiymiş gibi süzdüğünü büyük bir kızgınlıkla fark ediyorum. Yirmi altı yaşındaki karıma karşılık yirmi dört yaşında olan Felix'in aslında karıma kocalarından daha yakın olduğunu fark etmek de aynı derecede sinir bozucu.

"Yürü bakalım, seni küçük yavru," diye homurdanıyorum yanlarına yaklaşıırken. Felix bana eğlenmiş gibi sırıtıyor ve Darcy'yi göz göre göre sikerken yakalandığı için en ufak bir üzüntü duymuyor.

"Üvey teyzemle hasret gideriyordum," diyor yumuşak bir sesle. "Öyle değil mi Darce?"

Belli ki Gen ve Anton'un buradaki uzun düğün kutlamaları sırasında tanışmış olmalılar. Babası ve Darcy'nin kız kardeşi evlenmeye hazırlanırken Felix'in etrafta dolanıp hareket eden her şeyi becermeye çalıştığını hayal meyal hatırlıyorum. Ben o hafta sonu kendi projemle meşguldüm.

Hayatımda gördüğüm en güzel nedime, birkaç hafta önce Cannes'da beni tersleyen kadındı.

Ancak şimdi, o lanet olası bir gelin ve Küçük Oğlan da Cap d'Antibes'in kenarından uçarak atlayabilir, umurumda değil.

"O senin için *Darcy Teyze* ve o alındı - aslında iki kez, eğer bu kısmı fark edemeyecek kadar aptalsan - bu yüzden yoluna devam et.

Sırtışı hatasız. Babasının tıpatıp aynısı, şanslı piç. "Tebrikler, Max. Üçünüz için de çok heyecanlıyım."

Yüz kaslarımın yumuşadığını hissedebiliyorum. Büyüleyici küçük pislik. "Gel buraya," diyorum ve onu kendime doğru çekip sırtına sertçe vuruyorum. Babasıyla ilk çalışmaya başladığımda on yaşından büyük olamazdı. Şimdi benimle aynı boyda ve yaklaşık bir milyon kat daha zeki. "New York sana nasıl davranıyor?"

Beni serbest bırakarak, "Bu tam bir lanet" diyor. Geçen yıl London School of Economics'te bir tür ileri ekonomi alanında yüksek lisansını tamamladı ve şimdi McKinsey'de şirket içi hisse senedi stratejistlerinden biri olarak çalışıyor.

"Uyuyabiliyor musun?"

"McKinsey ve Alchemy üyeliğim arasında, hayatında olmaz," diyor ve ona göz kırpan Darcy'ye göz kırptırıyor. Onu aceleyle önüme çekiyorum ve kollarımı beline doluyorum. Başını göğsüme yaslıyor ve bir anda her şey yoluna girmiş gibi hissediyorum.

"Paranızın karşılığını aldınız mı?" diye soruyorum Felix'e. Tanrım, elma ağaçtan uzağa düşmüyor, değil mi?"

"PPF her hafta düşüyor," diyor. "Bir şampiyon gibi amorti ediyorum.

Suratımı asıyorum. "PPF?"

"Sikiş başına fiyat.

Darcy kıkırdıyor. "Güzel. Değer bulduğuna sevindim."

"Fuckboy ekonomisi," diye takılıyorum. "Sen klas bir adamsın, neredeyse baban kadar klas. Kulüp nasıl görünüyor?"

"Bu muazzam bir şey" diyor. "Kesinlikle finans dünyasının ilgisini çekiyor. Şu anda hayatım temelde iş, Door Dash ve Alchemy'den ibaret. Durmak ve tekrarlamak.

'Hazır yemek ve hazır seks. Adil oyun. Wright bunu duyduğuna sevinecek.'

Dostumuz Adam Wright kısa süre önce Wolff'un denizaşırı Alchemy lokasyonlarındaki hisselerini satın aldı. Kız arkadaşı - affedersiniz, *nişanlısı*- Nat ile buralarda bir yerlerde. Milyarlarca dolarlık ticari çıkarlarının okyanusunda bir damla olsa bile Manhattan'daki karakolun geliştiğini duymaktan memnun olacaktır.

"Mutlu olmalı," diyor Felix. "Her gece tıklım tıklım."

Avuç içimi karımın karnının üzerinde kaydırıyor, elbisesinin tüllü şifonunun arasından yumuşak kıvrımlarının sıcaklığının tadını çıkarıyorum.

'Seks hayatınızı nasıl bir şevkle yürüttüğünüzü anladığımıza göre, siktir git ve karımı rahat bırak. Akşam yemeğinden önce onunla biraz vakit geçirmek istiyorum.



Konuşmak için ayağa kalktığımda bir sessizlik oldu. Ana yemek - mükemmel pembe dana filetosu - servis edildi ve yıkıldı ve mükemmel bordo şarap tam akışta. Hava hala sıcak, güneş hem gökyüzünü hem de Akdeniz'i en görkemli pembe, şeftali ve kayısı lekeleriyle boyuyor.

Ben evli bir adamım, iki kez evlendim, sade platin kordonum yüzük parmağında en etkili güvenlik battaniyesi gibi rahatça oturuyor, sinir sistemimdeki her serseri sinir ucunu mükemmel bir zapt etme durumunda sarıyor. Herkese görünmez ve tenime karşı, *D&D&M ENDLESSLY* yazıyor. Aynısı Dex'in yüzüğü için de geçerli. Darcy Rus alyansını tercih etti: sarı, pembe ve beyaz altın bantlar sonsuza kadar birbirine dolanmış.

Kocam ve eşim yanımda, Darcy ortada, parlak gözleri ve aşk sarhoşu yüzleriyle bana bakıyorlar. Geleneksel düğün töreninin pek çok tuzağından kaçındığımız gibi üst masa fikrinden de kaçındık. Bunun yerine, bu çam korusunda yer alan çok sayıdaki uzun sehpa masalarından birinin ortasında, çok sevdiğimiz ve son derece gürültülü ailemiz ve arkadaşlarımızla çevriliydik.

Akşam yemeğini otelin sahildeki Eden Roc restoranında yemeyi çok isterdim, Anton'la yıllardır düzenli olarak yemek yediğimiz ve içki içtiğimiz bir yerdi ama bu kadar çok misafiri ağırlayacak kadar büyük değildi. Ayrıca Darcy buranın kendisine *Johnny English*'i hatırlattığını ve akşamı orada geçireceğini söyledi.

Rowan Atkinson'ın ortaya çıkıp langoustine'leri ateşe vermesinden endişeleniyorum.

Kız kardeşinin prova yemeğini orada yemiş olmasının onu daha çok rahatsız edeceğini düşünmüştüm ama hayır.

Eğer bu yeni eşimin tuhaf ve harika beynini özetlemiyorsa, ne özetler bilmiyorum.

Her neyse, işte hepimiz buradayız ve bu mükemmel.

Darcy ve Dex konuşma yapmamayı tercih ettiler ve bu işi size bırakmayı tercih ettiler. Darcy'nin babası az önce kısa, hafif ve mükemmel bir tonda birkaç kelime söyledi. Anton ve Rafe, benim ve Dex'in sağdıçları olarak, ortak konuşmalarında ikimizi de sözlü olarak lime lime edeceklerdir, eminim. Ama şimdilik, Shakespeare'in bile tasvir etmekte zorlanacağından emin olduğum bir mutluluğu kelimelere dökme sırası bende.

Konuşma yaparken asla gergin olmam. Bu işin bir parçası. Daha birkaç gün önce Londra Menkul Kıymetler Borsası'nda yüzlerce CEO'ya konuşma yaptım. Bu yüzden konuşmaya başladığımda beni tüketen şey tam olarak sinir değil.

Duygu mu?

Bu başka bir mesele.

Ben boğazımı temizlerken, karşımızda oturan saygıdeğer ve oldukça çakırkeyif Anton Wolff'un başını çektiği bir uğultu ve bağırış çağırış kopuyor. Sırıtiyorum ve konuşmadan önce gürültünün kesilmesini bekliyorum.

"Karım, kocam ve ben," diye başlıyorum, kükreme, alkışlar ve avuçların masa üstlerine vurulmasıyla anında kesiliyorum. Bu adamlar başka bir şey. Herkes bizim için çok mutlu. Sessiz olmalarını sağlamak için bir elimi kaldırıyorum, böylece dev bir duygusallık birikintisine yığılmadan önce bu işi bitirebiliyorum.

"Söylediğim *gibi*. Karım, kocam ve ben bu hafta sonu sizleri aramızda görmekten büyük heyecan ve mutluluk duyuyoruz. Cal'ın bedava yemek için burada olduğunu biliyorum ama diğer herkese minnettarım.

Bana parmak sallayan Cal'a sırtarak bakıyorum, sonra sesim daha da ağırlaşarak devam ediyorum. "Bu hafta başında FTSE 100'ün büyük ve iyi insanlarına çeşitlilik üzerine bir konuşma yaptım ve konuşmamı dinleyicilere bu hafta sonu bir kadın ve bir erkekle evleneceğimi söyleyerek bitirdim. İnsanlar ne diyeceklerini bilemediler. Queer olmak bir şeydir, ancak poliamori hala tamamen başka bir oyundur ve hala marjinal, tanıdık olmayan ve hatta *korkulan* bir oyundur.

Ben konuşurken sessizlik var, sevdiğimiz insanların yüzleri düşünceli ve kabullenici.

"Anlıyorum," diyorum onlara. 'Kulağa tehlikeli geliyor ve bilmiyorum, belki de açgözlü? Ama açgözlülüğü ben icat ettim, daha doğrusu Anton Wolff icat etti ve bunu en iyisinden öğrendim.

Bu beni güldürüyor.

"Tanrı biliyor ya, ben açgözlü bir adamım. Aynı zamanda ne istediğini bilen ve onun peşinden gitmesiyle ünlü bir adamım. Ama aslında hiçbir zaman ne istediğimi bilmediğim ortaya çıktı ve Darcy ve ardından Dex'le tanıştığım da hissettiğim kanımı kaynatan, midemi yakan açgözlülüğü *hiç* ama *hiç* tatmadım. Tanıdığım en hayat dolu, büyüleyici kadın ile melekleri ağlatacak kadar saf kalpli bir adam arasında nasıl seçim yapabilirdim? Ve bu iki ruh arasında seçim *yapmamak* nasıl yanlış, doğal olmayan ya da ayıp olabilirdi?

Sıcak ve hızlı alkışlar sözlerimi yutarken, boğazımda biriken duyguları temizlemeye çalışıyorum. Sessizce, açıkça ağlayan Dex'e bakıyorum ve *seni seviyorum diyorum*. Darcy mikrofonumu tutmayan elimi tutup sertçe sıkarken o da aynı şeyi söylüyor. Bırakmıyor.

"Spoiler şu ki," diye devam ettim, "bildiğiniz gibi, ben seçmedim. Seçmedim. İkisine de, bu görkemli, muhteşem insanların ikisine de fena halde aşık oldum. Darcy'ye ise hiç çaba harcamadan. Karıma gülümsüyorum, başparmağımı parmak eklemlerine sürtüyorum. "O her şeyi kolay, neşeli ve güzel yapıyor. Dex beni *çok* daha fazla çalıştırdı diyelim.

Bir tutam bilmiş kahkaha çam kokulu havaya karışıyor.

"Ama buna değdi," diye devam ediyorum, gözlerim bir an kocamın üzerinde kalıyor. "Her saniyesine değdi, çünkü onu bana bir şans vermeye ikna etmek için verdiğim mücadelenin, onun yolculuğunun başında verdiği mücadelenin yanında kesinlikle hiçbir şey olduğunu biliyorum. Her zaman istemesi gerektiğine inandığı yoldan o kadar farklı bir yol seçti ki Darcy ve benim yapabileceğimiz tek şey onu desteklemek, onu beklemek ve onu *sevmek* oldu.

Göz ucuyla Dex'in annesi Lauren'in peçetesiyle gözlerini ovuşturduğunu görüyorum. Söylediklerimin acı vereceğinin farkındayım ve umarım sözlerim annesini utandırmadan Dex'i yüceltir, ama yine de onun ve bu kutlamadaki diğer herkesin bunları duymasına ihtiyacım var.

'Darcy ve bana bir şans verdiği için ona minnettar olmayı asla bırakmayacağım. Biz de ona doğru kararı verdiğini kanıtlamaktan asla vazgeçmeyeceğiz. Bu konuda kendime çok güveniyorum, çünkü birlikte olduğumuz her gün üçümüz birbirimize öyle sayısız mutluluk deneyimi yaşıyoruz ki, ben şahsen bunu tek bir kişide bulamayacağımı biliyorum.

"Üç ayaklı tabure benzetmesini sık sık kullandım ve bunun için özür dilerim ama bu çok iyi bir benzetme. Birbirimize duyduğumuz sevgi ve dinamiğin zenginliği bu ilişkinin en muhteşem yanlarından biri. Eşimin ve kocamın birbirlerini sevmeye biçimleri özverili, neşeli ve güzel. Seyretmesi çok keyifli ve Darcy ile benim ya da Dex ile benim paylaştığımız sevgiden farklı ve öyle de olmalı. Biz üç temel direğiz ve birbirimiz olmadan çalışamayız.

"Bu nedenle, bu düğünün gerçekleşmesine yardımcı olan tüm harika insanlara teşekkür etmeden önce, lütfen harika Üç Kuralı'na kadeh kaldırmak için ayağa kalkmanızı rica ediyorum.

KORKUSUZCA SEVMEK

LAUREN

D Eski sevgilim *çok* iyi bir çocuk.

Tıpkı kız kardeşi gibi. O *çok* iyi bir kız.

İkisi de harika insanlar ve benim asla istemeyi bilmediğim şeylerle dolu, büyük, açık yürekli hayatlar yaşıyorlar. Bana hep günah, doğal olmayan ve yanlış olduğu öğretilen şeyler.

Tanrım, güzel çocuklarımla doğal görünmelerini sağla.

Çocuklarımızın bize, bizim onlara öğrettiğimizden daha fazlasını öğrettiğini söylerler. Burada, Güney Fransa'da bir çocuğumun düğününü ikinci kez kutlarken, yemek, şarap, sevgi ve dostlukla dolup taştan bir masada oturuyorum ve bunun ne kadar doğru olduğunu düşünüyorum.

Ne Belle'in ne de Dex'in Kilise'nin bir ayin olarak kabul edeceği bir törenleri olmadı, ancak her iki çocuğum da sevgi ve anlamla dolup taştan, kendilerini sevdikleri insanlara öylesine açık bir şekilde adayan ritüellerle evlendiler ki, evlenmenin ne anlama geldiğine dair onların versiyonunu kabul etmeyen gerçekten de taş kalpli biri olurdu.

Ve şimdi, kızım vücudunu Rafe'ninkine yaslarken huzurlu bir şekilde mutlu, mükemmel torunum üst katta uyuyor ve benim

Sevgili, sevgili oğlum bu harika partinin merkezinde, mutluluktan ısıt ısıt yanıyor.

Belle'den çok Dex için endişelenirdim. Belle her zaman çok tatlı, uyumlu bir genç kızdı. Ona aktardığımız inanç sistemini sorgusuz sualsiz kabul etmiş, kendimiz de bu sistemi tamamen yutmuş gibiydik.

Rafe ile tanıştığında kafasında birçok soru işareti, birçok kızgınlık olduğunu artık biliyorum. Babasının özellikle sert yaklaşımını h e r zaman yutulması zor bir hap olarak gördüğünü biliyorum. Ama kendine boyun eğdi ve en azından dışa doğru çizgiye uydu. Keşke ona daha fazla ulaşmayı bilseydim. Keşke ona her zaman uslu bir kız olmamanın iyi, hatta iyiden de öte olduğunu söyleyebilseydim.

Dex her zaman herkesin standartlarına göre örnek bir evlat olmuştur. Hiçbir zaman raydan çıkmadı, hiçbir zaman açıkça isyan etmedi. Ancak mezun olur olmaz New York'a taşınması, yıllarca bizimle arasına ciddi bir mesafe koyma ısrarı, babasının ve benim savunduğumuz yaşam tarzı ve inançlar hakkındaki görüşleri hakkında bana çok şey anlattı.

Eşcinsel olduğunu tahmin edemezdim - en azından Katolik at gözlüklerimin yanlış kısıtlamalarıyla - ama kesinlikle her zaman hassas, içine kapanık ve yoğun bir çocuktur. Çok sayıda arkadaşı olacak kadar sportif, yakışıklı ve iyi huyluydu ve atletizm ve popülerliğin onu gençlik yıllarında onun için iyi olabilecek olandan daha fazla iç gözleminden, daha fazla içe kapanmadan koruduğundan şüpheleniyorum.

Şimdi onun için gördüğüm, renk, sevgi, neşe ve özgünlükle dolu gelecek, kesinlikle onun için hayal ettiğim veya istediğim gelecek değil ve bu bilgi midemi bulandırıyor.

Max büyük alkışlar eşliğinde güzel konuşmasını tamamladı. Son derece etkileyici bir adam, kendinden emin ve k e n d i n d e n emin, ama az önce söylediklerinin yürekten geldiği çok açık. Seyirciler arasında gözlerini ovuşturan tek kişi ben değilim, ancak duygularımın buradaki çoğu insandan biraz daha karmaşık olduğundan şüpheleniyorum.

Bu saf sevinçle birlikte suçluluk duygusu da geliyor: Dex'in babası buna tanıklık etmek için burada olmadığı için; inancını bir kez daha ailesine tercih ettiği için; Dex (ve Belle, bu konuda) onlara verdiklerimiz sayesinde değil, onlara rağmen dünyadaki yerlerini buldukları için suçluluk duyuyor.

Kendime bir zamanlar elit bir eğitimin ve dindar bir inancın bir ebeveynin çocuğuna verebileceği en büyük temeller olduğunu söylüyorum.

Kendime, Ben ve benim Dex ve Belle'e yetiştirilme tarzımızın ve kültürümüzün bize değer vermeyi öğrettiği zenginlikleri sunduğumuzu söylüyorum.

Ancak son birkaç yıldır, Ben'in Rafe ile çıktığını öğrendiğinde Belle ile yaşadığı o korkunç tartışmadan bu yana kendime bazı acı gerçekleri de söylemek zorunda kaldım. Ve bunlar esasen çerçeve ve ahlaki kurallar olarak gördüğümüz şeylerin tartışmalı bir şekilde daha çok kısıtlamalar ve çarpık referans noktaları olduğuydu.

Biz Katolikler sahte tanrılardan çok korkarız. Vaftiz yeminlerimizi yenilerken her fırsatta onları reddederiz. Ancak dürüstçe söyleyebilirim ki, son iki ya da üç yılın kargaşa, yıkım ve çatışmalarından sonra, artık neyin sahte neyin gerçek olduğunu tamamen kaybettim.

Yani evet, suçluluk duygusu var. Büyük, ağır bir yük ve o kadar çok ağrıyor ki sanki nefes nefese kalmışım gibi hissediyorum.

Ama bir yanda tüm bu suçluluk duygusu, diğer yanda sevinç arasında bir yerde üçüncü bir duygu var ve bu da çok tuhaf bir özgürleşme duygusu. Ben'e *ikinci* kez meydan okumak ve gökyüzünün düşmediğini görmek kız gibi heyecan verici. Elbette, bir sonraki hayatta intikamımı alacağımı iddia edecek, ki bu harika rahatlığı onu çürütmenin imkansızlığında yatan bir duruş.

Şansımı deneyeceğim, tıpkı geçen sefer St Tropez'e gelip kızımı hayallerindeki adama vermekle kalmayıp düğün kahvaltısına ev sahipliği yapmayı seçtiğimde şansımı denediğim gibi. *İşte bu* dehşet vericiydi. Ben o kadar kızgın ve morarmıştı ki anevrizma geçirebileceğini düşündüm.

Ancak kabullenmenin, yaltaklanmanın ve dalkavukluk yapmanın zamanları vardır ve insanın kendini savunması gereken zamanlar da vardır ve sevgili çocuklarımin düğünleri bu örneklerden ikisidir.

Katoliklik özünde son derece sosyal bir dindir; aileyi merkezine yerleştiren ve ritüellerinde, kültürlerinde tüm nesilleri kucaklayan bir dindir. Ancak kişi daha aşırıya kaçtıkça, sinsi *biz ve onlar* duygusunun gelişmesine, iğrenç, boğucu dallarını büyütmesine izin verdikçe, bu aile merkezli görüş kayabilir ve hatta tersine dönebilir.

Aileler de içerdikleri bireyler kadar dağınık, insani ve kusurludur. Elbette öyleler. Yerel kilisemizde gördüğüm aileleri hala çok seviyor ve onlara değer veriyor olsam da

Kendi ailem için bu modeli istemekten, buna *ihtiyaç duymaktan*, isterseniz bir başarı ölçütü olarak buna güvenmekten, ailelerin farklı görünmesine izin verildiğini anlamaya geçiş. Çocuklarımın gelecekları ve aileleri için kendi vizyonları olduğunu ve bunlara yönelmelerinin sorun olmadığını.

Kocam herhangi bir alternatif aile sistemine yönelmiyor. Dışarıya yöneliyor. Kendini giderek daha fazla izole ediyor, içinde yaşadığı dünyaya giderek daha fazla kızıyor ve endişeleniyor, Mesih'in bu dünyada iş başında olduğunu giderek daha fazla göremiyor ve giderek daha fazla *kayboluyor*.

Ve ne yapacağımı bilmiyorum.

Max, Darcy ve Dex'in sandalyelerinin arasına çömelmiş. Darcy onun şakağını öperken, oğlum da elini Max'in omzuna koymuş ona hararetle bir şeyler mırıldanıyor. Masa ne dediklerini duyamayacağım kadar gürültülü olsa da duymama gerek yok. Onu övüyorlar. Ona teşekkür ediyorlar.

Onu seviyorum.

Darcy'nin ailesi Malcolm ve Audrey ile Max'in babası Charles'ın arasında oturuyorum. O da benim gibi burada tek başına ama çok farklı nedenlerle bulunuyor. Trajik bir şekilde, Max'in annesi birkaç yıl önce göğüs kanserinden vefat etti.

O zavallı kadın, Tanrı ruhunu şad etsin, bu harika etkinliğe katılma fırsatını kaçırdı ve benim lanet kocam da uzak kalmayı tercih etti. Bazen onu boğazlayabilirim, gerçekten yapabilirim. Yine de, kendime karşı dürüst olursam, son birkaç saat ve günde yaşananları Ben'in yargısı yerine Charles'ın arkadaşlığının huzurunda izlemiş olmak beni rahatlatıyor.

Şu anda yanımda oturan, gerginlik yayan, onaylamama duygusunu hepimize bulaştıran ve bir kiliseye kaçıp algıladığı günah bolluğunun kefaretni ödemek için dakikaları sayan Ben olsaydı nasıl hissedeceğimi çok iyi biliyorum.

Aksine, Charles son birkaç gündür harika bir yol arkadaşı oldu. Birbirimizin gayri resmi artı biri olmak oldukça eğlenceliydi aslında. Malcolm ve Audrey çok tatlılar, her ne kadar en küçük kızlarının nasıl olup da *iki* erkekle evlendiğini anlayamadıklarından şüphelenilse de. Ama Charles çok hoş bir müttefik oldu.

Düğüne üç kişinin katılması ve Max'in her şeyin parasını ödemekte ısrar etmesi üzerine, yaşlıların arkadaşlarını davet etmemesi konusunda karşılıklı olarak anlaşmaya varıldı. Ne yazık ki, arkadaşlarımızın çoğu

Kilise, oğlumun yaptığı gibi bir birlikteliği kesinlikle kucaklayamaz, bu yüzden onların yokluğunda ve genç neslin açık yürekli dostluğunda eğlenmekten çok mutluyum.

Mükemmel bir istisna, Justin'le birlikte burada bulunan ve formunda olan Verity. Önceki gece bu güzel otelde kör bir şarap tadımı yaptık. Her kadehteki şarabın rengini görebiliyorduk ama şişelerin üzerindeki etiketler kapatılmıştı.

Bizden habersiz olarak Max, tadıma ev sahipliği yapan garsona bir şişe chardonnay'i ikna edici bir bordo rengine boyaması talimatını vermişti ve bu da tattığımızda hepimizin kafasını kaşımaya neden oldu. Aramızda sadece Charles'ın aklı yattı ve gecenin geri kalanında oğlunun üzerinde hakimiyet kurdu. Bu ikisi bir elmanın iki yarısı gibi; sanırım ikisi de son derece rekabetçi alfa erkekler. Monopoly'de ya da herhangi bir oyunda birbirlerine karşı mücadele ettiklerini görmekten nefret ediyorum. Etkileşimlerinde beni en çok etkileyen şey, kendilerini eşit hissetmeleri - birbirlerinin dünyasını düşünen iki yetişkin adam.

Ben ve Dex arasında bu dinamiği sadece iş konuştukları zaman gördüm. Bunun dışında aralarındaki ilişki Ben açısından her zaman daha ataerkil, Dex açısından ise daha hürmetkâr olmuştur - en azından yüzeysel olarak.

Max'in Dex'ten on yaş büyük olduğu düşünüldüğünde Charles da şaşırtıcı derecede gençtir. Görünüşe göre Falkland'da savaşmış ve hemen ardından, ikisi de yirmi iki yaşındayken Max'in annesini hamile bırakmış. Ya da onun gibi bir şey. Bu konuşmayı şarap tadımı sırasında yapmıştık ve hafızam biraz bulanık. Her halükarda, benim elli sekiz yaşına karşılık o sadece altmış dört yaşında. İkimiz de bahar tavuklarıyız.

"Onları birlikte izlemek gerçekten çok güzel, değil mi? Alçak sesi şimdi kulağıma söylüyor ve ona bakabilmek için sandalyemde kayıyorum. Etrafımızda bu kadar gürültü varken sohbet etmek bana çok zor geliyor. Döndüğümde, bakışlarının yüzümde ve gövdemde kayan takdirkâr yolunu kaçırmıyorum. Üzerimde kolsuz bir Chanel vardiyalı elbise var ve söylemeliyim ki bu elbise beni oldukça memnun ediyor.

Verity ve ben dün gece yeni arkadaşımız Charles hakkında epey sohbet ettik. Kesinlikle çok gösterişli biri; uzun boylu, açık tenli ve insana asker olduğunu söyleyen o harika duruşu var. Ben'den bile daha uzun boylu ve ona tek bir bakış Max'in o harika mavi gözlerini nereden aldığını gösteriyor. Verity bazı gözlemlerde bulundu

fizikselliği hakkında tekrarlanamayacak kadar müstehcen ama yine de son derece eğlenceliydi.

Ona gülümsüyorum. "Gerçekten öyle.

"Bu üçü hepimize hayat ve aşk hakkında bir iki şey öğretebilir, değil mi?" diye düşünürken mavi bakışları oğlunun hâlâ Dex ve Darcy'nin arasında çömelmiş olduğu yere kayıyor.

Üçünü görünce iç geçiriyorum, hepsi genç, hepsi inanılmaz derecede güzel ve canlı. 'Görünüşe göre hiçbir şey bilmiyoruz. En azından ben böyle hissediyorum.

Kıkırdıyor. "Korkarım ki yanılmıyorsun.

Çok sıcak ve hoş bir kahkahası var. Ona henüz sormadığım bir şeyi sormak için bana güven veriyor. Ama şimdi, Ben'in yargısının baskıcı ağırlığı yerine onun mutluluğunun tadını çıkarırken, bu daha kolay geliyor. Riskler daha düşük gibi geliyor. Bir şekilde Charles'ın yanında sözlerimi o kadar tartmam gerektiğini söyleyebilirim.

"Bunun olacağını tahmin ettiniz mi?" diye sorabilir miyim?

Kaşlarını kaldırıyor. 'Üçü mü? Aman Tanrım, hayır. Bir ipucu bile yok! Beni bir tüyle bile devirebilirdin.'

Yavaşça başımı sallıyorum. 'Bu dünyanın en büyük yetersiz ifadesi. Ama iyi karşıladınız, değil mi? Bu beni ilgilendirmez,' diye ekliyorum aceleyle.

"Çenemi tuttum, sanırım. Eğer oğlumu tanıyorsanız, asla izin istemediğini bilirsiniz. Bir şey isterse, peşinden gider. Ya da *onların*. Aynen dediği gibi. O güçlü fikirli bir şeytandır, ancak her şey onun kesinlikle dürüst olduğu gerçeğine dayanıyor ve bu yüzden ona güveniyorum. Onu bu üçlü ilişki konusunda zorladığımda ve hayatında istediği şeyin bu olduğundan emin olup olmadığını sorduğumda ne dedi biliyor musunuz?

"Ne? Gözlerimi kocaman açarak soruyorum.

"Denemeden eleştirme! Elini masaya vurup içten bir kahkaha attı, ben de güldüm. "Şey, ona sözüne güvenmeyi tercih edeceğimi söyledim. Üçlü! Hayal edebiliyor musun?! Eminim beni bitirirdi. Yaşlı kalçamın bunu kaldırabileceğinden emin değilim.

Şimdi çok sert kıkırdıyorum. Charles'ın şok ve mutlak kabullenme tepkisi garip bir şekilde güven verici. Sanırım bu dünyada dogmalarla yüklü olarak yürümediğinizde böyle oluyor. Onun da dediği gibi, yeni, bilinmeyen kavramları 'çenenizle' kabul edersiniz ve bu tür kavramları deneyen kişinin dürüstlük seviyelerini değerlendirirsiniz ve durumu kendi değerlerine göre değerlendirirsiniz.

Ne kadar ferahlatıcı. Sanırım özgün yaşamak böyle bir şey.

Yanımızdaki mükemmel St Emilion şişesine uzanıyor ve önce benim bardağımı, sonra da kendisininkini dolduruyor. Yarın korkunç bir kırmızı şarap akşamdan kalması yaşayacağım ama umurumda olmadığını fark ediyorum.

"Birbirimize korkunç derecede kişisel sorular sorarken," dedi, sesindeki tereddüt duyulabiliyordu, "kocanızın yokluğu hakkında ne hissettiğinizi sorabilir miyim?"

Gülüyorum, ama bu mizaha dayanmıyor ve alyanslarımı parmağında döndürerek elmaslarımın mum ışığında çıkardığı parıltılara bakıyorum. "Ne kadar zamanın var?"

"Dinlememe ihtiyacın olduğu sürece var," diyor hafif hırçın bir sesle. Tek duyduğum samimiyet. Cömertlik. Ve gözlerine baktığımda yargılama değil, sadece endişe görüyorum.

Ona geniş bir çerçeve çiziyorum, çünkü detayların farkında olduğunu zaten biliyorum. Ben'in Max ya da Darcy'yi evimize hiç kabul etmediğinin farkında. Bugünkü haliyle Ben'in inanç esaslarını özetliyorum. Çocuklarımızın ebedi ruhları için dua etmeyi, onların bu hayattaki birlikteliklerini kutlamaya tercih ediyor. Kendini giderek daha fazla izole ediyor. Ve son olarak, burada olmamasının muhtemelen en iyisi olduğunu kabul ediyorum.

"Bir an bile rahatlayamazdım," diye itiraf ediyorum. 'Her şeyi onun gözünden görüyor olurdum, sadece patlamasını ve sonra korkunç, soğuk bir sessizliğe bürünmesini beklerdim.

Konuşmamı bitirdiğimde bir süre sessiz kaldı ve sonra sırtımı hafifçe sıvazladı. "Onun için üzgünüm. Sadece bu gece için değil, genel olarak kaçırdığı şeyler için üzgünüm. Ama Lauren, Dex ve Belle'e baktığımda gördüğüm tek şey, kendilerine sadık kalmayı seçmiş iki mutlu, güzel insan. Duraklıyor ve bakışları çok ciddi. Çok yoğun. "Ve onları bu harika insanlar olarak yetiştiren ve önemsiz olmayan duygusal engeller karşısında onları desteklemeyi ve kutlamayı seçen annelerini görüyorum.

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, gözyaşlarımı tutmak için öfkeyle gözlerimi kırıştıyorum. Dex ve Belle'in dönüştüğü insanlar için herhangi bir övgü alabileceğimden emin değilim. Burada *olmay*ı hak ettiğimden bile emin değilim.

"Çok tatlısın" diyorum ona, "ama emin değilim..."

Başını sertçe sallıyor. Oğluna çok benziyor. "Saçmalık. Tüm çocuklarımız korkmadan sevmenin bir yolunu buldu ve bu da

harika, harika bir şey.'

Şimdi ayakta duran Dex'e bakıyorum, kollarını Max ve Darcy'ye dolamış. Başını eğmiş, yüzü sevgiyle yumuşamıştı.

Charles haklı. Orada korku yok.

"Tanrı'ya şükür var," diyorum.

Korkmadan sevmek.

İşte bu bir düşünce.

GÖZE GÖZ

ADAM

I Bu son derece şık beyefendiler kulübünün masasındaki korkunç içki kadehleri dizisine ve sonra da sözde "sağdıcım" baktım.

"Tam bir pisliksin," diye mırıldanıyorum.

Sırıttıyor. "Hadi ama. Yapabilirsin.

"Yapabilirim ama istemiyorum. *Sadece eve gidip güzel nişanlımı görmek istiyorum. Belki birkaç hareket yaparım. Striptizlerime bayılır.*

Hay sikeyim. Umarım bunu yüksek sesle söylememişimdir. Muhtemelen beni odanın ortasına fırlatırdı.

Kız kardeşimin yanındayken zar zor içiyorsun. Hadi ama. Kıçına tekmeyi yiyip kendini rezil etmek sana iyi gelecek. Biraz gevşe. Adam Wright biraz kızdı diye gökyüzü düşmeyecek.'

'Cidden iyi bir şişe bordo şarabı için vagondan düşmeyi tercih ederim. Bu saçmalık için değil.'

"Biraz yaşa.

İçimi çektim ve bir tane almaya gittim. Bekarlığa veda hafta sonunuzun bir noktasında, ihtiyatı ve saygınlığı bir kenara b ı r a k ı p sadece devam etme kararını vermeniz gerekir.

"Bekle," diyor Anton yanımdan. "Ne olduklarını henüz çözemedin mi?"

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

"Yakından bak," diyor Stephen. Hâlâ sırtıyor. Sağdıcımı kesinlikle kötü seçmişim.

Gözlerimi kısarak shot bardaklarına bakıyorum. Ortadaki opak siyah bir bardakta, o kadar koyu ki gerçek sıvının ne renk olduğunu göremiyorum. Etrafında Mavi Curacao-şeytan sidiği gibi görünen ve kokan bir daire var. Ve *onun* etrafında da süt beyazı bir sıvıyla dolu bir bardak çemberi duruyor, bir çeşit krema bazlı likör, ilkinin içtikten saniyeler sonra beni fırlatıp atacağından hiç şüphem yok.

"Ne? Hala şaşkınlıkla soruyorum.

Stephen kolunu omzuma doladı ve bana doğru eğildi. "Ona Eski Ahit Uçuşu adını verdik.

Bir şey içkinin etkisindeki bilincimi tırmalıyor. Sanırım bir farkındalık.

Buna pişman olacağım. Neden?

Ağzını kulağıma yaklaştırıyor ve fısıldıyor.

"Göze göz. Kuruş

düştü. Vücudum

donda.

Benimle taşak geçiyor. Öyle olmalı.

Ancak tüm kanıtlar bunun aksini gösteriyor ve *tüm kanıtlardan* kastım masadan bana bakan ürkütücü AF kokteyl göz küresi, Stephen'ın kürek kemiklerimin arasına attığı aşırı sağlam tokat ve sözde arkadaşlarımdan gelen kahkaha patlaması.

Doğrulduğum ve bakışlarımı etrafımı saran kuklalara yeniden odaklamaya çalıştım. "Hepiniz bu işin içinde miydiniz?"

"Hadi ama dostum," diyor eski arkadaşım Gabe, elinin tersiyle gözyaşına benzeyen bir şeyi silerek. 'Stephen'ı sağdıcın yapıp da kendini böyle bir şeye hazırlamamanın imkânı yoktu.

Elimden geldiğince ona ters ters bakıyorum. 'Sen lanet olası bir *rahiptin*. Diğer yanağını çevirmeye ne oldu?'

Omuz silkiyor. "Yok canım. Eski Ahit çok daha eğlenceli. Her neyse, geçmiş günahların göz önüne alındığında bu bana çok hafif bir kefarete gibi geliyor. Al bakalım, orospu çocuğu.'

Küçümsüyorum -hristiyanlığa aykırı bir şekilde- ve müstakbel kayınbiraderime dönüyorum. "Aramızın iyi olduğunu sanıyordum," diyorum umutsuzca.

Genişçe gülümsüyor. "Öyleyiz. Bana sadece bir zafer anı ver, seni kendini beğenmiş herif, sonra her şeyi arkamızda bırakacağız. Söz veriyorum.

Ona bakıyorum. Çok hoş bir yüzü var ama sanırım bu kadar hoşlanmamın nedeni bana Nat'inkini hatırlatması. Bennett geni çok güçlü.

"Haklısın, ahmak," diyorum. "Ne ile başlıyorum?"

"Öğrenciyle başla," diye araya giriyor Zach. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, ceketini çoktan çıkarmış ve kravatını gevşetmiş, dikkatle izliyor.

"Hangisi?"

"Cassis. Ouch. Cassis çok acımasız.

"Tamam. Siyah shot bardağını dikkatli bir kısaç tutuşuyla yerinden kaldırıyorum -motor becerilerim biraz yarım yamalak hissediyor- ve boğazımdan aşağı atıyorum. Kesinlikle iğrenç ve midem anında itiraz ediyor.

"Hepsini içmek zorunda değilim, değil mi? diye soruyorum. Onları saymaya çalışıyorum ama izini kaybetmeye devam ediyorum. Sanırım altı tane mavi ve on tane de

-Hayır, on iki, hayır, on beyaz.

Herkes koro halinde 'Evet' diyor.

Anton omzuma vurdu. "Ağır ol. "Beyaz olan ne?"

Endişeyle soruyorum.

Stephen bana 'Yarı Malibu, yarı Baileys' diyor ve yemin ederim tüm vücudumu bir ürperti sararken ağzıma biraz kusuyorum. Bu *çok yanlış*.

"Tamam. Kendimi toparlamak için derin nefes alıyorum.

İşe yaramadı.

Mavi bir shot aldım ve boynuma geçirdim. *Tanrım*, bu iğrenç. Sırada beyaz bir tane var. Sonra bir mavi daha. Sonra bir beyaz daha.

İkinci Malibu-Baileys karışımı, midem Game Over'ı ilan etmeden önce yemek boruma zar zor ulaşıyor.



Bir kabine bile giremedim. Bu asırlık işletmenin siyah mermer banyosundaki pisuvar artık kusmuğumla kaplı. Yanındaki yere oturdum, başımı serinliğe yasladım.

Stephen, böyle yerlerde kağıt havlu yerine verdikleri kabarık beyaz bezlerden biriyle dökülenleri oyunbazca silerken nefesimi tutmaya çalışıyorum.

"Teşekkürler dostum," diyorum sonra: "Sanırım biraz kendi kalene gol attın.

Kıs kıs gülüyor. "Bunu anlamaya başlıyorum.

"Geri kalanını içmeyeceğim.

"Adil oyun. Bütün gece dadılık yapmak istemiyorum. Sence her şeyi atlattın mı?"

"En kötüsü, evet." Bir nefes verdim. Tanrım, bu iğrençti. "Şimdi neden nadiren içtiğimi hatırladım.

"İyi iş çıkardın.

Bir saniyeliğine gözlerimi kapatıyorum. Tekrar açtığımda, musluğun altında yeni bir bez yıkıyor ve pisuvarı temizliyordu. "Sen çok iyi bir adamsın, bunu biliyor muydun?"

'Temizlikçilere bırakmak adil değil,' diye mırıldandı. 'Kesinlikle katılıyorum. Üzerime düşeni yapmadığım için üzgünüm.

"Bedava geçiş hakkın var. Ayrıca, son birkaç yıldır Chloe'nin o kadar çok kusmuğunu temizledim ki, sanırım artık bağışıklık kazandım. Bir duraklama. "Yine de ondan çok daha az sevimlisin.

"Gerçekler," diye katılıyorum. 'Her neyse, buraya biraz hayat ve ruh getirdiğimizi düşünüyorum.

'Bilmiyorum,' diyor. 'Tüm bu sosyetik serseriler nasıl parti yapılacağını biliyor. Kapalı kapılar ardında, Cuma gecesi bara giden ortalama bir müşteriden daha kötü davranırlarken, neden tüm bu saygınlık maskaralığını yaptıklarını anlamıyorum.

"Tamamen saçmalık," diye katılıyorum. "Benim için hiçbir şey yapmıyor. Burada bir gece geçirmek eğlenceliydi. Arkadaşlarımdan çoğu üye. Görünüşe göre Anton, Rafe, Zach ve Cal yirmi bir yaşına bastıklarından beri üyeymişler ve babaları da üyeymiş. Ciddiye alınmak, saygıdeğer biri olarak görülmek için kışımı yırtmış olsam da, bu tür elit bir kurumu kabul edebilir ya da terk edebilirim. Benim hoşuma gitmeyecek kadar "gümüş kaşık".

'Sen benden daha iyi uyum sağlıyorsun,' diye savunuyor.

Hayır. Pek sayılmaz. Aide'ye baksana. Nefret ediyor.'

Benim gibi kendi kendini yetiştirmiş bir adam olan ve Stephen'ın Totum'daki patronu olan dostum Aide, bu tür yerlerden kesinlikle nefret eder. Akşam yemeği boyunca kızının çok erken bir saatte bale dersi olduğunu söyleyerek yalvardı. En hafif tabirle zayıf bir sebepti.

Stephen bir noktada Aide ile çok iyi arkadaş olduğumu öğrendi ve Totum'da işe girmesinde bir rol oynamış olabilir. Bunu ağzından kaçırmanın Nat ya da annesi mi olduğunu yoksa Stephen'ın kendi kendine mi öğrendiğini asla bilemeyeceğim ama ben her zaman gerçeği savundum: Stephen o işi sadece kendi çabalarıyla almıştı. O zamana kadar beni affetmişti, bu yüzden sevgili patronu ile çocukluk saldırganı arasında bağlantı kurmak onu olabileceği kadar etkilemedi.

En azından beni affettiğini *düşünmüştüm*.

"İyi miyiz? Şimdi ona soruyorum.

Bakıyor. "Evet dostum, tabii ki öyleyiz.

"Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum. Geçtiğimiz yıl boyunca bu sözleri ona milyonlarca kez söyledim ama söylemeyi bırakabilecek miyim bilmiyorum.

İç geçiriyor ve **ö n ü m d e** çömelmeden önce doğruluyor. "Öyle olduğunu biliyorum. Ve sorun yok. Gerçekten de öyle. Hepimiz mutluyuz.

"Biliyorum, ama... sana yaptığım çok korkunç bir şeydi. Burnumu çektim. 'Gözünü senden aldım, Tanrı aşkına. Gabe hemen arkamdaydı. Ucuz atlattım.'

"Adam," diye başlar ve sonra duraklar. "Bak. Bunu nasıl söyleyeceğimi bile bilmiyorum, gerçekten, tamam mı? Ama olan oldu. Olan oldu. Hayatımızın akışını değiştirdi ve sen kız kardeşimle tanıştın ve her gününü onunla ilgilenerek ve onu hepimizin hayal edebileceğinden daha mutlu ederek geçireceksin ve önemli olan da *bu*.

"Evet, ama-

"Ne yaptıysan yaptın. Ama o *sen değildin*, dostum. O, ihtiyacı olduğu için deliren, korkmuş, kederli, ihmal edilmiş bir çocuktuk. Ailenin *yaşadığı* boktan şeyler. Bana yaşattığın her şeyden daha kötüydü. Gerçekten. Bu saçmalığı bırakmalısın. Omuzlarında yeterince yük var.'

Bu sözleri bana daha önce de söylemişti ama bu sarhoş haliyle ilgili bir şey var ki her şeyi gerçekten hissetmemi, suçluluk, utanç ve pişmanlığın yanı sıra şefkatini de hissetmemi sağlıyor. Ruhunun cömertliği.

"Dürüst olmak gerekirse," diye devam ediyor. 'Evren çok garip. Annem hayatı boyunca Nat için endişelendi. Kötü bir hipo olması, DKA'ya girmesi ya da diğer şeyler. En berbat şekilde, tüm hayatın boyunca kız kardeşime bakmak için eğitim aldın. Bunu hiç düşündün mü? Onun ellerinde daha güvende olacağı kimse yok. Ben olsam

Ellen'ın başına gelenleri asla ve asla kimsenin başına gelmesini istemezdim, tıpkı benim de senin bana yaptıklarını kimsenin başına gelmesini istemeyeceğim gibi, ama ne var biliyor musun? Hepimiz hayatta kaldık. İyiyiz, iyiden de öteyiz. Başarılıyız. Ve gelecek parlak, dostum.'

Gözyaşlarımı silerken anlayışla başımı sallıyorum. Kalbim kız kardeşine karşı o kadar sevgi dolu ki açıkçası gülünç. Ben bir bağımlıyım ve onunla birlikte olduğum her an damarlarıma pompaladığı bal gibi tatlı mutluluk benim uyuşturucum.

Ondan aldığım gözün içine doğrudan bakma riskini göze alıyorum. "Protez harika," diye mırıldanıyorum. Gerçekten de öyle. Gerçek olmadığını asla anlayamazdım.

Sırıttıyor. 'Çok havalı, değil mi? Eskisi gibi değil.'

Yüzümü buruşturuyorum ve akıllıca sessiz kalıyorum. Eskisi neredeyse masanın üzerindeki kokteyl göz küresi kadar ürkütücüydü.

"Söyleyebilirsin," diye yönlendiriyor.

"Biraz *Bond kötü adamıydı*," diye itiraf ediyorum ve o da başını geriye atıp gülüyor.

"Vay canına. Olduğu gibi anlat.

Tereddüt ediyorum. "Acıyor mu?

"Hayır, Ads. Fiziksel olarak acıtmıyor. Duygusal olarak da acıtmıyor. Ben iyiyim. Tekrar bana bakmadan önce bir an için başını eğdi. 'Umarım sabah bunu hatırlarsın, çünkü bence bunu duymaya ihtiyacın var. Senin tekrar hayatımızda olman hepimiz için sadece iyi şeyler getirdi, dostum. Sadece iyi şeyler. Annem ve babam için inşa ettiğin o lanet olası malikaneden bahsetmiyorum, tamam mı? Kız kardeşimin hayallerini gerçekleştirdin. Uçmasına yardım ettin. Bunu unutma. Hepimiz sana minnettarız. Gelecek hafta sen ve ben o koridorun başında durduğumuzda, bunun bir parçası olduğun için Bennett ailesinin ne kadar heyecanlandığını hatırla. Anladın mı?'

O KUTSAL GECE

NAT

T o güzel kilise akşamın bu saatinde loştur, süslü avizeleri kısıktır, ışığın çoğu her sıranın ucunda titreyen konik mumlardan ve onların

daha iri kıyım kuzenleri sunakta ısıt ısıt yanıyor.

Her zaman bir Noel düğünü istemişimdir. Diğer kızlar Haziran ayında, çiçek tarhları çiçek açarken, güneş parlarken ve çimenlerin üzerinde şampanya patlatırken, ben sarmaşıklar ve kırmızı kadife kurdeleler, duchesse saten ve fildişi rengi suni kürk, her yerde pembe ve beyaz kardelenler ve *The Carol of the Bells*'i söyleyen korolar hayal ettim.

Müstakbel eşimin, hayatımdaki diğer tüm dileklerim gibi bu dileğimi de gerçekleştirmiş olması sürpriz olmamalı.

Knightsbridge'deki bu zarif, eski kilisenin uzun koridorunda babamın kolunda yürürken, ipek tül duvağımın tülleri arasından müstakbel baldızım Quinn'in düzgün sırt görünümünü hayranlıkla izliyorum. İnce çerçevesi, ekibim tarafından özel olarak hazırlanan ve uzun koyu buklelerine mükemmel bir folyo sağlayan bordo renkli satenle örtülüdür. Onun önünde, diğer baldızım Anna

aynı kumaştan elbisenin kendi versiyonunu giyiyor. İkisi de muhteşem görünüyor.

Bayram çiçekleri için dilediğim her şey de muhteşem bir şekilde ortaya çıktı. Sıra sonları kış buketimle uyumlu. Beyaz kenarlı sarmaşıklar, gri-yeşil okaliptüsler ve sevgili kar böğürtlenlerimin yumuşak pembeleri ve beyazlarıyla dolup taşıyorlar. Sarmaşık dalları, soluk pembe kadife kurdelelerle muhteşem bir şekilde dolanarak aşağıya doğru uzanıyor ve genel etki cehennem gibi şenlikli ve romantik.

Koridorda ilerlerken yüzler denizi -sıcak, gülümseyen, neşeli yüzler- o kadar çok ki. Arkadaşlar, akrabalar, Adam'ın iş ortakları, Gossamer'daki ekibim: hepsi mutluluğumuzu paylaşmak için burada. Ama benim önemsedğim tek bir yüz var ve o yüze bağlı olan kişi koridorun en başında, kardeşimin yanında duruyor.

Ben mihraba yaklaşırken, güzel sabah takım elbisesi ve kurdelelerle aynı pembelikteki ipek kravatıyla heybetli bir figür çizerek dikkatimi çekiyor. Duruşu mükemmel, elleri önünde gevşekçe kenetlenmiş. Yüzü hariç, zarif bir rahatlığın resmiydi.

Adam şimşek çakmış gibi görünüyor.

Bana bakışları mavi ve ateşli ve bir duygu dalgası, heyecan, üzerimde ve içimde yuvarlanıyor ve ardından tüylerimi diken diken ediyor.

Gezegendeki en güzel, en şefkatli adam burada duruyor, *böyle* bakıyor, *beni* bekliyor ve umarım tüm geleceğini bana bağlamaya niyetlidir.

Nasıl bu kadar şanslı oldum bilmiyorum. Hayatımın nasıl olup da en değerli çiçek gibi önümde açtığını bilmiyorum. Tüm hayatının amacı bana kanat vermek olan bu adamı nasıl bulduğumu bilmiyorum.

Babam titreyen elleriyle duvağımın ön kısmını kaldırıp, buradaki estetiğin önemini ondan çok daha iyi anlayan Quinn ve Anna'nın yardımıyla omuzlarıma yerleştirirken durup ona gülümsüyorum.

Bu sırada Evan aceleyle ortaya çıktı, dizlerinin üzerine çöktü ve arkamda hem elbisemin hem de duvağımın altı metrelik kuyruklarını düzenledi. Başka kimsenin doğru yapamayacağını iddia ederek bunu kendisi yapmakta ısrar etti. Ben buketimi iki elimle kavrarken babam beni öpüyor ve bileğimi şefkatle sıkıyor, öyle ki Art Deco tektaşımın platin bandı tenime batıyor.

Winky bana uygun bir şekilde göz kırpıyor ve birkaç adım geri giderek bu güzel, ciddi kilisenin gölgeleri arasında eriyor ve sonunda sadece papaz, ben ve neredeyse kocam kalıyoruz.

O-Adam, yani papaz değil- beni içeri alıyor, peçenin yokluğu şimdi yakamın dalgalanan damarını gösteriyor; fildişi ipek mikado mum ışığında parlıyor; kumaşın Disney Prensesi trenime kıvrılmadan önce kalçalarımın yapışması ve ifadesi kendinden geçmişten açlığa dönüşüyor. Gözlerindeki o açgözlülüğü görmezden gelmek her zamanki kadar zor ama ben görmüyorum.

Elimden gelse hayatımın geri kalanında da başka bir yere bakmayı düşünmüyorum.



"Ayrı ayrı dolaşmamız bekleniyor sanırım," diye fısıldıyorum parmak uçları belimi en iyi şekilde kavrayan kocama eğlenerek.

Ağzı kulaklarımdan sarkan göz alıcı Art Deco avize küpeleri okşarken, "Zor iş," diye homurdandı. Gerçek Adam Wright tarzıyla, "ödünç aldığım bir şeyi" gerçek V&A arşivlerinden ödünç almamı sağladı. Resmen aklım başımdan gitti. Bunu nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yok, sadece birkaç sıfırlı bir bağış içerdığını tahmin ediyorum.

Kesinlikle onlarla bir koşu yapmayı düşünüyorum.

"Tamam o zaman," diye kabul ediyorum, kollarına girip benimkini boynuna doluyorum. "Muhtemelen birlikte dolaşmalıyız.

Bana bakıyor, karanlık, kurt gibi ve mükemmel: şık giyimli bir yırtıcı. Daha sonra hepsini çıkarıp en sevdiğim canavarı serbest bırakmak için sabırsızlanıyorum.

Görünüşe göre o da aynı şeyi düşünüyor. "Tekrar yola çıkmamıza ne kadar var?

Gülüyorum, çünkü bu çok saçma bir soru.

Bu saçma bir soru çünkü daha tatlı bile servis edilmedi.

Konuşmalar da yapılmadı.

İlk dansımızı da Paul Weller'in *You Do Something To Me* şarkısıyla yaptık, ki bu devasa bir yetersizlik ama cidden seksi bir şarkı.

Claridges'in pasta şeflerinin elinden çıkan, tereyağı kreması ve çileklerle süslenmiş bir şaheser olan pasta da henüz kesilmedi.

"Yaklaşık üç saat, muhtemelen," diyorum.

"Siktir. Boynumu ısırarak için başını tekrar eğdi. 'Bu elbiseyi üzerinden çıkarmak için o kadar uzun süre dayanamayacağım. Öleceğim.

"Yaklaşık otuz saat sonra öngörülebilir bir gelecek için yalnız ve çıplak olacağız," diye hatırlatıyorum ona. Yarın Maldivler'e gidiyoruz ve ben sabırsızlanıyorum. "Hadi gel. Gidip tüm sevimli dostlarımıza merhaba diyelim.

Cal tam da bu anı seçerek Adam'ın sırtına keten bir peçeteyle vurarak yanından geçer. "Bir balayı süiti alın çocuklar," diyor şehvetli bir sırıtışla.

"Ben de onu tam olarak bunu yapmaya ikna etmeye çalışıyordum," diye homurdanıyor Adam, ama onu masamızdan uzaklaştırmama izin veriyor. Ailelerimiz çok iyi anlaşıyor ama bu sürpriz değil. Geçtiğimiz yıl boyunca birbirlerini tanımak için bolca zamanları oldu.

Adam yıllar önce babası Clint'i erken emekliliğe zorladığında golfe başladı ve babasıyla birlikte epeyce tur oynadılar. Clint çok tatlı biri. Yüzündeki çizgiler inanılmaz derecede zor bir hayat yaşadığını gösteriyor ama bugünlerde oldukça mutlu. Golf dışında asıl odaklandığı konu, Quinn'in halihazırda verdiği iki toruna ek olarak ona ne zaman bir torun vereceğimiz.

Kocamın istediği olursa çok fazla beklemesi gerekmez. Bu arada, Stephen ve Anna çok fazla sarhoş oluyorlar.

Quinn ve ortağı Alex, sadece küçük çocuklarından uzakta bir gece geçiren ve muslukta bedava içki içen insanların yapabileceği şekilde.

Bir sonraki masada bizim Simya çetemiz, bir masa ötede ise Wright-slash-Gossamer klanı bulunuyor. Simya masası şu ana kadar en gürültülü ve en kötü davranan masa oldu, Cal ve Maddy başı çekiyor gibi görünüyor.

Hiç şaşırmadım.

Biz yaklaşırken Maddy ve Darcy ayağa fırlıyor.

"Aman Tanrım, aman Tanrım! Maddy çığlık atıyor, Zach yepyeni kocama sarılmak için ayağa kalktığında kollarını bana doluyor (eğer varsa uygun bir deyim). 'Sen evlisin! Sen gelmiş geçmiş en güzel gelinsin, kızım. Çarpıcı, çarpıcı, çarpıcı! Beni kol uzunluğunda tutuyor ve küpelerimi eleştirel bir gözle inceliyor. "Bunlar paha biçilmez eserler mi?

Yüzümü buruşturuyorum. "Evet. Birini kaybedeceğim diye çok korkuyorum.

'Onları iade etmeyi kesinlikle "unutmalısınız". İnanılmazlar. Sızdırmıyorum, değil mi?'

Göğsüne bakmak için yere bakıyor ve ben de bakıyorum. "Öyle düşünmüyor musun?

Mads hâlâ Jonny'yi emziriyor. Dokuzuncu ayın sonuna geldiler, ki bu bana büyük bir başarı olarak görünüyor, ancak göğüslerinin normal boyutlarına geri döndüğünü görmeye dayanamadığını itiraf etti. Bana daha önce de söylemişti, aynen aktarıyorum, *emzirmek memelere masturbasyon yapmak için gerçekten harika*. İşte bu kadar. "Kızlar harika görünüyor," diyorum şimdi ona. Bu doğru. Siyah elbisesi neredeyse benimki kadar dekolte ve göğüsleri çok daha etkileyici.

Onlara gururla gülümsüyor. "Değil mi? Birazdan tuvalete gidip pompalamam gerekecek.

Darcy, 'Maddy'nin göğüslerinden bu kadar bahsettiğimiz yeter,' diyor. 'Sen nasılsın? Evli bir kadın olmak nasıl bir duygu? *Şimdiye* kadarki en güzel şey değil mi?

Kendimizi biraz Austen kahramanları gibi hissediyorum, bizi çalışma evinden kurtaran adamlara övgüler yağıdırıyoruz, ama dürüst olmak gerekirse, gerçekten de şimdiye kadarki en iyi şey - üç saat içinde söyleyebildiğim kadarıyla.

"Çok mutluyum," diyorum onlara. "Kafama vurulmuş gibi hissediyorum.

Belle ve Gen bize katılmak için ayağa kalktıklarında ikisi de hep bir ağızdan 'Ahhh,' diye koro oluşturuyor. Gen, Dior reklamındaki Charlize Theron'u andıran özel altın payetli Gossamer'ıyla göz kamaştırırken, Belle de kasvetli kış ortasında ancak onun gibi bal rengi ten rengine sahip birinin başarabileceği yumuşak bir pembe giymiş.

"Gelmiş geçmiş en güzel gelin," diyor Gen, her iki yanağıma da keskin birer öpücük kondurarak. 'Ve bu oda muhteşem. Claridges'in hiç bu kadar güzel görüldüğünü görmemiştim.

Salon gerçekten de harikulade. Tek renkli kaplamalı dans pistinin en ucunda kırmızı ve altın renkli Noel ağaçları sıralanıyor (ilerleyen saatlerde erkekler coşmaya başladığında bunun *hiç* de sorun olacağını sanmıyorum). Bu arada, masaların üzerinde kırmızı konik mumlarla devasa gümüş şamdanlar ve her yerde kadifemsi kırmızı gül yığınları var: geniş küreler halinde düzenlenmiş; julep bardaklarında kümelenmiş; gümüş şarap kovalarından dökülüyor.

Keşke sonsuza dek bu odada yaşayabilseydim.

"Sizin adınıza çok ama çok mutluyum," diyor Belle, Gen kenara çekilirken bana kocaman sarılıyor. 'Adam delirmiş gibi görünüyor, öyle de olmalı. Büyük ikramiyeyi kazandığını biliyor. Kıkırdıyor. "Geyik olayını duydum. Döndüğünde berbat halde miydi?"

İçinde bulunduğu durumu hatırladıkça gülüyorum. "Aman Tanrım. *Leş gibi kokuyordu.* Kravatının her tarafı kustumuk içindeydi. Kardeşim onu yatırmama yardım etmek zorunda kaldı. Ama çok tatlıydı. Sürekli ağlıyor ve beni ne kadar çok sevdiğini anlatıyordu... Ta ki bayılana kadar. Omuz silktim. "Çok tatlıydı. Ertesi gün mahvoldu ve bir daha asla alkole dokunmamaya yemin etti. Kadeh kaldırırken bir yudum şampanya içmeyi planlıyor ama başka bir şey düşünmüyor.

Maddy, "Daha fazla uçmaya ihtiyacı yok ki," diyor. "Zaten yeterince kendinden geçmiş durumda.

"İyi bir arkadaşlığı var," diyor Darcy. 'Mads içki içmiyor ve ben de hamile kalmak için elimden geleni yapıyorum, bu yüzden ben de iyi olmaya çalışıyorum. Her şeyin bir faydası var.

Omzunun üzerinden Max ve Dex'e bakıyorum. Onlar ve Gabe şimdi Adam'la konuşuyorlar, Gabe'in müstehcen güzellikteki kız arkadaşı Athena ise Anton'la hararetli bir şekilde sohbet ediyor. Gabe sürekli kocama dönüp Athena'yı kontrol ediyor, bu da beni çok eğlendiriyor. Bu masada *ensest ilişki* var. Saydığımı göre, Gen iki adamla yatmış, kız kardeşi de öyle, onun da iki kocası var ve Athena da üç kişiyle yakınlaşmış. En hafif tabiriyle rahat, ama hepsi masa planını imzaladı, bu yüzden hepsinin özgür yetişkinler gibi üstesinden gelebileceklerini varsaymak zorundayım.

Darcy'nin kocaları tertemiz sabah kıyafetleri içinde muhteşem görünüyorlar. Kaşlarımı oynatıyorum. "Tanrım. Bu ikisi etraftayken kesinlikle alkollü kayganlaştırıcıya ihtiyacın yok.

"Hayır. Kendini beğenmiş bir şekilde sırtıyor. "Sadece bol miktarda başka kayganlaştırıcı. "Yüce Tanrım," diyor Belle yüzünü buruşturarak ve kısa bir bakışla

Kardeşim. Kıkırdıyorum. Darcy'nin ağabeyinin alışılmadık cinsel istismarları hakkındaki renkli anekdotlarını dinlemekten hoşlandığını hayal bile edemiyorum.

"Bu ikisi tarafından hamile bırakılmaya çalışmak nasıl bir şey?" diye yüksek sesle merak ediyorum.

Mutlu bir şekilde iç geçiriyor. 'Bu bir üreme saplantısının hayata geçmesi, işte bu. Evimizin adını ayda bir kez Süt Sağma Salonu olarak değiştirebiliriz. O kadar kötü. Ya da iyi.'

Belle sandalyesine yığılırken zayıf bir sesle, "O kadar bitkinim ki hiç komik değil," diyor ve elini yüzünün önünde tutuyor.

daha fazla görüntü yok. Şaşırdığımı ve eğlendiğimi gizlemek için ağzımı kapatıyorum. Gerçekten daha soğukkanlı olmam gerekiyor, ancak *son* derece açgözlü yeni kocam beni tek başına fazlasıyla meşgul ediyor - eminim bana bunu yaklaşık üç saat içinde hatırlatacaktır.

İki kişiyle nasıl olacağını hayal bile edemiyorum.

SAĞIM ODASI

DARCY

'Üst katta. Giysilerinizi çıkarın. İkiniz de. *Şimdi,' diye emrediyor Max düğünden eve döner dönmez, cep malzemelerini hızlı ve gürültülü bir şekilde konsolun üzerindeki kaseye boşaltarak.*

Altı ay önce olduğu gibi bugün de başka bir çiftin mutlu bir şekilde evlendiğini görmenin verdiği duygudan mı, yoksa bu ay ilk kez bu sabah yumurtlama testimin pozitif çıktığını bilmemden mi emin değilim ama adam gitmek için can atıyor.

Söz konusu testi kuaföre gitmeden hemen önce yaptığım için ilk iş olarak beni çiftleştiremedi ama Dex'le birlikte beni çiftleştireceklerinden emin olabilir.

Seks hayatımız geçtiğimiz yıl açıkçası mükemmeldi - ama itiraf etmeliyim ki oğlanların beni hamile bırakma girişimleri seanslarımıza büyük bir heyecan kattı. Sanki bir görevde gibiler. Evimizde her dört haftada bir kısırlaştırma sezonu resmen açılıyor ve her iki erkeğim de beni aile yoluna sokmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Dex'in alfa erkeği tarafı bile -genellikle Max'inkinden daha az belirgin- ortaya çıktı.

Koridorda topuklarımı tekmeleyip elimi kaldırıyorum. Dex de ayakkabılarını çıkarıyor ve Max'in itaatkâr küçük askeri gibi beni merdivenlerden yukarı kadar takip etmek üzere. "Bekle. Kıpırdama,' diyorum ona.

Ayakkabı bağcıklarını çözerken başını kaldırıyor ve bana bir kez daha bu adam için dünyanın öbür ucuna gidebileceğimi hatırlatıyor; onun için bir kalasın ucunda *mutlu bir* şekilde yürüyebilirim - hayır, dans edebilirim - çünkü o kocaman kaplan gözleri şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici manzara.

"Orada kalın," diyorum. "İkiniz de," diye ekliyorum, Max'in sözlerini yankılayarak.

Güzel koridorumuzu kesen geniş merdivenlerden yukarı çıkabilmek için elbisemi yukarı kaldırmamı şaşkınlıkla izliyorlar. En tepeye ulaştığımda arkamı dönüyorum ve elbisemi bırakıyorum. "Buraya gel, Max. Parmağımı ona doğru kıvrıyorum. "Gel, Dex'in yanında dur. İkisi birlikte merdivenin dibindeki devasa, pırıl pırıl Noel ağacının yanında durduklarında, sabah kıyafetleriyle göz kamaştırıcı bir manzara oluşturduklarında, onlara göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlatıyorum.

"Beni ilk yakalayan, beni ilk doğurandır. Dex'in çenesi açılır.

Max ayağı alt basamağa çarptığında hınzırca sırıtıyor.

Sevinçle gülüyorum ve dönüp geniş galerili koridora doğru koşmaya başlıyorum.

Oyun başlasın.



Koşarak odamıza girip yatağın üzerine büyük bir sıçrayış yaparak yüzükoyun yere kapaklanıyorum. Çocuklardan gelen homurtular ve tüm bunların beklentisi kalbimin kaburgalarımın arkasında takırdamasına neden oluyor. Onlar gürültüyle kapıdan girerken, kendimi dirseklerimin üzerine itiyorum ve başımı çeviriyorum, büyük çift kapı çerçevesi bana doğrudan bana doğru koştuklarını g ö r m e m i sağlıyor.

Aman Tanrım, ne muhteşem, ilkel bir manzara. Canavarlar yarışıyor. Gezegenin en ateşli iki erkeği, kızlarının ırzına geçmek için yarışıyorlar.

Başa baş gidiyorlar, ama-

Oof.

Dex ayak bileklerimden tutup beni yataktan aşağı, kendisine doğru çekerken nefesim ciğerlerimi terk ediyor. "Onu yakaladım!" diye bağırıyor, sesi nefessiz olduğu kadar sevinçli de. "O benim!"

"Lanet olsun," diye pantolonunu indirdi Max. "Junior tarafından dövüldüm."

Kıkırdıyorum. *Junior*, Max'in Dex'e hükmetmek, onu aşağılamak ya da genel olarak hıyarlık etmek istediğinde taktığı en son lakap.

"Doldur beni Junior," diye mırıldanıyorum, yüzümün bulut gibi yorganın içine çökmesine izin vererek. "İyi ve düzgün bir şekilde içmeme izin ver."

"Bunun için seni fena sikeceğim," diye hırlıyor, elbisemi belimden yukarı iterek. "Ve külot yok - işte benim iyi kızım. Bacaklarımı birbirinden ayırıyor."

Max, "Asla bilerek az teşhir edilmez," diye mırıldanıyor ve ben yine gülüyorum. Alkolsüz olmama rağmen bu akşam çok *sersemlemiş* bir ruh halindeyim ama İngiltere'nin en sevilen mağazalarından birinin ünlü sloganına sadece Max pis bir yorum getirebilirdi: *asla bilerek az satma*. "Nasıl yapacaksın?" diye soruyor.

Asla bilerek yetersiz müdahalede bulunmayın. Bu bizim Max'imiz.

"Dizlerinin üzerinde, kıçı havada ve başı aşağıda. Dex bacaklarımın arasına tırmanıp kemerini ve pantolonunu gürültüyle açarken yatak arkama doğru eğiliyor. Sonra bir de baktım ki kıçımı sertçe ısıyor, şaşkınlık ve acıyla inliyorum. 'Çok güzel,' diye mırıldandı. 'Tanrım, seni içten hissetmeye çok ihtiyacım var meleşim.'

Arkamda doğrulurken ve beni ısırdığı yeri ovarken 'Lütfen' diye mırıldanıyorum. O kötü, kötü adam Max, sevgili kocama bazı pis alışkanlıklar öğretiyordu.

Birkaç parmağını içime soktu. 'Tanrım, kadın vücudu bir mucize. Şimdiden çok ıslak.'

Evet. Yumurtlama dönemindeyken kesinlikle kayganlaştırıcıya ihtiyaç duymuyorum. En azından bebek yapma deliği için. Parmaklarını geri itip inliyorum ve Max harekete geçiyor. Böylesine saygın bir kurumsal dev için, bu adamın FOMO'sunu idare etmesi çocukça bir şey değil. Yanımda hışırdayan kıyafetlerin sesiyle başımı çevirip sırtıyorum. Yeleğini ve kravatını çıkarıp gömleğinin düğmelerini karıştırıyor ve Dex arkadan parmaklarıyla beni pompalarken onun güzel mi güzel gövdesinin ortaya çıkışını zevkle izliyorum.

"Benim için hazır mısın?" diye soruyor ve ben gözlerimi deviriyorum. 'Bütün gün hazırdım. Siktir et beni.'

"Bekle," diye emrediyor Max, yatağa tırmanıp önümde diz çöküyor. 'Tamam, şimdi gidebilirsin, Dex. Tatlım, kaldır şu kıcı. Tam yukarı.'

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve başımı yatağın üzerinde tutuyorum. Bu ikisi tarafından çok sert ve çok iyi becerilmek üzere olduğunuzu bilmek gibisi yok, ama *hiçbir şey yok*. Dürüst olmak gerekirse bunu yapabilirim ve hayatımın geri kalanında başka hiçbir şey yapmayabilirim (ki bu, muhtemelen biraz bakım ve ilgi gerektirecek küçük ve çaresiz bir çocuk doğurursak sorunlu olabilir).

Ben pozisyonumu alır almaz, Dex dizlerinin üzerine kalkıyor ve o güzel, küt kafasını bana doğru çentikliyor.

"Tanrım, onu görmelisin," diyor Max bana. Elleri göğsümün altından kayarak göğüslerimi buluyor ve onları avuçluyor. 'O kadar muhteşem görünüyor ki. Seni dünyanın öbür ucuna kadar sikip tekrar geri dönmeye niyetli gibi görünüyor.

"Mmm," diyorum, Max meme uçlarımı çimdiklerken hülyalı bir şekilde titriyorum. Dex sertçe itmeden önce beni sabit tutmak için kalçalarımı kavıyor ve kocalarımın beni çalıştırmasına, doldurmasına izin verirken saf bir his içindeyim.

Dex yavaşça kenara çekip tekrar içeri giriyor ve ben öne doğru savruluyorum, kollarımı Max'in iki yanına uzatıyorum, böylece biraz destek bulabiliyorum.

"Ona ne yapacaksın, Dex? Max ona hepimizin iyi bildiği bir ses tonuyla soruyor. Tahrik edici ve uğursuz bir ses tonu ve beni sıırıslıklam edecek bir güce sahip.

Dex, "Onu dölle dolduracağım," diye cevap veriyor, parmakları kalçalarımın esniyor, siki içime giriyor.

"İyi adam. Duydun mu tatlım? Sonra seni ters çevirip döllerimle dolduracağım ve Dex'in bütün döllerini de içine boşaltacağım. Meme uçlarımı vahşice yuvarlıyor ve bu çok harika hissettiriyor.

"Ve sonra bu güzel kıcının altına bir yastık koyacağız ve parmaklarımız hepsini içinde tutmak için tekrar içine girecek," diyor Dex, sanki sadece düşüncesi bile onu teşvik ediyormuş gibi itiş gücü daha da hızlanıyor.

"Unutmayın, Dex bu konuda uzmandır," diyor Max yumuşak bir sesle. 'İyi bir Katolik çocuk. "Her sperm kutsaldır" falan filan.

Dex, 'Bu gece gelecekler,' diye söz veriyor. "Sence iki kez gidebilir misin, Max?" "İki kez gidebileceğimi biliyorum. Ve senin de yapabileceğini biliyorum, özellikle de

"Çok güzel, doğurgan, küçük bir karımız ve çok güzel bir amcığımız var ve bizim için sıırıslıklam oluyor. Bir elini

Vücudumun daha da aşağısına iniyor ve karnımı avuçluyor. 'O rahmin, koca sıklerimiz sana verebileceği tüm bebekler için çok hazır. Öyle değil mi?

Sesi yaklaşıyor ve Dex amımı tekrar tekrar işgal ederken, o da eğilip duyularımı işgal ederken ürperiyorum. Şaşırtıcı bir hızla orgazma doğru savruluyorum, her sinir ucu morartıcı bir şekilde hassas, etimin her milimetre karesi, dışı ve içi, bu adamların beni her şekilde ele geçirme arzusuyla inliyor.

"Evet," diye fısıldıyorum. Açıkçası, seks yapmamızın asıl nedeninin bebek yapmak olduğunu biliyorum. Ancak hepimiz cinsel olarak aktif olduğumuz ilk on ya da iki yılın çoğunu umutsuzca bebek sahibi olmamaya çalışarak geçiriyoruz ve bu eylemi doğal sonucundan ayırmak çok kolay oluyor.

İşte bu yüzden, sevgi dolu bir ilişki içinde olmamıza ve bir aile kurmaya kararlı olmamıza rağmen, bu en doğal, en eski ve en evrensel eylem, niyetinde kesinlikle pis hissettiriyor.

Sanırım Max'in sözleri. Bu adam gidip Quinn uygulaması için çalışmalı. Her şeyin kulağa müstehcen gelmesini sağlayabiliyor. Ama aynı zamanda benim doğurgan olduğumu ve onların da erkeksi olduğunu ve yüklerini tekrar tekrar içime boşalttıklarında, vücudumun çekirdeğini hedefleyeceklerini de biliyorum. Temelde büyük ikramiyeyi hedefleyecekler.

Tüm bunlar beni daha da ıslatmak için komplo kuruyor.

"Yaklaştım," diye homurdanıyor Dex. 'Kahretsin, bu çok fazla. Yaklaştın mı meleğim?'

"Evet-" demeye başlıyorum, çünkü gerçekten öyleyim. Vücudum gümbür gümbür atıyor; tenim yanıyor.

"Tut şunu," diye emrediyor Max. "Dex, eğer tutarsa senin için sorun olur mu? Ben senin bütün döllerini onun içine akıtırken onun da sıkimin etrafında dönmesini istiyorum.

Aman Tanrım. Sanırım son kullanma tarihim gelebilir.

"Kesinlikle," diye pantolonunu indiriyor Dex. 'Kahretsin, sana bebek yapma makinesi gibi davranmamız neden bu kadar ateşli? Tanrı aşkına, sana orgazm bile yaşatmayacağım.

"Yakında oraya gideceğim," diye söz veriyorum ona. Bunu çok seviyorum. Sanki onlar benim feodal derebeylerim, beni yetiştirmeye ve onlara bir varis doğurana kadar beni yetiştirmeye niyetliler. Bu adamlar beni haftanın her günü kullanabilir.

"Oh, lanet olsun," diye inliyor Dex, ateş etmeye hazırlanırken içimde kalınlaşıyor ve sertleşiyor. 'Lanet olsun, al onu tatlım. *Tanrım*, al onu.' O

gerçekten, gerçekten kalçalarının sınırda şiddetli yayılım ateşiyle sikinin merkezime defalarca vurmasına izin veriyor. Sadist piç Max, ellerini göğüslerimden çekip pazılarımın etrafına sıkıştırıyor, beni etkili bir şekilde tutuyor, bu da uyarılmamı hafifletmek için kesinlikle hiçbir şey yapmıyor.

Dex içime boşalmayı bitirdiğinde Max beni bırakıyor ve yataktan fırlıyor. "Çıkar onu," diye emrediyor. "Bir bakayım.

Ve sonra Dex yavaşça içimden çıkıyor, orgazmdan mahrum kalmış amım bu kayıpla zonklıyor ve Max'in yanımdaki yatağa tırmandığını ve onun olduğundan şüphelendiğim iki parmağının beni incelediğini hissediyorum. İçimdeki sıvı miktarı ve kocasının beni az önce nasıl gerdiği göz önüne alındığında, hiçbir dirençle karşılaşmıyorlar. Aksine, vücudum onun sondalamalarını gürültülü ve özensiz bir şekilde karşılıyor.

"Tanrım," diyor. 'Bu çok fazla döl. Şunu hisset, aşkım.'

Başka bir parmak onunkine katılıyor ve ben acı dolu bir coşkuyla inliyorum, çünkü bu *çok fazla* alay. Bir sonraki ses tartışmasız kocalarımın beni birlikte parmaklarken öpüşme sesleri, ki bu hiç adil değil.

"Hey! Ben uluyorum. "Max, içime gir!

Boğuk kahkahalar geliyor, bir başkasının ağzının içinde güldüğünde gelen türden, ve sonra kığım tokatlanıyor ve amım boşalıyor.

"Bana orgazmımı yaşat," diyorum, "hemen *şimdi*, yoksa kimse bebek sahibi olamayacak.

"Bayanı duydun," diyor Dex, yatağın etrafından dolanarak. Ona gülümsüyorum, çünkü dağınık saçlı, orgazm sonrası, aşk sarhoşu görüntüsü bambaşka bir şey. "Harikaydın meleğim," diyor Max'in eski yerini almak için tırmanarak. "Şimdi sen boşalacaksın.

Max beni sırtüstü çeviriyor, Dex'in elindeki yastığı kığımın altına sokuyor ve neredeyse anında içime giriyor. Cüssesi göz önüne alındığında, onunla asla kolay bir uyum diyemem, ama bugün, vücudum onu açgözlülükle dev bir gıcırtyla emiyor, nesnel olarak korkunç olması gereken türden ıslak bir ses, ama hepimiz çok heyecanlandık, çok yatırım yaptık, umursamıyoruz. Aksine, oynadığımız bu küçük *doldur boşalt oyununa* oldukça yaklaşıyor.

"Allah kahretsin," diye idare ediyor. 'Burası lanet bir bataklık gibi. Bu *çılgınlık*.

Beni çalıştırmaya başladığında inliyorum, Dex'in elleri onun meme uçlarımda bıraktığı yerden devam ediyor. Bu pozisyon her açıdan daha da iyi. Dex

göğüslerim üzerinde serbestçe dolaşıyor ve yayıldığım yerden her iki erkeğimi de mükemmel bir şekilde görebiliyorum: Dex üzerime eğilmiş, karmakarışık saçları muhteşem yüzüne dökülüyor ve Max, çok zayıf, ateşli, baskın ve yoğun. Tahrik olmuş, kızdırılmış amıma göre, beni becerme şekli, sikişmenin olması gereken her mükemmel şey: güçlü ve kararlı, sıkı ve pis.

Kollarımı iki yana açıyorum ve hepsini alıyorum, Max'in amıma saldırısını, Dex'in meme uçlarıma saldırısını, tüm vücudumun doruk noktamı her yerde -içimde ve tenimin her santiminde- yükselirken geliştirdiği harika yolu.

"Boşalacaksın, bunu hissedebiliyorum," diye homurdanıyor Max. "Tanrım, şu haline bak. Çok güzelsin. Boşalacaksın ve beni de yanında götüreceksin, değil mi açgözlü kız? Bu vücudun döllerimin son damlasına kadar akmasını istiyor, değil mi?"

Başımı sallıyorum, ateşler içindeyim, her şeye ve hiçbir şeye karşı canlıyım, bedenim en muhteşem saldırılara teslim oluyor ve bu yatakta iki sevgilimin, iki aşkımın önünde paramparça oluyorum, içimden akan sıcaklık ölümcül bir volkanın açığa çıkması kadar eritici, yıkıcı. Sırayla Max'i sağıyorum ve onun üzerimde gururla diz çökmüş, kaşları çatılmış, dişleri gıcırdayan ve gözleri neredeyse simsiyah olan görüntüsü büyülmekten başka bir şey değil.

Coşku, bilincimin yüzeyinde sadece bir parça kalana kadar yok olurken, kocamın dikkatlice çekip çıkardığını ve sevgi ve zevkle kalınlaşmış bir sesle, 'İkisi gitti, ikisi kaldı,' dediğini zar zor fark ediyorum.

BÜYÜK D (SPOILER: DICK DEĞİL)

DEX

PEbeveynlerin ay gibi sabit olması gerekir. Tamamen büyümüş olsalar bile hiç kimse ebeveyn kargaşasıyla uğraşmaktan hoşlanmaz. Yine de, ebeveynlerin uğruna çalıştıkları şey bilinen boktanlık, tamamen başka bir konudur.

İşte bu yüzden annem beni ve Belle'i yıllardır en sevdiği yerlerden biri olan Güney Ken'deki Daphne's'e yemeğe davet ettiğinde içimde *bir şeylerin* parıldadığını hissetmekten kendimi alamıyorum. Teklif etmesi başlı başına olağandışı bir şey değildi -Tanrı biliyor ya, bugünlerde onu sadece babam olmadan görüyorum- ama teklif etme şekli biraz tuhaftı. Davet garip bir şekilde resmiydi. Geçici.

Bu yüzden Belle ve ben bir Perşembe öğle yemeğinde, müşterilerin geri kalanından otuz yaş daha genç bir şekilde ortaya çıktığımızda, annemin iyi görüldüğünü görmek içimi rahatlatmıştı. Cidden iyi aslında. Pırıl pırıl ve ıslıl ıslıl görünüyordu. Kız gibi, neredeyse. Ellili yaşlarının sonundaki bir kadın için söylenecek garip bir şey olsa da bugün bunu hak etmiş görünüyor.

Kız kardeşimin de keyfi yerinde. Rosalie evde Rafe'le birlikte, o yüzden şehirde olmaktan, medeni bir insan gibi öğle yemeği yemekten mutlu olduğunu sanıyorum.

"Babam nasıl?" diye soruyor boş boş focaccia'sını zeytinyağına batırırken. Ana yemeklerimizi sipariş ettik ve her birimiz için bir bardak soğuk beyaz doldurulduktan sonra sunucumuz emekli oldu.

Annem, aklıma hemen *kanser* ya da aynı derecede korkunç bir şey gelmesine neden olan uğursuz bir şekilde duraklıyor. Umurumda olmadığını hatırlamadan önce midem bulanıyor.

Babama her ne oluyorsa, o benim için çoktan öldü.

"Bazı haberlerim var," diyor annem, "ve eminim senin için bir şok olacak, ama dinlemek ve konuşmak için buradayım. Ve eğer kendini yeterince güçlü hissediyorsan, senin de desteğini çok isterim, çünkü Tanrı biliyor ki buna ihtiyacım olacak.

Kanser. Kesinlikle kanser.

"O iyi mi? Belle gözlerini kocaman açarak sorar. "Sen iyi misin?"

Annem o küçük annece başını sallıyor ve kız kardeşimin elini okşuyor. 'Herkes iyi. Her şey yolunda. Ama ben bir karar verdim, aslında çok büyük bir karar. Bu hafta sonu babanla oturup ona boşanmak istediğimi söylemek niyetindeyim.

Şaşkın bir sessizlik var. Evli çiftlerin büyük bir kısmı tarafından benimsenen çıkış stratejisi olan boşanma, annem ve babam için hiç düşünmediğim bir seçenek. Tanrı biliyor ya, babamdan daha boşanmaya layık bir koca düşünmek zor, ancak ne kadar aşırı Katolik oldukları göz önüne alındığında, her zaman evliliklerinden çıkmanın tek yolunun bir kutuya ayak basmak olduğunu varsaydım.

Zihnim bir inançsızlık kasırgası, düşünceler ortaya çıkıyor ve havai fişekler gibi patlıyor.

Annemin bunu yapabileceğini asla düşünmezdim. Asla. Ben de onun iki çocuğunun düğününe katılacak kadar babama karşı durabileceğini hiç düşünmemiştim.

Ayrıca: Babam bunu *asla* kabul etmez. Asla.

Ayrıca: yasalar önünde bunun bir önemi yok. Evli bir çiftin yarısı ayrılmak isterse, bunu yapmanın bir yolu olduğundan eminim.

"Lanet olsun anne," diyorum, nefesimi üfleyerek ve nasıl karşıladığını görmek için kız kardeşime bakarak. O da benim kadar şaşkın görünüyor ama başka bir şey de var. Gurur, sanırım, ve hatta muhtemelen... eğlence?

"Aman Tanrım," diye geveliyor. 'Vay canına! Seninle çok ama çok gurur duyuyorum!

Annem gülüyor ve elini kalbine götürüyor. "İkinize de söylemek konusunda çok endişelendim!

"Oh hayır. Başımı salladım. "Gerek yok. Bu *çok büyük bir olay*. Belle'in dediği gibi, seninle çok gurur duyuyoruz. Açıkçası onu terk edeceğini hiç düşünmemiştim."

Annemin yüzü daha da ciddileşir. 'Bu çok, çok korkutucu. Neredeyse altmış yaşındayım, Tanrı aşkına. Hayatımın geri kalanında her gün babanın yanında uyanacağımı düşünmüştüm. Duraksıyor. "Yemin ettik. *"Ölüm bizi ayırana kadar*."

Belle ve ben bir kez daha bakışıyoruz, bu seferki acımasız.

"Yaptın," diyorum, "ama sadece bir hayatın var. Ve o gittikçe daha da bağınaz bir serseri haline gelirken susup oturmayı kabul etmedin.

Annem onaylamamaya çalışıyormuş ve başaramıyormuş gibi dudaklarını birbirine bastırıyor. "Onu hastalıkta ve sağlıkta sevmeyi kabul ettim," dedi, "ve bazen bana öyle geliyor ki, sahip olduğu şey bir tür hastalık.

"Onu gerçekten hâlâ seviyor musun? Belle şarabından sağlıklı bir yudum almadan önce sorar.

"Onun özünü seviyorum," diyor annem yavaşça. 'Ya da en azından aşık olduğum adamı hala onda görebiliyorum. Bu mantıklı mı?

İkimiz de asık suratla başımızı salladık.

Ama ondan hoşlanmıyorum. Yaptığı seçimlerden hoşlanmıyorum ve onlara saygı duyamıyorum. Artık onun değerlerine saygı duyamıyorum. Benim durduğum yerden hepsi çarpık. Ve oğlumuzu reddetti' -büyük gözleri yaşlarla doluyor- 've bunun için onu asla ama asla affetmeyeceğim. O kendini beğenmiş, kibirli yüzüne her baktığımda onu tokatlamak istiyorum. Ugh! Her zaman ahlaki doğruluğundan o kadar emin ki, yine de yaptığı hiçbir şeyde Hristiyan nezaketini bulamıyorum.

"Evet," diye katılıyor Belle, "her şey prensipler ve garip, arkaik kurallarla ilgili. Kalbinin sesini dinlemesine izin vermiyor gibi görünüyor.

"Yani, tabii ki hepsine katılıyorum," diyorum omuz silkerek, "ama yine de bu büyük bir adım. Yardım aldınız mı? Bir avukatınız var mı? Babam oldukça zeki bir adam, ona karşı tek taraflı hareket etmenden hoşlanmayacaktır. Gururu büyük bir darbe alacaktır. Sana bir avukat bulmamızı ister misin? Bu bombayı patlatmadan önce tüm hazırlıklarınızı yapmanızı tavsiye ederim.

Dürüst olmak gerekirse, bu endişe verici. Annem yetişkin hayatının büyük bir bölümünde ataerkil bir ilişki içinde yaşamış biri. Babam her zaman

Finans uzmanı, ev kadını annem. Otomatik ödeme formunun bir ucunu diğer ucundan ayırabileceğinden emin değilim ve köşeye s ı k ı ş t ı ğ ı n d a seve seve zorbalığa başvuran bir rakibe karşı savunmasını güçlendirecek güce sahip olduğundan da kesinlikle emin değilim. Özellikle de bu kendi yarattığı bir köşeyse.

Annem şimdi biraz telaşlı görünerek, "Bana tavsiyelerde bulunan bazı arkadaşlarım var," diyor. Şarap kadehinin sapını parmaklarının arasında çeviriyor. "Verity harikaydı aslında. Arkadaşlarından biri eski kocasını temizleyiciye götürdü - tabii ki babana bunu yapmak niyetinde değilim - ve beni avukatıyla tanıştırdı. Babanın boşanma konusundaki isteksizliğine rağmen mükemmel bir davam olduğunu söyledi.

"Bu harika anne," diyor Belle. "Tanrım, bütün bunları tek başına yaşadığına inanamıyorum! Bize anlatabilirdin, biliyorsun. Sana yardımcı olurduk.

"Yalnız değildim. Annemin yüzü hafifçe kızardı. "Charles da çok destekleyici oldu.

Bu focaccia çok iyi. Karbonhidratları hafifletmenin yeri ve zamanı vardır ama Daphne'de öğle yemeği kesinlikle bunlardan biri değil. Yan tabağımdaki zeytinyağı çemberinin üzerine koyuyorum ve her damlasını emmesi için bastırıyorum.

"Charles kim? Boş boş soruyorum.

Kalın kafalı *olma canım dercesine* kaşlarını kaldırıyor.

"Aman *Tanrım*," diye tıslıyor Belle, öne doğru eğilerek. "Max'in babası değil mi?" "Evet, aslında. Koltuğunda kaykılır.

Şok içinde yağa bulanmış ekmeğimi bırakıyorum. "Bekle, bana Charles'la görüşmeye devam ettiğinizi mi söylüyorsun? Bu tam bir bomba etkisi yarattı; neredeyse boşanma haberi kadar büyük bir bomba. Bilişsel kasırgam hızla bir kasırgaya dönüşüyor, çünkü düğünümüz altı ay önceydi.

Belle'in çenesi de yere düşüyor ama yine de çok memnun görünüyor. "*Anne!* Seni küçük çapkın! Bir yandan da başka bir adamla mı takılıyorsun?"

"Tabii ki hayır. Annem ahlaki açıdan öfkeli görünmeyi başarıyor. 'Basitçe, düğünde bazı sırlarımızı paylaştık ve o çok nazikti. Çok *geniş* görüşlüydü diyebiliriz, ki bu benim için biraz yenilikti. Kısa mesajla iletişim halinde kaldık ve...'

"Ve ne? Ben çekiyorum. Gıdıklandım resmen. Max'e bunu anlatmak için sabırsızlanıyorum ama içimden bir ses bunun onu şaşırtmayacağını söylüyor. O

Balayımızdan sonra babasının annemden çok etkilendiğine dair üstü kapalı bir yorum yaptı ama ben gülüp geçtim. *Açıkçası*. Annem çekici bir kadın ve Charles da eminim yalnızdır ama o evli. Hikayenin sonu.

En azından ben öyle sanıyordum.

Annem şarap kadehinin içindekileri büyüleyici buluyormuş gibi görünerek, "Ve bu Le Gavroche'da aylık bir öğle yemeğine dönüştü," diyor. Çok utangaç! Aman Tanrım.

"Tamam, kabalaştığım için özür dilerim," diyor kız kardeşim, parmak uçlarını alnında gezdirerek, "ama burada bir aşktan mı bahsediyoruz? Babamı Charles için mi terk ediyorsun? Yoksa bu daha çok boşanma gerçekleştikten sonra keşfedebileceğiniz bir şey mi?"

"Babanızı kimse için terk etmiyorum," diyor annem hızla, "ama bu adil bir soru ve dürüst bir cevabı hak ediyor. İkiniz de yetişkinsiniz ve hak ettiğiniz mutluluk için mücadele etme konusunda ne kadar cesur olabileceğinizi kanıtladınız, bu yüzden size karşı olabildiğince açık sözlü olmama izin verin.

"Charles ile vakit geçirmek bana erkeklerin nasıl olabileceği, hatta kadınlarla erkekler arasındaki arkadaşlıkların nasıl olabileceği konusunda kesinlikle bir bakış açısı kazandırdı. Baban bana karşı her zaman çok iyi davrandı, tabii ki bildiği şekilde. Çok güzel bir hayatımız oldu.

'Ama dünya değişti ve siz ikiniz *değişmeme* yardımcı oldunuz ve babanızın her şeye bakışı çok, bilmiyorum, çağdışı ve uzlaşmaz gibi görünüyor ve yemin ederim her yıl daha da kötüye gidiyor. Kendisi için güvenli bir alan gibi görünen ama daha çok bir tavşan deliği gibi hissettiren bir yere çekiliyor.

İç çekiyor. 'Açıkçası bundan yoruldum ve o o kadar geri çekildi ki ortak bir zemin kalmadı. Ayrıca, ailemizi parçaladı ve bunun için onu asla affedemeyeceğim.

"Düğününüzde ve ardından resepsiyon yemeğinde Charles'la otururken," diyor bana, "o korkunç öfke nöbetlerinden birine gireceği korkusunu ve paniğini hissetmeyi bekledim ama tabii ki yapmadı, çünkü o baban gibi değil. Onun dünyaya ve ilişkinize bakışı bence olması gerektiği gibi: harika, heyecan verici, hayranlık *uyandırıcı* ve *özgürleştirici* bir şey olarak. Bence hepsi bu, gerçekten. Babanın yanında kendimi özgür hissetmiyorum. Sözlerime sürekli dikkat etmek zorundayım. Hatta bazen düşüncelerimi sansürlüyormuşum gibi hissediyorum! Ve bundan bıktım usandım.'

Belle'in yüzü solgun. Umutsuzca hepimize biraz daha şarap doldurduktan sonra o yumuşak focaccia karesini ağzıma tıkıyorum.

'Tanrım, anne, bu çok iç karartıcı,' diyor. 'Böyle hissettiğin için çok üzgünüm ama istediğin zaman çekip gitmekte özgür olduğunu fark ettiğin için seninle çok gurur duyuyorum. Bunu yapmak çok büyük cesaret ister ve umarım tüm bu süreçte yanında olacağımızı biliyorsundur.

'Ne dedi,' diyorum ağzım dolu bir şekilde.

Annem sırayla ikimize de gülümseyerek, "Teşekkür ederim, canlarım," diyor. 'Kolay olmayacağından eminim ve daha geleneksel olan yanım, her zaman sevdiğim adamdan uzaklaşıp onu yalnız yaşlanmaya terk etme fikrine karşı çıkıyor.

"Artık keşiş olmakta özgür olacak," diyorum ve Belle homurdanıyor. "Korkunçsun," diyor annem küçük bir gülümsemeyle.

'Yalnız kalmayacak,' diyor kız kardeşim umursamazca. 'Tanrı'sı olacak ve muhteşem bir izolasyon içinde yaşamaktan kesinlikle memnun olacak.

Annem acı çekiyormuş gibi yüzünü buruşturarak, "Sana söylemek zorundayım," diyor. "Birkaç ay önce söylediği bir şey vardı - sanırım bardağı taşıran damla o oldu. En azından gittiğim yol hakkında kendimi çok daha iyi hissettim. Bu söz ağzından çıktı ve o anda ona baktım ve evlendiğim sevgi dolu, dindar adamı göremedim.

"Ne dedi o?" diye soruyorum.

Bana baktığında, gözlerinde çok fazla merhamet var.

'Seni hayatından çıkarma -ya da seni onu çıkarmaya zorlama- şekli göz önüne alındığında, bu beni neden bu kadar şaşırttı bilmiyorum. Ama gerçekten şaşırttı. Senin hakkında konuşuyordum, Darcy'nin dans stüdyosunun ne kadar iyi gittiğinden bahsediyordum. Zaman zaman ona bir şeyler anlatıyorum. Babanın ördüğü duvarları korumak için ne kadar mücadele ettiğini bilmek zor. Seni özlediğini asla kabul etmez, çünkü bu senden uzaklaşmakla hata yaptığını kabul etmek anlamına gelir.

"Ama Darcy'nin hamile olduğunu yeni öğrendiğinizi ağzımdan kaçırdım. Biraz ortalığı karıştırdığımı kabul ediyorum - babanın bebekler konusunda ne kadar çılgın olduğunu biliyorsun. Elimi kendi eliyle kapatıp sıktı ve bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Bana baktı ve çocuğunuzun onu ilgilendirmeyeceğini ve onu kendi kanından biri olarak görmeyeceğini söyledi.

Gözlerimi kapadım, dilimi üst dudağımda gezdirdim. Bu adamın nesi var böyle? Gerçekten de inancının küçük yazılarına, sevgiden başka bir şeyle doğmamış masum bir bebeği dışlayacak kadar değer veriyor mu?

"Fark etmez," diyorum başımı sallayarak. 'Onunla ya da kızımın tanışmasına izin verecek değilim zaten. Eğer Darcy ve Max'le tanışmayacaksa, bebeğimize el sürmesinin hiçbir yolu yok. Dürüst olmak gerekirse, bu hiçbir şeyi değiştirmmez.

Ama annemin benim kabadayılığımın işi yok. Haklı olabilirim ama hayatım boyunca mükemmel bir altın çocuk olmuşken beni yaratıp sonra da çekip gitmiş olması hâlâ canımı yakıyor.

"Çok, çok üzgünüm sevgilim," diye fısıldıyor. 'Sana söylemeli miyim bilmiyordum ama haftalardır bunun üzerinde düşünüyordum. Gerçekten içimi kemiriyor. Charles'a danışmayı düşündüm ama tepkisinin ne olacağını tahmin edebilirsin. Ne de olsa Ben, Charles'ın oğlunu dışlayan adam. Sonunda, bunu sana söylemeye karar verdim. Bebeğiniz doğduğunda ona ulaşp daha da büyük bir reddedilme yaşama riskini almaktansa şimdi sizi incitmeyi tercih ederim.

Beni yetiştiren adam, sevdiğim herkesin varlığını açıkça inkâr etmeyi kendine iş edinmiş durumda.

Zaten sahip olmasaydım, annemin sözlerini aynısını ona yapmamın zamanının geldiğine dair bir işaret olarak görürdüm.

Kız kardeşime baktığımda, şu anda kalbimi kanlı, nabız gibi atan şeritlere ayıran duyguların her biri onun gözlerine yansıyor.

BAĞLAR VE SINIRLAR

BELLE

Hyde Park bunu yapmak için doğru yer gibi geliyor. Güneş parlıyor, Rosalie'nin çıplak gezebileceği kadar ılıman bir Mayıs günü ve burası babamın arkadaşlarıyla takılmak için en sevdiği yer.

Torunum.

Benedict Scott'a yöneltilebilecek onca suçlama arasında torununa bağlılık eksikliği bunlardan biri değil. Adam mest olmuş durumda - tıpkı ben on yedi aylıkken benimle olduğu gibi mest olduğunu söylüyor annem.

Katolikler bebekleri sever. Bu çok iyi bilinir. Bebekleri koşulsuz severler. Annenin koşulları ne olursa olsun, yeni bir hayata her zaman öncelik verirler.

O zaman bana şunu söyleyin: Babam neden Dex'in doğmamış oğluna öncelik veremiyor?

Daphne'lerde annem ve Dex ile yaptığım o sert konuşmadan sonra, zamanımı bekliyordum. O anda ne yapmam gerektiğini biliyordum. Kuzeni bu adamı hiç tanımayacakken, kızımın anne tarafından büyükbabasının koşulsuz sevgisini bilerek büyümesine vicdanen izin veremeyeceğimi biliyordum.

Ne kadar kesersem keseyim, ne kadar acı çekersem çekeyim ve kocamın çok geniş omzunda ağlarsam ağlayayım, bundan kurtulmanın bir yolunu bulamadım.

Açıkçası, annem babama boşanma belgelerini tebliğ etme aşamasındayken ben de bu işin üzerine gidemezdim. Olumlu adım atmak var, bir de düpedüz zalim olmak var.

Ama şimdi yığılıyorum ve Rosalie'nin bebek arabasını Serpentine gölünden uzakta gizlenmiş neredeyse boş yürümeye başlayan çocuk kaldırımına iterken bu gerçeğin bilgisi boş midemi kimsenin işi değilmiş gibi yuvarlıyor ve kramp girmesine neden oluyor.

Rafe benimle gelmeyi teklif etti, tabii ki. Ama bu kendi başıma yapmam gereken bir şey. Bu konuşmayı teke tek yapmamı babama borçluyum. Eğer Rafe burada olsaydı, babam daha da savunmacı olurdu. Benim sadakatim her zaman kocama ve kızıma olacaktır ama babamı gereğinden fazla incitmek ya da küçük düşürmek istemiyorum.

Rosalie kucağımda, ikimiz de oyun alanını çevreleyen pembe kiraz çiçeklerinin güzelliğini seyrederek oyun alanının çevresinde dolaşırken onu görüyorum. Çocuk korumalı kapının kilidini açıp içeri girerken bize neşeli bir el sallıyor ve midem bulanıyor.

Bizi gördüğü için o kadar mutlu görünüyor ki, bu adama ve onun tarafından yapmak zorunda kaldığım korkunç, insanlık dışı yanlışa karşı hissettiklerimin karmaşıklığına daha fazla zıt olamayacak kadar karmaşık olmayan bir şekilde. Üzerinde hafif bir ceket var, ceketin altından soluk sarı V yaka kazaklarından biri görünüyor. Kollarını açarak bana doğru koşuyor.

"Bak Rosalie," diye fısıldıyorum ona, onu görebilmesi için bedenimi çevirerek. "Bu büyükbabam!"

Mutlu bir şekilde gevezelik ediyor, kendi kollarını uzatıyor, tombul küçük ellerini açıp kapatıyor. Başka bir gelecekte, kendisinin yürümeye başlayan versiyonu, Büyükbaba'nın parkta dondurma yemek için her zaman iyi olduğunu görecekti. Beş yaşındaki hali, büyükbabasının kulaklarının arkasına saklanmış çikolata paraları "bulmasından" çoğu zaman keyif alacaktı. Ve on yaşındaki hali, Monopoly oyununu sadece büyükbabasının sonuna kadar götürebileceğini bilecekti.

O yaklaşırken yutkunuyorum, kalbim karnımda. Bunu yaptığıma inanamıyorum.

İkisine de.

"Merhaba hayatım," diyor bana, beni yanağımdan öpüyor ve hemen ardından Rosalie'yi benden alıp havaya fırlatıyor. Rosalie kıkırdıyor. Onu yere indirir indirmez başını eğiyor ve boynunun yan tarafına kocaman, ıslak, gürültülü bir ahududu yerleştiriyor.

Gülümsüyorum ve o da çığlık atıyor. 'Sanırım bu *yine* demek,' diyorum sertçe. "Kendine bir bak!" diye haykırıyor.

Ahududu. Adam kızın elini tutar, kız da parmaklarını elinin etrafına sarar. "Çok güzel bir kız. Tıpkı annesi gibi. O yaşta sana çok benziyor," diyor bana. 'Gözleri dışında, neredeyse tekinsiz. Sen çok sarışındın.

Geçtiğimiz bir buçuk yıl boyunca bundan pek çok kez bahsetmişti ama hiçbir zaman şimdiki kadar acıtmamıştı. Rosalie, Rafe'in güzel koyu renk gözlerine sahip ama saçları hala beyaz sarı. Çarpıcı ve muhteşem bir kombinasyon.

"Hadi seni salıncağa bindirelim, olur mu?" diye soruyor ve hızlı adımlarla bebek salıncaklarına doğru ilerliyor. Onu salıncağa bindiriyor, bacaklarını boşluklardan geçiriyor ve öndeki plastik çubuğu kavraması için onu cesaretlendiriyor, ardından salıncağı yavaşça kendine doğru çekiyor ve dramatik *bir vınlama* sesiyle bırakıyor. Rosalie sevinçle ciyaklıyor.

Onu sallarken onu inceliyorum. Belli ki kilo vermiş olsa da oldukça formda görünüyor. Annem ve babam, benim On Dokuz Ellili yıllar diyebileceğim bir ilişki yaşamış olsalar da, çok fazla yardım almış olacak kadar varlıklılar. Yani babam, akşam yemeğini zar zor mikrodalgada pişirebilen ve çamaşır makinesini nasıl çalıştıracığını bilmeyen belli bir yaştaki klişe adam olarak kalmadı. Ona iyi bakılıyor.

Annemin kendisine boşanma evraklarını tebliğ etmesine verdiği ilk tepki onu tanıyan hiç kimseyi, en azından bizi ve annemi şaşırtmamıştır. Soğukkanlılıkla kaynayan haklı bir öfke kütlesiydi, sanırım bunun nedeni kutsal bir birlikteliği sona erdirmeye fikrini korkunç bir günah olarak görmesi ve üzerinde hiçbir kontrolünün olmadığı bir duruma sokulmuş olmasıydı.

O zamandan beri işler biraz sakinleşti. Duyduğuma göre, hem dini hem de mali çevrelerden birkaç arkadaşıyla konuşmuş ve onlar da ona annemin isteklerini yerine getirmekten başka çaresi olmadığını söylemişler. Babam kendisini her zaman Tanrı'nın gözünde annemle evli olarak görecekti, buna da hakkı var çünkü bunun annemin hayatına devam etme ve hatta isterse yeniden evlenme kabiliyeti üzerinde hiçbir etkisi yok.

Onu ve Charles Hunter'ı *çok* sert bir şekilde gönderiyorum.

Biraz tuhaf olsa da iyi olan şey, annem taşındığından beri babamın günlük hayatının aslında o kadar da değiştiğini sanmıyorum. İş ve kilise hala onun tüm hayatı. Şükürler olsun ki tam emekliliğine daha birkaç yıl var ve her gün ayine gidiyor. Yani hayat arkadaşını kaybetmiş olsa da, hayatının süslerini koruyor.

İçinde en sevdiği şeylerden birini daha kaybetmek üzere olsa bile.

Bunu söylemenin çok kötü bir şey olduğunu biliyorum ama bazen babamın inancı bunama gibi geliyor. Bunu inançlarının geçerliliğini azaltmak ya da herhangi bir şekilde hayal ürünü olduklarını öne sürmek için söylemiyorum, sadece bunama gibi, inancının da tüm sevdiklerini geride bırakarak kaybolma eğiliminde olduğu bir tavşan deliği olduğunu gözlemlemek için söylüyorum.

Hiçbirimizin ona ulaşamayacağı bir yer.

Ve tıpkı demans gibi (en azından benim anladığım kadarıyla), bu hastalık onu mahvetmeden ve çoğu zaman anlaşılmaz, bazen de tanınmaz hale getirmeden önce olduğu kişiye, sevdiğimiz kişiye zalimce mükemmel bakışlar atmamızı sağlıyor.

Babamın Rafe'yi (babamın) mutfağında çırılçıplak gördüğü ve onunla oturup gerçekten büyük, gerçekten korkutucu bir konuşma yapmak zorunda kaldığımız o korkunç günden beri, onunla olan ilişkiye oldukça açık ve kasıtlı olarak katı bir yaklaşımım oldu:

Onunla olduğu yerde buluş.

Bana bir baba olarak ne verebileceğini ve ne veremeyeceğini anlayın.

Kendimi ve şimdi de ailemi korumak için sağlam sınırlar çizmek. İşte bu kadar.

Rosalie ortaya çıkıp hepimizin gözlerini kamaştırana ve en azından aramızda bazı köprüler kurana, bazı ortak zeminler oluşturanaya kadar yüzeysel, kibarca gergin bir ilişki yarattı. Ama ben bunu sorun etmedim. Bunu ben seçtim ve içerdiği fedakarlıklarla barıştım, çünkü bu kusurlu ve zararsız bir uzlaşmaydı.

Asla sahip olamayacağımız bir ilişki için yas tutmama bile izin verdim.

Rosalie yüzünden mi *anne ayı* eğilimlerim doksana çıktı bilmiyorum ama kardeşimin ve şimdi de doğmamış oğlunun dışlandığı bir ilişkinin suç ortağı olduğumda, buna daha fazla katlanamam.

Rosalie'ye karşı ne kadar tatlı, ne kadar sevgi dolu olduğunu görmek pek çok açıdan acı veriyor.

Acıtıyor çünkü, yine demans benzetmemi kullanacak olursam, bu bana berrak bir an, küçük bir kızken idolüm olan babamın anlık bir görüntüsü gibi geliyor.

Acı veriyor çünkü babamın derin kusurları ile aynı derecede derin sevgi ve şefkat kapasitesi arasındaki çatışmaya yer açmak acı verici olduğu kadar yorucu da.

Canım yanıyor çünkü yapmam gereken eylemin, muhtemelen yapabileceğim başka her şeyden daha fazla kalp acısına neden olacağını biliyorum.

Son olarak, acı veriyor çünkü yeğenimin ne kadar güzel, ne kadar masum, mükemmel ve büyümlü olacağını şimdiden hayal edebiliyorum ve babamın Rosalie'ye bu kadar özgürce verdiği şeyi ondan nasıl mahrum edebileceğini anlayamıyorum.



Babam ve Rosalie salıncaktaki seanslarını bitirene ve o ve ben bir bankta oturup Rosalie'nin çömlek yapmasını izleyene kadar ağır bir şey GETİRMİYORUM. Birkaç kez düşüyor ama kauçuk zemin sayesinde birkaç dakika içinde tekrar ayağa kalkıyor, gülümsüyor ve kahkahalar atıyor.

Kızımın masumiyeti -merak duygusu, her türlü şeye gülmeye hazır olması- hayatımdaki en büyüleyici şey. Belki babamınkinde de öyledir. Aralarındaki ilişki çok güzel. Çok karmaşık değil.

Ama koşulsuz sevgi gibi görünen şeyin aslında çok katı bir dizi koşula bağlı olup olmadığını merak ediyorum. Beni bir zamanlar böyle sevmiştii ve hala seviyor ama beni onaylamıyor. Belki de babamın sevgisine ücretsiz geçiş hakkı sadece kendi fikirlerinize sahip olacak yaşa gelene kadar geçerlidir.

Kanıt A: Ben.

Kanıt B: Dex.

Küçükten
başlıyorum.

"Nasıl gidiyor?" diye masumca soruyorum.

"Ben iyiyim," diye cevap veriyor. Ses tonu biraz sert ve savunmacı bir tonda.

"İyi görünüyorsun.

"Evet. Antrenman yapıyorum, haftada iki kez on beş mil yürüyorum. Ay sonunda Walsingham'a bir hac yolculuğu var.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Etkileyici. Bu kilo kaybını açıklıyor. Walsingham, Meryem Ana'ya adanmış bin yıllık bir Katolik tapınağı ve Londra'dan yüz mil uzakta olmalı.

"Harika bir fırsat olmalı. Rosalie bir kez daha düştükten sonra kendini toparlayıp dişlerini göstererek bize doğru gelirken öne doğru eğilip alkışlıyor. "Bravo! Bravo genç bayan!"

Ona bir bebek peynirli puf şeysi uzatıyorum ve boğazımı temizliyorum. "Annem olmadan iyi misin?"

O sert, etkilenmemiş bakışını atıyor. Bu babam için *çok* standart bir bakış. 'Annen şu anda kayıp bir koyun ve onun için çok dua ediyorum. Ama ışığa dönüş yolunu bulması için onu yalnız bırakmam gerektiğini biliyorum. Onu çok özledim ama bunu teklif ediyorum.

Elbette öyle. Ahlaki üstünlükle tartışmak zordur ve acı çekmenin değerli olduğu, kurtuluş için Cennetin kapılarında takas edilebilecek bir şey olduğu inancıyla tartışmak daha da zordur.

Tek söylediğim 'Anladım'.

"Ama bu küçük melek böyle gülümserken asık suratlı olmak zor," diyor, yüzü yumuşuyor, gözlerini küçük kızıma dikmiş, onu içine çekiyor.

"Kesinlikle öyle. Boğazımı temizliyorum. *Tekrar*. 'İşte bu yüzden Dex'in küçük bebeğini daha dünyaya gelmeden reddetme konusunda nasıl bu kadar acımasız olabildiğinizi anlayamıyorum. O sadece bir bebek! Rosalie'nin sana getirdiği mutluluğun daha fazlasına nasıl hayır diyebilirsin? Gerçekten anlamıyorum.'

Yaşadığımız onca şeyden sonra, ona karşı çıktığımda babamın hala şaşırdığını düşünüyorum. Dürüst olmak gerekirse, onu sık sık azarlamıyorum. Bu benim tarzım değil. Ben daha çok davranışlarımla iletişim kurarım. Ancak yakın zamanda vermem gereken mesaj göz önüne alındığında, ilk olarak bu yolu deneyeceğim.

Yüzü hemen kapanıyor ve başını sallıyor. 'Hayır. Hayır. Bu bebekle ilgili değil. Bebeğin kötü olmasını istemem elbette.

O zaman Nobel Barış Ödülü'nü al, seni dindar herif. İtiyorum üzerinde.

'Rafe ve ben senin gözünde Dex ve Darcy'den daha evli değiliz. vardır.'

'Günah içinde yaşamak ile diğer iki kişiyle tanrısız, sapkın bir ilişki içinde yaşamak arasında fark vardır. Onun çocuğu olduğunu nereden biliyor?

"DNA testleri, baba! Bağırıyorum. 'DNA testi yaptılar, Tanrı aşkına! Bu Dex'in bebeği.' Öyle olmasaydı bile, kardeşim onu yine de kendi eti ve kanıymış gibi severdi ve lanet olası babam da öyle yapmalıydı. "Buna göz yumamam," diyor, sesindeki sessiz soğukluk Duygusal patlamam için bir azarlama gibi, 'böyle bir sefahat. Bu çok kötü ve Hıristiyanlığın hoş görmeye ya da affetmeye başlayabileceği şeylerden o kadar uzak ki, inancımın ayakta durmaktan ve kardeşinizin bu karanlıktan geri dönebilmesi için çok dua etmekten başka seçeneğim yok. Korkarım ki dönemeyecek ama umudumu kaybetmiyorum.

Cinsellikle ilgili teolojik bir tartışmaya kesinlikle girmeyeceğim, çünkü babam ben çılgılık atıp öfkeyle saçımı başımı yolana kadar bana Eski Ahit'ten saçma sapan şeyler söyleyecektir. Ayrıca, bu konuşma ailemizde hiç de yeni değil.

Bunun yerine, 'Dex hala aynı kişi. O hala aynı inanılmaz insan ve onun yaşam tarzı tercihlerine katılmadığınız için kendi oğlunuza sırtınızı dönmenizi söyleyen bir dini anlamaya başlayamıyorum. Sesim titriyor. Korku ve dehşet beni hasta ediyor. Yıllar ve yıllar boyunca söz hakkım, fikir hakkım, evimizde ona karşı çıkma hakkım olmadıktan sonra, babamla hesaplaşmak hala en kötü kabusum.

"Sana söyledim, onun için her gün dua ediyorum," diyor babam. Sesi de kararsız geliyor. "Tek yapabildiğim bu. Ona karşı nerede yanlış yaptığımı gerçekten bilmiyorum. Kendisi için böylesine kötü, doğal olmayan bir yol seçmiş olması..."

Burada oturup bu saçmalıkları dinleyemem. 'Tanrım, onunla yanlış yapmadın! O kelimenin tam anlamıyla *mükemmel*! O tanıdığım en harika insanlardan biri ve eğer bunu göremiyorsan senin için harap oldum demektir.

"Bunu daha önce de konuşmuştuk," diye devam ediyorum. 'Her ne kadar üzücü ve berbat olduğunu düşünsem de kendi görüşünde haklısın, ben de öyleyim, annem ve Dex de öyle. Senin bir şeyin kötü olduğunu düşünmen onu öyle yapmaz.

"Ama evimde ve ailemde bu tür davranışlara müsamaha göstermeme hakkım var," diye ısrar ediyor ve titreyen küçük omurgam daha da çelikleşiyor. Dik oturuyorum. Rosalie bahçenin çimenli kenarına doğru gitti.

oyun parkında merakla düşen kiraz çiçeklerini topluyor.

'Bu konuyla ilgilenmeme hakkına sahipsin,' diye açıklıyorum. 'Ama eylemlerin sonuçları vardır, baba. İnançların uğruna bu asil fedakarlıkları yaptığını düşündüğünü biliyorum ve bu durumun seni mutlu etmediğini de biliyorum ama aileni parçaladın. Annemi ve Dex'i uzaklaştırdın ve ben hiçbir şey olmamış gibi oturup seninle takılamam, çünkü hiçbir şey yapmazsam seni affetmiş olurum.

Ses tonumdan mı yoksa bağışlama dilimden mi bilmiyorum, kafasını çevirip bana bakıyor.

"Neden bahsediyorsun?" diye sorar.

Bir saniyeliğine gözlerimi kapatıyorum. Tanrım, bu çok acıtıyor. Sevdiğim birine bilerek acı çektirmek, sadece varlığı bile bir mucize olan o küçük insana erişimini engellemek dayanılmaz, insanlık dışı ve iğrenç.

Ama Dex'e bilerek yaptığı her şey de öyle.

Ona yalvarırcasına 'Seni seviyorum,' dedim. 'Ama bir kızın, bir oğlun ve bir torunun var, yakında iki olacak. Dex'i, eşini ve bebeğini hayatından çıkarmakta ısrar edersen, Rosalie ile bir ilişki kurmana izin vermem mümkün değil. Rosalie'nin bir büyükbabası olmasını ve Dex'in bebeğinin olmamasını hayal etmek kesinlikle imkansız. Asla olmaz.'

Dehşet içinde bana bakıyor, ben de eminim aynı dehşetle ona bakıyorum.

Belina. Ciddi olamazsın. Bunu önermek bile çok zalimce bir şey.

Cevap vermeden önce dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Ben de senin kadar ciddiyim ve yaptığın şey çok daha acımasız.

"Ama o benim torunum. Ayağa kalkıp onu kollarının altından tutuyor ve önümde durmadan önce bedenine sarıyor. Büyük avucu kızın başını okşuyor, kulağını kapatıyor, sanki annesinin söyledikleri onun duyamayacağı kadar kötü ve günahmış gibi. "Benim haklarım var.

O zaman neredeyse gülecektim. 'Baba, iki torunun var -ya da yakında olacak- ve birine erişim için savaşmayı önerirken diğerini kabul etmeyi mi reddediyorsun? Hiç sanmıyorum!

Sonra bana bakıyor, yüzü soğuk. Sanki ona gerçekten neler yapabileceğimi hatırlatmışım gibi.

Artık onun küçük bebeği değilim.

Övgülerle, öpücüklerle ve çikolata paralarıyla yatıştırılamam.

Fikirlerim var, temsil gücüm var ve değerlerime göre hareket etme imkanım var.

Hoşuna gitmese bile. Çok acıtsa bile.

Bu sınırları korumak hayatımda karşılaştığım en zor, en yorucu görev olsa bile.

Ne yazık ki onun için, ben artık bir anneyim. Bu da ailemi korumak için ne gerekiyorsa yapacağım anlamına geliyor.

Yüzü değişıyor. "Bu değerli küçük şeyin büyüdüğünü görme şansını benden esirgemezsın, değil mi?" diye soruyor, sanki içimin ne kadar yumuşak olduğunu, vidaları sıkarsa ne kadar kolay parçalanabileceğimi biliyormuş gibi. Zekice bir hamle. Tanıdığı Belle'e, insanları memnun eden, herkes için doğru olanı yapmak isteyen iyi kıza başvur.

"Ya büyüdüğünde senin onaylamadığın biri olursa? diye sordum. "Ya eşcinsel olduğuna karar verseydi ve o da ben de sana söylediğinde onu yargılayacağından korksaydık. Saygınızı kaybedeceğinden, sevginizi esirgeyeceğinizden.

"Bu çok saçma!" diye kabarıyor. "Tabii ki eşcinsel değil!

"Bu senin vereceğın bir karar değil. Ayağa kalktım ve kollarımı kavuşturdum. "O her *haliyle* mükemmel ve senin ona kendini olduğundan daha az hissettirebileceğın fikri tüylerimi diken diken ediyor. Ama mesele bu değil. Burada seçme ve tercih yapma hakkınız yok. Çocuklarını olduğumuz gibi kabul ediyorsun, sevdiğimiz insanları kabul ediyorsun ve sana verdiğimiz torunları kabul ediyorsun...' Omuz silkiyorum.

'Ya da bizi reddedersin. Ama bu toptan bir karar baba. Girmek ya da çıkmak. Çok geç değil. Yani, annem için çok geç. Ama ben ve Dex için çok geç değil.

"Ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum küçük hanım," diyor, sözlerindeki zehir Rosalie'nin saçlarını okşadığı şefkatle çelişıyor. "Ama annenle konuşup sana akıl vermesini sağlayacağım.

"Annem biliyor," diyorum ve yüzünün düşüşünü izliyorum. 'O da benim kadar yıkılmış durumda ama anlıyor. Kimse senden bizim için inancından vazgeçmeni istemiyor. Sizden asla seçim yapmanızı istemeyiz. Ama biz Hristiyan kabulü ve şefkati istiyoruz ve bu kararı siz vereceksiniz. Ya bizimle harika bir ilişki kurarsınız

kaç tane torunumuz olursa olsun, ya da olmasın. Bu tamamen sizin seçiminiz.

Cevap vermiyor, sadece başını Rosalie'ninkinin üzerine eğiyor ve yumuşak sarışın başının tepesine öpücükler konduruyor.

"Hiçbirimiz bunu istemiyoruz," diyorum ona usulca. 'Dex ona yaptıklarını kabullenmeye başladı ama ondan af dilemek için henüz çok geç değil.

Sessizlik.

"Bırakayım da siz sarılın," diyorum ona. Dönüyorum ve yavaşça puseti park ettiğim yere doğru yürüyorum. Her şey kurşun gibi geliyor. Başım. Ayaklarım. Kalbim. Her şey çarpıyor ve ağrıyor.

Ailem oldukça iyi iki insan yetiştirdi ve güzel bebekler dünyaya getiriyoruz. Babamın, kendisinin ve annemin hayatında altın bir dönem olması gereken bu zamanı alıp, doktrini, uzlaşmazlığı ve yargılarıyla ailemizi neden parçaladığını anlamak mümkün değil.

Bu sahnede tek bir kötü adam var, o da her gün ayine giden adam.

Bu yüzden Rosalie'ye son bir öpücük verip onu bana teslim ederken ve güneşli oyun alanından sessizce, aniden çıkarken gözlerindeki ıstırabı yakaladığımda bu kadar korkunç bir şekilde canımı yakmamalıydı.

ORMAN CESARETİ

AIDA

T Akşam yemeğimiz için pişen lezzetli bir şeyin kokusu, kendimi ön kapıdan içeri atar atmaz burnuma geliyor.

Ben şanslı bir kızım.

"Tatlım?" diye sesleniyorum, çantamı antrede bırakıp masanın üzerine yığılmış mektupları alıyorum ve yürürken karıştırıyorum. Daha fazla sirküler. "Burada," diyor Cal mutfaktan, sesi kalın geliyor.

Koridordan geçip mutfığa gidiyorum ve onu otururken buluyorum mutfak masasında, başını ellerinin arasına almış, *ağlıyordu*.

"Aman Tanrım. Elimdeki posta yığınının masanın üzerine bıraktım ve onun yanında dizlerimin üzerine çöktüm. "Tatlım. Ne oldu? Herkes iyi mi?"

Erkeğimin kocaman bir kalbi var. Duygularını kolayca gösterir ve bu onun hakkında sevdiğim birçok şeyden biridir, ancak bu en hafif tabirle endişe verici.

"Selam. Cevap vermeyince bir elimi siyah saçlarının üzerinde gezdiriyorum. "Beni korkutuyorsun.

"Özür dilerim. Ellerinin topuklarıyla gözlerini ovuşturuyor. Yukarı baktığında gözleri kızarmış. "Evet, herkes iyi.

"Bu çok iyi. Kendimi yukarı çekip onun yanındaki koltuğa oturdum. "O zaman bu su işleri de neyin nesi?"

İç geçiriyor ve parmağının ucuyla önünde açık duran dergiye dokunuyor. Şöyle bir bakınca, oğlumuz Pip'in birkaç yıldır üzerinde çalıştığı Eton'un çevre dergisi *Florentia*'yı okuduğunu anlıyorum. Önündeki sayfalarda *Ağlayan Söğütler* başlığını taşıyan bir makale - jeez, buna bayıldım- ve büyük olasılıkla Amazon'un güzel bir fotoğrafı var. Başlığın altında oğlumun imzasını görmek beni heyecanlandırdı. Bu sayıyı henüz okumadım; bugün elime ulaşmış olmalı.

"Az önce yağmur ormanları hakkında bir şeyler okuyordum," diye devam ediyor kocam yanağını silerek, "ve bu gerçekten çok üzücü.

Durakladım. Bu yüzden mi ağlıyor? Rahatlatıcı bir elimi pazusuna koyuyorum - Tanrım, çok büyük- ve diğer elimle dergiyi biraz kendime doğru çeviriyorum.

'Evet,' aynı fikirdeyim. "Gerçekten üzücü. Üzücü olmaktan çok daha fazlası. Tam bir rezalet. Ama burada yeni bir haber sayılmaz.

O güzel kahverengi gözleriyle bana göz kırpmıyor. 'Amazon'un dünyadaki oksijenin yüzde yirmisini sağladığını biliyor muydun? Yani, biz ne halt ediyoruz?!"

Bu çok basite indirgemek olur. Gezegenimizin geleceği için endişelenmek için tonlarca neden var, ancak oksijenin tükenmesi bunlardan biri değil. Bunu bilmem gerekirdi. Cal henüz lisedeyken çevre konularını araştırıyor ve haberleştiriyordum. BBC için Jane Goodall ile röportaj yaptığımdan bahsetmek için doğru zaman olmayabilir.

İki kere.

"Biliyorum, değil mi? Onun yerine ben söylüyorum. Kolunu yumuşakça okşuyorum. "Berbat bir şey.

Dergiye tekrar vuruyor. 'Pip'in yazıları inanılmaz. Bu ciddi iyi bir gazetecilik.

"Okumak için sabırsızlanıyorum. Sizde bu tür duygular uyandırıyor, belli ki harika bir habercilik yapıyor.

Bazı istatistikleri kulağa biraz sahte gelse bile. Zihinsel olarak kendimi silkeliyorum. Zavallı çocuğu rahat bırakmalıyım. Tanrı aşkına, daha on dört yaşında ve BBC'nin ona hizmet eden doğruluk kontrolcülerıyla dolu bir haber odası da yok.

"Evet," diyor dalgınca. Büyük, ıslak bir koklama yapıyor. "Bu beni gerçekten düşündürdü.

Kendini kırılğan hissederken dikkatli davranmalıyım. "Bu bilgi... senin için *yeni* mi?

"Yani, tam olarak yeni değil, ama farklı bir şekilde vuruyor. Anlıyor musunuz? Farkındaydım ama gerçekten bilincinde değildim. Bu mantıklı mı? Ama bu istatistikler çok şok edici. Yağmur ormanlarının gezegendeki biyolojik çeşitliliğin yüzde seksenini barındırdığını biliyor muydunuz?

"Karasal biyoçeşitlilik, evet.

"İlaçlarımızın *dörtte* birini yağmur ormanı bitkilerinden mi elde ediyoruz?

"Hı-hı.

Ellerini havaya kaldırdı ve öfkeyle bana baktı. 'Peki, bu konuda ne bok yiyeceğiz? *Bir şeyler* yapmak zorundayız!'

Oh, sevgili kocam. Bu partiye geç kalmış olabilir -yıllarca geç kalmış olabilir- ama en azından sonunda ortaya çıktığında konfetileri getireceğine her zaman güvenebilirim.

"Katılıyorum. Pip neyi savunuyor?"

Gözlerini makalenin sonundaki madde işaretli listenin üzerinde gezdiriyor. 'Ah, çoğunlukla koruma amaçlı hayır kurumlarına yapılan bağışlar. Palmiye yağından kaçınmak. Bekle, palmiye yağı kullanıyor muyuz?

Başımı salladım. "Hayır, tatlım. Nutella hariç, ama onların palmiye yağı ayrıştırılmış bir kaynaktan geliyor. Bizim fıstık ezmemiz palmiye yağı içermiyor.

Bana bakıyor, kızarmış gözleri şefkat dolu. "Canım benim. Bunca zamandır bizim küçük çevre savaşıymışsın da haberim yokmuş.

Bir kahkahayı bastırıyorum. "Pek sayılmaz. Sadece, bilirsin, iyi seçimler yapıyorum.

Cüzdanımla oy veriyorum.'

"Tanrım, harikasin. Ve çok seksisin.'

Bir elini enseme dolaştırıyor ve beni kendine çekiyor. Masanın üzerine eğiliyorum, böylece yumuşak, sevgi dolu öpücüğünün her muhteşem anını yakalayabiliyorum. Hatta biraz dil sürçmesi bile var ama çok yumuşak ve umut verici. Cal'ın tüm bu bastırılmış duyguları daha sonra ciddi anlamda yoğun, samimi bir seksle serbest bırakmak istediğini kesinlikle görebiliyorum.

Benim için yaşasın!

"Belki de çocukları Amazon'a tatile götürmeliyiz," dedi aniden, uzaklaşarak. "Bilirsiniz, eko-turistler gibi.

"*Uçakta* mı? Alaycı bir şekilde soruyorum ve o da bana bakıyor.

Kahretsin. Tanrım, evet, hayır. Boşver onu. Lanet olsun, bu çevre meselesi çok fazla, değil mi?'

'Evet,' katılıyorum. 'Kafamızı toparlamamız gereken çok şey var. Bu büyük bir sorumluluk.

"Bir bağış kampanyası yapmak isterdim," diye düşünüyor şimdi. "Tüm bu olanlar hakkında kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak bir şey.

"Kulağa harika geliyor," diye katılıyorum. Cal bazen çok çocuksu oluyor. Yıllardır uykularımı kaçıran bir şey için bu kadar heyecanlanmasını izlemek çok sevimli.

Endişe verici ama sevimli.

O kadar ani, o kadar yüksek bir nefes veriyor ki sığıyorum. 'Lanet olsun. Buldum. Aman Tanrım, ben bir dahiyim. Bu *şimdiye kadarki* en iyi fikir. Çok para toplayacağız.'

"Anlat bana," diye ısrar ediyorum.

"Hayır. Bırak da birkaç saat düşüneyim. Ama gerçekten inanılmaz. Ve çok eğlenceli olurdu. Tüm çeteyi dahil etmem gerek.'

"Kulağa ilgi çekici geliyor. Elini sıkıyorum ve ayağa kalkıyorum. "Yemekten önce üzerime daha rahat bir şeyler giyeceğim.

Yemi yutmuyor ki bu bir ilk. Telefonundaki not uygulamasını açmakla meşgul. Çoktan havaya girmiş.

Kendi kendime gülümsüyorum.

Sanırım ona "yaprak" atacağım.

TAKVİMİNİZİ İŞARETLEYİN

CAL

'W "Bugün burada kalbime yakın bir amaç için, buradaki herkesin dahil olmasını istediğim heyecan verici bir projeyi görüşmek üzere toplanmış bulunuyoruz.

Etrafımda, Alchemy'nin toplantı odasındaki devasa modüler koltukta, yönetim ekibim ve en iyi arkadaşlarımla çoğu toplanmış durumda. Karım yanımda oturuyor, en zarif ve seksi haliyle kırmızı bir iş elbisesi giymiş, burada işimiz biter bitmez onu koridordan aşağıya, özel bir odaya sürüklemek istiyorum.

Saatın daha sabahın 10'u olduğunu boş ver.

Ayrıca Rafe ve Belle, Zach, Mads ve Norm, Gen ve Anton, Adam ve Nat ve Max, Dex ve Darcy de burada. Etrafımdaki herkese bakarken, bu insanlardan bazılarının zamanlarını oldukça değerli sayabilecekleri aklıma geliyor. Anton değil -bildiğim kadarıyla bugünlerde her şeyi sikip atıyor- ama Max ve Adam kesinlikle.

Ve Norm, tabii ki.

O zaman bunu söylemeliyim. Boğazımı temizliyorum.

"Pip'in mükemmel gazeteciliği beni içine çektiğinden beri Amazonların içinde bulunduğu kötü durumla yakından ilgileniyorum," diyorum biraz da kendimden emin bir şekilde, "ve

Bence hepimiz koruma projeleri için para toplayacak seksi bir Simya takvimi üzerinde işbirliği yapmalıyız.

Açıklamam şaşkın bir sessizlikle karşılandı. Çevresel görüşümde, Aida başını eğiyor. Yemin ederim bir sırıtış saklıyor.

"Eee? Havlıyorum.

Rafe, "Sadece işlem yapıyorum," diyor.

"Bavulları boşaltacak çok şey var," diye ekliyor Zach ve ben ona pis bir bakış fırlatıyorum. "Bilmiyorum. Maddy o kadar dik oturuyor ki Norm başını kaldırıp

yürüyüşe çıkıp çıkmadıklarını görmek için. 'Beni seksi takvimde yakaladın. Beni nerede ve nasıl istiyorsun?'

'Her erkeğin hayalindeki cümle,' diye takılıyorum. Zach pis bakışıma on katıyla karşılık veriyor.

"Bak," dedim. 'Gördüğüm kadarıyla, birlikte çalışmak için harika bir proje ve çok eğlenceli olabilir.

Maddy, "Bunun etrafında sosyal medya fırsatı çılgınca olurdu," diye düşünüyor.

Ona minnettar bir sırıtış attım. "*Aynen öyle*. Teşekkür ederim.

Rafe araya girerek, "Eğer tüm kıyafetlerimizi çıkarıp TikTok'ta yayınlayacağını sanıyorsan, başka bir şey düşünüyorsun," dedi.

Belle endişeli görünüyor. Aynen öyle. Kıyafetlerimi çıkarmamın imkanı yok. Karnım hâlâ Rosalie'yi doğurmadan önceki gibi değil.

Buradan bakıldığında dümdüz görünen karnını eliyle kapatır ve yıldırım hızıyla Rafe de onun elini kendi eliyle kapatır.

"Bu saçmalık, tatlım. Sen mükemmelsin. Ama hiçbirimizin bunun lanet bir röntgen gösterisi olmasını isteyeceğini sanmıyorum. Zevkli demiştin, değil mi?' Bana döndü, ben de hızla başımı salladım.

"Kesinlikle. Bu çıplaklıkla ilgili değil - siz öyle olmasını istemediğiniz sürece.

Kıyafetlerini çıkarmak isteyenler, çekinmeyin-'

"Yani sen, Mads ve sevgili kız kardeşim," diye araya giriyor Gen.

Sırıtiyorum. "Bunu biliyorsun. Ama ben bunu insanlara ucuz heyecanlar vermekten çok bir hayal satmak olarak görüyorum. Kimsenin çıplak olmasına gerek yok ama benim elde etmek istediğim şey, anında ateşli bir fantezi yaratan bir dizi görüntü. Bu mantıklı mı?"

Darcy, 'Ben varım tabii ki,' diyor. 'Seçenekleri bir düşünün! Dex ve Max'in hayranlıkla baktığı bir direğe beni oturtabilirsin, Mads'i de haça tabii ki. Rafe ve Belle tam bir rahip olabilir.

Bodrumda sapkınlık...' Duraksıyor ve kız kardeşine bir kez daha bakıyor. Gen'e, "Kış aylarından birinde olman gerekecek tabii ki," diyor. "Yerleşik sapık buz kraliçemiz.

Anton şehvetle kolunu Gen'in omuzlarına dolayarak, "Bununla çalışabilirim," diyor. 'Ama bunu bir an önce, yaz bronzluğumuz solmadan yapabilir miyiz?

Max, dik oturmadan önce eline *boşuna piç* gibi şüpheli bir ses çıkaran bir şey öksürüyor. "Dürüst olmak gerekirse, davayı pek sevmiyorum.

'Tabii ki değilsin,' diye karşılık veriyorum. 'Wolff'un özel jetini kötüye kullanıyorsun. Greenpeace'in işe giderken sana yumurta atmaya çalışmamasına şaşırdım.

"Dengeledim," diyor kendini beğenmiş bir şekilde. 'Demek istediğim... belli ki bu önemli.

Ama hayır kurumlarına bağışta bulunduğumda, benim için daha acil nedenler var. "Örneğin? Ben zorluyorum.

Omuz silkiyor. "Genellikle kanser, çocuklar ve kadın sığınma evleri. Gen ona sırtarak, "Ne kadar iğrenç bir şekilde harikasin," diyor. Gözlerimi deviriyorum. 'Bak. Herkesin kendi davası vardır. Bunu anlıyorum. Ama

Toprak Ana geleceğimizin ayrılmaz bir parçası. Buradaki çoğumuzun çocuğu var ya da yakında olacak." - Darcy'nin tatlı bebek yumrusuna başımı sallıyorum

-Ve onlara miras kalacak bir dünya olsaydı iyi olurdu, değil mi? Bu bir bağış kampanyası. Tüm ağır işleri yapmayı teklif ediyorum. Var mısın, yok musun?

"Varız," diyor Adam yavaşça, gözleri Nat'in yüzünde, "yeter ki zevkli bir şekilde çekin ve bu bir tür yaltaklanma festivaline dönüşmesin. Sanırım fotoğrafçılar hakkında düşünmüşsünüzdür?

"Tabii ki," diye yalan söylüyorum. Fotoğrafçılar hakkında hiçbir fikrim yok, nokta. "Listemde birkaç isim var.

"Tobias Graf'a sorabilir miyim? Nat öneriyor. 'Kendisi çevre konusunda çok başarılıdır. Bunu bedavaya yapıp yapmayacağını görmeye değer.

Tobias Graf'ı ben bile duydum.

"Bu inanılmaz olurdu," diyorum ona. Küçük Nat'ımız o kadar gösterişsiz ki, bugünlerde moda endüstrisinde önemli bir oyuncu olduğunu unutmak kolay.

"Ben varım," diyor Max, Graf'ın adını duyunca neşelenerek, "aylarımızı ve temalarını seçebildiğimiz sürece. Sanırım onları altıya böleceğiz?

"Doğru tahmin ediyorsun. MacBook'umu açıyorum. 'Ama aylarınızı belirleyebilirsiniz. Başlangıç olarak üçünüz için Nisan ayını düşünmüştüm.

Dex gözlerini bana dikti. "Peki neden?"

"Nisan deyince aklımıza ne geliyor?" diye soruyorum odanın geneline. "Duşlar tabii ki.

'Bu iğrenç,' diye tükürüyor. "Altın duşa girdiğimizi mi ima ediyorsun?"

Anton öyle bir kahkaha atıyor ki zavallı Norm tekrar ayağa fırlıyor.

'Cal'ın *altın* duşları hakkında bir şey söylediğini sanmıyorum, dostum. Bunu sen söyledin.'

Dex anında kıpkırmızı oldu.

"Tanrım," diyor Belle, odanın diğer ucunda oturuyor olmalarına rağmen kardeşinden uzaklaşarak. "Tanrı aşkına, *sakın* bana bunu yaptığınızı söylemeyin.

Darcy, Belle'den daha da öfkeli görünerek, 'Tanrım, kesinlikle hayır,' diyor. "Bizi ne *sanıyorsun*?"

'Tamam, tamam,' diyorum. 'Kimse kimseyi ayıplamıyor, anladın mı? Dex, sen ve Max Darcy'nin üzerine işlemekten hoşlanıyorsanız, siz bilirsiniz. Onlara sırtıyırım. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Dex'in cam sehpanın üzerinden atlayıp beni almaya hazır olduğuna yemin edebilirim.

"Sanırım," diyor Max, kocasına doğru eğilip elini Dex'in kalçasına götürerek, "tanışma şeklimizden bahsediyordu. *Normal* duşlara olan tutkumuzdan. Anladın mı?"

"Ah, doğru," diyor Dex, hâlâ kıpkırmızı. "Bu daha mantıklı.

"Teşekkür ederim Max. Başımı nezaketle eğdim. 'Gerçekten de öyleydim. Ama yine de aklının doğrudan altın duşlara gitmesinin *çok* ilginç olduğunu düşünüyorum, dostum. Doğru ya. Devam edelim. Bence Aida ve ben Ekim'i almalıyız. Cadılar Bayramı falan. Kar maskeli eylem için yalvarıyor.

Herkes güler, Dex bile.

Rafe, "Kar maskesi görünümü kesinlikle sana ait," diye kabul ediyor. "Tartışmaya gerek yok," diyor Zach.

"Hepsi senin.

"İyi iş, tatlım," diyor karım, elini kalçamın üzerinde gezdirerek ve ben de ona en seksi gülümsememi vermek için not almaya ara veriyorum.

Kar maskeli adam geri geliyor.

(Aslında ayda bir kez yatak odamızın mahremiyetine geri dönüyor ama diğerlerinin bunu bilmesine gerek yok).

Geçen hafta bu fikir ilk aklıma geldiğinde ve heyecandan titrerken dizüstü bilgisayarına taktığım önerilere göz gezdirdim.

Özel bir sıralama yok: 'Eylül'de okula dönüş havası olmalı, kesinlikle. Seksi bir öğrenci-öğretmen olayı eğlenceli olurdu. Alıcı var mı? Kimin eli daha çok titriyorsa ilk teklifi o yapsın.'

Ben paramı Zach'e yatırıyorum ama bütün gözler Nat'e dönüyor, o da boğuk bir ses çıkarmaktan kendini alamıyor. Bir şahinin tarla faresine saldırdığı gibi saldırıyorum.

"Tabii ki! Kalemimi Adam'a doğru tutuyorum. 'Bay Antika Şaplak Tezgahı! Tamamen unutmuşum.'

Adam'ın Alchemy New York'un açılışında bu özel kit parçasını istemesi o zamanlar beni çok mutlu etmişti ama tamamen aklımdan çıkmış. Bu neredeyse iki yıl önce olmuş olmalı?

Adam onun rahatsızlığından açıkça zevk alarak sırıtırken Nat, "Aman Tanrım," diye mırıldanır.

'Mükemmel bir öğretmen olacaksın,' diye karar verdim. 'Spanky Spanky. Bay ve Bayan September sizsiniz. Şimdi, bir bakayım. Mart. Büyük Perhiz'i düşünüyorum. Kefaret.' Gerilim yaratmak için avuçlarımı klavyeme vuruyorum. 'Ve bu iş için sadece bir adam var, gerçekten, değil mi? Günahlarımızı itiraf etmek için kime gideriz, millet?

"Fr Rafe!" diye hep bir ağızdan bağırıyor herkes. Geri kalanımız ne kadar iyi olduğumuza bağlı olarak kıkırdamaktan kahkaha atmaya kadar her şeyi yaparken, yüzünü elleriyle kapatma sırası Belle'de.

Çatlak. Fr Rafe o zaman. O köpek tasmaşının tozunu al, seni tehlikeli pislik, Belle ile günah çıkarma odasında sevişebilirsiniz.

Belle zayıf bir sesle, "Artık bunu yapmıyoruz," diye itiraz edince Gen eğlenen bir kahkaha atıyor. "Saçmalık. Rafe geçen hafta günah çıkarma odasını kiraladı. Eğer orada onunla birlikte olan sen değilsen, bu konuşmayı karı koca olarak yapmanız için sizi yalnız bırakacağım.

Rafe güler ve Belle'i vücudunun beşiğine çeker. Hala çok mahcup görünüyor, Tanrı onu korusun. Çok tatlı biri ve hepimizden çok daha klas.

"Şimdi, Noel Baba'yı kim oynamalı?" diye yüksek sesle merak ediyorum.

"Anton, tabii ki," diyor Maddy, "çünkü açık ara en yaşlıları o. "Ho ho ho," diyor Anton, yüzünde zoraki bir gülümsemeyle.

"Benim hakkımda konuşmasan iyi edersin, sevgilim," diye tıslıyor Gen. "Ama Seksi Noel Baba'ya katılabilirim.

"Anton'u Noel partisinde Seksi Noel Baba olarak sunmalıyız," diye düşünüyor Maddy. "Herkes onun dizine oturmak isteyecektir.

Gen, "Cesedimi çiğnemeniz gerek," diyor.

Kalan ayları hızlıca gözden geçiriyoruz. Güzel karımla bir 'Yeni Yıl, Yeni Sen' fotoğrafı çektirmeyi öneriyorum, özellikle de silahlarımı yağlayıp antrenman görünümümü sergileyebilmek için ve Adam da mekan olarak muhteşem bodrum katındaki spor salonunu teklif ediyor. Lojistik ve markalaşma açısından görüntülerin büyük kısmını burada, Alchemy'de çekmek mantıklı ama Adam'ın spor salonu Joe Wicks'in rüyalarını süslüyor, bu yüzden teklife balıklama atlıyorum.

Nat ile birlikte Şubat ayını, Sevgililer Günü'nde çıkacak olan yeni iç çamaşırı koleksiyonunu tanıtmak için kullanacaklar. Bedava reklam ve biraz da iyi karma karşılığında kova kova kırmızı gül tedarik etmekten mutluluk duyacak bir çiçekçi bulmak için not alıyorum.

Mart ve Nisan aylarını Fr Rafe ve tehlikeli duş üçlüsü ile kapattık. Mayıs ayında Maddy neredeyse uygunsuz bir hevesle Zach'le birlikte Oyun Odası'ndaki St Andrew haçlarından birine bağlanarak bir Köle Gecesi canlandırması yapmayı öneriyor. Bunu ikinci kez öneriyor - sanırım bunu gerçekten istiyor.

Zach öfkeyle, 'Bu fotoğrafa bakıp otuzbir çeken yaşlı adamlar olacak,' diyor.

Kirpiklerini ona fırlatıyor. "Bir sürü erkeğin otuzbir çekmesini sağlayacağım. Hadi ama bebeğim. Herkesin bana bakmasından hoşlandığımı biliyorsun ve sokaklarda yürümeye başlayan bir çocuğu iterken tam olarak ilgi odağı değilim.

May'ın yerine isimlerini yazarken kendi kendime gülümsüyorum. Mads hâlâ tam bir afet ama hayatında biraz daha ihtişam istediğini anlıyorum. O ve Zach bu günlerde kulübe pek sık gitmiyorlar. Eminim yatak odalarının mahremiyetinde kendileri için her şeyi yapıyorlar, ancak giyinip süslenmeleri ve arkadaşımın tüm hayatının en önemli cinsel olayı olduğuna oldukça emin olduğum geceyi yeniden yaşamaları onlara zarar veremez.

'Mayıs ayı için Zach ve Mads,' yazarken yüksek sesle onaylıyorum.

"St.

Andrew's. Cross. Bana sonra teşekkür edersin, dostum.

"Anlamlı canlandırmalardan bahsetmişken," diye söze girdi Anton, eli Gen'in kalçasındaydı, "karımla eski toplantı masamda yeniden canlandırmak istediğim bir sahne var. Max, lütfen ofisini bir günlüğüne ödünç almak istiyorum. Ve hayır, davetli *değilsin*.

Gen mahcup olmuş ve aynı ölçüde gıdıklanmış gibi gözlerini kısa süreliğine kapatır.

Darcy kıkırdıyor.

"Memnuniyetle," diyor Max nazikçe. 'Sadece sonrasında her yeri dezenfekte ettiğinizden emin olun, tamam mı?

'Gen ve Anton-ofis saçmalığı,' diye yüksek sesle not ediyorum. 'Temmuz için Bağımsızlık Günü yapmalıyız, böylece bu şeyi Amerika'da satabiliriz. Rafe ve Belle- havai fişek gibi bir şey yapabilirsin, değil mi?

"Kapalı bir alanda havai fişekler," diye düşünüyor Belle. "Ne yanlış gidebilir ki?

"Sen Taylor Swift ol tatlım," diyor Rafe. "Ben Tom Hiddleston olacağım ve *I-heart-TS* tişörtü giyeceğim.

Maddy alkışlarken Belle 'Sen tam bir swiftie'sin,' diye alay ediyor. "Onu çok iyi eğitmişsin!

Zach, Maddy ve Norm'u Ağustos ayı Yazın Köpek Günleri fotoğrafı için aday gösteriyorum. 'Norm takvimdeki yerini hak ediyor. Buraya çoğunuzdan çok daha fazla bağlı.'

"Siz ikiniz onun önünde sevişmediğiniz sürece," diyor Nat, küçük tatlı yüzünü buruşturarak.

"İğrenç," diyor Maddy. "Belli ki değil.

Kasım ayı hariç tüm kontenjanlar doldu ve o son kontenjan da Dex, Darcy ve Max'e kaldı. "Kasım ayı berbat geçiyor," diye homurdanıyorum. 'Karanlık ve ıslak havalarda insanları canlandırmak için bir m n ge gibisi yoktur. Seni bir direğin üzerine koyacağız, Darcy. Belki eski kanatlarını da bulabiliriz, ne dersin?

"Aman Tanrım, evet," diye heyecanla söyleniyor Darcy. 'Ben direğin üzerindeyim ve sonra da ateşli işadamları gibi görünen ve beni baştan çıkarmak isteyen adamlar.

Dex, "Biz de tam olarak öyleyiz," diye belirtince odada bir kıkırdama oldu.

"Güzel," diyorum. 'Siz iki işe yaramaz puştun oyunculuk becerileri açısından çok fazla şey gerektirmemeli.

On iki ayın tamamı tamamlandığında, kendime bir an için heyecanlanma izni veriyorum. Bu muhteşem bir şey olmalı. Sadece harika bir amaç için iyi para toplamakla kalmayacak, aynı zamanda odadaki enerji seviyelerinden ve hepimizin arasındaki inkar edilemez heyecandan, bunun herkesin cinsel yaşamları için hoş bir destek olacağını söyleyebilirim - buna ihtiyaç olmayanlarımız için bile.

Biz burada otururken Natalie e-postalar atıyor, Tobias Graf'a ve Gossamer'ın sadece vitrinlerinin değil fotoğraf çekimlerinin de vizyonundan sorumlu olan görsel mağazacılık ekibine bu fikri sunuyor. Onları gemiye alacağından eminim. Olabilir

Keyifli, ama o lanet olası elik gibi. İş hayatında her istediğini elde ettiğine eminim.

"Bir tarih bulmanın kabus gibi olacağının farkındayım," diyorum, "ama Graftan haber alır almaz bir tarih belirleyelim. Gün içinde Alchemy'de yapmamızı öneriyorum, böylece mekanı yönetebiliriz ve müşteriler gelmeden önce özel odaları düzenlemek için zamanımız olur.

"Neden özel odalara ihtiyacımız olsun ki? Maddy bilmek istiyor.

"Hadi ama," diyorum, dizüstü bilgisayarımı kapatarak. 'Siz azgın piçlerin böyle sahneler çekebileceğinizi ve eve gitmeden önce hepsini sistemlerinizden atmanız gerekmeyeceğini bir an bile düşünmüyorsunuz değil mi?

Çocuklarınız, değil mi?"

İŞIKLAR, KAMERA VE BOLCA AKSIYON

CAL

N At tam bir rock yıldızı. Hizmetlerini ücretsiz olarak vermeye hazır olan her türlü uzmanı çantasından çıkardı. Max çevreci kampanyamla alay etmiş olabilir, ama kesinlikle moda kalabalığının ilgisini çekti. Gerçi Gossamer sürdürülebilir bir moda markası olarak o kadar büyük bir isim yaptı ki Nat'in ekibinin işbirliği yaptığı kişilerin çevreye duyarlı olması mantıklı geliyor.

Her halükarda, o ve Gen'in birleşik ve korkutucu derecede etkili -Çekim programını nispeten kolaylıkla bir araya getirdim. Takvimdeki herkesin -özellikle de Adam ve Max'in- göründüklerinden çok daha meşgul olmaları gerektiğinden eminim, ancak hepsi bunun için ajandalarını boşalttılar.

Sanırım sevdiğinizle ya da sevdiklerinizle seksi pozlar vermek, İK toplantılarından ve tahmin toplantılarından ya da tüm gün yaptıkları diğer şeylerden daha iyidir.

Adam'ın spor salonu ve Max'in ofisindeki çekimlerin dışında, bugün ve yarın her şeyi tamamlamayı umuyoruz. Olağanüstü moda fotoğrafçısı Tobias Graf

ekibi ve ne yazık ki köpeği Ludo, geniz yolu o kadar geniş ki onu görmeden çok önce geldiğini duyabiliyorsunuz ve tombul, sağlam testis torbası Norm için büyük bir entrika ve görünüşe göre tahrik kaynağı.

Ne yanlış gidebilir ki?



ADAM

Cal'in, genç görünlü karımı eski tip ahşap bir masanın üzerine oturtmamı ve karımın da kısa süre sonra ihlal edilecek okullu kız görünümünü büyük bir ustalıkla taşımasını öngören sanatsal vizyonu o kadar yerinde ki, (a) daha sonra elini sıkmak ve (b) bu üniformayı eve götürdüğümüzden emin olmak için aklıma bir not alıyorum. Nat'le bu fanteziyi gerçekleştirmeyi neden hiç düşünmedim, hiçbir fikrim yok, ama bunu muhtemelen her hafta sonu telafi edeceğim bir ihmal olarak düşünün.

Aklıma gelmişken, bu masayı da eve götürmeyi deneyebilirim. Bodrumdaki şaplak tezgahıyla iyi giderdi.

Karım, virüs kaptığında bana izlettiği o iğrenç dizideki liseli kızın porno versiyonuna (zevkli bir porno ama yine de porno) benziyor. Neydi adı? *Something Girls*. Oh, *Gilmore Girls*. Tamamen saçmalık, ama Nat'in küçük ekose eteği, diz üstü beyaz çorapları, mütevazı görünlü bluzu ve kravatı ve etrafta salladığı bu lanet olası hazırlık okulu atkuyruğunu benimseyebileceğim bir şey.

Üzerinde düz beyaz bir külot bile var, onu burada ilk kez dizime yatırdığımda giydiklerine çok benziyor. Eteği çok kısa ve *tam orada olduklarının* aşırı bilincindeyim.

Sırf o küçük etek salınımını izleyebilmek için eve kadar benim önümde yürümesini sağlayabilirim.

Görünüşe göre o da benim görünüşümden en az benim kadar etkilenmiş, ama nedenini bilmiyorum. Bana bir öğretmenin giyebileceği türden bir haki pantolon giydirdi (gerçi çok daha güzel - Tanrı biliyor ya, bana Amazon için bile Gap haki pantolon giydirmeyecek) ve mavi beyaz kareli bir

gömlek, boynu açık. Üzerine V yakalı lacivert merinos bir atlet giyiyorum ve kollarımı ön kolumun ortasına kadar kıvrıyorum.

Eşim bana önkol pornosunun bunun *çok* önemli bir parçası olduğunu ve ona şaplak atıyormuş gibi yaparken olabildiğince sert esnediğimden emin olmam gerektiğini söyledi.

Bu kostümün en sevdiğim kısmı? Ona şaplak atmam gereken tahta cetvel. Avucuma vururken ne kadar esnek olduğunu fark ediyorum. Bu güzelce acıtmalı.

Çekim için verilen brief zevkli. Moody. Sofistike. Bunu yapabilirim.

Işıklandırma ayarlandı ve hazır. Graf hazır bekliyor.

Bana ve Nat'e, 'Size bırakıyorum,' dedi. 'Neden birkaç pozisyon denemiyorsunuz? Rahat olun, sonra neyin işe yaradığını göreceğim?

"Adamı duydun," diye mırıldanıyorum karımın kulağına, arkasında dururken. Parlak at kuyruğunu yumruğuma doluyor ve kulağını ağzıma daha da yaklaştırıyorum. "Neden Bay Wright'ın önünde eğilmiyorsun ve sana bugün ne kadar kötü bir kız olduğunu göstermesine izin vermiyorsun, hmm?

Sadece benim kulaklarım için çıkardığı o küçük iniltiyi özlemiyorum. Disiplin moduna geçtiğimde bundan ne kadar hoşlandığını biliyorum. At kuyruğunu serbest bırakıyorum ve avucumu kürek kemiklerinin arasına koyarak onu öne doğru çekiyorum, böylece ahşap masanın üzerine doğru eğiliyor. Arkasına geçebilmek için bacaklarını daha geniş açıyorum. Zavallı sikim şimdiden ağrımaya başladı. "Böyle mi?" diye soruyorum Graf'a.

"Çok güzel," diyor, başını düşünceli bir şekilde eğerek. 'Natalie, dirseklerinin üzerine çıkıp parmaklarını masanın en ucuna sanki canını kurtarmak için tutunuyormuşsun gibi dolamayı deneyebilir misin?

"Evet," diyor, kendini yukarı çekerek. Bunu yaparak sırtını daha da dikleştiriyor ve zar zor gizlediği küçük poposunu bana doğru itiyor.

"Bu harika," diyor onaylayarak. 'Başını biraz çevir ki kameraya dönük olasın. Şimdi Adam, ona şaplak atıyormuş gibi yapabilirsin.

Hmm. Rol yap, kışımın kenarı. Önceden kararlaştırdığımız gibi Nat'in küçük eteğini yukarı kaldırıyorum, bozulmamış beyaz okul külotunu görücüye çıkarıyorum. Lanet olsun, iyi ki öğretmenlik mesleğini seçmemişim. Büyük olasılıkla kendimi tutuklatırdım. Boştaki elimle poposunu yavaşça okşuyorum ve o da utanç dolu bir kıkırdama çıkarıyor.

"Adam!

"*Bay Wright* size, genç bayan.

Kıvranıyor.

"Hazır mısınız? Fotoğrafçıya soruyorum ve o da bana başıyla onay veriyor.

Hayırsever bir adam olduğum ve yağmur ormanları için elimden gelenin en iyisini yapmak konusunda derinden hissettiğim için, bir elimi Nat'in bacaklarının arasına koyuyorum - bunu benden başka kimse göremez - ve bu mükemmel ahşap cetveli havaya kaldırırken amını kaplayan pamuğu okşuyorum.

O zaman aynı anda iki şey olur.

Birincisi, Graf eski tip kamerasıyla fotoğraf çekmeye başlar.

İkincisi, cetvel Nat'in yanağının külotuyla örtülmeyen kısmına çarpıyor ve havada hoş ve temiz bir *gümbürtü* çınlıyor, hemen ardından sesli bir nefes alıyor.

Ağzının en otantik *O*'yu yaptığına iyi para yatırırdım. muzaffer bir şekilde sırtırken aynı zamanda okullu kız şaşkınlığı.

İşte ben buna mükemmel atış derim.



CAL

Sevgili eşimle birlikte Bay Balaclava anımı çekmek için tam zamanlı bir iş gibi hissettiren köpek bakıcılığı, kahve yapma ve dekor taşıma işlerinden uzaklaştırıldım. Tobias arkadan aydınlatmalı pembe oniks barın parlaklığından çok etkilendi ve bar alanında mutlaka en az bir sahne çekmemiz gerektiğini söyledi. Görünüşe göre, siyah beyaz olarak çok güzel parlayacak.

Aida'nın böyle bir çekim için hazırlanmasının benden daha uzun süreceğini düşünebilirsiniz. Pantolon ve kar maskesi diyebilirsiniz. Adamın başka neye ihtiyacı var ki?

Kendimi savunmam gerekirse, Aida kuaförden çıkar çıkmaz, yüzünde tertemiz bir makyajla geldi. Burada bir makyaj sanatçısı var, ancak haber sunucusu eşim son birkaç on yılda bu işin o kadar çok püf noktasını öğrendi ki, televizyona çıkarken bile yardıma ihtiyaç duymadığını iddia ediyor.

Ayrıca kendimi savunmak için söylüyorum, zaten maske takıyor olacak. Ve ek kanıt olarak, elbisesinin giyilmesinin çok kolay olduğunu (ve çıkarılmasının daha da kolay olduğunu) belirtmek isterim. İlk kez seviştiğimizde giydiği muhteşem kırmızı elbisenin aynısı ve muhtemelen siyah beyaz olarak bara renkli olduğundan çok daha iyi uyum sağlayacaktır.

Savunmamın son kısmı, hazırlık zamanımın büyük bir bölümünün makyaj sanatçısının karın kaslarımı kontürlemesini ve tüm gövdeyi yağlamasını içermesidir. Ne? Çok mantıklı. Bu işi ciddiye alıyorum ve ışıkların altında en iyi şekilde görünmek istiyorum. Rafe ve Zach kıyafetlerini çıkarmıyor olabilirler ama ben bu takvimlerden birine para veren herkese parasının karşılığını vereceğim.

Ben böyle düşünceliyimdir.

"Bu da ne böyle? Bara girdiğimde Aida soruyor. Bara yaslanmış, ateşli bir İtalyan baştan çıkarıcı gibi görünüyor, süslü altın maskesi yakındaki bir masanın üzerinde. Kar maskemi taktığımda bana asla karşı koyamayacağını bildiğim için sırtıyorum. Maske takıldığında, oyun da başlar.

"Ne nedir? Ben soruyorum.

"Vücudundaki tüm o bok. Yağ mı o?"

"Evet öyle bebeğim," diyorum, ona doğru ilerleyerek.

Gülmeye başladı. "Aman Tanrım! 1986'dan kalma bir Chippendale gibi görünüyorsun."

"Sen bilirsin.

Onu yaşından dolayı utandırdığıma inanmayan bir kahkaha atıyor. "O da şirret. Vay canına. Maskeyi çıkarıp yerine güzel bir Chippendale papyonu mu alsak?"

"Şimdi, şimdi. Bu son derece incitici. Sizin yerinizde olmak için kaç kadının cinayet işleyeceği hakkında bir fikriniz var mı? *Çok fazla*, işte bu kadar.' Cebimden telefonumu çıkarıp ses sistemine bağlıyorum ve Robert Palmer'ın *Addicted to Love* şarkısının o mükemmel açılış ritimleri yükselirken Patrick Swayze tarzı bir hareketle dönüp ona bakıyorum.

Ben onun önünde dönerken karım şaşkınlıkla beni izliyor.

"Bekle," diyor ve telefonunu eline alıyor. "Bunu kameraya çekmeliyim.

Telefonu havaya kaldırıyor ve kayıt yapıyor, ben ona en iyi hareketlerimi yaparken benden uzaklaşıyor. "Sakın bana yaklaşma. Eğer o şeyi bu satene bulaştırırsan yemin ederim seni çarmıha gererim.

"Bu hiç hoş değil," diye mırıldandım. "Her neyse, sanırım Zach ve Mads yan taraftaki sahneyi hallettiler.

İyi göründüğümü biliyorum. Aynada kendimi her açıdan hayranlıkla seyrettiğime dair en az beş dakikalık sağlam kanıtım var. Silahlarım muhteşem görünüyor ve bu parlak görünüm, şu anda bir Kardashian'ın yüzü kadar ustalıkla şekillendirilmiş olan karın kaslarımı son derece gururlandırıyor.

Bu şarkının ne kadar harika olduğunu unutmuşum. Destansı. Burada kesinlikle bir seksenler gecesi yapmalıyız, hem de yakında. Silahlarımı havaya kaldırıp kasıklarımı esnetiyorum ve o da kahkahalarla gülüyor. "Aman Tanrım! Bu gerçek altın."

Haklısın. Her ne kadar ateşli karımı eğlendirmekten hoşlansam da, bana daha çok kuşkulu bir arzu ve daha az kuşkulu bir eğlenceyle bakmasını tercih ederdim.

Öldürme zamanı.

Elimi uzattım. "Telefonumu ver.

Müziği seksenlerin peynirinden TikTok'ta şu anda trend olan ve Aida Russell'a odada maskeli bir adam olduğunu ve burada ateşle oynadığını zamanında hatırlatabilecek boğulma ve diğer şeylere çok sayıda gönderme içeren karanlık, seksi bir Ex Habit şarkısına çeviriyorum.

Telefonu barın üzerine fırlatıp sesimi tehditkâr bir tonda alçaltarak, "İşte olacaklar," diyorum. 'Çok daha yakına geleceksin. Seni biraz mahvetmeme izin vereceksin. Elbiseyi hallederiz, gerekirse sana yeni bir tane alırım. Ama benim için iyi bir kız olmazsan ne olacağını sana hatırlatmamın zamanı geldi, çünkü ikimiz de bunun nasıl gittiğini biliyoruz. Anladın mı, tatlım?"

Koyu renk gözleri, çok dramatik, çok etkileyici, panik ve arzusunun karışımı gibi görünen bir şekilde üzerimde geziniyor. "Mmm-hmm," diyor, yaklaşıyor ve ellerini yağlanmış omuzlarımın üzerinde gezdiriyor.

Aferin kızıma. Hissettiklerin hoşuna gitti mi? Gördüklerini beğendin mi?"

"Evet." Dişleriyle kırmızı alt dudağını çekiştiriyor.

Güzel. Çünkü sen hâlâ gördüğüm en güzel, en sarhoş edici kadınsın. Yerinde olsam dudağınla o şeyi yapmayı keserdim, tabii Graf geldiğinde rujun sikime bulaşmasını istemiyorsan.

Dudağına bakarak endişelenmeyi hemen bırakır.

"İşimiz bittiğinde ne yapacağımı biliyor musun? Ben soracağım.

"Git ve o zavallı köpeğin kıcını Norm'dan koru?" diye tahmin ediyor ve ben acı bir kahkaha atıyorum.

Siktiğimin Norm'u. Hayır. Köpekler gidip kendilerini becerebilirler. Seni bir odaya götüreceğim, yatağa zincirleyeceğim ve ilk seferde yaptığımız gibi sevişeceğiz, anladın mı?

Gözlerinin bir an için kapanmasına izin veriyor. "O gece çok serttin.

"Evet, öyleydin.

Bir elini kaygan göğsümün ve karnımın üzerinde kaydırıyor ve ona o kadar kaptırıyorum ki, konturumu lekelememesi için dikkatli olmasını bile istemiyorum. Sonra sikimi kavırıyor ve iyice sıkıyor.

"Bugün böyle sert istiyorum," diye mırıldanıyor ve milyonların sevdiği ve saygı duyduğu bu inanılmaz, ateşli kadının benim gibi bir ahmağı istemesine bir kez daha hayret ediyorum.

Zavallı Graf içeri girdiğinde tamamen sertleşmişim.



MAX

Çıplaklık olmamasına karar verdiğimiz bir duş sahnesini çekmek, kendimi çözmeye kesinlikle yetkin hissettiğim yaratıcı bir muamma. Bu gerçekten utanç verici çünkü Dex ve ben spor salonunda çok zaman geçiriyoruz. Şu anda kıçlarımız çelikten kubbeler gibi.

Ve beni karımızdan başlatmayın. İlişkimizin utanç verici erken dönemlerinden beri onun hamile olduğuna dair canlı fantezilerim olsa da, hiçbir şey beni Darcy'nin beş aylıkkenki muhteşem doğurganlık vizyonuna hazırlayamazdı. Tüm dünya bu vücudu görmeli.

Sanırım İngiliz endüstrisinin bir kalesinin (bendenizin) bazı seviyeleri koruması mantıklı. Başka FTSE100 CEO'ları hayır işleri için kıyafetlerini çıkarıyor mu? Neyse ki hayır. Ugh. Ürperiyorum. Korkunç bir düşünce.

Yine de omzumdaki şeytan, neden yapmamamız gerektiğini soruyor. Ben bir öncüyüm - çok eşli bir evliliği olan queer bir adamım ve eşlerim model derecesinde seksi. Wolff'un yönetim kurulu, CEO'larının hayır işi için kışını dışarı çıkarmasını onaylamıyorsa, vay halimize. Dex ve Darcy'nin kendilerinden başka hesap verecekleri kimse yok.

Bence üçümüzün sprey altında eğlenirken çekilmiş zevkli, siyah-beyaz bir fotoğrafı tam isabet olur. Ve magazin basını görüntüleri ele geçirdiğinde, Max Hunter'ın karısı ve kocasıyla her şeyi çıplak bırakmasının takvim satışlarını siz daha *röntgenleyen Tom* diyemeden fırlatacağını biliyorum.

İlk üçlü seksimize ev sahipliği yapan odada dururken bu konuda yüksek sesle düşünüyorum. O zamandan beri birçok kez geldik. Duş basıncı hâlâ birinci sınıf.

Karım, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, benim bu düşüncelerimi alır ve bir Labrador'un tavuk çevirmesini çalması gibi onlarla koşar.

"Dex'e sakso çektiğim ve onun da senin parmağını emdiği o Eyfel Kulesi anını yeniden yaratabiliriz!" diye öneriyor uygunsuz bir şevkle.

Gülüyorum. "Hayatım, bir ölçek var, görüyorsun. Zevkli çıplaklık bir uçta, tam teşekküllü kamera önünde oral seks ise diğer uçta. Kamera önünde hardcore porno yapmayalım, olur mu?"

Dex, "Birinizin biraz edepli olmasına sevindim," diye mırıldanıyor, ben de gülüyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdirebilmek için ona doğru eğiliyorum. Dex Hunter- Scott hayatımda gördüğüm en güzel adam ve yaklaşık dört ay sonra gen havuzu dünyaya açılacak.

Bu doğru.

Dex, Darcy'nin doğmamış oğlunun biyolojik babası.

Doğmamış oğlumuz.

Komik olan şu ki, sanırım Dex ve Darce benim adıma biraz endişeleniyorlar - sanki küçük adam geldiğinde ve onunla hiçbir kan bağımlı olmadığında yıkılacakmışım gibi.

Tatlı, tatlı şeyler tamamen kandırılmış. Yüce Tanrım, ben Biyolojide *o kadar* kötüyüm. Dex, Darcy'nin amını benden çok daha sık sikiyor.

Bunu onun için istiyorum.

Bu ilişki üçümüzü de mutlu etmiş olsa da, bunu gerçeğe dönüştürmek için en çok fedakârlık yapan kişi Dex oldu. Zorla kabul ettirilmeye çalışılan her zehirli kelimenin ve dogmanın üstesinden gelmek zorunda kalan o oldu.

hayatı boyunca beslendi. Sınırların ötesinde bir cesaret bulması gereken kişi, İsa aşkına babasıyla bağlarını koparır.

En azından benimle birlikte olmak için çok şey feda eden bu adamın bir çocuk sahibi olma arzusunu yerine getirmesini sağlayabilirim.

Her halükarda, babalığın tanımında kanın diğer faktörlerden çok daha az önem taşıdığını herkes bilir; alfa kalbimdeki tüm enerjiyle bu faktörlerin üstesinden gelmeye niyetliyim.



Banyoda bir aydınlatma sehpaşı olduğu için oldukça sıkışık hissettiriyor. Bunun diğerlerinden daha çok anlık bir aksiyon çekimi olacağından şüpheleniyorum.

Darcy gergin bakışlı Graf'a neşeyle, "Bunu çıplak yapacağız," diye açıklar. Adam bir moda fotoğrafçısı, yani tam bir namus bekçisi olamaz. Mankenler her zaman kıyafetlerini çıkarırlar, değil mi? Belki de o güzelim antika Leica'yı buharlı bir banyoya sokmak, bir sürü cinsel organla saldırıya uğramaktan daha çok endişeleniyordur.

"Bak," diyorum ona. "Ereksiyon olacak. Şimdiden özür dilerim, ama üçümüz birlikte duştayken bu neredeyse kaçınılmaz. Sadece, um, onların etrafından ateş et, tamam mı dostum?"

"Yani," diyor bıkkın ve muhtemelen temkinli bir şekilde, "belden yukarısını hedefliyoruz, doğru mu?"

Darce, Dex ve ben birbirimize bakıyoruz. Gözlerinden bu konuda liderliği benim üstlenmemden mutlu olduklarını görebiliyorum.

"Eğer kadraжі bu şekilde yapmak istiyorsan," diyorum, "tamam. Ama daha geniş çekmekten çekinmeyin. Çekimde penis ya da amcık yok. Darcy'yi edep sınırları içinde tutmaya çalışacağız ama bu muhteşem bebek yumrusunu kutlamamak ayıp olur. *Ve bu muhteşem hamilelik memelerini.*" Kesinlikle katılıyorum," diyor bakışları

Darcy'nin üzerinde gezinirken. Buna tahammül etmemin tek nedeni Graf'ın yüksek profilli bir erkek dergi editörüyle evli olması. Onun gibi bir estetiğin, karımızın sergileyeceği gibi bir kadınlık ve doğurganlık gösterisini görüp de en zarif imgelerle ölümsüzleştirmek için harekete geçtiler.

Giysilerimizi çıkarıp duşa giriyoruz, Graf'ın talimatları kulaklarımızda çınlıyor. Eğlence istiyor. Spontanlık. Üçümüzün bir arada olmasından kaynaklanan saf neşeyi göstermek istiyor.

Kıyafetler, sınırlar ve yasakların kalkmasıyla birlikte (sevgili eşim söz konusu olduğunda bu sonuncusu pek olmuyor).

İlk soyunan ve duşa giden benim, başlangıç bloklarından çıkan en aç yarış atı. Dex ben giderken tişörtüyle kıcıma bir şaplak atarak beni yakalıyor ve ona döndüğümde gülüyor. Başımı ona doğru sallayıp sırtıtıyorum, mutluluk beni bir yük treni gibi çarpıyor.

Her şey Darcy'nin peşinden bir kuzu gibi buraya geldiği o ilk seferden çok farklıydı. İstememesi gerektiğini düşündüğü her arzuyu inkâr etmek, boyun eğdirmek için Katolik dindarlığının her zerresini kullandığı zamandan.

O artık farklı bir adam.

O, gerçek ve harika kendisidir.

"Tehlikeli bir oyun oynuyorsun," diyorum içeri girerken. İki duş başlığını açıyorum ve ısıyı ılık derecenin hemen kuzeyine getiriyorum. Görüşü engelleyecek ya da kamerayı buğulandıracak kadar çok buhar istemiyoruz. "Haydi, siz ikiniz!" diye bağıriyorum. "Ve Tanrı aşkına, misafirimiz olduğunu hatırlamaya çalışın.

Graf şansını elde eder etmez, buradaki buhar seviyesinin hem mecazi hem de gerçek anlamda çok daha yükseleceği varsayımıyla hareket ediyorum.

Birkaç dakika içinde yanımdalar, su selinin altında bana katılıyorlar, Dex saçlarını ıslatmak için başını bir o yana bir bu yana çeviriyor, tıpkı onca zaman önce yaptığı gibi, saçlarını geriye doğru kaydırmak için uzanıyor. Onu izlerken arzum azalmıyor, ama bu daha dolgun, daha temiz bir arzu, bu seans bitmeden önce benim için eğileceğinden ya da en azından benim için dizlerinin üzerine çökeceğinden emin olduğum için olumlu bir şekilde aydınlık hale geliyor. Korku, istek ve onu asla ama asla razı edemeyeceğim endişesiyle benimle alay eden o gölgeler çoktan soldu.

Karımın saçları spreyin altında koyulaşıyor, su hamilelik kıvrımlarının üzerinden akıyor. Son birkaç aydır yatakta ikimizin de verebileceği her şeye ihtiyaç duyuyor ve talep ediyor. Darcy'nin daha önce doyumsuz olduğunu düşünüyordum, hamilelik onu yemek için olduğu kadar penis için de aç bıraktı. Ne mutlu ki hepimiz için, her iki cephede de onun şiddetli iştahını doydurmaktan çok memnunuz.

"Geçebilir miyim? Tobias arıyor.

"Elbette! Dex, istediğiniz kadar kayıtsız bir şekilde cevap verir. Arzularını karanlıkta saklayan adam bir fotoğrafçıya şov yapmak üzeredir ve bu konuda çok mutludur. Bunu görmek harika bir şey.

"Nasıl isterseniz," diyor Graf, kamerasıyla oynarken. Sözünü dinliyorum ve Darcy'nin saçlarını şampuanlamaya başlıyorum. Onu arkadan köpürtüp kafatasına masaj yaparken çıkardığı takdir sesleri tam anlamıyla orgazmik. Dex onun önüne geçiyor ve lavanta kokulu duş jelini sevgiyle karnına sürüyor.

"Herhangi bir hareket var mı? Ona soruyorum.

"Henüz değil" diyor.

O ve ben bir şeyler hissedebildiğimizden beri sadece birkaç gün geçti, gerçi Darcy birkaç haftadır içinde çırpıntılar hissediyor. Yine de onları kontrol etmek yeni favori eğlencemiz.

"Durulama zamanı," diyorum ona nazikçe. Başını arkaya doğru eğiyor ve ben de ondan yeterince uzun olduğum için sudan kayganlaşmış yüzünü, yıldızlı kirpiklerini, ışıltılı gülümsemesini ve şampuanın şişmiş memelerinin ve karnının üzerinden köpüklü akıntılar halinde akmasını seyrediyorum. Bakışlarımı ondan uzaklaştırdığımda, gözlerim Dex'inkilerle buluşuyor. O da donup kalmıştı.

Birkaç ay içinde dizlerimize kadar boktan bezlere batmış, hayranlık ve uykusuzluktan sarhoş olacağız. Kraliçemize ve küçük prensimize en minnettar, en tapınan, en inanılmaz hizmetkârlar olacağız ve bu hayatımızın en dağınık, en heyecan verici macerası olacak.

Ancak şimdilik, sevgimiz, umutlarımız ve geleceğe yönelik vizyonlarımızla bir aradayız - titrek tomurcuklar gibi, gerçekliklerinin tüm ihtişamıyla patlamaya ürkütücü derecede yakın olan vizyonlar.

Darcy'nin saçlarını şampuandan arındırırken ve Dex köpükleri göbeğinin üzerinde yumuşatırken, bir kamera deklanşörünün tıkırtısını duyuyorum ve bir an zaman içinde korunuyorum.



ZACH

"Bu deja vu'nun en iyi türü," diyorum, bir elim cebimde ve siyah ipek gözbağı dalgalanırken karıma doğru yürüyorum

diğerinden.

Onu ilk kez bağladığım haçın önünde dururken sendeliyor gibi görünüyor. Göz kamaştırıcı. Köle Gecesi canlandırmamızın ilk seferkinden biraz daha az ten gösterimi içereceği konusunda ortak bir karara vardık. Rastgele adamların karımın muhteşem göğüslerini yüz pound gibi cüzi bir miktara (takvimin satılacağı fiyat) dikizlemesine imkan yok. Bu gülünç olurdu.

Bu öğleden sonra, kızlar okuldayken ve Jonny evde Ruth'la uyurken, Maddy siyah dantelli ve minik askılı tek parça bir kıyafet giymiş. Saçlarına profesyonelce fön çekti, böylece koyu, parlak dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor ve o çok seksi esaret tarzı gladyatör sandaletlerini yeniden diriltti, deri bağları bacaklarını o kadar seksi bir şekilde çaprazlıyor ki neden onları daha sık çıkarmadığımızı merak ediyorum.

Tek kelimeyle: *muhteşem*.

"En azından bugün beni bedavaya alıyorsun," diyor neşeyle ve ben gülüyorum, o gece tehlikeli küçük meslektaşım için kızların tüm okul masrafları fonunu harcamadan bir şekilde ihaleyi kazanmam gerektiğini bildiğim için hissettiğim kör paniği hatırlıyorum. Kazanamayabileceğimi, başka bir ahmağın benden daha fazla teklif vereceğini ve ona her türlü iğrenç şeyi yapmak için onu alıp götürceğini ve bana bir ders vermesine şüphesiz izin vereceğini düşünerek zihnimde önleyici bir korku.

Düşüncesi bile başımı sallamama yetiyor.

"Yani, teknik olarak," diyorum. "Aslında bu evliliğimizin en ucuz günü olabilir.

"Haha. Bu hiç hoş değil. Ben *çok* bakımsızım.'

Karımla ilgili hiçbir şey az bakım gerektirmez. Özellikle de Belle, Darcy ve Nat ile alışverişe çıktığında ya da Gen tarafından onun düzenlemeyi sevdiği defilelerden birine davet edildiğinde.

Başka türlüünü istemezdim.

"Maddy Ana Harcama tablosu aksini söylüyor.

Birbirimize sırtıyoruz. Açıkçası ortada bir hesap tablosu yok, ama ben düzenli aralıklarla var olma ihtimaliyle onunla alay etmekten hoşlanıyorum.

"O zaman paranın karşılığını alsan iyi olur," diyor, gözlerimiz hâlâ kilitli. Köle Gecesi'nde paylaştığına benzer bir duygu ve bu düşünce aletimin zonklamasına neden oluyor. Dudaklarımı yalıyorum.

'Emin olacağım. Hadi seni hazırlayalım, olur mu?'

Başını sallıyor, anında daha uysal oluyor. Karımın bu yönünü seviyorum. Çok alıngandır, ama ona uzaktan Dom gibi davrandığım anda bir kedi yavrusu gibi yuvarlanır. Bunu çok seksi bulmaktan asla vazgeçmeyeceğim.

Tam karşısına geçip göz bağıını uzatıyorum.

"Seni siyahlar içinde seviyorum," diye mırıldanıyor ağzıma bakarak. Ben de o unutulmaz geceden kalan takımıımı yeniden canlandırdım.

'Seni her şekilde seviyorum,' diye fısıldıyorum.

"Umarım Graf bu işi çabuk bitirir," diyor. 'Oyun Odası'nı sık sık kendimize ayırmıyoruz.

Gülüyorum. "Bu bir yalan ve sen de bunu biliyorsun. Kesinlikle birçok kez buraya sızmışsızdır. Karınızla gerçek bir seks kulübünde çalışmanın faydaları saymakla bitmez.

"Tamam," diyor suratını asarak, "ama biz genelde böyle giyinmeyiz. Bu.'

"Çok iyi bir noktaya değindiniz Bayan French. Gözbağıını gözlerine doğru tutarken ve başının arkasından nazikçe bağlarken ona gülümsüyorum.

'Saçımı kabartır mısın? Gözlerimin bağlanmasını istemiyorum.'

"Bunun bir şey olduğunu sanmıyorum, tatlım," diyorum, koyu buklelerini omuzlarının, göğsünün ve kollarının altın tenini okşayacak şekilde havalandırırken.

Çarmıhta tutunmasına yardım ediyorum ve sonra eğilerek her iki ayak bileğindeki deri kelepçeleri takıyorum. Bacakları pürüzsüz ve parlak. Dizinin iç tarafını, sandaletlerinin deri kayışlarının bittiği yerin hemen üstünü öpüyorum ve sonra yavaşça ayağa kalkarak, ağzımı kasık kemiğinin hemen kuzeyindeki dantelle kaplı noktaya bastırmadan önce bir uyluğunu öpüyorum.

Mutlu bir şekilde iç geçiriyor ve boynumu bulana kadar omuzlarımı okşuyor. Saçlarımı.

"Ellerini bağlayalım," diyorum, nabız noktasını öpebilmek için bileğinden tutuyorum.

"Tamam. Kollarını yukarı kaldırıyor ve ben de onları bağlamaya çalışıyorum. Ve sonra, karım güzelce bağlandığında, yaptığım işi hayranlıkla izlemek için bir adım geri çekiliyorum.

"Kesinlikle büyüleyici," diyorum ve o da gülümsüyor. "Beni baştan çıkar o zaman.

Kapıya doğru bir bakış attım. 'Graf her an burada olabilir. Sadece işiyordu.' Henüz gelmemiş olsaydı kollarını başının üzerinde tutmazdım.

"Hadi," diye fısıldıyor. 'Bana düşünecek bir şey ver ki fotoğraflarda gerçekten tahrik olmuş görüneyim.

Ellerimi kalçalarının kıvrımlarını takip ederek kalçalarında gezdiriyorum, beline doğru daldırıyorum ve sonra güzel küçük göğüslerini avuçlayabilmek için yukarı doğru sürüklüyorum. "Ne demek istediğini anlayamıyorum.

"Mmm. Onları sertçe ov, sevgilim.'

"Böyle mi?" Kumaşın arasından göğüs uçlarını buluyorum ve küçük sert noktalar haline gelene kadar ovuyorum. "Dantel daha iyi hissettiriyor mu?

Dişlerinin arasından sertçe nefes alıyor. "Tanrım, evet. Aynen böyle.

"Küçük köle kızım ellerimde olduğunu bilmekten hoşlanıyor sanırım," diye düşünüyorum. Bir elimi kaldırıp dantelin sıcak ve nemli olduğu bacaklarının arasına kaydırıyorum. "Efendisinin ona istediği her şeyi yapabileceğini ve onun da buna katlanmak zorunda olduğunu bilmek hoşuna gidiyor.

Tanrım, onu daha sık bu şeye bindirmeliyim. Karımı böyle bağlamak çok ateşli.

"Aman Tanrım," diye inliyor, elime karşı itmeye çalışıyor, ama bu pozisyonda fazla kaldırıcı yok.

Danteli bir tarafa çekiyorum ve birkaç parmağımı kabaca içine sokuyorum, rujunu bozmamak için ağzı yerine çene çizgisini öpüyorum.

"Onu satın aldığımı bilmek hoşuna gidiyor. Ona istediğim her ağza alınmayacak şeyi yapmak için o benim.

Anlatılmaz şeyler.

Maddy'nin, tüm acılarımı, kederimi ve stresimi atmak için onun güzel vücudunu kullanmayı ne kadar çok istediğimi anladığında bana önerdiği cümle.

Azgın hissettiğimizde hala birbirimize fısıldadığımız cümle.

Karım benim için çarmıha gerilmiş bir köle kızı oynarken daha da yasadışı ve iğrenç hissettiren bir ifade.

"Efendim. Parmaklarımı ıslak bir şekilde içeri sokup çıkarırken ve başparmağımın sert darbeleriyle klitorisini çalıştırırken nefesi büyük, düzensiz soluklarla geliyor. Nefes nefese kalıyor, titriyor ve sık sık yaptığım gibi, karımın ne kadar harika bir şekilde tepki verdiğine, onu sıfırdan altmışa ne kadar çabuk getirebildiğime hayret ediyorum.

"Köle kızımın efendisi için gerçekten hızlı bir şekilde boşalması gerekiyor," diyorum, sikim acı verici bir şekilde sertleşmişti.

fermuar, 'yoksa hiç gelemeyecek.'

Tanrım. Daha sert. *Daha sert.*'

"Lütfen, efendim.

Lütfen efendim. Aman Tanrım, lütfen. Siktir-'

Kıpırdanmaya başlıyor, iç duvarları parmaklarımın etrafında kasılıyor ve-

'Oh, benim için her şeyi hazırlamışsın. Mükemmel!'

Arkamdan Tobias'ın sesi geliyor ve önümde karım gürültülü, görkemli bir şekilde parçalanırken aşırı heyecanlı köpeklerin kusursuz koşuşturması duyuluyor.



TOBIAS

Hayatımda hiç bu kadar azgın seks bağımlısı bir grupta karşılaşmamıştım ve Noughties'de bir keresinde Vanity Fair için Playboy Malikanesi'nde bir çekim yapmıştım.

Şimdi çok büyük bir viskiye ihtiyacım var.

SUÇÜSTÜ YAKALANDI

ANTON

I Bugünlerde hedonist yaşam tarzımı seviyorum. Gen ile ve bana tahammül ettiklerinde çocuklarımla geçirecek çok daha fazla zamanım olmasına bayılıyorum.

Ama söylemeliyim ki, eski ofisime geri dönmek hiç beklemediğim bir şekilde heyecan verici.

Pek bir şey değişmedi. Max masamın arkasındaki büyük deri sandalyeden kurtuldu ve onun yerine duruşu için çok daha iyi olduğundan emin olduğum fevkalade çirkin ergonomik bir sandalye koydu. Raflardaki kitaplar elbette farklı. Ama buradaki hemen her şey, buranın benim krallığım olduğu, işlerime ve kadınlarıma muhteşem bir özerklikle hükmettiğim zamanlardaki gibi duruyor.

Fotoğrafçı Graf çekimi ayarladı, asistanları iki saat boyunca ışığı mükemmelleştirdikten sonra nihayet mutlu oldu. Hepsi sigara içmek için dışarı çıktılar ve ben burada eşimle yalnızım. Işıklandırmanın harika olduğunu söylemeliyim - loş ve atmosferik, o akşam keyif aldığımız ambiyansı fotoğrafa daha uygun bir şekilde yansıtıyor ve sonsuza dek beynime kazınacak.

Bu sefer beni seviyor.

Bu sefer ona dokunmasını istediği kişi benim, sadece benim.

Bu sefer Max yok. David yok. Athena yok. Sadece ben ve sevdiğim kadın varız, tamamen senkronize ve performans göstermeye hazır, bu olağanüstü yetenekli fotoğraf sanatçısı için en acı verici erotik tablolardan oluşan bir dizi yaratmak için. Her kareyi satın alacağımızı şimdiden biliyorum.

Graf birkaç hafta önce işe başladığından beri işler hızla ilerledi ve sanatsal brief Adam ve Natalie'nin yardımıyla rafine edildi. İlham kaynağı: Helmut Newton'un yetmişli yıllarda çektiği grenli, seksi, gölgeli *noir tarzı* fotoğraflar. Takvimin tamamı siyah beyaz olacak ve her bir kare, izleyicinin içinde boğulabileceği bir dizi film hissi verecek kadar gösterişli ve atmosferik olacak.

Gen ve ben sahnelerimizden ne istediğimizi uzun uzun tartıştık. Noel sahnesi biraz eğlenceliydi -kucağımda oturup sikimi okşayan kendi buz kraliçemin olması hoşuma gitti- ama bizim için önemli olan bu öğleden sonraki sahne.

O zamanlar, Gen ona dokunmama izin vermese bile, buradaki o sefih gecenin elde etmeyi umduğum şeyin çok ötesinde bir zafer olduğunu düşünmüştüm. Zihinlerin zaferiydi. Bugün, çok daha ileriye gittik. O benim dünyam. Hâlâ hayallerimin ve arzularımın kadını. Ve onu bu toplantı masasına oturttuk ve aramızdaki bu anı ölümsüzleştirerek, çok özel bir tür kapanış bulacağıma inanıyorum.

O gece David ve Max'in onu burada, gözümün önünde soymalarını izlerken, ona dokunmak için yanıp tutuşurken hissettiğim acının her zerresini haklı çıkarıyor.

"Vay canına," diyor Gen, masayı tokatlayarak. "Sence benim ağırlığımı taşıyabilir mi?"

Alay ediyorum. 'On kişi alır. Şimdi oraya çıkın. Onlar gelmeden önce sizi ısıtmak istiyorum.

Güzel mavi gözlerini bana dikey ve bir avucunu göğsüme, üzerimdeki bembeyaz gömleğin üzerine koyuyor. "Bu elektronik sigara molasını önermek için haince bir nedenin var mıydı?"

'Yaptığım her şey için kesinlikle haince bir nedenim var. Bunu şimdiye kadar anlamışsındır diye düşünmüştüm. Onu kendime doğru sürüklüyorum, içime çekiyorum. Küçük tablomuz için fildişi renkli ipek bir elbise giyiyor. Boynunda ve bileklerinde kadınsı fırırlar ve bugünkü amacımız için daha da önemlisi, küçük düğmeleri var.

Bele kadar inen bir paça ve hiç çaba harcamadan toparlanabilen dolgun, dayanıksız bir etek.

"İşte bu yüzden seni seviyorum," diye mırıldanıyor ve ellerini boynuma doluyor. Kırmızı rujunu bozmak istemiyorum - aslında istiyorum, ama yapmayacağım - bu yüzden ellerimin muhteşem kıkırda dolaşmasına izin verirken dudaklarımı alnına bastırmakla yetiniyorum.

"Tamam," diyorum ve poposuna küçük bir tokat atarak onu serbest bırakıyorum. 'Masanın üzerine çık, tatlım. Hadi seni biraz hırpalayalım.

"Tobias bunu yapmak istemeyecek mi?" diye soluk soluğa soruyor ama masanın üzerine oturmak için geriye doğru adım atıyor.

"Denemesini görmek isterim. Bir adım öne çıktım ve o da bacaklarını benim için açtı. "Şimdi, görelim bakalım. *Déshabillée* ve tamamen büyüleyici görünmeni istiyorum, tabii ki öyle olacaksın.

Bu sahne için kafamda çok net bir görüntü var. Karım masanın üzerinde soyunmuş, ipek, bacak ve dantelden oluşan sarhoş edici bir karışım, ben ise onu yağmalarken yakalanan yağmacı bir istilacıyım. Grafın özel bir ana izinsiz girmiş gibi görünmesini ve izleyiciye -ya da röntgenciye- onun beni çok memnun eden kısımlarına tam olarak hiçbir erişim izni vermemesini istiyorum.

Bir elimi başının arkasına koyuyorum ve onu yavaşça sırt üstü yatırıyorum. Kolları yanlara doğru düşüyor. Bu harika bir itaatkâr duruş. "Çok güzel. Şimdi biraz geriye kay ve bacaklarını yukarı kaldır. Topuklarını masaya koymayı istiyorum.

Dizlerini kaldırıp çıplak topuklu ayakkabılarını cilalı ceviz ağacının üzerine yerleştiriyor. O bunu yaparken, elbisesinin eteğini yukarı itiyorum, böylece belinin etrafında yumuşak bir ipek yığını halinde toplanıyor, bana ve sadece bana tangasının ve kameranın mükemmel bir görüntüsünü veriyor, güzel bir eski Leica M6 zaten bir taraftaki tripoduna kurulmuş, çoraplarının dantel üstlerinin, askı kayışlarının ve kıkırının altın kıvrımının hoş görüntüsü.

Nazikçe okşadım. "Bu nasıl? Herkese bu görüntüyü verirken rahat mısın?

Bana gülümsüyor, bana güveniyor. "Evet.

"Mükemmel. Karım eski toplantı masamın üzerinde yatarken çok ama çok seksi görünüyor.

Gözlerimiz kilitlendi. İkimiz de aynı şeyi düşünüyoruz. "Keşke o zaman sadece sen olsaydın," diye fısıldıyor.

Başımı salladım. "Biliyorum. Ben de öyle. Ama sonunda buraya geldik, değil mi sevgilim? Ve şimdi buradayız, o yüzden bunu değerlendirelim."

Öne eğildim ve bluzunun düğmelerini açmaya başladım. Bugün giydiği fildişi iç çamaşırı tam bir *Hitchcock kahramanı* gibi ve bu beni sertleştiriyor. Düğmeleri göbeğinin hemen üstüne kadar indiriyorum ve bluzunu çekiştiriyorum, böylece güzelce açılıyor, sadece göğüslerinin kıvrımlarını değil, korsesinin dantellerini de ortaya çıkarıyor. Onu yeterince ortaya çıkardıktan sonra, saçlarını parlak ahşap üzerinde platin bukleler halinde uzanacak şekilde havalandırıyorum.

"Şimdi, onlar dönene kadar kıpırdamadan yat," diye mırıldanıyorum, parmak uçlarımı yanağından aşağı ve çenesinin üzerinden geçirdikten sonra parmak uçlarımı göğüslerinin vadisinden aşağı ve daha güneye doğru takip ediyorum. "Bakalım burada neyiz varmış."

İşte bacaklarını ikiye ayıran dantel parçası. Nemli, sıcak ve iki parmağımı karımın içine sokabilmek için bir tarafa sürüklediğimde kolayca hareket edebilecek kadar ince. Bana bakıyor, dudakları onaylarcasına ayrılıyor ve aynı anda iki yerde, iki zamanda olduğuma dair tuhaf bir hisse kapılıyorum. Şimdi onun yanındayım ve yine o *odadayım*, Max ve David'in onun vücudunda arzuladığım her yere dokunuşunu ağzı sulanmış bir köpek gibi izliyorum.

O çok *ateşli*, çok ıslak; o evim, cennetim ve istediğim her şey. Ve ben bu dünyada ona dokunabilen tek erkeğim. Onu keşfetmek için. Onu daha yükseğe çıkarmak için.

"Bunu hissediyor musun?"

Mırıldanıyorum ve o da başımı sallıyor. "Mmm. Evet. Aynen böyle."

Başparmağımı klitorisinin üzerinde birkaç dakika gezdiriyorum ve dokunuşumla nasıl şiştiğini büyük bir memnuniyetle fark ediyorum. Hareket etmeye başlıyor, muhtaç amını elime sürtmeye başlıyor. Karım elimi sikerken ben de taş gibi olmuştum.

"Tanrım, sevgilim, acele et," diye inliyor, masanın üzerinde kıvranıyor. Kirpikleri titriyor, ben onunla uğraşırken başı bir o yana bir bu yana dönüyor.

"Niyetim-" diye başlıyorum ve ofis kapısının rahatsız edici tıkırtısıyla aniden duruyorum.

"Siktir," diyor Gen güçsüzce. Yakalanmamızı umursamayacak kadar yakın olduğunu fark ediyorum. Başımı çeviriyorum, parmaklarım hâlâ onun içinde.

Bu Graf.

"Bize beş dakika verin," diye emrediyorum.

"Hayatta olmaz," diye tükürür. "İşte atış, tam orada.

Haklı, fark ediyorum. Onun bakış açısına sahip olmasam bile, içgüdüsel olarak tam da vurulmayı hayal ettiğim şekilde kendimizi ayarladığımızı biliyorum - muhtemelen amcığımın ıslanmış parmaklarının ekstra dokunuşu olmadan.

'Tamam,' diye kabul ediyorum. 'Gen mutluysa, devam edelim ve bu işi bitirelim. *Çabucak*. Çeteniz dışarıda kalabilir.

Gen, "Devam et," diyor ve ben de ona dönüp sırtıyorum.

Nefesimin altında, 'Ne kadar da nefesli bir sesin var, sevgilim,' diyorum.

"Siktir git," diyor ve sırtışıma genişliyor. İşte benim kızım.

Hem Gen'i kızdırmak için hem de genel ahlak adına parmaklarımı nazıkçe geri çekiyorum ve tangasını geçici olarak güzel pembe amının üzerine geri çekiyorum, ama elimi orada, kasık kemiğinin üzerinde tutuyorum.

Graf, Gen'in başı saat on ikideyse muhtemelen saat dört ya da beş yönünde olan kameraya doğru ilerlemiştir. Bu görüntüye kim bakarsa baksın kendini röntgenci gibi hissetmeli. Söyleyebileceğim kadarıyla, bu açı ısmarlama pantolonumun içindeki kıcımlı, kış, bacak ve çorabın o mükemmel kıvrımını ve karımın tahrik olmuş yüzünü yakalayacak.

"Tamam, ikiniz de yüzünüzü bana doğru çevirin," diye emrediyor Graf, vizörden bakmak için eğilerek. "Genevieve, seninkinin bükülmüş ama rahatlamış olmasını istiyorum, sanki -evet, aslında bundan farklı değil. Çok iyi. Anton, vücudunun daha agresif bir şekilde bükülmesini istiyorum. Sağ omzunu bana doğru getir. Suçüstü yakalandığın için öfkeli görünmeni istiyorum. Anlaşıldı mı?"

Çok fazla çekim gerektirmiyor. Ben işaret parmağımın boğumuyla karımın dantelle kaplı amını okşarken poz veriyoruz. Nefes alış verişini düzgün tutmak için harcadığı çabayı duyabiliyorum.

Graf içkileri alır almaz, o ve ekibi ekipmanı indirmeden önce ona bir vape molası daha vermesini öneriyorum. Karım neredeyse anında parmaklarıma boşalıyor ve onu kendime doğru çekip masanın üzerinden sert, hızlı ve acımasızca almadan önce ters çevirmenin ayrı bir zevkini yaşıyorum.

Fotoğraflar elimize ulaştığında, tam da hayal ettiğim gibiydiler; boğucu, erotik ve spontane. Graf'ın flaş kullanımı beni, bir özel dedektifin konferans masasında inanılmaz derecede seksi sekreterine tecavüz ederken yakaladığı bir adam gibi gösteriyor.

O masanın üzerine benim için serilmiş olan karıma bir bakışım,
kimsenin onu suçlayamayacağını söylüyor.

KIRK AŞK

RAFE

M Her zaman şöyle düşünmüşümdür: *Bir şeyin düzgün yapılmasını istiyorsan, kendin yap.*

Ne yazık ki üç kurucu ortağım ve en iyi arkadaşlarımın da çalışma şekli bu. Ortak kırkıncı doğum günü partimizi planlamaya gelince, bu mutfakta çok fazla aşçı olduğunu söyleyebiliriz.

Neyse ki onları seviyorum.

Ayrıca, hepsi çok iyi aşçılar.

Bir mekâna karar vermek sorun değildi. Hepimizin ürettiği çocuk sayısı göz önüne alındığında, lüks olduğu kadar aile dostu bir yer bulmamız bizim için önemliydi (Alchemy'nin sefahat dolu ilk günlerinden ne kadar uzaklaştık). Ayrıca inanılmaz yemeklere sahip olması ve Londra'ya kolay bir mesafede olması gerekiyordu.

Net bir seçim vardı: Sorrel Çiftliği, Londra'nın yaklaşık yirmi mil güney doğusunda, Kent'te muhteşem bir tatil köyü, yemek cenneti ve çalışan bir biyodinamik çiftlik. Yükselişini ilgi ve hayranlıkla izledim. Birkaç yıl önce Evelyn Macleod adında bir ünlü, çiftliğin kontrolünü ele geçirdi ve kocasıyla birlikte

servetine servet kattı. Bundan kısa bir süre sonra Montague Group, küresel otel koleksiyonunun tacına yeni bir mücevher ekleyerek hisselerini aldı.

O zamandan beri, yükselişi stratosferik oldu. İyi ki sadece bir yıl öncesinden rezervasyon alıyorlar ve daha da iyi ki eski dostum Theo Montague'yi bir yıl önce kenara çekip bir hafta sonu için tüm tesisi devralmak için fiyat sordum.

Ve işte buradayız.

Bu akşam, en yakın yüz arkadaşımız ve akrabamız, kim bilir kaç çocuğuyla birlikte Sorrel Çiftliği'ni ele geçirecek. Tesis tam kapasiteyle çalışmayacak olsa da, personel bir yandan her yaştan bol miktarda çocuğu eğlendirirken, bir yandan da yetişkinleri doyurmak ve su içirmekle meşgul olacak. (Biz yetişkinlerin kendimizi eğlendirebileceğimizden eminim).

Bu, tekneyi itmek için iyi bir fırsat penceresi gibi geliyor. Bir hafta sonu geçirmek ve ailelerimizi kutlamak için. Arkadaşlığımızı. Bunu kasıtlı olarak tasarladığımı iddia edemem ama Belle ikinci çocuğumuzla on iki haftayı geride bıraktı. Bu sefer daha iyi gidiyor - Rosalie'de olduğundan daha az midesi bulanıyor gibi görünüyor - ama iş ve enerjik bir yürümeye başlayan çocukla hokkabazlık yapmaktan ve bir insan yetiştirmekten oldukça yoruldu, bu yüzden güneşlenmek ve kızlarla v a k i t geçirmek için bir hafta sonu tam da doktorun emrettiği şey gibi görünüyor.

Ayrıca, bu bebek doğduktan sonra, önümüzdeki beş yıl boyunca evden çıkacağımızı sanmıyorum. İnsanlar birden fazla çocukla nasıl başa çıkıyor hiç anlamıyorum.

Belle Scott hayatıma girmeden önce, kaplan gözleri, altın saçları ve ballı uzuvlarıyla, bir yuva kurmaya hiç niyetim olmadığını düşünmek inanılmaz. Çok çalışıyor ve daha çok oynuyordum. Hayatım hazır yemek ve hazır sikişten ibaretti.

Ve şimdi, dört kısa yıl sonra, bir erkeğin olabileceği kadar saplantılı ve iğrenç bir şekilde aşığım.

Ben bir
kocayım. Ben
bir babayım.

Ben her gece yatmadan önce nimetlerini sayan bir hıyarım, çünkü sevgi ve şükran mükemmel bir tutumdur, ya da nasıl denirse, ve ben her ikisine de diz boyu batmış durumdayım.

Arkadaşlarım da aynı. Dürüst olmak gerekirse, Gen ve Cal'dan umudumu kesmiştim. Tamamen farklı nedenlerden dolayı, ikisinin de bekarlık durumlarını yeniden düşünmelerini sağlayacak o tek kişiyi bulabileceklerini düşünmüyordum.

Ya Zach?

Kalbim o adam ve kızları için tanıdığım diğer insanlardan d a h a fazla kan ağladı. Bir zamanlar onun başaracağından emin değildim. Hiçbirimiz emin değildik. Claire'i kaybettikten sonra dönüştüğü kabuk adam için endişeleniyorduk: kederle içi boşaltılmış etten kemikten bir insan.

Bugün Jonny'ye delicesine aşık ve çok mutlu olan, inanılmaz karısı ve güzel kızlarıyla delicesine mutlu olan adama baktığımda Maddy'yi öpebilirim. Eşimizi hayatın en amaçlı, en canlı haline geri döndürdüğü için hepimizin ona ne kadar minnettar olduğumuzu asla bilemeyecek.

O zaman bu hafta sonu yapalım.

Kadehlerimizi kaldıralım ve her gün üzerimize yağan sayısız nimetin şerefine kadeh kaldıralım.

Sağlığımıza, çocuklarımıza ve eşlerimize içelim. Ve yağmurun uzak durmasını umalım.



Resmi tıbbi tahminime göre burada yaşarsak tansiyonum yarıya düşecek. Çok yüksek olduğundan değil, kendime iyi bakıyorum. Yine de bir Cuma gecesini geçirmek için *bundan* daha pastoral bir yol hayal etmek zor (aşırı heyecanlı çocukların çığlıkları bir yana).

Arkadaşlarımızın akşam boyunca çeşitli noktalara varacakları göz önünde bulundurulduğunda, bu geceyi gayri resmi tutmak mantıklı görünüyordu. Kimse Cuma akşamı Londra'dan çıkarken zorunlu trafik sıkışıklığında gezinirken akşam yemeği için önceden belirlenmiş bir zaman ayarlamak için stres yapmak istemez.

Dördümüz birkaç ay önce burayı detaylı bir şekilde incelemek için buraya geldiğimizde, bize etrafı gezdiren Theo Montague'nin eşi Nora oldu. Buradaki tüm etkinlikleri o yönetiyor. Duvarlarla Çevrili Bahçe'yi gördüğümüz anda oyun bitmişti. Şubat ayında, Theo'nun kardeşinin burayı ziyaret ettiği zamanki halinden daha seyrek görünüyor olabilir.

Miles burada evlendi ama o güne dair anılarım bana buranın yazın ne kadar muhteşem olacağını anlatmaya yetti.

İşte buradayız, tatil beldesinin tam merkezinde, sakın bir Haziran akşamında, son zamanlarda görme zevkine eriştiğim en güzel ortamlardan birinde buz gibi biralarımızı yudumluyoruz. Antik surların bulunduğu bu alan, tesisin tam merkezinde yer alıyor. Alan, ortasından geçen uzun, arduvaz döşemeli bir havuzla noktalıyor. Söz konusu havuzda şu anda çocuk kulübünden yarım düzine haşema giymiş personel ve Tanrı bilir kaç tane çocuk ve yüzen çocuk yaşıyor. Çok eğleniyor gibi görünüyorlar.

Bahçenin çevresinde beyaz, mavi ve morun tüm tonlarında muhteşem çiçek tarhları uzanıyor; delphiniumlar, gülhatmi ve mine çiçeği yer kapmak için birbiriyle yarışıyor. Nora bize bahçelerin Haziran ayında en iyi halini alacağını söylemişti ve haklıydı. Üstlerinde, eski duvarlar, geçen ay muhteşem olması gereken ve şimdi canlı bir yeşil olan espaliers ve wisteria kombinasyonu ile kaplıdır.

Bunu yapabiliriz. Satıp burada meyve bahçeleri, padoklar ve bir havuzla dolu başıboş bir yığın satın alabiliriz. Bunun gibi bahçeler yetiştirebilirdik, her yıl daha da güzelleşen bahçeler. Çocukların boylarını yaşlı bir meşe ağacını keserek işaretleyebilir ve Cuma akşamlarını listemizdeki en yeni ve en havalı restoranı denemek yerine duvarlarla çevrili sakın bahçemizde soğuk beyaz şarap içerek geçirebiliriz.

Yine de Belle ve benim Londra'nın canlılığından uzun süre ayrılamayacağımızı içten içe biliyorum. Ne yazık ki böyle bir yerin sakinliğinin, Londra'nın vızıltısı olmadan bizi çılgına çevireceğinin farkındayım. En azından şehirden daha sık kaçmak için bir hatırlatma.

Çetemizden bazılarının oluşturduğu bir çemberde yanımda oturan eşime kolumu daha sıkı doluyor ve sahnenin geri kalanını inceliyorum. Sorrel Çiftliği yemekleriyle ünlüdür, sadece çiftlikten sofraya yemek tarzı benimsediği biyodinamik tarım uygulamalarından faydalandığı için değil, aynı zamanda şeflerinin yetenekleri nedeniyle de. Yemek kitaplarının her birine sahibim.

Bu geceki gayri resmi yaklaşımımıza uygun olarak, bahçenin bir tarafında yemek servisi büyüklüğünde barbeküler ve uzun sehpa masaları sıralanıyor, ikincisi devasa yemek tabaklarının ağırlığı altında inliyor. İnsanlar geldikçe yemeklere yumuluyor ve görünen o ki yemekler sürekli yenileniyor.

Cal'ın pirzoları a t m a hızına bakılırsa, muhtemelen iyi bir şey. Nereye baksam sevdiklerimiz gülüyor ve şakalaşüyor. Dex ve Max'i Lauren ve Charles'la sohbet ederken görüyorum, havuzun kenarına, çocukların sıçrama seviyesini göz önünde bulundurduğumda tavsiye edebileceğimden daha yakın duruyorlar. Aralarında French ve Russell'ın da bulunduğu gençler bir kenarda garip bir şekilde toplanmışlar. Her şeyin garip geldiği ve yetişkinlerin hepinizi bir araya toplayıp takılmanızı beklediği o yaşları hatırlıyorum.

Ancak, eve daha yakın bir yerde, Alchemy çetesinin en yeni üyeleri çok iyi anlaşıyor ve bizim için harika bir gösteri sunuyorlar.

Rosalie ve Jonny oturduğumuz yerin hemen önündeki küçük çim alanda birlikte oynuyorlar. Yüzdükten sonra kuru bezler ve havlu kumaştan yapılmış sarı-beyaz çizgili pançolar giyiyorlar. Büyüdüklerinde, neden çoğu zaman aynı ya da tamamlayıcı şekilde giyindiklerine dair pek çok soruları olacak ve bu olduğunda, Zach ve ben cevaplar için onları annelerine yönlendireceğiz.

İtiraf etmeliyim ki, çok sevimli bir çiftler. Jonny gürbüz bir çocuk, Rosalie'den biraz daha uzun boylu ve çok güler yüzlü, Rosalie'nin güzelliğinin yanında çok karanlık kalıyor. Birinin havuzdan aldığı şişme bir plaj topuyla oynuyorlar, topun peşinden paytak paytak yürüyorlar ve sürekli düşüyorlar. İçlerinden biri her kış üstü düştüğünde, yüzlerindeki şok ifadesi beni neredeyse bitiriyor. Bu paha biçilemez.

Belle öne doğru eğilip telefonuyla onları yakınlaştırmak, "Çok tatlılar," diyor.

Mads, "Büyüdüklerinde evlenmek zorundalar," diye ısrar edince Zach homurdanıyor.

"Ne kadar yakın oldukları düşünüldüğünde, bunun kuzeninizle evlenmek gibi bir şey olacağından eminim.

"Çocukluk arkadaşından sevgiliye dönüşmek çok romantik bir mecazdır," diyor ona yüzünü asmadan.

"Olmaz," diyorum ona. 'Rosalie'nin asla sevgilisi olmayacak. On bir yaşına girer girmez senin eski okuluna gidecek. Onun yetiştirilme tarzı, annesinininki özgür bir aşk komününde yetiştirilmiş gibi gösterecek.

Ben Scott evimizde *istenmeyen kişi* olabilir, ancak Belle'in yetiştirilmesine yönelik "saflık kültürü" yaklaşımıyla bir kızım olmadan önce olduğundan daha fazla empati kurmaya başlıyorum, bu kesin.

Karım hiç de hanımefendiye yakışmayan bir şekilde homurdanıyor. "Maddy'nin vaftiz annesi olduğu sürece olmaz.

"Bunu kesinlikle daha dikkatli düşünmeliydim," diye yüksek sesle düşünüyorum. Ortamı karıştırmak için, "Yeni nesiller arasında evlilikten bahsetmişken, Kit'in Stella'yı etkilemeye çalıştığını tahmin ediyorum," diye ekliyorum. Başımı daha büyük çocukların dondurmalarıyla toplandıkları yere doğru sallıyorum.

Tam bu sırada, Zach ayağa fırlamaya çalışıyor, yüzü gök gürültüsü gibi. Ne kadar da tahmin edilebilir. Maddy onu tutuyor. "Kes şunu," diye tıslıyor. "Kızlara bu hafta sonu onları utandırmayacağına söz vermiştin.

"Bir şey yapmaya kalkışmasa iyi olur," diye kükreyerek rozesinden öfkeli bir yudum aldı.

Genişçe sırtıyorum. On yıldan biraz fazla bir süre sonra onun yerinde ben olacağım ama şimdilik bu altın değerinde. Aida'yla bakışıyoruz ve onun da kahkahalarını tutmaya çalıştığını görüyorum.

Maddy, 'Ondan iki yaş küçük,' diye belirtiyor. 'Ona zaman ayırmaktansa ölmeyi tercih eder. Size söz veriyorum, on dört yaşındaki hiçbir kız on iki yaşındaki bir oğlanı kabul etmek bile istemez.

Cal yüzünde bir gurur ışıltısıyla, "Şu yavrulara bakın," diyor. Kit'in yüz ifadesi, futbol topuyla hünerlerini diğerlerine gösterirken saf bir konsantrasyondan ibaret. Nancy yüksek sesle sayıyor, Stella ise hiç etkilenmemiş görünüyor. Birkaç yıl önce Chelsea'nin genç takımı için keşfedilmişti. Cidden yetenekli, Kit'ten çok daha yetenekli olduğunu söyleyebilirim.

"Evet, Stel işi bittiğinde onu yere süpürecek," diye tahmin ediyor Zach, daha rahat görünüyor. 'Bunun kız kardeşine çekip çekmeyeceğini söylemek için henüz çok erken.

En küçüğüne doğru başını sallar, o da hemen topun üzerinden yana doğru düşer ve kışını memeye geçirir. Rosalie sevinçle kahkahalar atıp ellerini çırparken, Jonny başlangıçta sürpriz inişinden ne anlam çıkaracağını bilemese de mutlu bir şekilde gülümsüyor.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuğa sahip olmak çok yorucu, ama içimden bir ses büyüdükçe daha da karmaşıklaştığını söylüyor.

SPA-CTACULAR KARDEŞLİK

MADDY

"Kocalarımız yerine birbirimize çift masajı yaptırmamız garip değil mi? Belle'e sordum. Tatil köyünün spasına özel küçük, güneşli bir avluda uzanmış, hem rahatlamış hem de tedavilerimizden parlıyor.

Hayır. Erkeklerin birlikte olması ama bizim olmamamız garip olurdu. Her neyse, çekici görünüp görünmeyeceğim konusunda endişelenmeden uyuyabilmek ve salyalarımı akıtabilmek istedim.

'Sen de horluyordun,' dedim ona.

'Ben hamileyim. Beni rahat bırak.'

Üç aylık hamilesin. Horlamayı haklı çıkaracak kadar değil. Darcy horladı mı, Nat?'

Nat ve Darcy az önce çift masajı yaptırdılar, Aida ve Gen de öyle. Hepimiz bu sevimli küçük güneş tuzağındaki şezlonglarımızdan memnuniyetle birbirimize sırtıyoruz. İşte hayat bu. Kocalar yok. Çocuk yok. Sadece kızlar.

Nat neşeyle 'Yaban domuzu gibi,' diyor ve biz de kıkırdıyoruz.

"Çok zor bayıldım. Beni yüzüm ve karnım için birer deliği olan şu hamile kadın yataklarından birine yatırdılar. Destansı bir şeydi.

'Evet, ama sen yedi ay önce gittin,' diyorum. "Horlamaya izin var. Belle, 'Bana ilk yeğenimi veriyorsun,' diyor. 'Her şey affedildim.'

Birden dik oturdum ve öfkeyle ona baktım. Umursamaz bir el salladı.

Sakin ol. İlk *kanımdan* yeğenim. Jonny OG'dir, obvs.'

Güzel yatağımın üzerine çöküyorum. 'Sizin ayık kalma zorunluluğunuzu biraz kıskanıyorum. Kendimi bok gibi hissediyorum.

Gen, 'Fısıldayan Melek dün gece çok iyi gidiyordu,' diyor.

"Ölümcül," diye katılıyor Aida. "Onu içmek su içmek gibi hissettiriyor.

Darcy, "Ayık olmak eğlenceli," diyor, "herkes sarhoş olduğu zamanlar hariç. Bu gece gibi. Saat ona geldiğimizde yatağa kaçmak ve tüm o sıkıcı, kendini tekrar eden sarhoşlardan kaçmak isteyeceğim.

"Yap," diyorum ona. 'Bu yüzden bir hafta sonu yaptık - bu sadece bu akşamla ilgili değil. Ve eğer yarın biri seni ararsa, bütün akşam orada olduğunu söyle. Orada olup olmadığınızı asla hatırlamayacaklar.

O gülerken kapı açılıyor ve Athena dışarı çıkıyor. O da bizim gibi spa'nın kendine özgü beyaz kabarık bornozu ve terlikleriyle. Athena'yı çok iyi tanımıyorum ama kesin bir kız aşkı var içimde. *Muhteşem bir kadın*. Oğlanlar kocası Gabe'e yakınlar, o da çok seksi. Sanırım onu Adam aracılığıyla tanıyorlar. Ya da Anton. Ya da ikisi birden, belki? Nat'in onunla yakınlaştığını ve Darcy'nin de onunla biraz takıldığını biliyorum, ama onunla çok fazla etkileşimim olmadı.

Onunla ilgili tek bildiğim, zamanında Anton'un asistanı olduğu, onunla yattığı ve ofisindeki seks partisinin *bir* parçası olduğu. Yine de genç. Muhtemelen Belle ve benimle aynı yaşlarda.

"Hey," diyor Gen sıcak bir şekilde. "Gel ve otur. Yanındaki boş şezlongu işaret ediyor.

Athena tereddüt eder. "Emin misiniz? Bölmek istemem.

Elbette! Gelin ve rahatlayın. Burası çok güzel,' diye ısrar ediyor Gen. Athena zarif bir şekilde şezlonga uzanırken hızlı bir tanışma turu atıyor, gerçi hepimiz onu selam vermek için tanıyoruz.

"Yüz bakımı yaptırdın mı? Ona soruyorum çünkü yüzü pırıl pırıl ve muhteşem görünüyor.

"Evet," diyor iç çekerek. "O kadar cennet gibiydi ki. Terapistimin herhangi bir ekstraksiyon yapmasına izin vermedim - tüm mutluluğu istedim ve hiçbirini istemedim.

Acı.'

"Şimdi keşke yüz bakımı yaptırsaydım diyorum," diyorum dudak bükerek. 'Seçmek çok zor oldu. Gerçi Belle ile çift masajım çok erotikti.

Herkes gülüyor.

Athena bir bardak salatalık suyunu ağzına götürerek, "Şiddetle tavsiye edebilirim," diyor. 'Ve tabii ki sonrasında gidip tüm ürünleri satın aldım. Hepsi çok güzel kokuyor.

Belle kollarını başının üzerine kaldırarak, "İnanılmazlar," diye onaylıyor. "Evelyn Macleod harika bir iş kadını.

Gen, "Kocasıyla tanışma şansınız olursa mutlaka tanışın" diyor. 'Buradaki çiftliği o yönetiyor - her yeri biyodinamiğe çevirmekten sorumlu olan adam. Çok tatlı, *çok* çekici. Adı Angus. Genellikle bir traktörün üzerindedir.

"Çiftçilerde bir şeyler var," diye iç geçiriyor Aida. "Haksız mıyım? Eminim bir ton dürüstlüğü vardır.

"Evet, erkeğinin bütün gün tarlada çalışıp yorulduktan sonra gelmesi..." diye geçirdim içimden. "Bununla başa çıkabilirim.

Darcy, 'Yine de bir hesap tablosu ucubesini seçtin,' diye gözlemliyor. Kendime sarılıyorum. "Benim erkeğim kesinlikle çarşaplarda bir ucube.

"Ve Gabe eskiden bir rahipti, değil mi? Belle Athena'ya sorar. "Nasıl bir şeydi? Ona bakarak bunu asla söyleyemem.

"Belle bunu soruyor," diyor Nat Athena'ya, "insanlık tarihinde görülmüş en büyük rahip saplantısına sahip birinin bakış açısından. Rafe, Simya bodrumundaki günah çıkarma odasını onun için özel olarak yaptırdı.

"Ve bunun için sana teşekkür ederim," diyor Athena ve hepimiz kahkahalarla çığlık atıyoruz.

"Bekle, siz bunu gerçekten kullandınız mı? Belle sorar. Kız inliyor. "Aman Tanrım. Gerçekten rahip olan bir adamla kullandınız. Çok kıskandım.

Aida o kadar çok gülüyor ki zorlukla nefes alabiliyor. 'Katolikler *çok* çok garip.'

Athena gizli bir gülümsemeyle, 'Kesinlikle ikna edici,' diyor.

Nat, 'Gabe bir rahip olamayacak kadar şeytani bir görünüşe sahip,' diyor. "Onunla tanıştığım anda bunu düşünmüştüm.

"Kesinlikle katılıyorum," diyor Athena. 'İşte bu yüzden o mükemmel.

Bir *ahhh* korusu oluştu ve sonra ben sordum, 'Siz nasıl tanıştınız? Onunla çalışıyorsun, değil mi?'

Athena ve Gen birbirlerine tam olarak anlayamadığım bir bakış atıyorlar. "Bu doğru," diyor Athena.

"Vay canına," diyorum yüksek sesle. 'Çok ateşli patronların var. Senin sırrın ne?'

O daha cevap vermeden Gen, "Bu kadın Sorbonne'da yüksek lisans yaptı, dört dil biliyor ve işinde çok iyi. Bir sırra ihtiyacı olduğunu sanmıyorum. Gabe Anton'u aradı ve Athena'ya iyi şeyler söylemesi için yalvardı. Bana başını hafifçe *sallıyor*, "*boş ver*" der gibi.

"Yeterince makul," diyorum Athena'ya göz kırparak. "Görünüşe göre şanslı olan Gabe.

Bana kendini küçümseyen bir gülümseme veriyor ama sonra Gen'e çevirdiği gülümsemenin minnettarlıkla sırlıklam olduğuna yemin edebilirim.

Tuhaf.



Zach'le birlikte güzel kır evimiz The Dovecote'tan Sorrel Çiftliği'nin bahçelerinden Ana Ahır'a uzanan patika boyunca yürürken "BURADA YAŞAMAK İSTİYORUM" diye iç geçiriyorum. Gülüyor ve elimi sıkarken başımın tepesini öpüyor.

'Büyüleyici, orası kesin. Ama seni domuzları güderken göremiyorum, tatlım.

'Dışarıyı temizlemekten kim bahsetti? Bunun için personelimiz var.

"Mads'e verdiğimiz yeni isim resmen Lady Muck," diyor Kızlar.

İngiltere'nin gezegendeki en güzel yer olduğuna inandıran o Haziran akşamlarından biri. Buradaki çiçekler cennet gibi. Bahse girerim sonbaharda da aynı derecede muhteşemdir ve Noel'de de büyülü olduğunu duydum.

'Mutlu musun? Doğum günü kutlamalarının tadını çıkarıyor musun? Ona soruyorum.

Bir an durup bana bakıyor ve ürperiyorum çünkü Zach French size *gerçekten* baktığında, bu bambaşka bir şey oluyor.

"Daha mutlu olamazdım. Burada, güzel karım ve güzel kızlarımla birlikte, dünyada en çok sevdiğim insanlarla bir akşam geçirmek üzereyim. Ben çok ama çok mutlu bir adamım. Eğildi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Jonny hariç," diye belirtiyor Nancy.

"Jonny hariç," diye kabul ediyor. "O çocuk bu gece taş gibi uyuyacak, benden söylemesi.

Sanırım haklı. Jonny bugün çok eğlendi. Ruth'la sakın bir banyo yapacak ve çok mutlu olacak.

Stella ve Nancy'ye 'Muhteşem görünüyorsunuz,' diyorum. "İkiniz de.

Gerçekten öyle. Zach ve Claire bu ikisine ciddi anlamda iyi genler vermiş. Geçen ay yarıyıl tatilinde Mayorka'da geçirdiğimiz arsız hafta sayesinde her ikisi de erken bronzlaştı. Nancy koyu renk buklelerini korudu ama bugünlerde çok daha bakımlılar ve Stella gerçek bir kalp kırıcı olacak. On dört yaşında, çok uzun bacaklı, sıkı futbol programından dolayı formda ve altın sarısı. Annesinde olduğu gibi, bu saçların koyu renk gözleriyle birleşimi düpedüz muhteşem. Her iki kız da Kings Road'daki gençlere yönelik bir mağazadan alınmış gümüş pullu elbiseler giyiyor.

"Bu gece disko toplarına gerek yok," diyor Nancy, patika yolda bir dönüş yapmak için durarak.

"Daha sonra babamın dans figürlerini sergilerken ikinize ihtiyacım olacak," diye uyarıyor Zach ve tam zamanında inliyorlar.

"Hayır, baba, lütfen," diye yalvarıyor Stella.

Bu benim kırkıncı yılım. *Dancing in the Dark* çaldığında ayaklarım kendiliğinden hareket edecek ve beni dans pistinin ortasına sürükleyecek. Buna engel olamayacağım.

Zach aslında harika bir dansçı. Çocuğun ciddi bir ritmi var ama kızların yüzündeki dehşete gülmekten kendimi alamıyorum. Ebeveyn utancı Fransız evinde canlı ve iyi durumda.

"Gençlerle takılabilirsin," diyorum, sesimin eski bir gençlik kampı danışmanı gibi çıktığının rahatsız edici bir şekilde farkındayım.

Stella isyan edercesine, "Onlar aptal," diyor.

"Peki ya Cal ve Aida'nın oğulları? İyi çocuklara benziyorlar mı?"

Nancy, "Kit tam bir gösteriş budalası," diyor. Peltek konuşmayı aştı - o kaltak Frances, konuşma terapisine ihtiyacı olduğu konusunda yanılmıştı. 'Stella'dan sürekli kendisiyle keepy-uppy yarışması yapmasını istiyor ve Stella onu yenip duruyor. Bu çok utanç verici.

Zach ve ben birbirimize bakıp sırtıyoruz.

Stella, "O zehirli erkekliğin mükemmel bir örneği," diyor ve kocamın elinin benimkine karşı zorlukla kontrol edilen bir neşeyle titrediğini hissediyorum.

"Cal'in buna katlanacağını düşünemiyorum," diye itiraz ediyorum. 'Eminim sadece rekabet ediyordur, yine de Stel'in onu yenmesine çok sevindim. Peki ya Pip? Çok tatlı görünüyor!

"Bana çok fazla bakıyor," diyor Stella bize. Bu çok garip. Ve çok sıkıcı. Tek konuşmak istediği şey çevre. O ve Sam - Evelyn ve Angus'un oğlu - bütün gün Angus'la birlikte gübreye falan bakıyorlar. Fazla inek.' Belki Pip Stella'ya biraz aşıktır. Ne kadar tatlı! Alışılmadık bir diplomatik hareketle dudaklarımı mühürledim. Bunu teklif etsem bile çıldırırdı. Erkeklerle olan tek ilgisi futbol yetenekleri etrafında.

"Belki ondan bir şeyler öğrenirsin," diyor Zach hafifçe, "zavallı çocuğu ilk fırsatta silmek yerine ona bir şans verirsen. Bana utangaç biri gibi geldi. Siz kızlar güçlü karakterlere sahipsiniz - özellikle de daha içe dönük biri için oldukça korkutucu olabiliyorsunuz. Ben çaba gösterin derim.'

Stella'nın gözlerini devirmesi, bu özel tavsiyenin bilgeliği hakkındaki düşünceleri konusunda şüpheyi yer bırakmıyor.

GLORY DAYS 2.0

ZACH

'N O,' diyor Gen, Cal'a dehşetle bakarak. "Kesinlikle hayır. Vurgulama için tertemiz saçlarını okşuyor.

Dördümüz ve Mads lobi alanında duruyoruz.

Sorrel Çiftliği'nin Ana Ahır, bu geceki partinin yapıldığı yer. Cal, *Karanlıkta Dans* anımıza hazırlanmamız için bizi buraya sürükledi.

"Haydi," diyor Cal hırıltılı bir sesle. 'Yapmak zorundasın! Yoksa her şeyi mahvedeceksin.

"Ben varım. Ona uzattığı Stars and Stripes bandanasını alıyorum ve başıma bağlıyorum. "Sen ne düşünüyorsun? Mads'e soruyorum. "Seksi, ha?

"*Günah* kadar seksi," diye onaylıyor ve uzanıp beni yanağımdan öpüyor. "Peki," diyor Gen hiddetli bir sesle. Masanın üstünden bir bandana kapıyor.

diğer elindeki zula ve onu da bağlar. Ben bile bu ilavenin güzelim soluk pembe elbisesine hiç de iyi gelmediğini anlayabiliyorum. Rafe ve Cal da onu takip ediyor ve birbirimize sırtıyoruz. Ben hariç herkes şu anda oldukça sarhoş. Bu gece içkiyi fazla kaçırmadım. Yaşlandıkça, içki içtiğimde hafıza kaybım daha da kötüleşiyor. Ben olsam

aklımı başımda t u t m a y ı ve bu gecenin her fantastik anını içmeyi tercih ediyorum.

"İyi görünüyor millet," diyor Cal. 'Hâlâ elimizde.

Yirmi altı yaşındaki gülünç güzellikteki karıma bakıp göz kırpiyorum. Onda kesinlikle hâlâ var. Benim gibi yaşlı bir morukla ne yapmak istiyor, hiçbir fikrim yok ama kabul ediyorum.

'Hadi gidip çocuklarımızı utandıralım,' dedim.

Cal parmağını kaldırarak, "Burada bekle," dedi. 'Büyük bir giriş yapmamız gerekiyor. Ben grubu hazırlayayım.

Bu gece burada Neon Thunder adında inanılmaz bir seksenler tribute grubumuz var. Bir saat önce çıktıklarından beri burayı sallıyorlar.

Cal ana mekâna geri dönerken Rafe başını sallar. "Ne kadar da yaşlı bir kadın. Bingo geceleri düzenlemesi için ona on yıl veriyorum.'

Mads bandanamı düzeltirken ve saçlarımı kabartıp seksenlerin tarzıyla yukarı kaldırırken sevgiyle, "Ayy, çok tatlı," diyor. Karım Cal'e bayılır, hep bayılmıştır. Birbirlerinin -biraz çocuksu- espri anlayışını anlıyorlar gibi görünüyor. "Önemsemesi çok hoş.

"Kesinlikle önemsiyor," diye mırıldandım. Etkinlik organizatörümüz olarak, bu hafta sonunu unutulmaz kılacak milyonlarca küçük şeyi bir araya getirme işinde aslan payını o aldı ve itiraf etmeliyim ki harika bir iş çıkardı. Sanırım Springsteen anımız da bunlardan biri.

Bir an sonra Cal kapıdan içeri daldı. 'Kalktık! Hadi gidip gözlerini kamaştıralım!'

Maddy kıkırdıyor. Gen dudaklarını büzüyor.

"Bize bir dans rutini öğretmediğine şükredin," diyor Rafe, bandanasını düzeltmek için ellerini başının iki yanına koyarak. 'Hadi gidip bu adamlara ihtişamlı günlerde nasıl olduğumuzu gösterelim. Spor Gecesi'ni hatırlıyor musunuz?

Ah, Spor Gecesi. Her Çarşamba gecesi öğrenci birliğinde, spor takımları o günkü fiktürlerini kutlar ya da hüzünlenirken, yarı çıplak kızlar dans pistinde kendilerini onlara atarlardı. Herkesin haftanın en sevdiği gecesiydi. Ragbi oyuncularını kendimiz için çok iyi şeyler yapardık. Duşumuzu almış, takım kravatımızı, mavi Oxford dokuma gömleğimizi ve lacivert blazer ceketimizi giymiş olarak gelirdik ve kadınlar akın ederdi.

Cal ve Rafe'den biraz daha az oyuncu olsam bile, çok destansı bir şeydi. Yanlış hatırlamıyorsam Gen de kendisi için iyi şeyler yapardı - hokey oyuncularına karşı bir tutkusu vardı.

Ağır cam kapıların yanında durup bekliyoruz. Lobinin uzak tarafında bir ayna var ve yansımamıza bir göz atıyorum. "Bir sürü kuklaya benziyoruz," diyorum sevgiyle ve Gen aynada gözüme çarpıyor.

"Kesinlikle.

Sonra Cal bize işaretini veriyor ve *Dancing in the Dark*'ın ikonik açılış riffleri etrafımızda patlarken ana dans alanına doğru ilerliyoruz. Dans pistine çıktığımızda dans edenlerden ve hâlâ oturmakta olanlardan çığlıklar yükseliyor.

Grup gerçekten çok iyi gidiyor ve herkesi havaya sokuyor. Duman makinelerini bile çalıştırdılar. Aynalı havacı gözlükleri ve uzun sarı saçlarıyla Whitesnake'in gurur duyacağı bir adam var. Elektro gitar çalıyor. Hemen önünde, yerde kocaman bir vantilatör var, yukarı doğru eğilmiş, böylece saçları bir rock klibindeymiş gibi havaya uçuyor. Büyüdüğümde onun gibi olmak istiyorum.

Dans pistine çıkar çıkmaz güzel karımı kollarımın arasına alıp etrafında dönmeye başlıyorum. Her zaman inanılmaz görünür, ama bu gece bir omzunu çıplak bırakan ve diğer omzunda dev bir kumaş gül bulunan kırmızı saten mini elbisesiyle nefesimi kesiyor. Çok seksi ve bu kırk yaşındaki adam beni kurtardığı için ona minnettar olmaktan asla vazgeçmeyecek.

Özellikle agresif bir dönüşten sonra vücutlarımız birbirine çarparken bana gülümsüyor. 'Bandanan çok seksi, Spreadsheet. Seni kötü bir çocuk gibi gösteriyor.

"Seni daha sonra bununla bağladığımda ne kadar kötü olabileceğimi sana göstereceğim," diye homurdanıyorum ona. Herkesin içki tüketimine yetişemiyor olabilirim ama ben karımla her zaman sarhoş oluyorum. Cevap olarak beni baştan çıkarıcı bir şekilde dudaklarımdan öpüyor.

"Bunu daha sonra *Lady in Red* çalana kadar bırakın! Rafe yanımızda oldukça endişe verici bir şekilde dönerek bağıyor. "Gelin ve dans edin!

Yüce Tanrım. Bu büyülü bandana ya da belki de bu büyülü bant -En yakın arkadaşımı şehirdeki nazik bir adamdan seksenlerin sevimsiz egzersiz özentisine dönüştürdü.

Mads ve ben Alchemy çetesinin geri kalanıyla bir çember oluşturuyoruz. Nance ve Stella'ya işaret ediyorum.

gençlerin masasından gelen rahatsızlığı dile getiriyor, ancak Nance başını şiddetle sallıyor. Bu arada Stella, ileride bize karşı koz olarak kullanmak üzere telefonuyla her saniyeyi kaydetmekle meşgul. Pip Russell onun yanında durmuş, hevesle bizi izlerken Kit çoktan çemberimizin ortasına gelmiş, kalçalarını sallıyor. Yemin ederim Cal'in biyolojik oğlu olabilir.

Anton, Gen'in bandanasını kafasından çekip alıyor ve çözmeden kendi başına takmaya devam edince alaycı bir onaylamazlıkla ofluyorum. Çok küçük ve gülünç görünüyor, ama gerçekten çabalıyor, gömleğinin düğmelerini neredeyse sonuna kadar açmış ve kalçalarını sallıyor. Sanırım Springsteen bunu yayınladığında genç bir delikanlı olabilirdi. Mutlu olduğu yeri bulmuş gibi görünüyor. Gen kendini beğenmiş bir sırtışla saçlarını düzeltiyor ve onun kışına doğru dönmesine izin veriyor. Yetişkin çocukları ortalıkta görünmüyor - muhtemelen bir köşede sarhoş oluyorlar.

Ve sonra olur. Her zaman olacaktı. Cal tişörtünü çıkarır, kement gibi havada birkaç kez döndürdükten sonra eğlenmiş görünen Aida'ya fırlatır ve en sevdiği parti parçasının tadını çıkarmak için kendini yere atar: Solucan.

Bu işte çok iyi -her zaman da öyleydi- ama bunu ahşap bir zeminde üstümde tişört olmadan denemek istemezdim.

Misafirlerimiz alkışlamaya başlıyor ve çemberimizin içine çekiliyor. 'Cal! Cal! Cal! Cal! Cal'ın gördüğü ilgiden hoşlanmayan Rafe, gömleğini çıkarmamayı tercih ederek onun yanına dalıyor ve kükremeler daha da artıyor. Rafe her zaman yılan kalçalı olmuştur. Sahnedeki Springsteen özentisi en mükemmel cover'ına devam ederken ve seksi karım etrafımda dans ederken Belle onu gürültülü çığlıklarla alkışlıyor. İlkel bir zevk çığlığıyla Max kim bilir nereden dalıyor ve kendini enerjik, kalçalarını savuran bir solucana bırakıyor. Dex ve

Adam'a FOMO'ları onları sıkıştırmadan önce saniyeler veriyorum içinde.

Arkadaşlarım deli, ama lanet olsun, onları seviyorum. Kimin aklına gelirdi ki?

Cal, Rafe, Gen ve ben bu şehrin gördüğü en klas, en cazip seks kulübünü açmak için tavşan beyinli planımızı hazırladığımızda, sonumuzun böyle olacağını biliyor muyduk? Her şekil ve büyüklükte ailelerimiz, yapılarımız ve aileden sayılabilecek kadar değerli dostlarımızla birlikte mest olmuş bir şekilde mutlu olacağımızı?

Alchemy'deki suda kesinlikle bir şey var.

VE SONRA DÖRT TANE VARDI

DARCY

I Gerçekten daha iyi bilmesi gereken bir grup sağlık personelinin sizi güzel, sakın, personel ağırlıklı özel hastanelerinden gerçek bir canlı bebekle taburcu etmelerinden ve Londra'nın merkezine elinizi kolunuzu sallayarak gitmenizi beklemelerinden daha korkunç bir şey olamaz diye düşündüm.

kullanım kılavuzu.

Yanılmışım.

Kocalarınızın sizi eve bırakması daha da korkutucudur; ayrıldığınızda sığınağınız olan ama şimdi yabancı bir ülke gibi hissettiğiniz evin ön kapısından içeri girdiğinizde, kocalarınızdan biri sizi nazıkçe oturma odasına götürüp birkaç minder koyduktan sonra, siz darbe almış vajinanızı kanepeye yatırırken, diğeri söz konusu bebeği taşıyan araba koltuğunu önünüzde yere koyar.

Çünkü o zaman ne yapman gerekiyor?

Ve bunu söyleyen de sadece personeli değil, *iki kocası* olan biri. Sadece iki kişiyse nasıl başa çıkacaksınız?

Peki bekâr anneler tek bir gün bile nasıl hayatta kalabiliyor? Yüce Tanrım, düşünmeye bile değmez.

Bebek Charlie'ye bakıyorum, mışıl mışıl uyuyor ve o kadar küçük, mükemmel ve şaşırtıcı ki kalbimi acıtıyor. Doğduğunda çok hafif bir sarılığı vardı, hastanede hafif bir tedaviyle geçirilen bir rahatsızlıktı ama yine de hafif bronzlaşmış görünüyor. Saçları koyu renk. Seyrek olabilir ama şimdiye kadar hissettiğim en ipeksi şey.

Vanilya gibi kokuyor, *çok* acıkıyor ve hangi kocamın onun babası olduğunu belirlemek için babalık testine ihtiyacım olmazdı, çünkü o kocaman, koyu mavi gözlerini bana diktiği anda anladım.

Biyolojik olarak konuşursak, bu Dex'in oğlu.

Dex şimdi yanıma yerleşiyor, kolunu sıkıca omuzlarıma doluyor ve oğlumuza bakarken beni kendine doğru çekiyor. Bu sırada Max araba koltuğunun yanına çömeliyor.

"Onu tutmak ister misin?"

"Lütfen tatlım.

Onu tutmak *istemiyorum*. Bir sonraki nefesime ihtiyacım varmış gibi ona sarılmalıyım.

Max kayışı çözüyor ve Charlie'yi koltuk altlarından tutup kaldırıyor, parmakları başını destekleyecek kadar uzun. Onu bana uzatıyor ve Charlie içgüdüsel olarak bir çiftlik homurtusuyla içeri doğru sokuluyor, avucumun altında minik bezli poposuyla yumuşak küçük bir virgül ve boynuma karşı tüy gibi hafif nefesleri.

İnsanların beni huzurlu bir insan olarak tanımlayacağından emin değilim. Çoğu zaman heyecanlıyım. Ama burada, bu sessiz oturma odasında, mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim kadar çok sevdiğim üç adamla birlikte, hissettiğim huzur için bir Karayip lagününde yüzüyor olabilirim.

Dex başını omzuma koymuş. Charlie ise tam olması gerektiği yerde, göğsüme sarılmış durumda. Başımı kaldırdığımda Max'in üçümüze de baktığını görüyorum, mavi gözlerindeki sevgi çok şiddetli.

"Fotoğraf mı?"

Gülümsüyorum. "Devam et.

Cebinden telefonunu çıkardı ve üçümüze doğrulttu. Bok gibi görünüyorum. Yüzümdeki deri hâlâ çok kırmızı ve lekeli. Charlie çıktıktan sonra kustuğum için göz kapaklarımdaki kan damarları patladı ve dudaklarım çatladı. Ama belli ki güzellik bakanın gözünde, çünkü Max boğuk bir sesle şöyle diyor: 'Ben

Hayatımda üçünüzden daha güzel bir manzara görmedim. Telefonunu kaldırıyor. "Ben gidip çaydanlığı koyayım.

"Dur. Boştaki elimi uzattım ve onunkini kavradım. 'Beş dakika bekleyebilir. Gel ve bir saniye bizimle otur.

Max'in dördümüzü bir arada tutan, uykusuz, hormonlu ve korkudan ne tarafa gideceğimizi bilemediğimiz zamanlarda başımızı suyun üstünde tutan kişi olacağını şimdiden biliyorum. Onun sevgi dili hizmet etmek, ama bize o kadar çok hizmet etmesini istemiyorum ki bizimle birlikte *olmak* için tek bir şansını bile kaybetmesin.

Tereddüt ediyor, sonra diğer tarafıma oturuyor, o kadar nazik ki koltuk minderleri altında zar zor kayıyor ve tüm gövdesini bana doğru çeviriyor. Kolları kanepenin arkasına, Dex'inkine dolanıyor, vücutları beni ve Charlie'yi sarıyor. Başımın kollarına yaslanmasına izin veriyorum ve zavallı, ağrıyan karnımı daha da öne kaydırıyorum, böylece yatıyorum, bebeğimiz hala bana doğru kıvrılmış durumda.

Ancak o zaman bir iç çekiyorum. Uzun, yorgun, memnun bir iç çekiş. Önce sağımdaki Max'e, sonra solumdaki Dex'e bakıyorum ve kıkırdıyorum. "Vay anasını. İlk beş dakikayı atlattık.

Dex eğilip beni dudaklarımdan öpmeden önce, 'Harika gidiyorsun meleşim,' diyor.

"Teşekkürler. Sesim titrek çıkıyor. Elimle Charlie'nin sırtında bir tur atıyorum. Soluk mavi ve beyaz çizgili tulumu en yumuşak bambudan yapılmış. Minik ciğerleri avucumun altında yükselip alçalıyor. Nefes alış verişinin hızı ve kendini bu şekilde hayatta tutabilmesi hayret verici.

Max başını eğerek şu anda boynuma sokulmuş olan oğlumuzun yüzüne bakabiliyor. 'Burada üç yetişkin var ve o tamamen habersiz.

"Kulağa doğru geliyor," diyor Dex, sesi benimki kadar titrek çıkıyor. "Tanrım, o çok mükemmel.

"Gözlerini senden almış," diyor Max benim üzerimden Dex'e.

Dex hemen tereddüt etmeye başlar. 'Hayır, hayır-şu aşamada bunu söylemek imkansız. O-'

"Bunun hayalini kurdum," diye ısrar ediyor Max. 'Eğer dua eden bir adam olsaydım, bunun için dua ederdim. Tek istediğim Darcy'nin gülümsemesine ve senin gözlerine sahip bir çocuktu.



MAX

Charlie'nin gelişine hazırlanmak zorunda kaldığımız dokuz ay içinde, en doğru şekilde aşağıdaki plana veya görev tanımına karar verdik.

İşte buydu:

Üçümüzün de hayatımızı değiştirecek bu hediyeyle tüm kalbimizle kucaklamamızı.

Hayatın ve işlerin önümüzde çıkardığı günlük saçmalıkları bir kenara bırakıp oğlumuzun ilk günlerinin mucizesine kendimizi kaptırmaya odaklanacaktık.

İlişkide fazladan bir yetişkinin olması gibi kurnazca bir avantajı, tek bir kişi anlamına gelmeyen bir denge kurmak için kullanacağımızı, dahil olmak üzere *Darcy-özellekle* Darcy

olmak Bu en özel, kısacık zamanın tadını çıkaramayacak kadar bunalmış ve bitkin. Mümkün olduğunca yardım alacağımızı, böylece tek görevimizin bebeğimizin tadını çıkarmak ve dinlenmek olduğunu (muhtemelen bu sırayla gerçekçi).

Uzun bir süre gece dadısı ya da doğum hemşiresi olmak istemedim.

Biz üç kişiyiz, Tanrı aşkına! Bir gece Berry Bros şampanya tadımında Rafe ile göz açıcı bir konuşma yapana kadar aramızda halledebileceğimizden emindim. "Çocuğunuz yapacağınız en önemli yatırımdır.

bana söyledi. 'Hiç sürüş dersi almamış olsaydınız yeni bir Porsche alıp direksiyon başına geçmezdiniz, değil mi? "İlerledikçe öğrenmeye" çalışmayı aklından bile geçirmezsin. Öyleyse neden bebeğinizi şansa bırakasınız ki? Dürüst olmak gerekirse, doğum hemşiremiz Josie'den randevu almalısın.

Yüzümü buruşturdum. "Bu bana -bilmiyorum- iğrenç bir şeymiş gibi geliyor.

"Ne zamandan beri iğrenç değilsin? Ama cidden, tamam, ilk gece evde olduğunuzu ve bebeğin bir saattir Darcy'den beslendiğini düşünün, ancak yeterince süt alıp almadıkları hakkında hiçbir fikriniz yok. Ya da on dakika boyunca gazını çıkardınız ama hiçbir şey çıkmadı. Onları bırakmalı mısınız? Yoksa gazını çıkarmaya çalışmaya devam mı etmelisiniz?

'Ya çok fazla kusuyorlarsa ya da neden ağlamayı kesmediklerini anlamıyorsanız ya da -bu yaygın bir durumdur- siz

Adamlar onları besliyor, gazlarını çıkarıyor, altlarını değiştiriyor ve sanki onları yeni indirmişsiniz gibi hissediyorsunuz ve sonra tüm bu lanet döngü yeniden başlıyor. Çok acımasızca. Size söylüyorum. Doğru uzmanın elinizin altında olması, saçınızı başınızı yolduğunuz günler ve geceler ile hepinizin iyi kısımlara tam olarak katılabildiği ancak kendinizi kalp ağrısından kurtardığınız bir deneyim arasındaki fark anlamına gelebilir.

"Rosalie'yi her beslenmeden sonra yatırdığımızda çığlık atardı. Acı çeken çığlıklar gibi. Korkunçtu. Belle her seferinde ağlardı. Josie sessiz reflü teşhisi koydu ve biz de onu ocuk doktoruna götürdük. Haklıydı. Tanrı bilir hepimiz şaşkınlık içinde ne kadar dayanabilirdik. Düşünmeye bile korkuyorum.'

Bir elimi kaldırdım. 'Tamam, tamam. Demek istediğini anladım. Yarın onu arayacağım.

Josie ile görüştüğümüzde hepimiz onu çok sevdik. Beni memnun edecek kadar yetkin ve düzenli, Darce ve Dex'i memnun edecek kadar da sevecen ve coşkuluydu.

Bu akşam başlayacağı için programımız şöyle olacak: İkimiz de babalık iznindeyken Dex ve ben geceleri dönüşümlü olarak çalışıyoruz.

Bu bize Darcy ve Charlie'yle eşit zaman geçirme ve Josie'nin bize ğretebileceklerine eşit şekilde maruz kalma imkanı veriyor.

Görevli olmayanlar odamızda tek başına uyuyor; bu i karartıcı ama gece uykusu için gerekli.

Darcy ve nöbetçi koca, Charlie ile birlikte, Josie'nin şu anda uyuduğu ve Charlie'nin eninde sonunda uyuyacağı ocuk odasının yanındaki boş odada uyuyor.

şu anda Darcy'nin tek görevinin onu beslemek olduğu konusunda hepimiz hemfikiriz. Mümkün olduğunca çok uyumaya ihtiyaı var. Rafe'nin söylediklerinden anladığım kadarıyla besleme-emzirme-değiştirme döngüsü hem zaman alıcı hem de çok düzenli olabiliyor. Bunu mümkün olduğunca ortadan kaldırmalıyız ki eşimiz beslemeler arasında ihtiyaı olan dinlenmeyi sağlayabilsin. Yanımızdaki diğer üç yetişkin ve göğüs pompalarının korkunç ama etkili teknolojisi sayesinde Darce'nin bu yükü tek başına omuzlamayacağına kararlıyız.

İyi bir yapıya sahip olduğumuz konusunda kendime güvenim tam. Kaçınılmaz olarak, küçük adam burada olduğu için bazı kısımlar boka saracak, ama sorun değil. İşin komik yanı, kağıt üzerinde her şey harika görünüyordu ama şimdi sağ salim geldi, onu eve getirdik ve

Burada eşim, kocam ve çocuğumuzla birlikte, nadir bir sükûnet anı olduğundan şüphelendiğim bir şekilde oturuyorum, tüm planlamalar önemsiz geliyor.

Çünkü söylediklerim doğruydı. Darcy ve Dex'in bir çocukta ölümsüzleşmesinin her şeyden daha değerli bir hediye olacağını çok uzun zamandır biliyordum. Dex'i döllerimle ne kadar doldurursam doldurayım, onu asla hamile bırakamayacağım. Bu yüzden, ruhumun şimdiye kadar karşılaştığı en akkor ruhlardan ikisinin genetik ürünü olan Charlie ile kutsanmış olmak, kupamı olumlu bir şekilde taşırdı.

Gerçekten Dex'in gözlerine sahip. Onu ilk kez kucağıma aldığımda bana baktığında çok şaşırtıcı bir tanıma hissine kapıldım. Bu gözleri daha önce hayatımın iki aşkından birinde görmüştüm. Bu kendi gözlerimi görmekten daha iyi bir sürpriz olmalıydı.

Oğlumuzun karımın gülümsemesine sahip olup olmadığını zaman gösterecek.

Elimi yavaşça Darcy'ninkinin üzerine koyuyorum ve Dex de elini benimkinin üzerine koyuyor, dokunuşu sıcak ve emin. Ten tene temas.

"Hissedebiliyor musun?" diye fısıldıyor. Bir an hareketsiz kaldık ve evet, hissedebiliyorum. Oğlumuzun inanılmaz derecede küçük ciğerlerine aldığı her kısa nefeste elinin benimkinin altında nasıl yükseldiğini ve bıraktığında nasıl düştüğünü hissedebiliyorum.

"Evet," diye fısıldıyorum, eğilip onu şakağından öpüyorum.

'Hissedebiliyorum

O.'

"Ben de," diyor Dex huşu içinde.

Bir an sessiz kalarak ondan uzaklaşıyorum. Başı hala eğik Kollarımıza yaslanmış, gözleri titreyerek kapanıyor. Konfor alanından çok uzakta olduğunu söyleyebilirim, ama yine de onda daha önce hiç görmediğim bir tür dinginlik, bütünlük yayıyor.

"Biliyor musun tatlım," diyorum sonunda, "nesnel olarak büyüleyici bir kadınsın, ama seni hiç şu anki kadar ısıltılı görmemiştim. Elim onunkinin üzerinde esniyor ve Dex parmak eklemlerimi okşuyor. "Bu anı sonsuza kadar saklayabilseydim, saklardım.

Gülüyor. "Bok gibi görünüyorum.

"Hayır, yok. Başımı sertçe sallıyorum. Dex de kendi başını sallıyor. 'Vücudu bir mucize gerçekleştirmiş inanılmaz bir kadın gibi görünüyorsun, bize bir oğul verdin ve ona deliler gibi aşıksın ve tüm *bunlar* çok güzel. Dex ve ben bundan başka bir şey konuşmadık ve bu konuda anlaştık. "İkiye karşı bir.

Dün gece Darcy ve Charlie son gecelerini hastanede geçirdiler ve ben de kocamı kocaman yatağımızda yavaşça ve derinden becerdim. Her zamanki gibi cennet gibiydi. Muhtemelen her zamankinden *daha* da cennet gibiydi, bu durum sevgi, duygu ve rahatlamanın ağırlığıyla birleşmişti, ama ikimiz de Darcy ve Charlie'nin yokluğunun farkındaydık. Bu *doğru* gelmiyordu.

Bugün eşimiz ve oğlumuz evde ve artık dört kişiyiz. Ve dünyada her şey yolunda.



DEX

Darcy, Tanrı'ya şükür, yorgunluktan mışıl mışıl uyuyor ama ben onun yanında uyanık bir şekilde uzanmış, oğlumuzun uyurken çıkardığı küçük çiftlik seslerini merakla dinliyorum. Gerçekten de domuz yavrusu gibi ses çıkarıyor.

Gıkını çıkarmasa bile, varlığından habersiz olmak imkansız olurdu. İnanılmaz derecede küçük olmasına rağmen burada olması bizim için her şeyi değiştirdi. Her şey farklı ve bildiğimiz hayatımız sonsuza dek değişti.

Hırıltıları huysuz melemelere ve gıcırıtlara dönüştüğünde, Darcy'yi uyandırmamak için mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde kendimi yataktan dışarı atıyorum. Beşiğine bir göz attığımda, ustalıkla kundaklanmış oğlumun tam olarak uyanmadığını ama kesinlikle tedirginleştiğini görüyorum. Onu kaldırıyorum -tavşan desenli tülbentinin içinde beyaz bir burrito gibi- ve göğsümde sıkıca tutarak odadan dışarı çıkıyorum ve kreşin kapısına hafifçe vuruyorum.

"Ah canım," diyor Josie ona sıcak bir gülümsemeyle, "ufaklık acıkmaya mı başladı?" İnanılmaz derecede rahatlatıcı olan yumuşak bir Edinburgh aksanı var. Arkadaşlarımızın ona neden bebeklere fısıldayan kişi dediğini anlayabiliyorum.

"Bakalım annemi uyandırmadan önce onu biraz daha oyalayabilecek miyiz?" diyor. 'Bu bizim işimiz - onu fazla üzmeden beslenmesini olabildiğince engellemek.

"Açlıktan öldüğünü nasıl anlayacağız? Endişeyle soruyorum ve o da sessiz bir kahkaha atıyor. "Ciğerleri oldukça iyi durumda. Size söyleyecektir, inanın bana. Ama sadece emmek isteyebilir. Onu koluna al, neden yapmıyorsun, tatlım, ve ona küçük parmağını ver. Bakalım bu onu birkaç dakika daha mutlu edecek mi?"

Oğlum kucağımda, serçe parmağımın ucu ağzındayken ayakta duruyor ve sallanıyorum.

"Tanrım, çok güçlü emiyor," diye gözlemliyorum, ne kadar çok emdiğine ve diş etlerinin ne kadar sağlam hissettirdiğine hayret ediyorum. "Zavallı Darcy.

"Öyle," diyor sevgiyle. 'Ama annemin meme uçları sertleşecek. Zaten sertleşmeye başladılar.

Zaten yıpranmışlar ve biraz da uyuz olmuşlar. Tanrım, erkeklerin işi kolay. Darce'in şu anda tüm yemeklerinden sorumlu olması fikri dehşet verici. Ama Josie haklıydı. Charlie şimdilik emmekten memnun görünüyor ve daha önce bize emmenin bebekler için nasıl ikili bir işlevi olduğunu açıkladığını hatırlıyorum. Bu şekilde besleniyorlar ve bu şekilde kendilerini rahatlatıyorlar. Charlie şu anda kendini düzenliyor. Eğer o burada olmasaydı, muhtemelen eşimi çoktan uyandırmış ve onu bir kez daha emzirmek zorunda bırakmış olurum.

Josie altı saattir burada ve istese ona böbreğimi bile verirdim.

Charlie daha da huzursuzlanmaya başlayınca, onu benden alıyor ve kundağı ve tulumunun alt yarısını etkili bir şekilde kullanarak onu yükseltmiş alt değiştirme masasına yatırıyor. "Önce altını değiştireceğiz," diyor. 'Bebekleri beslendikten hemen sonra altlarını değiştirmek için yatırmayı sevmiyorum. Sindirimleri için iyi değil. Unutmayın, yerçekimi sizin dostunuzdur. Bunu izleyin.

Küçük bir kare kesilmiş tülbent tutuyor ve ben şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. Sonra bezin bağcıklarını açıyor ve yıldırım hızıyla kumaşı minik penisinin üzerine seriyor. Saniyeler içinde sıırılsıklam oldu. Şaşkınlıktan çenem düşüyor ve bana göz kırpmıyor.

'Erkek bebekler için çok önemli. Bezlerini çıkardığınızda çişleri yukarı doğru bakacaktır, bu nedenle gözünüze darbe almak istemiyorsanız bu kareler bir nimettir.

Sessizce kıkırdıyorum. "Bence *sen* Tanrı'nın bir *lütfusun*.

Charlie'yi temizleyip üstünü değiştirdikten sonra boş odaya geçiyoruz ve orada uyuyan karımı uyandırıyorum. Başının arkasına fazladan bir yastık koyuyorum, böylece yarı uzanmış oluyor, Josie bebeği

ve hepimiz en iyi ve en tatlı yüz ifadesini takınan Charlie'nin ona yapışmasını izliyoruz. Josie gururlu görünüyor ama bu benim hissettiklerimin yanında hiçbir şey.

Karım inanılmaz bir kadındır.

Ben Darcy'nin yanındaki yatağa yerleşiyorum ve Josie de loş odanın uzak köşesinde, sadece sahanlıktaki gece lambasının aydınlattığı bir sandalyeye oturuyor. Çoğunlukla sessiz kalıyoruz. Josie hem annenin hem de bebeğin iyiliği için gece beslenmelerini sessiz ve huzurlu tutmanın önemini zaten açıklamıştı. Yaklaşık yirmi dakika sonra, Charlie'yi Darcy'nin göğsünden alıyor, hızlı ve dikkat çekici bir şekilde gazını çıkarıyor ve Darcy'nin onu diğer göğsüne yerleştirmesine yardım ediyor, destek için kolunun altına bir yastık koyuyor.

"Onlara yirmi dakika ver," diye fısıldıyor bana, "sonra onu getir ve sana nasıl geçireceğini göstereyim.

Bizi kendi halimize bırakıyor. Duygusal zekasına hayranım, hem Charlton hem de French ailelerinin yorumladığı bir şey. İçgüdüsel olarak ne zaman üzerimize geleceğini ve ne zaman bizi rahat bırakacağını biliyor gibi görünüyor.

Ve ben de burada, neredeyse karanlıkta, karıma rahatsız etmeden yaklaşabildiğim kadar yakın oturuyor, minik oğlumuzun onu emişinin, göğsünden çok daha yumuşak ve çok daha küçük olan başının, çenesinin, yanaklarının ve ağzının onun tenine karşı işleyişinin harika görüntüsüne şaşkınlıkla bakıyorum. Ben işe yaramaz, huşu dolu bir nöbet tutarken o yastığına yaslanmış, dingin ve hala yarı uykulu bir halde yatıyor.

Uzun bir süre boyunca eşlerin ve bebeklerin kaçınılmaz olduğunu düşündüm, ancak bu tür bir kaçınılmazlığa, hafta sonu tatilinde yağmur yağma olasılığına yaklaşır gibi yaklaştım - metanetli bir teslimiyetle. Karşı koymasam da bu konuda heyecan duymuyordum.

Ama bu.

Bu.

Aman Tanrım. Burası cennet, tam da bu dünyada, bana bir sonraki hayatta asla kaderim olmayacağı söylenen cennetin ta kendisi: Darcy'nin mutlu nefesleri, oğlumuzun tatlı küçük emişleri ve yutkunmaları ve bir kat altımızda, ikimizin de aşık olduğu adamın bizim için endişelenmekten, bizimle ilgilenmekten ve her zaman olabilecek her belirsiz ihtiyacımızı tahmin etmeye çalışmaktan birkaç saatliğine sığındığı bilgisi.

Babam gibi insanların Max, Darcy ve benim burada sahip olduğumuz şeyin tanrısız, doğal olmayan, günahkâr ve sapkın olduğuna gerçekten inanması düşünülemez. Bu aşk, bu hayat, kurduğumuz bu aile

Hayal edebileceğim en güzel, en doğal, en *doğru* şey; bize bahşettiği nimetler şimdiden o kadar bol ki sarhoş edici.

Dışarıdaki bir güç bizi böyle bir bollukla, böyle bir mutlulukla kutsadı ve ben bu kutsamayı sahip olduğumuz şeyin iyi, doğru ve saf olduğunun bir işareti olarak kabul edeceğim; iki katına çıkacağım ve sahip olduğum her nefesi bu üç kişiye ve bize katılmayı uygun görebilecek daha fazlasına adayacağım. Kuşkucuları ve hayır diyenleri bir kenara bırakıp asma köprüleri kaldıracam ve bu adada bu aileyle birlikte kamp kuracağım ve asla ama asla kimsenin onları incitmesine, aşağılamasına ya da utandırmasına izin vermeyeceğim.

Bu haftanın acı tatlı geçeceğini düşünmüştüm. Tüm büyükanne ve büyükbabalar Charlie'yi karşılamaya geldiğinde babamın hastanede olmayışının bir boşluk, mükemmel olması gereken bir günde bir leke olacağını düşünmüştüm.

Öyle değildi. Aksine, o kırılgan, kutsal mabede girmesine izin verilen tek insanların, hepimiz için yürekten, sersemletici bir şekilde sevinen insanlar olması doğru geliyordu. Kınanacak bir gün değildi; şükredilecek, on minik, mükemmel el ve ayak parmağının basit sevincinin bir oda dolusu sofistike yetişkini nasıl dize getirebildiğine hayret edilecek bir gündü.

Oğlum ve kardeşleri, Belle ve benim içinde büyüdüğümüz aile biriminden çok farklı bir aile birimi tanıyacaklar. Ama bazı şeyler aynı kalacak.

Kan bağı olan bir torun sahibi olmanın sevincini yaşayan Darcy'nin anne ve babası, Nana ve Gramps olarak tanınmak istediklerini ifade ettiler.

Ve eğer annem ve Charles'ın geçen gün kimsenin bakmadığını düşündükleri zamanki davranışları bir şey ifade ediyorsa, sonunda Büyükanne ve Büyükbaba olabileceklerinden şüpheleniyorum.

Aslında, ben buna para yatırırdım.

GENETİK KARMA

ADAM

I Sanki şaşırtıcı derecede beceriksiz bir dekoratör, mutfağımdaki adanın genellikle tertemiz olan mermerine duvar kağıdı macunu sürmüş gibi görünüyor.

Duvar kağıdı macunu değil tabii ki.

Yulaf lapası. Daha yavaş enerji salınımı için kaju fıstığı yağı eklenmiş yulaf lapası, tabii ki. Diyabetik bir eşiniz varsa, bu tür şeylere biraz fazla takılırsınız.

Ve bu beceriksiz bir dekoratörün işi değil. Daha çok üç yaşındaki yaramaz bir kızın işi.

Ona en sert bakışımı atıyorum ve o da bana en iyi "*siktir git*" bakışını atıyor.

Onunki daha iyi.

Ayrıca annesinin gözlerine sahip, bu da ona her zaman yardımcı oluyor.

"Grace Ellen Wright," dedim sertçe. "Şu yaptığın pislığe bak.

"Özür dilerim baba," diyor küçük, uysal sesi.

İkimiz de zerre kadar üzgün olmadığımızı biliyoruz, bu yüzden lanet olası zamanımı boşa harcama, diyor o kocaman kahverengi gözler.

Lanet olsun. Üremeden önce mükemmel karımdaki bu tehlikeli isyankâr gene daha fazla dikkat etmem gerektiğini biliyordum.

Gözlerimi kısıyorum, seçeneklerimi değerlendiriyorum. Eğer yapmazsam, ben farkına bile varmadan beni kontrol edecek.

"Yulaf lapanı ye," diyorum. Kötü ama elimdeki tek şey bu. "Bu iğrenç.

"Hayır, değil. Çok lezzetli.' *Ve her sabah yiyorsun, o yüzden benimle dalga geçme.*

"Biraz daha bal lazım.

"Hayır, yemeyeceksin. Şimdi çok fazla bal yersen, kreşte yorulursun.

Grace diyabetik değil - Tanrı'ya şükür - ama herkes kreşte bir günün bir maraton olduğunu bilir. Özellikle de *ilk* gününüzse. Ve insülin direncinden kaçınmanın temellerini öğrenmek için asla çok erken değildir.

Elinden gelenin en iyisi bu mu der gibi bir süre bana baktı. *İlginç.* Sonra yulafla yapış yapış olmuş küçük plastik kaşığı yere bırakıp bekliyor.

Tüm kozlar onda, benimse tek bir kozum var: Yükseltici koltuğuna bağlı olması ve ben onu bırakmadıkça masadan inememesi.

Yine de bekliyor.

Birbirimize ters ters bakıyoruz.

"Biraz daha bal, lütfen baba," diyor en tatlı sesiyle.

İç çekiyorum ve bal kavanozunu elime alıyorum. Tahta kepçeyi döndürürken, Nat bu acınası yenilgiyi görmediği için yukarıda her kim varsa ona şükrediyorum. Bunu yaşamama asla izin vermezdi.

İkimiz de onun kahvaltı kâsesi olan araba kazasının üzerine az miktarda bal gezdirmemi izliyoruz. "Geri kalanını yesen iyi olur, yoksa Kamyıl'ın duygularını inciteceksin," diyorum ona beceriksizce.

Bunu bir cevapla onurlandırmıyor, bunun yerine iğrenç duvar kâğıdı macunu kaşığı alıp kâsenin üstünden sıyrıyor, bal tabakasını ve neredeyse başka hiçbir şeyi görkemli küçük gül goncası ağzına emmeden önce etkileyici olması gereken bir el becerisiyle çıkarıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve espressomu alıyorum. "Sen arsız bir maymunsun, bunu biliyor muydun?

Gerçekten de öyle. Annesinin narin yapısını ve kalp şeklindeki yüzünü miras almış, bu beni heyecanlandırıyor. Ama o benim koyu renkli kafama sahip.

bukleler ve evcilleştirilmedikleri zaman, kesinlikle vahşi görünüyorlar.

Eşim birkaç kez İtalyan terzilik katmanları altında bir canavar olduğum konusunda şaka yaptı. (Sanırım bunu iyi anlamda söylüyor.) Eğer durum buysa, sevgili kızımız da tertemiz Little Wonders by Gossamer elbisesinin içine gizlenmiş bir primattır.

Nat bu sabah Grace'in buklelerini düzgünce taradı ve bebek saçlarını minik soluk pembe kadife fiyonklu bir tokayla yüzünden süpürdü. Ama bana gülümserken maymunu enerjisi hâlâ güçlü. Dişleri minicik beyaz inciler gibi ve beni öldürüyorlar.

Güzel annesine olan benzerliğine rağmen, gülümsemesindeki geniş masumiyette Ellen'ı hatırlatan bir şey var. Küçük kız kardeşim bugün hayatta olsaydı yetişkin bir kadın olurdu -Nat'tan iki yaş büyük ne de olsa- ama ben onun ruhunun küçük bir parçasının alıngan küçük kızımızda yaşadığını düşünmeyi tercih ediyorum.

Daha önce hiç böyle bir aşk yaşamamıştım. Bu kadar küçük birinin hayatıma girip doğru bildiğim her şeyi alt üst edebilmesi beni hala şaşırtıyor. Onu, tüy kadar hafif pembe bir yumağı kollarımda tutarken, minik ağzından çıkan o ilk mükemmel keşle kalbimi kilitleti.

Ve her geçen gün daha iyi, daha alıngan ve daha komik oluyor.

'Arsız maymun,' diye neşle katılıyor.

"Bu doğru. Sen öylesin. Karnını gıdıklamak için kocaman silikon önlüğünün altına uzanıyorum. "Tüm maymunların en arsızı. Ve muhtemelen en aç olanı, eğer kahvaltını yemezsen.

Gizlice saatimi kontrol ediyorum. Kreşine zamanında varmak istiyorsak on beş dakika içinde yola çıkmamız gerekiyor. Holland Park'ın hemen yanında küçük, samimi bir kreş ve parkın içinde kendi orman okulu var.

Yerleşik bebek maymunumuz için mükemmel olmalı.

Grace bana zaferin çantada keklik olduğunu bilen birinin yüce gönüllü ses tonuyla 'Doydum,' diyor.

İç çekiyorum ve neden ilk kreş teslimatını tek başıma yapmakta ısrar ettiğimi milyonuncu kez merak ediyorum. Nat, markanın kapsamlı giyim ve yaşam tarzı serilerini sürükleyici bir şekilde sergilemek için Chelsea'de satın aldığımız bağımsız bir villa olan Gossamer House'un lansmanı için deli gibi çalışıyor.

En azından Nige moral desteği için yanımda olacak.

"Tamam hayatım," diyorum şimdi. "Hadi seni temizleyelim, olur mu?" Mutfakta temiz bir bez ararken, Loro Piana kazağımın pıhtılaşmış yulaf lapası yüzünden ölmekten kurtulma olasılığını zihinsel olarak değerlendiriyorum.

Yaklaşık sıfır.



NAT

Çok yorgunum. Anne karnına dönmüş gibi yorgunum. Belki eve döndüğümde yüzdürme tankında bir seans yaparım. Beynimi temizleyecek bir şeye ihtiyacım var. Yorgun olmam sürpriz değil sanırım. İlk üç aylık dönem her zaman acımasızdır. Küçük bir insan büyütmenin o birkaç ayda insana ne kadar zarar verdiğini unutmuşum.

Gossamer House muhteşem görünüyor. Wright'ın desteğiyle çıkardığım ilk koleksiyona bir saygı duruşu olarak, evi en kaliteli sahte salkımlarla bile giydirdik. Dış cephe şimdi mor muhteşemlikle süslendi. Tam *Bridgerton*'a göre.

Aynı tema içeriye de taşınıyor, çünkü ana yatak odası Osborne ve Little'a lisansladığımız salkım söğüt baskısıyla tamamen süslendi. Beş yıl sonra, hala en çok satan duvar kağıtlarından biri.

Yorgunluğum zihinsel olduğu kadar fiziksel de. Büyük ekibimiz evi dekore ederken ofis dışında bir gün geçirmek, kutuları taşımak çok eğlenceliydi. Kiraz çiçeği baskımızın duvarları, beşik nevresimlerini ve yıpranmış beyaz gardıropta asılı minik Little Wonders tulumlarını süslediği çocuk odasına yardım etmek için ısrar ettim.

Benim gibi görselliği seven biri için, markamızın her türlü fiziksel kanıtıyla çevrili olmak harika bir şekilde güven verici. Onu görebildiğimde, ona dokunabildiğimde, bunu başardığımızı tam olarak takdir edebiliyorum.

Adam'ın bana olan inancını haklı çıkardım. Wright'ın Gossamer'a verdiği oksijenle yükselişimiz meteorik oldu. Ve ben paramparça olabiliyim, ama

O ilk Noel'de bana verdiği sözü tuttuğunu biliyorum. Ben sadece gerçekten iyi şeyler yapıyorum. Eğlenceli şeyleri. *Yaratıcı* şeyler.

Grace'e hamile kaldığımda, Adam ve ben karşılıklı anlaşarak yeni bir CEO işe aldık, böylece tutkum olan Kreatif Direktörlük görevime odaklanabilecektim. CEO'muz Michelle, Burberry'den geliyor. Sert ve muhteşem biri ve ona bayılıyorum. Önceki markasında yüzyılı aşkın bir mirası yönettiği için, markamızın mirasını inşa etmenin, kutlamanın, DNA'sını sağlamlaştırmanın ve *bizi biz* yapan şeylere yatırım yapmanın ne demek olduğunu gerçekten anlıyor.

Nige beni Londra sokaklarına geri götürürken Adam'ın bana daha önce gönderdiği fotoğraflara göz gezdiriyorum. Bugünün çılgınlığına rağmen onlara milyonlarca kez baktım.

En sevdiğim iki insan.

Arabanın arkasından bir selfie ve Grace'in yeni kreşini keşfederken çektiği birkaç gelişigüzel fotoğraf var. Haftada üç gün, sadece üç saatliğine gidecek ama ikimiz de bunun onun sosyalleşmesi için iyi bir yol olduğuna inanıyoruz. Bir fotoğrafta tatlı bir gine domuzunu okşuyor ve ona hayranlıkla bakıyor.

Ama benim favorim Adam'ın çömelmiş, Grace'i kalçasının üzerinde dengede tutarkenki hali. Adam iki koluyla Grace'in karnına sarılmış ve yanak yanağa duruyorlar. Onlara bakmak bile kalbimin yerinden fırlamasına yetiyor. Onlarla evde olmak için sabırsızlanıyorum. Kimi kandırıyorum ki? Yüzdürme tankına ihtiyacım yok. Sadece insanlarımla jakuziye girmek istiyorum.

Adam'a mesaj atıyorum.

10 dakika uzaklıkta. Aile jakuzisi mi?

Hemen cevap veriyor.

Grace çoktan yüzme kostümünü giydi. Beş kişilik kısa listeden seçti.

Gülümsüyorum. Modacı geni bu kızda çok güçlü. Ebeveyn olarak biz ikimiz varken hiç şansı yoktu (gerçi babasının benden daha çok süslendiğine yemin edebilirim).

Fotoğrafı Bennett ailesinin WhatsApp sohbetine gönderdim.

Görünüşe göre ilk gün başarılıydı.

İlk cevap veren annem oldu.

Çok tatlı!! Büyükannden ona kocaman bir öpücük ver!
xxxxx

Sonra Winky mesajları.

Kıvırcıklık geni çok güçlü. Adam'a söyle, umarım vuruşlarını çalışıyordur. Salı günü beni utandırmasına izin vermeyeceğim.

Buna kıkırdıyorum. Winky'nin işvereni Totum, önümüzdeki hafta Sunningdale'de yıllık hayır amaçlı golf gününü düzenliyor. Kurucusu Aidan Duffy, Adam'dan o gün için golf partneri olmasını istedi ama Adam onun yerine kardeşimle gitmeyi tercih etti.

Geri mesaj attım.

Sanırım babasının günlük bakımıyla çok meşgul olduğu için hiç pratik yapamadı. Üzgünüm. xx

Grace doğduktan sonra Adam'a ağlayıp uzaktan da olsa çalışmama izin vermesi için yalvarmadan önce üç ay izin aldım. Sonunda razı oldu ve ben de çalışmaya başladım.

Ama iş beni boğmakla tehdit edince Wright'tan bir adım geri çekildi. Hâlâ Yönetim Kurulu Başkanı ama artık CEO değil. Anton, ailesine zaman ayırmak ile işlerin nabzını tutmak arasında doğru dengeyi bulmasına yardımcı olma konusunda oldukça önemli bir rol oynadı. Aslında aramızda oldukça duygusal bir konuşma geçti. Kocam bana hayatında yeterince kayıp ve yalnızlık yaşadığını söyledi. Bir gün hesap çizelgelerinden b a ş ı n ı kaldırıp, ailesine zaman ayırabileceği yılları boşa harcadığını fark etmeye hazır değildi. çocuklarımızla zaman geçiriyoruz.

Şimdi Grace'in birincil bakıcısı o. Ofiste olduğu iki gün için bir dadımız var ve tabii ki ona yemek pişirmek ve arkasını toplamak için bir personel filomuz var, bu yüzden çok daha dolu olabilir. Yine de bu çocuk zavallı babasının etrafında daireler çiziyor.

Başka türlüünü istemeyeceğini biliyorum.

Adam tam bir yumuşak başlı.



Ben bikiyimle bodruma indiğimde onlar havuzdaydı.

"Anne!" diye bağıır Grace. Elindeki kocaman köpük erişteyle Adam'ın kafasının yan tarafına vuruyor ve yana doğru yüzüyor. Yüzme stili çırpınarak ve sıçrayarak ama şaşırtıcı derecede etkili.

"En sevdiğim insanlar nasıl? Onu kucağıma alabilmek için eğilerek soruyorum. Islak ve muhteşem. Islak yanağına bir ahududu üflüyorum ve o da kıkırdıyor. "Kreş nasıldı? İyi vakit geçirdin mi?

Minik elini omzuma koyuyor ve benimle sohbet ediyor. Şimdi burada onlarla birlikteyken, tüm huzur ve sessizlik düşünceleri pencereden uçup gidiyor. Sadece Grace ve Adam'ı görmek istiyorum. Adam havuzdan atlarken, utanmadan ona bakıyorum.

Koyu renk saçları arkaya kaymış.

Daha fazla siyah saç, varış noktasını çok ama çok merak ettiğim bir iz bırakıyor.

Soluk mavi gözler nefesimi kesecek kadar büyük bir sevgi yoğunluğuyla parlıyor.

Kocam çok seksi. Haftanın her günü beni hamile bırakabilir, yemin ederim. Lanet olası hamilelik hormonları.

Kolunu bize doluyor ve avucunu karnıma, Grace'in minik ayağının sallandığı yerin hemen yanına koyuyor. İçeride, henüz benim bile hissedemediğim kadar küçük bir kalp atışı var. Önümüzdeki ay bebeğimizin hareketleri -en azından benim için- o çok sevdiğim büyüü balık taklaları gibi fark edilebilir olacak.

"Nasıl hissediyorsun?" diye mırıldanıyor beni öpmek için başını eğdiğinde.

"Harikayım," diyorum ona. 'Bu kreş kulağı harika geliyor! Her şeyi duymak istiyorum.

Grace'i benden alıyor, böylece ben küvetin içine girebiliyorum ve onu en üst basamağına yerleştiriyor. Hemen fiskyelerin düğmesinin olduğu yere doğru ilerliyor. Gossamer'ın Little Wonders serisinden çilek desenli bir yüzme kostümü giyiyor. Kışında kat kat fırırlar var. İçinde çok sevimli görünüyor, yanakları babasıyla havuzda yaptığı eforlardan dolayı pembe pembe kızarmış.

"Baba! Atla!" diye bağııyor, minik parmağı düğmenin üzerinde geziniyor. İkimiz de gülüyoruz.

"Evet, patron," diyor Adam, yanıma alçalarak. Su ılık ve muhteşem. Kolunu kenar boyunca uzatıyor ve saçlarımı öpmeden önce beni vücuduna yaslayabilmesi için yana kayıyorum.

İkimiz de heyecandan titreyen minik kızımızın görüntüsüne bakıyoruz. Baloncukları açmak her zaman onun işidir.

Adam gülünç derecede derin ve dramatik bir sesle 'Hazır,' diyor. 'Sabit. Ve...'

Grace, düğmeye basmadan önce ayakları koltuğun üzerinde olduğu yerde zıplıyor. Jetler umut verici gümbürtüleriyle harekete geçiyor ve Grace sevinçle ciyaklıyor.

"Bubbles!" diye bağırıyor.

SABAH ZAFERİ

AIDA

I BBC Breakfast'ın kırmızı koltuğuna yabancı değilim. Yıllar boyunca, çoğunlukla ABD ve Britanya seçimleri konusunda uzman olarak burada oturmam için birkaç davet aldım. Hatta sunucular beni burada ağırladılar.

Searching for Paradise yayına girdiğinde.

Ancak bugünkü görünüm yeni bir yaklaşım ve nasıl sonuçlanacağı konusunda oldukça heyecanlıyım.

Maddy'nin annesi Verity'ye yaklaşık altı ay önce, üçüncü kitabı çıktıktan ve YouTube kanalı çılgın izleyici sayılarına ulaştıktan sonra BBC Breakfast'ta Cuma sabahları düzenli olarak yer alması teklif edildi ve Verity de bunu kabul etti. Orta yaşlı İngiliz kadınlardan oluşan çekirdek demografisi, kahvaltı programının izleyicileri için mükemmel bir uyum olarak görülmüş, kendine özgü coşkulu tarzı kırmızı kanepeyi ya da BBC'nin deyiimiyle *kanepeyi* sarsmanın bir yolu olarak lanse edilmiştir.

Neredeyse çocuksu coşkusu ve hiçbir şeyi umursamamasıyla Cuma sabahlarını renklendirdiği kesin. Pek çok izleyicinin incilerine sarılmasına neden oldu, bu kesin, ancak aynı zamanda çok daha fazla sayıda izleyiciye de düşüncelerini yudumlarken yiyecek verdi.

Sabah kahvenizi alın ve onun kadınların yaşlandıkça değişen ihtiyaçları ve hakları konusundaki güçlü ve açık sözlü görüşlerini dinleyin.

Kahvaltı televizyonu izleyicisi değilim, ancak Instagram'da onun makaralarını izlemekten ve haftalık programından önemli anları yakalamaktan büyük zevk alıyorum, çünkü bunlar onun sürekli olarak programın düzenli sunucularından biri olan tamamen omurgasız ve mülayim yardımcı sunucu Tom Daniels'ı terörize etmesini içeriyor. Sanırım Beeb'deki güçler Tom'un Verity'yi kontrol altında tutmasını istiyorlar. Bunu bilerek yapmamış olabilirler ama Verity'nin neşeli konuşmaları ve konuklarına yönelttiği utanmazca sorular altında ezilen, mahcup olan Tom'un çırpınışını izlemek istemeden de olsa televizyonun altın değerinde.

Bugün, TV altınının kalıcı olmasını sağlamak için buradayım.

Verity, önümüzdeki hafta ellinci yaş günümü kutlamaya hazırlanırken beni kadınların refahını tartışmak üzere davet etti. Kariyerim, enerji seviyem, cinsel dürtülerim ve hormonal sağlığımla ilgili her şeyi yönetmeye yönelik sorular beklemem konusunda bilgilendirildim.

Tom Daniels o koltukta öyle bir kıvranacak ki neredeyse onun için üzüleceğim.

Şimdi tam üzerinde oturuyorum, sırtım dik ve bacak bacak üstüne atmış vaziyette, bölgesel haberlere geçişten sonra başlayacak bölümümüz için hazırlanıyoruz. Kendimi iyi hissediyorum. Kocam bu sabah beni oldukça sert bir şekilde beceme ihtiyacı hissetti, *kendi deyimiyle - sana bu lanet şovu sahiplenmeni* hatırlatmak ve *elli yaşında kadınların ne kadar ateşli olabileceğini herkese hatırlatmak* için.

İşe yaradı.

Domates kırmızısı kanepeye çok yakışan sade siyah bir Prada elbise giydim ve bileklerimde en sevdiğim Chanel manşetlerim var. Dudaklarım kırmızı. Saçlarım tertemiz. Ve bacaklarım, ışığı yansıtan bacak makyajı dışında bronz ve çıplak, ki eminim pek çok izleyici şikayet etmek için arayacak. Tanrı korusun, neredeyse elli yaşında bir kadın ulusal televizyonda bacaklarını açmalı. Ahlaksızlık!

Tom saçlarını okşarken Verity ve ben birbirimize komplocu bir şekilde sırtıyoruz. Benden birkaç yaş daha genç ama zayıf çene hattını güçlendirmek için makyaj departmanının uyguladığı ağır konturlamayı görebiliyorum.

Verity her zamanki gibi harika görünüyor. Bu bölümü her zaman sağlıklı yaşam odağının bir işareti olarak spor kıyafetlerle sunuyor. Makyajı ışıltılı ve kumral saçları kabarık. O mükemmel bir reklam

benimsediği yaşam tarzı için. Maddy birkaç yıl önce kendimi tamamen tükenmiş hissettiğimde beni ona bağladı ve o zamandan beri arkadaşız.

Bizi geri sayıyorlar ve Verity ile Tom Kamera 3'e dönüyorlar.

'Verity ile haftalık Verity ile Canlılık programınıza hoş geldiniz.

Weir-Chamberlain ve Tom Daniels,' diyor kameraya geniş bir gülümsemeyle.

Tom, Beeb'deki bazılarımızın ev kadını gülümsemesi olarak adlandırdığı bir gülümsemeyle sözü devralıyor ve sesini kadife gibi alçaltırken dikkatle kameraya bakıyor. 'Bu Cuma özel konuşumuzun tanıtıma ihtiyacı yok. Aida Russell BBC'nin ödüllü deneyimli bir yayın muhabiri. Son otuz yılını bize keskin siyasi haberler sunarak geçirdi. Kendisi en çok sert röportaj tarzıyla tanınıyor ve-'

Verity araya girerek, "Karı kasları olan, genç ve aydın bir adamla evlenmenle ünlü olduğun için," diyor. Kendimi tutamıyorum. Yüksek sesle gülüyorum. Cal buna bayılacak.

Tom ona onaylamayan bir bakış atar ve işaret edercesine boğazını temizler.

Verity devam etmeden önce sırtıyor. "Aida önümüzdeki hafta ellinci yaş gününü kutlamaya hazırlanırken, onunla sadece bu yaşta hayatta kalmak için değil, gelişmek için gereken her şey hakkında sohbet edeceğiz.

"Tüm konuklarımıza sorduğumuz soruyla başlayalım," diye araya giriyor Tom. "Aida, kahvaltıda ne yersin?"

Ona tatlı tatlı gülümsüyorum. *Kocaman kocaman bir aleti var, en azından bu sabah.* "Çoğunlukla politikacılar.

Verity guffaws. Tom kibarca gülümser. "Hayır, ama gerçekten.

İç çekiyorum. Tanrım, çok çalışıyor. Elimden geldiğince kısa bir şekilde, döngümün östrojen ağırlıklı ilk yarısında kahvaltı yapmamaya çalıştığımı, ancak ikinci yarısında yumurta ve bakliyat eklediğimden emin olduğumu açıklıyorum. "Perimenopoz geliştikçe ve döngüm daha az düzenli hale geldikçe bunu yönetmek zorlaşıyor," diye ekliyorum, kısmen önemli bir nokta olduğu için - hiçbir kadının algılanan herhangi bir zorunluluk yüzünden kendilerini utandırmasını istemiyorum - *ama* esas olarak Tom'u kıvrandırmak için.

Yeterince emin, koltuğunda kayıyor. "Mükemmel, mükemmel," diye mırıldanıyor, saçını düzeltiyor.

"Perimenopozdan bahsetmene sevindim," diyor Verity. 'Hemen konuya girebiliriz. Pek çok kadın için tam bir kabus olabiliyor. Nasıl bulduğunuzu sorabilir miyim?

"Elbette. Burada ne söylemek istediğimi çok düşündüm, çünkü burası temel bir mesaj için büyük bir platform. "Ben şahsen özellikle ilk bölümünü korkunç buldum, garip bir şekilde. Sanırım bunun nedeni bana ne olduğunu gerçekten bilmememdi. Silahlı değildim, bu yüzden kendimi savunamıyordum ve semptomlarımın nedenlerini anlamıyordum. Dürüst olmak gerekirse aklımı kaçırdığımı düşünüyordum. Yardım aldıktan sonra, tedavi ve başa çıkma mekanizmalarından oluşan bir alet kutusu oluşturabildim.

Bacaklarımı açıp tekrar çapraz yapıyorum. "Bunu daha önce açıkça söylememiştim ama birkaç yıl boyunca canlı haberleri bırakmamın asıl nedeni beyin sisinin o kadar kötüleşmesiydi ki ne zaman yayına çıksam korkunç bir anksiyeteye kapılıyordum. Biriyle röportaj yapıyordum ve o kişi cevabını bitirene kadar hazırladığım bir sonraki soruyu unutuyordum. Korkunçtu."

"Çok üzgünüm," diyor Verity. 'Bu korkunç bir şey olmalı. Şimdi üstesinden gelebildiğini düşünüyor musun?

"Evet," diye yavaşça başımı sallıyorum. 'HRT'nin çok faydası oldu, beslenme düzenimi de iyileştirdim - bugünlerde çok daha anti-inflamatuar besleniyorum. Kocam beslenmeyle çok ilgili ve harika bir aşçı, bu yüzden ben de daha sağlıklı oldum. Bu yaşta elimden gelen tüm engelleri ortadan kaldırmam gerektiğini düşünüyorum. Bu hormonal değişikliklerin zaten yaptığından daha fazla kendimi ağırlaştıramam.

"Yardım bulmanıza çok sevindim" diyor Verity, "ve dinleyen pek çok kadının açık sözlülüğünüz için minnettar olacağını biliyorum, özellikle de hadi ama. Çoğumuz için sen aşırı başarılı, inanılmaz derecede göz alıcı bir figürsün. Büyük Aida Russell'ın da mücadele ettiğini bilmek insanlara yardımcı olabilir.

"Sizi temin ederim ki, kesinlikle öyle. Dürüst olmak gerekirse, tüm yaşlanma süreci bana sürekli bir köstebek oyunu gibi geliyor. Çok yorucu.

"Kendine lütufta bulunuyor musun? Verity düşünceli bir şekilde beni incelerken başını iki yana eğerek soruyor. "Çünkü her zaman bunun yapbozun çok önemli bir parçası olduğunu söylerim. Bir şeyleri başardığımız için olduğu kadar, bir şeylerden uzaklaştığımız için de kendimizin sırtını sıvazlamamız gerektiğini düşünüyorum.

"Buna bayıldım," diyorum ona gülümseyerek. 'Bu çok, çok doğru. Ben iyi bir kızım, dediğin gibi aşırı başarılıyım. Kendimi her zaman başarılarımla değerlendirmişimdir ve kendime karşı da çok sert olabilirim.

"Başa çıkmayı öğrenmek zorunda kaldığım en zor şeylerden biri, *her* şeyi yapmak istemekle vücudumun bunu kaldıramaması arasındaki sürekli çatışma. Bu bir bakıma keder gibi bir şey.

"Bunu biraz daha açabilir misin? Tom çenesini sıvazlayarak soruyor. "Bu işi nasıl hallettiğini düşünüyorsun?

"Elbette. Benim gibi insanlar için *yapmamak* yapmaktan daha stresli olabiliyor ve sınırları korumak gerçekten çok zor. Bedenimi değil beynimi dinliyorum ve beynim tarihsel olarak hep *daha fazlasını* istedi. Hormon doktorumun HRT ile kendimi daha iyi hissettiğimde bunun kendimi tekrar kötü hissedene kadar iş yükümü iki katına çıkarmam için bir işaret olmadığı konusunda beni uyardığını hatırlıyorum.

"Bu yüzden sürekli bir hayal kırıklığı hissi vardı. Kırklı yaşlarımda sonunda bana yavaşlamam, daha dikkatli olmam, vücudumu dinlemem ve tüm bu saçmalıklar söyleniyordu. Ve dürüst olmak gerekirse? Bu beni kızdırıyordu. Verity şaşkın şaşkın bakarken, Tom'un benim alçak sesle küfretmem karşısında rahatsız bir şekilde yer değiştirdiğinin belli belirsiz farkındayım.

"Birkaç yıl önce Joe Biden ile bir röportaj yapmıştım ve bu beni gerçekten etkilemişti. Kimse bu yaşlı erkek liderlere yavaşlamalarını söylemiyor. Ben neden söyleyeyim ki? Neden sırf vücudum doğurganlığımın sonuna yaklaştığıma ve bu nedenle tamamen işe yaramaz olduğuma dair eski bir not aldı diye beni ben yapan tüm hırşıma veda etmek zorunda kalayım?

"Aman Tanrım, evet," diye mırıldanıyor Verity. "Devam et, lütfen.

"Bu yüzden çok fazla içsel mücadele yaşadım. Ama sonra harika bir doktorla tanıştım - çok bütüncül bir doktor - ve yeniden ayarlamama yardımcı oldu. Bu bir *yavaşlama* değil, aksine bir iyileşme dönemi. Daha güçlü dönebilmek için vücuduma yatırım yapıyorum.

'Ama asıl atılım zihinsel oldu. Doktorum, başarmak zorunda olduğum hissiyle ilgili tüm bu paniğin gerçek benden ziyade düzensiz bir ben olduğunu anlamama yardımcı oldu. Sempatik sinir sistemimde olmak ve sürekli panik halinde hissetmek yerine hedeflerime ve hırslarıma heyecan ve motivasyonla yaklaşabilmek için düzende kalmak üzerine çok çalışıyorum. Çünkü kafamdaki "*Yapmalıyım, yapmalıyım, yapmalıyım*" sesi çok yorucuydu ve beni hasta ediyordu. Şimdi bunun yerine *Yapabilirim*'in olduğu bir yerde kalmaya çalışıyorum.

"Tanrım, buna bayıldım," diye nefes alıyor Verity. "O zaman bazı aletleriniz hakkında konuşalım.

Bu bizi -onu ve beni- adrenalini ağırlıklı kardiyo yerine somatik odaklı egzersizin ve diğer somatik araçların gücü hakkında coşkulu bir tartışmaya sürüklüyor. Her geçen saniye daha da seğiren Tom daha fazla dayanamayınca konuyu değiştiriyor.

"İzin verirsiniz," diye araya giriyor yumuşak bir şekilde, "kariyerinizdeki inanılmaz başarıdan bahsedelim. *Searching for Paradise* eleştirmenlerden büyük övgü aldı ve hatta bir BAFTA kazandı. Yarım yüzyıla yaklaşırken başka ne gibi projeleriniz var?

Kendi kendime gülümsüyorum. Sorusu bu slot için konu dışı ama endişelenmeyin. Verity ve ben konuyu tekrar *gündeme* getireceğiz.

"Tom," dedim, "BAFTA büyük bir onurdu. Çok heyecanlandım. Eleştirmenlerin birçoğu çok övgü dolu sözler söyledi ve birçoğu da kırk beş yaş üstü bir kadının seksten zevk alıp alamayacağı konusuna fazlasıyla odaklanmıştı. Bu diyalogu böylesine kamuya açık bir şekilde açmak benim için son derece önemliydi çünkü cevabım kesinlikle *evet*."

"Evet!" diyor Verity, Tom bir yanıt hazırlayamadan coşkulu bir el çırpışıyla. "Orta yaşlı kadınların seksten zevk alması hakkında konuşalım. Konuya girmeden önce izleyicilerimize değişen hormonal profilimizin cinsel organlarımız üzerinde yaratabileceği etkiyi hatırlatmak istedim. Şimdi, ben doktor değilim ve bu tıbbi bir tavsiye değil," diye aceleyle ekliyor Tom kaşlarını çatarak ona bakarken. "Ama birkaç hafta önce programa konuk ettiğimiz Dr. Jane'i hatırlıyor musunuz? Bizimle vajinal atrofi ve hormonal dengesizliklerin seks sırasında ağrıdan idrar kaçırmaya kadar yol açabileceği bir dizi tıbbi sorun hakkında konuşmuştu."

'Yemin ederim, Doğa Ana'nın *dişi* olduğundan şüphe duymama neden olan tek şey menopoz. Aida, hormonal yardım mı istiyorsun?'

Genişçe sırtıyorum. Tom'un V-kelimesi karşısındaki dehşet dolu bakışları *çok* hoşuma gidiyor. "Elbette, kadınlık organlarımızın buruşup ölmesini engellemekten bahsedelim," diyorum neşeyle. "HRT doktorum vajinal östrojenin birçok semptomuma iyi gelebileceğini ilk önerdiğinde merak etmiştim. Vajinal atrofi kulağa *kötü* geliyordu ve dürüst olmak gerekirse, bunun asla gerçekleşmemesi için yapacağım çok şey var. Ama *klitorisimin* de körelebileceğinden ama topikal hormonların yardımcı olabileceğinden bahsettiğinde? "*Ver bakalım.*" dedim.

Verity yüksek sesle gülüyor. Tom cüretkarlığım karşısında hızla göz kırpmıyor.

Ya da belki de sol elindeki alyansa rağmen *klitoris* kelimesine aşına değildir.

Söylemesi zor.

"Amin! Verity neredeyse bağılıyor. 'Tamam, her şeyi doğru yapıyormuşsun gibi görünüyor. Bedenine iyi bakıyorsun. Ruhuna. Vajinana. Klitorisine. Bütün bir ulusun libidosunu yeniden ateşleyebilecek kadar ateşli bir koca bulmuşsun - ki Instagram'da aldığı yorumlara bakılırsa gerçekten de öyle.

Yine güldüm. Kahretsin, Cal bundan sonra her zamankinden daha da imkânsız olacak.

"*Searching for Paradise* çikalı neredeyse dört yıl oldu," diye devam ediyor. 'Tanrı aşkına Aida, dinleyen her kadına duymak istediğini söyle - neredeyse elli yaşında bir kadın olduğunu ve hayatının en iyi seksini yaptığını. Lord Russell alınmasın,' diye göz kırparak ekliyor.

Bir elimle ağzımı kapatıyorum, çünkü kız tam bir histerik. Elimi çektiğimde, izleyenlerin ne kadar eğlendiğim konusunda şüpheyeye düşeceklerini sanmıyorum. Cevap vermeden önce dudaklarımı yalıyorum.

"Saygıdeğer akranlarımızın bir üyesini karalamak istemeden şunu söyleyeceğim: elli kesinlikle seks hayatlarımız için bir nokta değil, daha çok bir *ünlem işareti*.

Elindeki işaret kartlarını neredeyse düşürmek üzere olan Tom'la göz göze geliyorum. "Ve sanırım Tom'un hava durumu raporu sırasında kendine gelmek için bir dakikaya ihtiyacı olabilir.

FAYDALARI OLAN ÜVEY ANNELER

GEN

I Üvey kızlarınızın sizi öğle yemeği için Dover Street Sanat Kulübü'ne davet etmesi her gün olan bir şey değil. Geçen hafta bana mesaj atan Annabel'di, daha baskın olan ikiz.

Hey

Gen

Yemeğe çıkmak ister
misin?

İkimizle birlikte

Bir konuda yardımınıza ihtiyacımız
var.

Stres yapma, biz iyiyiz.

Ama babama
söyleme!!!

Son mesaj benim için büyük bir tehlike işaretiydi, öyle ki ilk tepkim gerçekten de "babama söylemek" oldu. Ama bana gelmelerinin bir nedeni var ve eğer başları beladaysa ya da yardımına ihtiyaçları varsa, hayatlarındaki yetişkinlerden birine sormalarını hiçbirine sormamalarına tercih ederim.

Sanırım şimdilik o yetişkin benim.

İkizler Londra'daki üniversitelerinde son sınıftalar ve benim Güney Kensington'daki eski dairemde yaşıyorlar. Anton burayı çocuklar için bir pied à terre olarak satın aldı. Normal öğrenci evlerinden yaklaşık üç yüz kat daha lüks ama iyi tarafı bize yakın olmaları ve şehrin iyi bir yerinde yaşamaları. Annabel London School of Economics'te İşletme okurken, Amie de Central St Martin's'te Moda ve Pazarlama eğitimi alıyor.

Yemek yiyen arkadaşlarımızın çoğunun onların iki katı yaşında işadamları olduğu düşünüldüğünde, içeri girdiklerinde rahat olduğumdan çok daha fazla baş dönüyor. Kızlar şaşırtıcı derecede -ve eğer babaları iseniz, korkunç derecede- güzeller. Görünüşlerini farklılaştırmak için bilinçli bir çaba sarf etmedikleri sürece onları birbirinden ayırmak benim için hala zor.

Bugün durum öyle değil. İkisi de tamamen aynı şeyi giyiyor; kıskanılacak vücutlarının sıyıran krem rengi ribana kazak elbiseler. Koyu renk saçları düz ve parlak, makyajları şık ve minimalist, öyle ki bana uygulanması saatler sürmüş gibi geliyor. Süper modeller gibi görünüyorlar ve eminim buradaki her erkek öğle yemeğini canlandıran bu çifte tehdidi takdir ediyordur.

Menüden özenle seçim yaptıktan sonra -ikisi de anneleri gibi Çölyak hastası- hasret gideriyoruz. Anton ve ben onları yaklaşık bir ay önce Pazar brunch'ına geldiklerinden beri görmemiştik. Çocuk sahibi olmadığım için asla pişmanlık duymayacağım -kendimi asla bir bebek sahibi olarak görmedim- ama üvey çocuklarımla kurduğum ilişkiden keyif alıyorum.

Birincisi, altlarını silmek gerekmiyor. Hepsi kendi başının çaresine gayet iyi bakabiliyor. İkincisi, ben onların hayatında merkezi bir ebeveyn figürü değilim, daha çok bir bonus yetişkinim, bu yüzden birbirimizin arkadaşlığından kendi değerlerimizle keyif alabiliyoruz. Her ikisi de New York'ta yaşayan Felix ve Scarlett'i çok fazla göremiyorum ama fırsat buldukça Korkunç İkizlerle vakit geçirmekten keyif alıyorum.

Ancak bu bir ilk.

Sohbet ederken aralarında birkaç kısa bakış fark ettim. Sessiz iletişimin ikiz şeyini yapıyorlar. Bu

Eğlenceli ama ilgimi çektiğini söylemeliyim. Ayrıca, öğle yemeğinden sonra dönmeleri gereken dersler olduğunu biliyorum.

"Mesajlarınız ilgimi çekti," diyorum Annabel'e. "Ne konuda yardıma ihtiyacınız var?"

Bir komplocu bakış daha. Amie hızla tabağına bakar.

"Senden bir iyilik isteyeceğiz," diyor Annabel.

"*Annabel*'in sizden bir ricası var," diye açıklıyor Amie.

"Senden *ikimiz adına da* bir iyilik isteyeceğim," diye ısrar ediyor Annabel.

İçimi çektim ve salata çatalımı bırakıp şampanya kadehimi aldım.

"Söyle bakalım.

Annabel, 'Bize Alchemy'ye üyelik vermeni istiyoruz,' diyor.

Neredeyse şampanyamı tükürecektim. "Zor pas," diye sıçradım.

Amie Annabel'e *sana söylemiştim* der gibi bakar.

"Neden, tam olarak? Annabel bilmek istiyor.

Burada tamamen geri plandayım. "Bir kere baban kalp krizi geçirirdi. Gerçekten. Buna izin vermesinin imkanı yok."

"Komik," diye düşündü Annabel. 'Onun senin patronun olduğunu bilmiyordum. Beni her zaman çok bağımsız biri olarak görmüşsündür - senin cesurluğuna hayranız, değil mi Amie? Ayrıca yirmi bir yaşındayız, yani bu kesinlikle onu ilgilendirmez.

"O benim patronum değil ve bunu sen de biliyorsun," diyorum telaşla. 'Bu kimin patron olduğuyla ilgili değil, benim onun isteklerine saygı duymamla ilgili. Simya'ya katılırsan baban ölür.

'Nedenini anlamıyorum. Zaten seks yapıyoruz, bu yüzden güvenli ve rızaya dayalı bir ortamda da olabilir. Son kısmı kelimesi kelimesine Alchemy'nin web sitesinden aldığından oldukça eminim. "*Ve* senin kadınların cinsel özgürlüğü için bayrak açıyor olman gerekiyor. Öne doğru eğiliyor. 'Amie'nin sadece iki kişiyle seks yaptığını ve ikisinin de boktan olduğunu biliyor muydun? *Çözmeye* yardımcı olman gereken sorun tam da bu değil *mi*?'

Zavallı Amie, Annabel'in patavatsızlıkları yüzünden binlerce kez ölüyormuş gibi görünüyor. Dikkatimi tekrar Annabel'e çevirmeden önce dudaklarımı sempati ifadesiyle birbirine bastırıyorum.

'Her şeyden önce, lütfen kız kardeşine daha fazla saygı göstermeni istiyorum. Ona iyilik yaptığını düşünüyor olabilirsin ama onun senin sözcülüğüne ihtiyacı yok. Kendi adına konuşabilir, değil mi Amie?' Başını sallıyor,

minnettar görünüyor. 'Bu tartıştığımız çok ciddi bir konu. Kelimeleri kız kardeşinin ağzına tıkmamalısın. Anlaşıldı mı?'

"Evet," diyor, biraz y u m u ş a m ı ş bir şekilde.

"Mükemmel. Başımı hafifçe salladım ve kendimi zihinsel olarak toparladım. Küçük bir puan kazanmıştım ama burada boyumdan büyük işlere kalkışmıştım. Annabel'in söylediği her şeyin kesinlikle doğru olduğunun rahatsız edici bir şekilde farkındayken, kızlarının cinsel eğitimi konusunda Anton ve Marie-Claire'in alanına tecavüz ettiğimi hissetmekten kendimi alamıyorum.

'Tamam, elimizdeki konuyu ele alalım. Amie'nin cinsel deneyimleri, kendisi paylaşmak istemediği sürece tartışmaya açık olmasa da, söylediklerinize katılıyorum. Ona gülümsüyorum. "İyi bir müzakerecisin, tıpkı baban gibi. Ve haklısın. Boğazımı temizliyorum. "Kadın cinselliğine yatırım yapma konusunda kendimi çok güçlü hissediyorum ve elbette ikinizin de yetişkin olduğunuzu biliyorum.

'Alchemy, insanların kesinlikle güvenli bir yerde eğlenmek için gidebilecekleri bir yer. Tabii ki öyle. Ama bu uysal olduğu anlamına gelmiyor. Her üye kendi yolculuğunda olacak, ama her şey yolunda. Şu anda kadınların cinsel özgürlüğünün ateşli bir savunucusundan ziyade üvey anne modundayım, bu yüzden şimdi söyleyeceklerimi söylüyorum.

'İçeri girdiğinizden beri bu odada kaç erkeğin size et parçasıymışsınız gibi baktığından haberiniz var mı?

Amie'nin gözleri büyür. Annabel dudağının içini çiğniyor. "İğrenç. Hepsi yaşlı.'

"O kadar da yaşlı değiller, otuzlu yaşlardan ellili yaşlara kadar diyebilirim. Ama otuz yaşlarında bir finansçı bizim tipik avatarımız. Temelde aynı demografik grup. Şimdi, bu adamlarla dolu bir kulüpte olduğunuzu ve yarı çıplak veya daha fazla olduğunuzu ve üzerinize geldiklerini veya çoğu zaman başka insanlarla, birden fazla insanla seks yaptıklarını izlediğinizi hayal edin. Ne hissederdiniz?'

Elbette kasıtlı olarak kışkırtıcı davranıyorum ve bu konuda kendimi kötü hissediyorum. Amie ve Annabel'in, Belle ve Maddy'nin Simya'nın zevklerini keşfettiklerinde olduklarından sadece bir yaş kadar daha genç olmaları şaşırtıcı.

Kızlar onlarla düğün şenliklerimizde ve kırkinci partimizde karşılaştılar ama onları pek tanımıyorlar. Annabel'in Maddy ile Simya hakkında konuşmasına *asla* izin vermemeyi aklıma not ediyorum. O ikisi birbirine çok benziyor. Yine de Amie'nin Belle'le sessiz bir konuşma yapmasını ayarlamak fena bir karar olmayabilir.

Amie ürpererek, "Tamamen tecavüze uğramış," diyor. Annabel odayı bir kez daha gözden geçiriyor, dudakları düşünceli bir şekilde büzülmüş.

"Bilmiyorum. Otuzlu yaşlar, yapabilirim. En son seviştiğim adam-' Elimi kaldırdım. "Teşekkür ederim, bilmek istemiyorum.

Yüce Tanrım, bana güç ver. Zavallı Belle henüz yirmi iki yaşındayken sikik dostum Rafe'in pençelerini ona geçirmesine nasıl izin verdim? O zamanlar şüpheliydim, ama şimdi Unfurl programının yaptığı ve savunduğu her şeyin arkasında dursam bile korkunç görünüyor.

Bununla birlikte, üvey anne şapkamı bir an için çıkarırsam, bu iki güzel genç kadının tamamen yetişkin olduklarını, umarım uzun bir cinsel yaşamın ilk yıllarında olacaklarını ve onları ciddiye almamı, onlara patronluk taslamamamı veya gaz vermememi hak ettiklerini takdir edebilirim.

Açıkçası, babaları söz konusu olduğunda, hiç seks yapmamış olmaları daha iyi olacaktır.

Belli ki o gemi çoktan kalkmış.

Ve tabii ki, Alchemy'yi kurmadan önce kendimi içinde bulduğum, yıllar ve yıllar süren tatmin edici olmayan seks çukuruna düşmelerini engellemeye çalışmaktan kendimi alamıyorum.

Kızların seks yapmasını gerçekten istemiyorum, ancak kötü seks yapmalarını da istemiyorum ve kesinlikle tehlikeli veya travmatik veya rıza dışı veya korkutucu seks yapmalarını veya hatta ick bırakan seks yapmalarını istemiyorum. Ve tüm bu konularda yardım almak için hayatlarındaki doğru yetişkine geldiklerini inkar edemem.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.

"Bize kulüpten bahset," diye yalvarıyor Annabel. Bu çocuk lastik ördek gibi. Onu gerçekten zapt edemezsiniz. Bu, muhtemelen hayatta ona çok iyi dayanacak türden sınırdan geçen bir esneklik. 'Bu konuda hiçbir şey bilmiyoruz ve web sitesi de hiçbir işe yaramıyor. Alınma ama.

Gülümsememi yutuyorum. O gerçekten bir şey. Amie'ye bakıyorum. "Sana geniş fırça darbeleri atarsam rahat eder misin?

Kibarca başını sallıyor. "Elbette.

'Simyanın çeşitli şeyleri temsil etmesi gerekiyor. Temel olarak kolaylık, takdir yetkisi ve keşif için alan. Açıkça söylemek gerekirse, kaydolan insanlar zengin, zaman fakiri ve deney yapmak isteyen kişilerdir.

Annabel kaşlarını oynatır ve Amie'ye neşeli bir gülümseme fırlatır.

Geri gönderilmez.

Bu benim profesyonel ortamım olabilir ama ikizlere bu konudan bahsederken kendimi oldukça rahatsız hissediyorum. Anton ve ben çocuklarımıza mesleğim konusunda her zaman açık olmakla kalmadık, aynı zamanda bunu kutladık. Bir iş kadını olmaktan gurur duyuyorum ve özellikle kadınlar için cinsel deneyimleri olumlu yönde değiştirme yolculuğunda olan biri olmaktan gurur duyuyorum.

Yine de hep genellemelerle konuştuk. Alchemy'de haftanın her günü olan şeyler hakkında açık ve kirli konuşmak tuhaf bir şekilde yüzleştirici geliyor. Beni yargılayacaklarından çok, onları korkutacağımdan ya da beni yeni bir gözle göreceklerinden endişe ediyorum - hatta Annabel'i bile. İçgüdülerim, tüm bu kabadayılığın altında, gözlerinin cinsel anlamda göbeğinden daha büyük olabileceği yönünde ve onlar için bir Alchemy üyeliğini düşünmeden önce bu cephedeki lastikleri kesinlikle tekmeleyeceğim.

"Üyelerin çoğu bizi seks için kullanıyor," diye devam ediyorum. 'Uzun saatler çalıştığınızı ve bir kaşıntınızı gidermek istediğinizi ama flört oyununun getirdiği tüm saçmalıkları istemediğinizi düşünün. Bu yeni bir konsept değil elbette ama Alchemy, Tinder gibi sitelerden çok daha ileri giderek, mümkün olduğunca güvenli ve keyifli bir şekilde - ve ekleyeyim, olabildiğince atmosfer ve eğlence faktörüyle- karşılıksız seksi mümkün kılıyor.

Amie dimdik oturmuş sözlerimi dinliyor. Annabel elini *acele et* hareketiyle yuvarlıyor.

'Hiçbir şey söylemeden konuşuyorsun,' diye yakınıyor. 'İnsanlar oraya sevişmek için gidiyor. Bunu anlıyoruz. Bunun nesi bu kadar özel? Sanki biz senin ulaşmak istediğin müşterilermişiz gibi davran. Bize asansör konuşması yap.

Şimdi onun iğrenç hak duygusuna gülüyorum. "Sen gerçekten de korkunç küçük bir sümüklü paçavrasın, değil mi?

'Kesinlikle,' ikisi de neşeyle aynı fikirde. Gözlerimi deviriyorum. "Peki.

Başlıyorum. Onlara gerçek Gen'i vereceğim, kibarca mülayim, sınırlanmış üvey anne versiyonunu değil. Dirseklerimi masaya koydum ve öne doğru eğildim. "Yalın gerçeği mi istiyorsun? Güzel. Pek çok şey için geliyorlar, ama esas olarak müşterilerin kalibresi ve sikişin kalitesi için.

"Alchemy'nin üyeleri herkesin çıkmak, sevişmek ya da en azından erişmek istediği türden insanlar. İşin özü *bu*. Müşterilerimiz bu kişileri, kendilerine uygun bir ortamda

Sağduyulu ve lüks bir ortamda, herkesin daha mekâna adım atmadan önce baştan aşağı kontrol edildiği, sağlık taramasından geçirildiği ve Gizlilik Sözleşmesi imzalandığı biliniyor.

"Ve sonra eklentileriniz var. Oyuncaklar. Ekipmanlar. Eğlence. Ve üyelerimizin gerçekten harika vakit geçirmelerini sağlamak için orada bulunan ev sahiplerimiz.

Annabel'in gözleri neşeyle açılır. "Bekle, senin için çalışan eskortlar mı var?

"Maaşlı çalışanlarımız var," diye düzeltiyorum, "içki servisi yapmak, takılmak ve eğlenmek için para alıyorlar. İşleri ne kadar ileri götürecekleri onlara kalmış. *Ya da üyelerimiz takdirlerini özel olarak yüklü bir bahşişle göstermek isterlerse.*

"İşte bu mükemmel. Ellerini havaya kaldırdı. 'Babama ev sahibi olarak iş istediğimizi söylersin, sonra da onu tavandan indirdikten sonra normal eski üyelere indirirsin ve o da gözünü bile kırpamaz.

Ona başımı salladım. "Gerçekten işletme okuluna gitmelisin. Sırıttırıyor.

Amie öne doğru eğiliyor ve ağzından çıkan soru beni şaşırtıyor. 'Onları ne tür kontrollerden geçiriyorsunuz? Psikolojik tarama gibi mi? Ya biri tüm ölçümlerinizde iyi görünüyorsa ama sizi bir odaya soktuklarında tam bir psikopatsa?

Annabel uzun siyah saçlarını bir omzunun üzerinden atarak, "Birileri bu işe *çok* meraklı görünüyor," diyor. Ona en sert öğretmen bakışımı atıyorum.

"Sadece ilginç bir konu olduğunu düşünüyorum," diyor Amie şaşkınlıkla. O da saçlarını savuruyor ve ikizini taklit ettiğinin farkında olup olmadığını merak ediyorum. Bunu çok yapıyor. "Mesela, tipik müşterinizin finans sektöründe olduğunu söylüyorsunuz. Şehirde bir sürü sosyopat ve narsist olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yok. Peki ya bir adam nazik ve çekiciyse ve mükemmel bir şekilde kontrol ediliyorsa, ama sonra bir kadınla bir odaya girdiklerinde gerçekten kötü taraflarını gösteriyorlarsa?

Koltuğuna geri oturur ve maden suyunu alır. Önünde derslerle dolu bir öğleden sonra olan Amie için alkol yok. Votka tonik içen Annabel ona bakakalır.

"Tanrım! Evet, sonra ne olacak?"

"Elbette her zaman bir risk vardır," diyorum Amie'ye. Ona bu sözlerinin bana babasıyla yaptığım röportajı hatırlattığını söylemiyorum.

Ama onun için durum tam tersiydi. Onu gördüğüm andan itibaren çok tehlikeli olduğunu düşünmüştüm.

Bu konuda yanıldığımı söyleyemem ama Büyük Kötü Wolff kesinlikle beni kazandı. Devam ederken gülümsememi kendime saklıyorum. 'Gerçekten berbat durumda olan insanlar vardır ve cesedinizi parçalayıp nehre atana kadar bunu saklamakta gerçekten iyi bir iş çıkarırlar. Öyle değil mi? Ama mümkün olan her yerde referans alıyoruz. Mümkün olan her yerde referans da alıyoruz. İnsanların sosyal medyasını kontrol ediyoruz, dediğim gibi geçmişlerini araştırıyoruz ve cinsel tercihlerini ölçmek için olduğu kadar onları tanımak için de herkesle görüşüyoruz.

'Ve hala Alchemy'de bir yabancıyla takılmanın bir uygulama ya da barda takılmaktan daha güvenli olduğuna dair tüm itibarımı ortaya koyacağım. Kesinlikle. Sarhoş bir şekilde arkadaşlık kurulmadığından emin olmak için en fazla iki içki içiyoruz, bu da birçok riski ortadan kaldırıyor. Ayrıca, insanlar sıfır tolerans politikası olduğunu bildiklerinde uslu durma eğilimindedirler. Tek bir suçlamayla kapı dışarı edilirler.

"Yani evet, bir kez olsun cinsel suç işlemek için üye olan birileri olabilir, ancak aynı şeyi başka bir yerde çok daha kolay bir şekilde yapabilecekken bu çok fazla çaba gerektirir. İnsanlar kulübü seviyor. Kulübe değer veriyorlar ve üye olma ayrıcalığının son derece ağır beklentilerle birlikte geldiğini biliyorlar. Arkama yaslanıyorum ve önüme bir tabak dil balığı koyan garsonumuza teşekkür ediyorum.

"Tek duyduğum," diyor Annabel çatalını eline alarak, "Alchemy'nin tüm Londra'da seks yapmak için en güvenli yer olduğu. Yani babam neden bizi Soho sokaklarında başıboş bıraktı ve çok iyi işletilen bir seks kulübüne kaydolmamıza izin vermedi, beni tamamen aşıyor.

ANTON'UN EN KÖTÜ KABUSU

ANTON

"Bugün ikizleri gördüm," diyor karım çıplak omzunu öperken. Akşam yemeğinden eve döndüğümde onu ebeveyn banyomuzda makyajını silerken buldum. Saçları geriye doğru toplanmıştı. Klipsli ve stratejik olarak yerleştirilmiş dantelli yeni bir fildişi saten gecelikle çok ilgileniyorum.

"Öyle mi? Arkasında duruyorum, omzundan boynuna doğru öpücükler kondururken küçük saten kayışla oynuyorum. "Nasıl olur?

O kadar güzel ki. Bunca yıl sonra bile eve, onun yanına dönmek bambaşka bir şey. Yol boyunca, Londra trafiğinde ilerlerken arabanın arkasında ayağımı yere vuruyordum. Evet, bu gece onun için planlarım var. Bir sürü plan. Ama eve dönmek için can atmamın nedeni bu değildi.

Onun olduğu yerde her şey daha iyi.

Huzur onun olduğu yerde.

Bu kadar basit ve bu kadar derin.

Bir kolumu beline doluyor, geceliğin duygusal ipeğinin arasından karnının yumuşaklığını hissediyorum.

"Beni Sanat Kulübü'nde öğle yemeğine davet ettiler. Buna inanabiliyor musunuz?"

Gülüyorum. "Hayır. Muhtemelen size ödettiler?"

"Belli ki.

Başımı Gen'in boynuna doğru sallıyorum. Cimri veletler. Onlara verdiğim öğrenci harçlığı muhtemelen Londra'daki herhangi bir yatırım bankasında ortalama bir mezunun başlangıç maaşından daha iyi ve işte buradalar, üvey annelerinden bedava öğle yemeği aşırıyorlar.

"Amie teklif etti," diye açıklıyor. "Annabel onu geri çevirdi ve açıkçası ödemelerine asla izin vermezdim.

'Sanırım bir şey istediler? Alınmayın.'

"Alınmadım.

Aynada ona gülümseyebilmek için yüzümü kaldırıyorum. Avucuna serum damlacıkları sıkarak meşgul.

"Sevgilim?"

"Mmm-hmm?"

'Dışarı. Ne istediler?'

"Bundan hoşlanmayacaksın," diyor, cilt bakımını yüzüne sürmeden önce avuçlarını hızlıca birbirine sürterek. Cennet gibi kokuyor.

"Ateş et.

'Peki, ama lütfen aşırı tepki vermemeye çalış, tamam mı? Kulak zarımı patlatmak istemem. Derin bir nefes aldı ve yansımamın gözlerinin içine baktı. "Onlara Simya üyeliği vermemi istediler.

Ne oluyor lan? Elimi Gen'den çekip dönüyorum ve banyoda volta atıyorum. Küçük kızlarım ve Alchemy'nin aynı cümlede geçmesi bile içimde kusma isteği uyandırıyor. "*Delirdin* mi sen? diye bağırıyorum.

Dönüp kollarını kavuşturuyor ve bana ters ters bakıyor. 'Bu konuşmayı bu şekilde yapmayacağız. Elçiye zeval olmaz. Ya sakince, yetişkinler gibi tartışırız ya da hiç tartışmayız.

Burun deliklerimi genişleterek derin bir nefes alıyorum. "Sanırım onlara cesedimi çiğneyerek söyledin?"

"Onun gibi bir şey. Onlara kesinlikle hayır dedim. Ama bu konuda sizinle konuşacağıma da söz verdim. Çok açık sözlülerdi ve çok akıllıca sorular sordular. Yemin ederim Annabel kurumsal bir köpekbalığı olmalı.

'Bana bundan bahset. Ama cevabım hala hayır.'

Aynaya dönmeden önce başını onaylarcasına eğiyor. 'Anladım. Yüzde yüz. Ama belki de bu seninle konuşmamız gereken bir şeydir.

"Onlar çocuk.

Yirmi bir yaşındalar, Anton. Rıza yaşının *beş yıl* üstündeler, yani cinsel olarak aktif olduklarını düşünmüyorsan bir şeyler içiyorsun demektir. Tanrı aşkına, geçmişte onların erkek arkadaşlarıyla tanıştın. Bu çocuklarla takıldıklarını ve tığ işi yaptıklarını mı düşünüyordun?"

Haklı olmasından nefret ediyorum. Ve hesaplarıma göre, teknik olarak Simya üyeliği için uygunlar. Kulübün, teknik olarak bu ülkede yasal olabilecek ama hala olgunlaşması gereken on altı yaşındakilere ilgisi yok.

Asgari yaş politikasının iyi bir nedeni var ve kızlarımla artık bunu düşünecek kadar büyümüş olmalarından tiksiniyorum.

"Bunu düşünmek istemiyorum," diyorum, sanki beynimdeki bu mide bulandırıcı imgeler yığını temizlemek istercesine başımı sallıyorum.

"Eminim ki öyle değildir, ancak ebeveynlerin düşünmek istemediği pek çok şey olduğunu varsayıyorum ve bu, kafanızı kuma gömüp bunlarla uğraşmak veya bunlara karşı korunmak zorunda değilmişsiniz gibi davranabileceğiniz anlamına gelmiyor.

Makyaj masasının kenarına yaslanıp bacaklarımı uzatarak karımın tuvaletini tamamlayışını izliyorum. 'İnanın bana, onlara bir ada alırsam bu sorunların çoğu kolayca giderilebilir. Sadece kadınlara özel. Diplomalarını uzaktan tamamlayabilirler.

Bana hem acıyan hem de alaycı bir gülümsemeyle bakıyor. "Bu durumda Annabel'in kadınlardan hoşlanmaya başlayacağından eminim.

"Bana uyar.

Tatlım. Hoşumuza gitse de gitmese de bir seks hayatı *olacak* etkileyici ve düşünceli genç kadınlar ve doğru soruları sordukları ve sarhoş olup sağa kaydırmaktan daha güvenli ve daha lezzetli seçenekleri araştırdıkları için minnettar olmalıyız. Amie, inceleme sürecinin psikolojik değerlendirmeleri içerip içermediğine dair çok yerinde bir soru bile sordu.

"Öyle olsaydı asla içeri giremezdim," diye mırıldanıyorum ve dudakları titriyor.

"Tam olarak bunu düşündüm ve bu bilgiyi kızlarınızla paylaşma dürtüsüne direndim.

"Ugh. Bunu Amie mi sordu? Annabel için bir umut olmadığını biliyorum ama Amie'nin sonunda rahibe olmasını ya da bir türlü beceremeyen hoş bir ahmakla evlenip sevgi dolu ama cinsiyetsiz bir evlilik yapmasını umuyordum.

Karımın çenesi düştü. "Anton! Kızın için bunu diliyor olamazsın! Omuz silkiyorum, o da devam ediyor.

"Harika bir cinsel yaşamın ne kadar önemli olduğunu herkesten çok siz biliyorsunuz. *Kendi şartlarına göre* kendilerini buna hazırlamaları gerçekten çok önemli.

Bir nefes veriyorum ve burnumun kenarını sıkıyorum. "Argümanlarınızı entelektüel açıdan kusursuz bulmaya ve yine de topuklarımı kazımak istemeye hakkım var," diyorum huysuzca.

"Evet, öylesin" diyor, ses tonu yatıştırıcı. Nemlendiricisinin kapağını çeviriyor ve parmağının ucuna biraz damlatıyor. Yüzünün her tarafına sürüp ovalamaya başlamasını izliyorum.

"Sonuç nedir?" diye soruyor sonunda.

"*Sonuç olarak*, kızlarımın cinsel olarak aktif olduğunu kabul etmek ile seks kulübü gibi açık, sapkın ve... lanet olası... *ahlaksız* bir şeye yeşil ışık yakmak arasında dünya kadar fark var.

"Haklısın, elbette. Onları korkutmaya çalıştım - Sanat Kulübü'ndeki her erkeğin çıplak olduğunu ve onlara asıldığını hayal etmelerini söyledim - ama Annabel kemikli bir köpek gibiydi.

İnledim. "Lütfen bu konuşma sırasında Annabel'in adıyla aynı cümle içinde ereksiyonla uzaktan yakından ilgili herhangi bir kelime kullanma.

Dudaklarını büzüyor. "Saçmalıyorsun.

"Annabel'in sorunu," diye yüksek sesle düşünüyorum, "her zaman her şeyin kendi fikri olduğunu düşünmek zorunda olması. Kimsenin ona hayır demesine izin vermiyor.

"Aman Tanrım. Bu geni nereden aldığını merak ediyorum.

Onun alayını görmezden geliyorum. Annabel söz konusu olduğunda genetik bir gizem yok, bunu kabul etmekten nefret ediyorum. Ayrıca en büyük çocuğum Felix'e de çok benziyor ve bu konuşmaya devam ederken, birkaç yıl önce Felix'in Alchemy New York'a üyeliğini hızlandırdığımızda ne kadar küstah ve öfkesiz olduğumun rahatsız edici bir şekilde farkındayım.

"Peki onu nasıl vazgeçireceğiz?" diye sordum. "Ben biliyorum! Bir gece kulübü üyelere kapatırız ve bulabildiğimiz en itici fiziksel aktörlerden birkaç yüz tanesini işe alırız. Doğruca eve koşacaktır."

"Ya da aynı gece orada olmayı ayarlayın," diyor karım neşeyle, soğuk ve duygusuz bir kadın olarak. "Eğer yaşlı babasını bir seks kulübünde görürse tepelere doğru kaçır.

Ürperdim. Aman Tanrım. Bunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor.

Gen gülüyor. "Ne önerdi biliyor musun? Sana ikisinin de ev sahibi olarak iş istediklerini söylememi ve sonra da sadece eski bir üyeliği kabul edeceklerini eklememi. O kadar rahatlayacağınızı düşündü ki pes edeceğinizi sandı.

"Kalp krizi geçirmeden altmışıma nasıl ulaşacağım, bilmiyorum. Bu lanet kız benim ölümüm olacak.

Gen gelip önümde duruyor ve ellerini boynuma doluyor. Güzel kokulu, ıslıl ıslıl ve muhteşem. "Zavallı bebek.

'Bu neden sadece sert bir hayır olamaz, emin değilim,' diyorum ona. 'Onlara bir açıklama borçlu değiliz. Bu sınırların dışında ve hepsi bu. Buna çok hakları var.

Bu hiç adil değil. Onlarla harika bir iş çıkardınız. Onlar harika kızlar. Ve tabii ki, sert ve nihai bir hayır da bir seçenek. Sanki bir ders vermeye hazırlanıyormuş gibi nefes alıyor. "Benim sizden çok farklı bir bakış açım var. Ben de dehşete düşmüştüm ama aynı zamanda Alchemy gibi bir yerin, formatını ve aldığımız önlemleri geliştirirken elde ettiğimiz tüm başarılarla birlikte, kızlarınızın keşfetmeye ihtiyaç duydukları şeyleri güvenli ve umarım yaşamı onaylayıcı bir şekilde keşfedebilecekleri kanallar açısından kötülerin en iyisi olabileceğini de takdir edebiliyorum.

Tüm bu konuşmanın en kötü yanı, beynimin kertenkele olmayan kısmının karımın haklı olduğunu biliyor olması. Burası onun bölgesi. Üzerinde öleceği tepe burası. Onun ve çocuklarının inşa ettiği her şeyle gurur duyuyorum ve her gün bunun arkasında duracağım ve eğer Felix'e hiç düşünmeden tanıdığım fırsatların aynısını küçük kızlarıma tanımazsam iğrenç bir ikiyeüzlüyüm demektir.

"Tüm lanet yeri kendi güvenlik görevlilerimizle donatma izni mi? Ona doğru sarkarak ve saç tokasını nazikçe çıkararak soruyorum, böylece güzel soluk saçları yüzüme düşüyor, dünyayı ve baş ağrılarını yok ediyor.

Gülüyor ve kollarını bana doluyor. 'Belki bir ya da iki. Şimdi yatağa gel.'

İSMİYLE FRANSIZ, DOĞASIYLA FRANSIZ

MADDY

T Otuz, düşündüğümden daha iyi hissettiriyor.
Ama neden olmasın ki?

Çam ağaçlarından oluşan bu gölgelik altındaki hava ılık sayılabilecek kadar serindir ve hafif esintisi verimli çalılıkların kokusunu taşır. Côte d'Azur'un bu bölgesi yaz aylarında bile oldukça yemyeşil. Stella'nın umutla Zach'i dövdüğü tenis kortundan çaba ve zafer çılgınlıkları yükseliyor. Ve hepsinden önemlisi, en küçüğümüz üç yaşındaki Nicky'nin sıcak ve hafif yapışkan teni bu hamakta benimkine sıkıca bastırılmış durumda.

İkimiz de birkaç dakika önce uykumuzdan uyandık ama o da benim gibi burada uzanıp öylece kalmaktan memnun görünüyor. Bu ağaçların ötesi çok sıcak ve tenis kortunda bir şeyler yapmaya olan ilgim tam anlamıyla sıfır. Burada uzanmayı tercih ederim, küçük adamımla sarmaş dolaş, başlarımız yeterince yakın, saçlarından ve teninden gelen muhteşem güneş ışığı kokusunu bana izin verdiği sürece içime çekebilirim.

Genelde aktif olan o. Ağabeyi Jonny hayalperesttir ve beş yaşında kitaplarla benim hiçbir çocuğumun ilgilenemeyeceği kadar ilgilenmeye başlamıştır. Tanrı'ya şükür babasının genlerinden biraz almış.

Aslında o ve Nance muhtemelen şu anda Ruth'la kitap okumaya gitmişlerdir.

Nicky ise toplara vurmak için bir alet olmadan nadiren görülür. Yürüyecek yaşa geldiğinden beri kriket sopalarını, hokey sopalarını ve tenis raketlerini peşinden sürüklüyor. Bu noktada bunlar onun küçük bedeninin bir uzantısı gibi. Bu çocuk büyümek ve kardeşlerinin, özellikle de kahramanlaştırdığı sportif Stel'in yapabildiği her şeyi yapmak için çok acele ediyor.

O ve babası bu öğleden sonra havuzda voleybol ve Marco Polo arasında birbirlerini tamamen mahvettiler. Nicky çöktüğünde, çok sert çöküyor. Ya açık ya da kapalı. Arası yok. En tuhaf pozisyonlarda uykuya dalıyor - onu kontrol etmek için yanına gittiğimizde genellikle yatağında adımlarının ortasındaymış gibi görünüyor.

Zach'in hâlâ ayakta olmasına şaşırdım. Akşam yemeğinden önce onun da biraz kestirmesi gerekecek.

"Yüzmek mi, anne?" diye soruyor Nicky uykulu bir şekilde ve ben de çocuğun Duracell tavşanı güçlerine gülerek siyah saçlarını alnından uzaklaştırıp ona bir öpücük veriyorum. Saçları çok yumuşak ama güneş kreminden dolayı biraz kirli. Alnında beyaz çinko çizgileri var.

Onu o kadar çok seviyorum ki zor nefes alıyorum.

"Gece yüzmeye ne dersin? Tenine karşı mırıldanıyorum. "Havuzun ışıkları açıkken mi?

Minik bir koluyla havaya yumruk atıyor. "Evet. Stel' i şamandıranın üzerine sıçrattım.

Gülüyorum ve onu daha yakına çekiyorum. 'Tabii ki çekeceksin. Küçük kardeşler bunun içindir.

Telefonum çalıyor ve yanımda aramaya başlıyorum. Kalçamın altından çıkarıp gözlerimi kısarak bakıyorum.

"Kim o? Nicky talep ediyor.

"Ben Caro," diyorum ona. WhatsApp'ı açıyorum. Stel ve Nance'in büyükannesi Caroline'dan bir teşekkür mesajı.

Claire'in annesi.

Onu ve Peter'ı otuzuncu doğum günü gezisinden fotoğraf bombardımanına tuttum. Her geçen yıl Claire'e daha çok benzeyen kızlar, kızlarının anısını yaşatmanın her zaman en sevdikleri yolu olacak, ancak torunlarının küçük kardeşlerini büyük bir coşku ve açık yüreklilikle kabul ettiler ve bunun için her zaman inanamayacağım kadar minnettar olacağım.

Peter zamanında harika bir kriket oyuncusuydu ve hala hafta sonları yerel takımına koçluk yapıyor. Jonny'nin krikete verdiği cansız tepki onu etkilememişti ama Nicky'nin geleceğin profesyoneli olacağını şimdiden ilan etti. Ben şahsen Nicky'ye top atmayı öğretmek için harcadığı saatlerin bu yaşta muhtemelen boşa gittiğini düşünüyorum, ancak dışarıda oyalanmak ikisini de çok mutlu ediyor gibi görünüyor.

Annem ve Justin de çok ilgililer. Annem çok genç yaşta büyükanne olma korkusunu atlattıktan sonra (kendi sözleri), bu rolü her zamanki coşkusuyla benimsedi. Aslında Stel'le çok iyi anlaşıyor, onu iyi beslenmenin önemi konusunda eğitiyor ve hormonal aknelerini iyi bir diyetle çoğunlukla kontrol altına almasına yardımcı oluyor.

Dört çocuk.

Üç çift büyükanne ve
büyükbaba. Yaşlı ama
muhteşem bir köpek.

Ve Zach'le benim yakında gelişini devlet sırrı gibi sakladığımız ve Norm'un hayatını hiç şüphesiz zindana çevirecek olan Labrador cinsi bir yavru köpek.

Dağınık, yorucu ve otuz yaşında olacağımı düşündüğüm yerde değilim ama başka türlüünü de istemezdim. Alchemy artık küresel, bu yüzden Zach'in rolü her zamankinden daha büyük ve benim rolüm de büyük ölçüde genişledi. Çoğunlukla evden çalışıyoruz. Böylesi daha kolay. Çocuklar işe girdikten sonra daha fazla açık alana ihtiyacımız olacağı açıktı, bu yüzden Richmond Park'ın yakınındayız ve ikimiz de haftada birkaç kereden fazla ofise gitmeye cesaret edemiyoruz.

Yine de iki haftada bir The Playroom'a gidiyoruz. Wink, wink.

Başka kimseyle oynamıyoruz ama kocam bana hava atmayı seviyor. O da Rafe kadar kötü.

İşin en tuhaf yanı ise, kaosa, gürültüye ve kendime ayıracak zamanımın olmamasına rağmen, kendimi hiç tahmin etmediğim kadar huzurlu hissediyorum. Belle ve ben bu sohbeti birkaç hafta önce yapmıştık ve bu duyguyu memnuniyet olarak tanımlamıştık.

Hoşnutluk.

Garip, değil mi? Şimdiye kadar arzuladığım bir duygu olduğunu söyleyemem, ancak bunun en sağlıklı, en onarıcı mutluluk türü olduğu ortaya çıktı. Sanki doymuşum gibi. Yenilenmiş gibi.

Annem ventral sinir sistemimde daha fazla zaman geçirdiğim için olduğunu söylüyor, ama yine de bana doğum günüm için yeşim taşından bir Goop yumurtası vermişti.

Jonny doğduktan sonra vajina, bu yüzden söylediklerini bir tutam tuzla almak her zaman en iyisidir.



Stella'nın tenis maçını kazandığını varsayıyorum, eğer bu muhteşem villanın arazisinde yankılanan sevinçli ve pek de nazik olmayan "*Kazandım!*" çığlıkları bir şey ifade ediyorsa.

Elbette, bir dakika sonra bana ve Nicky'ye doğru koşuyordu, morarmış, nefessiz ve ter içindeydi. "Ben kazandım! Babam saçmaladı!" diye bağırarak Nicky'yi kollarının altından tutup hamaktan kaldırdı.

"Yürü Stel!" diye bağırıyor.

Kocam ortaya çıktığında onlara sırtıyordum. O da ciddi şekilde terlemişti. Yaklaşırken sıırıslıkla tışörtünü çıkarıyor ve yüzünü silmek için kullanıyor. Hemen ilgimi çekti. Çok yaşlı olmasına rağmen çok formda ve muhteşem bronzlaşmış, tonlanmış göğüs ve omuzlarının görüntüsü ağzımı sulandırıyor.

Gözüme takıldı ve sırttı. Pek kurnaz sayılmam.

Stel'e, 'Ben çöp değildim,' diyor. 'Ben iyiydim ama sen, sevgilim, iyiden çok daha fazlasısın. İnanılmazsın.

"Kanlı," Nicky de aynı fikirde.

Zach giydiklerime bakarken dudaklarını yalıyor. Ya da daha doğrusu, giymediklerime. Kestirmek için ıslak bikinimi değiştirdim ve bu küçük fıstık yeşili ERES numarası, yıllar önce Rafe'in terasında giydiğimin tam bir kopyası.

Kocam o zamandan beri bana o bikiinin onda nasıl bir cinsel fanteziler dalgası yarattığını milyonlarca kez anlattı.

Ve evet, tam da şüphelendiğim gibi, o gün göğüslerimin üzerine boşalmayı hayal etti.

O zamandan beri Zach, ERES'in eşi için sürekli bikini üreterek iş yapmasını sağladı. Çok seyahat ediyoruz, bu yüzden her şey yolunda gidiyor.

Onların üzerine de çok boşalıyorlar. Gerçek.

Ona baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyorum.

"Stel," diyor gözlerini benden ayırmadan, "Nicky'ye Ruth'u bulması için içeri götürebilir misin?"

"*Paw Patrol* istiyorum," diye sızlanıyor Nicky.

Babası nazik bir ses tonuyla, "Alabilirsin," dedi. "Ruth senin için televizyonu açacak.

Daha önce de söyledim, yine söyleyeceğim. Ruth sağ olsun.

"Teşekkür ederim tatlım," diyorum Stel'e, o da bana geniş bir sırtıyla bakıyor

ve Nicky'yi kalçasına kaldırıyor. O kızı çok seviyorum. İki kızımı da seviyorum.

Çocuklarımız evin yolunu tutarken, centilmen kocam elini uzatıyor.

"Benimle duşa gelir misin?

Hamaktan beceriksizce tırmanırken onu sıkıca kavıyorum.

Sanki sorması gerekiyormuş gibi.

Bu villayla ilgili birçok şaşırtıcı şeyden biri, ana süitinin diğer yatak odalarından uzakta yer almasıdır. Bir diğeri ise kendi özel açık duş alanına sahip olmasıdır. Zach ve ben mümkün olduğunca çok sayıda inanılmaz yerde açık havada duş almayı hayatımızın misyonu haline getiriyoruz.

Bali bu tatile kadar zirveyi elinde tutuyordu ama içimden bir ses Ramatuelle'nin onu geçtiğini söylüyor.

Beni elimden tutarak evin içinden geçiriyor ve yatak odamıza götürüyor, gözlerden uzak terasımıza ve duş alma yerimize açılan panjurlu kapıları açıyor. Bu duş özellikle şık - bulunduğumuz yer göz önüne alındığında şaşırtıcı değil. Fransızlar ev pornosunu çok iyi yapıyor. Kabinin tüm arka duvarı ve zemini en pürüzsüz, en beyaz çakıl taşlarından yapılmış, üstten geçen ahşap çitaları bir begonvil örtüsü kaplıyor.

Güzel kokulu, hoş ve özel.

Kocam baş üstü spreyini açıp el aparatını çıkarırken, "Neden gidip şurada durmuyorsun, tatlım," diyor.

Bu bir soru değil. Bir rica da değil.

Dudaklarımı yalıyorum ve sırtımı çakıl taşlı duvarın serin pürüzsüzlüğüne dayayarak birkaç adım atıyorum.

"Güzel," diye mırıldanıyor. Birkaç stratejik çekiştirmeyele bikiiminin iplerini hızla çözüyor. Saniyeler içinde cırlıçıplaktım. Bekliyorum. Bir bacağıma büküyorum ve ayağımın tabanını duvara yaslıyorum.

Kocamın gözlerindeki sıcaklık kelimenin tam anlamıyla dünyadaki en güzel şey. Sessiz, abartısız ve son derece İngiliz olan kocamın benim için çılgına dönmesi kadar beni mutlu eden başka bir şey yok.

"Her zaman uzanabilirim," diyorum masumca, yüzü acı çeken bir adam gibi buruşuyor ve eklenti açıyor.

"Lanet olsun. Bunu asla atlatamayacağım' diyor, spreyi elinde test ederken. "Hayatımın en sıcak anıydı.

"Düşünün zemininde muhteşem patronunuz tarafından hayatınızın son anına kadar raylı sisteme alınmayı deneyin," diye karşılık veriyorum. "Bu oyun değiştiriciydi.

Bana sırtıyor ve bir eliyle şortunu aşağı çekerek acı verici görünen ereksiyonunun üzerine yaklaşıyor. 'Tanrım, sizi çok seviyorum Bayan French. Güzel memeler.'

Gülüyorum ve kollarımı boynuna dolayarak dünyadaki en sevdiğim yüzü terli (onun ucunda) bir öpücük için aşağı çekiyorum. 'Güzel alet,' diye fısıldıyorum dudaklarına. 'Umarım onunla ne yapacağını biliyordur. Ben de seni seviyorum.

"İyi bir fikrim var," diyor, arayı daha da kapatıyor ve sertliğini karnıma bastırıyor. Ve sonra bizi ılık spreyle yıkıyor, su meme uçlarımın üzerinden ve bedenlerimizin arasından akıyor.

Ellerime biraz duş jeli pompalıyorum ve kocamın muhteşem vücudundaki teri yıkamaya başlıyorum. Bir adım geri çekiliyor ve çalışmama izin veriyor. Bunu yapmayı ne kadar çok sevdiğimi biliyor. Hâlâ en iyi şekilde onun küçük köle kızıyım. Ellerimi muhteşem sert kasların üzerinde sevgiyle kaydırıyorum ve o da duş başlığını bir o yana bir bu yana sallayarak meme uçlarımla dalga geçerken köpükleri yıkıyor.

Elimi aletin altına sokup taşaklarını sabunladığımda ikimiz de inliyoruz. Bu adam kesinlikle iyi bir boşalmaya hazırlanıyor ve benim de ihtiyacım artıyor. Çabucak. Sabunlu elimi onun sert uzunluğunda aşağı yukarı kaydırıyorum, kavrayışındaki imkânsız sertliği seviyorum. Gözlerimiz kilitlendi. Nefes alış veriş gittikçe düzensizleşiyor.

"Sana ihtiyacım var," diyor kocam her seferinde beni mahveden o alçak hırıltıyla.

Uzanıp el duşunu kapatıyorum. "Sert istiyorum," diyorum ona.

Bizi tamamen selin altında kalacak şekilde hareket ettiriyor ve beni doyumsuzca öpüyor, elleri vücudumda gezinirken dili benimkini yutuyor. Sonra beni popomun altından yakalıyor ve sırtımı pürüzsüz çakıl taşlı duvara yaslayacak şekilde yukarı kaldırıyor.

Bana sorulmasına gerek yok. Bacaklarımı ve kollarımı ona sıkıca sarıyorum. Anında, girişimi dürtüyor ve ben onun içinde titriyorum.

kollarımı onun sikini içime almak için çaresizce açıyorum. Alnımı onunkine yaklaştırıyorum ve Zach French tarafından doldurulmanın verdiği eşsiz hissin tadını çıkarıyorum.

Bu tarif edilemez. Kocama uyum sağlamak için çabalarken kelimeler kifayetsiz kalıyor. Dayanabildiğim kadar dayanıyorum ve bir an öyle kalıyoruz. Tamamen hareketsiz. Aleti içimde ihtiyaçla titreşiyor. Öpüşmelerimiz yavaş, açgözlü ve şehvetli. Üzerimize dökülen su, nefeslerimiz ve ağustos böceklerinin amansız uğultusu dışında diğer tüm sesleri bastırıyor.

Sonra, 'Sıkı tutun tatlım,' diyor, ben de tutuyorum ve içimde hareket etmeye başlıyor, beni duvara doğru itiyor, böylece tekrar tekrar içime girebiliyor ve beni beceriyor, bu inanılmaz. Ona tutunuyorum ve beni gittikçe daha yükseğe saran cezalandırıcı dürtüleri alıyorum.

Çok yoğun. Bu cennette ailemle birlikte olmak. Kocamın beni bu şekilde kafeslemesi, gözlerindeki bakış bana şu anda onun için benden başka hiçbir şeyin önemli olmadığını söylüyor ve itişlerinin artan sertliği bana buna ne kadar çok ihtiyacı olduğunu söylüyor.

Bana ihtiyacı var.

Benim de ona ihtiyacım var. Bu adam bana dünyaları verdi ve hala vermeye devam ediyor ve kalbim o kadar dolu ki patlayabilir. Bir insan bu kadar mutluluğu nasıl kaldırabilir bilmiyorum. Bu kadar zevki.

Nasıl bu kadar şanslı olabildiğimi bilmiyorum.

"Seni çok seviyorum," diye mırıldanıyorum güzel ağzına karşı, kalbim dolu, gözlerim ıslak ve sesim titrek. Görünüşe göre sözlerim onu da etkiliyor, çünkü her zamankinden daha güçlü bir şekilde yukarı itiyor.

"Kahretsin, ben de seni seviyorum tatlım," diyor, bir eli enseme dolanıyor. "Yakın mısın?"

Yakın bile tarif edemez. Duygu ve hislerin birleşimi o kadar sarhoş edici ki işlevimi zar zor yerine getiriyorum. Çünkü kocamla her zaman böyle olur. Böyle birlikte olduğumuzda, sadece orgazm olmuyor. Bu aşkın bir şey.

Açıkçası, şu anda böyle bir şeyi ifade edebilecek durumda değilim, bu yüzden sadece çılgınca başımı sallıyorum ve "Evet. *Evet*" diye inliyorum.

Uçurumun kenarındayım. Zach'in hamleleri giderek artan ve enfes bir şeye dönüşmekle tehdit eden acıyı besliyor. Dayanamayacağım bir şeye.

O yüzden yapmıyorum.

Kendimi kocamın beni ne kadar çok sevdiğini gösterme hissine bırakıyorum. Sıcaklığın vücuduma yayılmasına izin veriyorum. Başımın öne eğilmesine izin veriyorum ve omzunun derisini höpürdeterek yalıyorum.

Aslında bütün işi ona bıraktım.

Alırım, alırım ve zevk büyür ve parıldar.

Ve sonra içimde, sadece Zach'in ulaşmama yardım edebileceği bir yerde patlıyor ve çığlıklarımı bastırmaya çalışırken omzunu ısııyorum, kollarında kıvranıp çırpınırken sıırsıklam saçlarını öfkeyle kavıyorum.

Düşük bir kükremeye beni kenara kadar takip ediyor, sertleşip boşalırken beni duvara doğru bastırıyor.

Ve geliyor.

İşimiz bittiğinde başımı güçlkle kaldırıyorum ve duvara yaslıyorum. Kocam bana bakıyor, o şaşırtıcı mavi gözleri hala orgazmdan cam gibi ama koşulsuz sevgiyle parlıyor.

İlk tanıştığım o gergin, kendini yargılayan, stres ve keder yumağı değil. Bu Zach neşeli ve neşeli olduğu kadar da muazzam bir sevgi kapasitesine sahip. İlişkimizdeki yetişkin hâlâ o.

-Ama hayatı sert, dolu dolu ve açık yüreklilikle yaşıyor.

Ve bunun için bana teşekkür etmesi gerektiğini tekrar tekrar söylüyor. "Tatil sikişi en iyisidir," diye geveliyorum ve o da sanki az önce

tüm zamanların en zekice yorumunu

yaptı. "En iyisi," diye kabul ediyor.

Gülümsüyorum ve saçlarını alnından uzaklaştırıyorum. Hâlâ beni tutuyor. Hala içimde.

"Burası cennet gibi," diye iç geçiriyorum. "Keşke hiç eve dönmek zorunda kalmasaydık. Sırtışı *bir şey yaptım* sırtışına dönüşüyor.

Kaskatı kesildim. "Ne yaptın sen?"

"Doğum günün kutlu olsun sevgilim," diyor ve öpmek için yaklaşıyor. Kabul ediyorum ve sonra onu uzaklaştırıyorum.

"Zach. Ne yaptın sen?"

'Sen olmasan bu kadar büyük bir karar vermezdim,' diye dikkatle söze başladı. 'Ama herkes buraya bayılıyor gibi görünüyor ve burası bana doğru geliyor. Bu yüzden bir teklif sundum ve kabul ettiler. Eğer devam etmek isterseniz, satın alacağız.

Bir an için nutkum tutulmuş halde ona bakakalıyorum. Gözlerim bir anda yolun geri kalanını dolduruyor. Ne diyeceğimi bile bilemiyorum.

Bu *çılgınlık*. Bu kadar lüks bir yerde böyle bir villanın kaç milyona mal olduğunu Tanrı bilir ama-

"Bir şey söyle," diyor. Eliyle burnumu dürtüyor. "Bunu karşılayabilir miyiz? Uysalca söylüyorum.

Gülümsemesi kendini beğenmiş, güçlü ve çok ateşli. "Yapabileceğimizi biliyorsun.

"Aman Tanrım. Duş kabininin ötesini pek göremesem de başımı eğiyorum. "Hayal bile edemiyorum. Buraya tekrar tekrar gelmek?"

'Mantıklı,' diyor. 'Bir tekne alabiliriz. Sezon dışında da çok güzel olur. Noel'de bile buraya gelebiliriz. Büyükanne ve büyükbabayı da getiririz. Ne dersiniz?

"Bunaldım," diyorum. 'Bana bir şeyler vermeyi bırakmalısın. Bir insan asla bu kadar şanslı olmamalı. İnanılmaz derecede cömert, sevgi dolu kocama bakarken yanağımdan aşağı koca bir gözyaşı süzülüyor.

Gözyaşıma başparmağıyla silerken, 'Yani, belli ki hepimiz için,' diyor. 'Ve evet, abartılı. Ama dürüst olmak gerekirse, tatlım, tek bir hayatımız var. Ve çok kısa. Sen bana mutluluk için ikinci bir şans verdin, o yüzden burada bir yuva kuralım ve altımız birlikte olabildiğince çok anı biriktirelim. Tamam mı?'

Buna itiraz etmek zor.

ITFAIYE ARAÇLARI, PERİ KANATLARI VE BULUNAN AİLE

MAX

I Hayatımda bir erkeğin isteyebileceği ya da ihtiyaç duyabileceği her şeye sahibim. Umut etmeyi hiç bilmediğim tüm nimetlere.

Büyük, erkeksi, atletik köpekler hariç tabii.

South Downs'daki hafta sonu evimizin uçsuz bucaksız arazisinde görünürde ne bir Weimaraner ne de bir Vizsla var ve bu tam bir rezalet. Bunun yerine, nereye gidersem gideyim iki minyatür uzun tüylü dachshund köpeğimiz Mac ve Cheese'e takılıp düşme riskiyle karşı karşıyayım. Her zaman ayaklarımın altındalar. Bir imparatorudan daha şımarık ve bir My Little Pony'den daha bakımlılar. Daha da kötüsü, görünüşe göre neredeyse eğitilemezler.

Açıkçası, Dex ve ben karımız tarafından tamamen kazıklandık. Bu ilk kez olmuyor ve son da olmayacak. Hafta boyunca Londra'da yaşarken büyük egzersiz ihtiyaçları olan büyük köpeklere sahip olmanın düpedüz zalimlik olduğunu iddia etti.

Şahsen, iki yetişkin adamı *bu* ikisine maruz bırakmanın zalimce olduğunu düşünüyorum, tıpkı Holland Park'ta temel geri çağırma eğitimlerini hatırlamayı reddettiklerinde itaatsiz küçük pisliklere isimleriyle bağırarak zorunda kaldığımda aldığım bilmiş kıs kıs gülüşler gibi.

Dört yaşındaki kızımız Amelia, onların kendilerine saygı duymamalarını küçümsemekle onlara hayranlık duymak arasında gidip geliyor. Şu anda beş yaşındaki Charlie ise onlara karşı sonsuz bir sabır gösteriyor. Diyelim ki oğlumuz biyolojik babasının tatlı doğasını aldı ve kızımız aptallara babasından bile daha az katlanıyor.

En azından Dex ve ben toplum önünde küçük düşürülmemizde yalnız değiliz. Adam Wright da aynı şekilde korkutuldu ve kendini Cheese ile aynı batından bir yavru alırken buldu. Hayal ürünü olmayan Blondie'yi ailelerine katmak (Adam'ın durumunda bu terimi gevşek kullanıyorum) Nat'i Gossamer için bir dizi pahalı köpek aksesuarı tasarlamaya teşvik etti.

Açıkçası, her şeyden iki tane var.

Köpeklerin pişmanlıkları bir yana, bugün mutlu bir gün olacak. Öğleden sonra Charlie'nin beşinci yaş gününü kutlamak için çetenin çoğu buraya gelecek. Cadılar Bayramı'na daha birkaç hafta olmasına rağmen süslü bir kıyafet partisi için ısrar etti ve köpekler de bu kıyafet koduna dahil. Aslında, köpek arkadaşı olan misafirler için kod *Köpeğiniz Gibi Giyinin*.

Kötü bir kararla, önceki versiyonum köpeklerin kostümlerinin en azından ev yapımı olması konusunda ısrar etti. Sonuç olarak, beşimiz değerli Cumartesi sabahımızı köpeklerin kostümlerine son rötuşları yaparak geçiriyoruz ve ben olması gerekenden çok çok daha fazla yatırım yapıyorum.

Ben şahsen Mac ve Cheese için eşleşen ya da en azından birbirini tamamlayan kostümler tercih ederdim, ancak her iki çocuk da kendi yaratıcı yönlerini seçtiler. Dolayısıyla, Mac bu öğleden sonra bir itfaiye aracı olarak paytak paytak yürüyecek -zavallı küçük piç- ve Cheese de tahmin edilebileceği gibi bir peri prensesi olacak.

Darcy, köpek kostümlerinin hazırlanmasıyla ilgili herhangi bir şey yapmayı reddetti ve "tüm lanet partiyi" (onun sözleri) organize ettiğini ve Dex ile benim parmaklarımızı çıkarıp kendimizi işe yarar hale getirmemiz gerektiğini savundu. Bu tam olarak doğru değil - ağırlığımızı fazlasıyla koyduk - ama hamile eşinizle asla tartışmazsınız, Dex ve benim zor yoldan öğrendiğimiz bir ders.

Bu yüzden kendimizi kostüm hazırlama takımlarında bulduk. Dex ve Milly Peri Prensesi Peynir Takımı'nı oluştururken Charlie ve ben de İtfaiye Aracı Mac Takımı'nı oluşturuyoruz. İnsan kostümlerine gelince, Dex, Charlie ve ben daha sonra itfaiyeci olarak giyineceğiz, anne ve kızı ise tahmin edilebileceği gibi peri prensesleri.

Karımızın iki büyük itfaiyeci direğine sarılana kadar saatleri saydığını şimdiden söyleyebilirim. İtfaiyeci-kesik peri kızartması daha önce denediğim bir *şey değil*.

O kutlu saat sonsuza kadar uzakta olduğundan ve bu arada kutlamamız gereken harika bir oğlumuz olduğundan, bu aydınlık, havadar mutfaktaki geniş ahşap masamızda oturuyoruz. Burayı birkaç yıl önce, iki yaşından küçük iki çocuğu her hafta sonu şehirde eğlendirmek berbat hissettirdiğinde satın aldık. Londra'ya bir saatten biraz fazla uzaklıkta, AONB'de (Olağanüstü Doğal Güzellik Alanı), dört dönümlük bahçeleri ve otlakları ve geleneksel sazdan çatısı olan geniş beyaz bir evi var. Her yer muhteşem ve yemin ederim, o büyük kapılardan her geçişimizde tansiyonum taş gibi düşüyor.

Tüm arkadaşlarınızın A tipi aşırı başarılı olmasının sorunu, rekabetçi pislikler olmalarıdır, bu yüzden bu kıyafet kuralını ciddiye alıyorum. Charlie'nin doğum gününde Wolff ya da Wright tarafından alt edilmesine izin vermeyeceğim.

Birkaç hafta önce Mac için tam ölçüleri aldım ve büyük bir karton parçasını boyutuna göre kestim. Sırtına oturacak, ön tarafına katlanacak, yanlardan sarkacak ve küçük bacaklarını serbest bırakacak şekilde katlandı (gerçi işlemek sorun yaratabilir). Oğlumuzu, otantik bir acil durum aracının özelliklerine uymak kadar yapısal bütünlüğü doğru sağlamanın da önemli olduğunu anlatmaya çalıştım.

Geçen hafta sonu Charlie karton motoru kırmızıya boyarken ben de ona bakıp el becerisini övdüm ve müdahale etmemek için ellerimin üzerine oturdum. O gece daha sonra yattığında, lekeli kısımları rötuşladım ve güzel bir kat cila attım.

Darcy kendime yardım edemeyeceğimi söylüyor.

Tüm bunları söylemek için söylüyorum: İtfaiye Mac Takımı oldukça iyi durumda.

Dex, bu hafta benden çok daha az çalışmasına rağmen, zavallı küçük Cheese'in kostümünü hazırlamak için hiçbir şey yapmadı ve bu nedenle Milly ile birlikte masanın yanında yerde oturmuş, pembe tülден bir tütüyü zımbalamaya çalışırken yüksek sesle küfretmemeye çalışıyor.

"Bu son derece endişe verici," diyor Darcy, kocaman bir kırmızı buketle yanından geçip giden Peynir Takımı'na küçümseyici bir bakış atarak

ve bir yere bağlamak için beyaz balonlar (Mills pembe altın olmadıkları için dehşete düşüyor, ama bu onun partisi değil).

Dex sıkılmış dişlerinin arasından, zımba ile parmağını kıl payı kaçıracak, "İyi olacak," diyor. "Ffff-fudge.

Kendimi beğenmiş bir şekilde bakıyorum. "Baban biraz zorlanıyor gibi görünüyor, değil mi Charlie?

Küçük, inci gibi dişlerini göstererek bana keyifle sırıtıyor. "Evet! Çocuk kendi iyiliği için fazla tatlı huylu, bu yüzden bu projeyi ona biraz öldürme içgüdümü aşlamak için mükemmel bir fırsat olarak değerlendiriyorum.

Arka planda Spotify pop klasiklerinin bir dizi tiz, çocuk odaklı cover'ını çalarken çalışıyoruz.

"İşte! Dex sonunda, sesindeki zafer duyulabilir bir şekilde, 'İşte' diyor. Aşağı bakıyorum. Cheese, kesinlikle yapısal bütünlüğü *olmayan*, kötü yapılmış bir tütü ve orijinalinde metal elbise askısı olduğu anlaşılan, şüpheli derecede iyi işlenmiş bir çift kanat giyiyor.

"Bak, baba! Milly, Cheese'in uçsuz bucaksız burnunun etrafına minik bir altın tacın dayanıksız elastik çene kayışını geçirmeye çalışarak bana söylüyor. "O çok güzel!

'Gerçekten de öyle hayatım,' diye mırıldandıktan sonra kaşlarımı çatarak kocama bakıyorum. 'O kanatları nereden buldun? Bunları senin yapmış olmana imkân yok.

Utangaç görünme nezaketini gösterdi. "Dün gece annem yaptı, değil mi Mills? Peri kanatlarının beni aşan bir şey olduğunu söyledi.'

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyorum, etkilenmemiş bir halde, Cheese'in tacını silkelemeye çalışmasını izliyorum. Darcy, Dex'e karşı çok yumuşak davranıyor. Oğlumuza aktardığı o iri geyik gözleriyle gözlerini kamaştırıyor ve kız macun gibi oluyor. Yani, ben de tam olarak bağışıklık kazanmış sayılmam ama bazen ne zaman duracağınızı bilmeniz gerekir.

Silahlandırılmış beceriksizlik hakkında bir şeyler homurdanıyorum.

Bana sırıtıyor.

Eriyip

gidiyorum.

"Her neyse," diyorum toparlanarak, "yine de bizimki kadar iyi değil. Şunu izleyin. İtfaiyeci Sam'in bu adamdan aşağı kalır yanı yok.

Mac'in kafasını karton muhafazanın içinden dikkatlice geçiriyorum, böylece kutu uzun vücudunun üzerine rahatça oturuyor. Harika görünüyor. Karton tekerlekleri motorun kendisine çıtçıtla tutturduk, pipetlerden özenle yaptığım merdiveni sırtına yapıştırdım. Bana bakıyor, gözlerini kırıştırıyor ve sonra vücudunu

böylece kuyruğunu kovalayabilir. Belli ki eğilemiyor. O şeyin içinde olmaz.

Komik bir dans yapıyor, kuyruğuna yaklaşmadan olduğu yerde dönüyor. Kısa süreli bir suçluluk hissediyorum. Misafirler gelene kadar onun karton hapishanesini kaldırıp özgürlüğünü genişleteceğim.

En önemli şey, bizim köpek kostümümüzün Dex'inkinden daha iyi olması.

Tam bu sırada Peynir tacı kafasından çıkarmaya çalışmaktan vazgeçer ve kaçır.

"Hayır! Dex ona etkisiz bir şekilde bağırır. 'Yapma-'

Ama tam zamanında bir zoomie vakası geçiriyor. Tacı yamuk ve tütüsü uçuşarak, kısa meşe ayakları üzerinde duran mutfak kanepesine doğru koşuyor. En iyi zamanlarda altına sıkışabildiği kanepeye. Altında kaybolduğunda kocam inliyor ve ben bir zafer çığlığı atıyorum.

O kanatlar kızarmış.



DEX

Bu konuk listesi her türlü En İyi Giyinen ödülünü kazanacaktır.

Evde James Bond kılığına girmiş Anton Wolff var. Şok edici. Gen, kesinlikle öldürmek için giyinmiş platin sarısı bir Bond Kızı olarak kolunda çarpıcı görünüyor, ancak köpekleri Hades tüm dikkatleri üzerine çekiyor. Sahibinde her zaman bir eksiklik olan Doberman cinsi köpek, şu anda güneş gözlükleri ve belinden lastik bir bıçak sarkan turuncu bir bikiniyle dolaşıyor: "*Başka Gün Öl*" filmindeki Halle Berry.

Maddy'nin kütüphaneci olması gerektiği konusunda beni temin etmesi dışında, Zach de kendisinden aşağı kalır yanı olmayan bir görünümle çıkageldi. Sanırım saçları her zamankinden daha dağınık görünüyor ve gömleğinin üzerine hardal rengi kolsuz bir kazak giymiş. Zavallı yaşlı Norm'u sorumluluğun yükünü taşımaya zorladı. Köpek

kütüphane kitabı gibi görünmesi için kaplanmış, sandviç tahtası tipi hafif bir şey giyiyor.

Fareler ve İnsanlar, tam olarak.

Tank gibi fiziğine bakılırsa, onun Lennie olduğunu tahmin ediyorum. Bugünlerde yaşlı bir adam, siyah kürkünde bolca beyazlık ve gözlerinde yorgun, romatizmalı bir bakış var. Yine de, karakteristik olarak sessiz bir metanetle çarmihını taşıyor. Onu kurtarmak için bir plan yapmadan önce beş dakika bekleyeceğim ve ona sinsi bir sosisli rulo yedireceğim.

Her ikisi de Anna Wintour gibi giyinmiş olan Grace Wright ve Blondie estetik açıdan daha hoş. Grace, kapağında Nat'in tasarımlarından birinin yer aldığı *British Vogue*'un bir sayısını tutarken, Blondie'nin kafasında bob şeklinde küçük kahverengi bir peruk ve boynunda bir dizi inci var. Peruğun üzerinde bir oyuncak bebeğin güneş gözlüğü var. Şunu söylemeliyim ki, Cheese'den çok daha fazla kafasına takmış. Ve kasıla kasıla yürüdüğüne yemin edebilirim - en azından iki inçlik bacakları olan birinin yürüyebileceği kadar.



Zavallı yaratıkların (yani köpeklerin) acılarına son vermek ve onları daha hantal kostümlerden kurtarmak için hemen köpeklerin sahipleriyle birlikte fotoğraflarını çekiyoruz. Darce, Max, Charlie ve benim itfaiyeci kıyafetlerimiz içinde, kendi minik itfaiye aracımızla harika bir fotoğrafımızı çekti. Mac gerçekten çok sevimli görünüyor. Karımızın *peri prensesi* kostümü porno sınırında ama kimse şikayetçi değil. Bu kıyafetle Simya direğine bile çıkabilir.

En önemlisi de (kostüm konusunda Max'i geçmeyi başardıktan sonra, ki ben bu konuda fevkalade başarısız oldum) Charlie çok mutlu görünüyor. Ekim ayında olduğumuz için, geçici bir iç mekan-dış mekan düzenlemesi planladık; bir şef dışarıda barbeküyü yönetecek ve biz içerideyken sosisli sandviç, hamburger ve mısır koçanı servis edecekti. Ancak öğleden sonra kuru ve gevrek ve çocuklar evin ve bahçelerin her santimetresinde koşturuyorlar.

Onu ve Milly'yi gözetlemek için çok zaman harcıyoruz, bu alışılmışın dışındaki aile biriminin onları herhangi bir şekilde daha kötü etkilediğine dair herhangi bir işaret izliyoruz. Bu çok saçma, açıkçası. Onları seven üç ebeveynleri ve sağlam bir aile birimleri var. Onlar çok daha şanslılar.

akranlarının çoğundan daha fazla. Ancak topladığımız her veri bize aynı şeyi söylüyor.

Harika çocuklar.

İyi uyum sağlamış, mutlu ve nazikler. Okul arkadaşlarının, ebeveynlerinin bizim hakkımızda söylediklerini duydukları şirret, cahil, yargılayıcı şeyleri kusacakları bir zaman gelecek ve bu olduğunda, bununla başa çıkacağız. Ama Charlie "doğru düzgün" okula başlayalı henüz bir ay olduğu için bu henüz bir endişe kaynağı değil.

Biramı yudumlayıp annem ve Charles'la sohbet ederken etrafımızdaki kaosu izliyorum. Biz çocukların en sevdiği alter egoları gibi giyinmeyi tercih ederken, arkadaşlarımızın çoğu ve onların çocukları (ve köpekleri) ürkütücü bir rota izlediler. Kütüphaneci temasını akıllıca bir kenara bırakan küçük Fransız çocukların ikisi de Kont Drakula gibi giyindi ve kız kardeşimin çocukları Rosalie ve Bobby sırasıyla bir cadı ve bir iskelet. Rafe bir büyücü ve Belle de bir cadı - şimdiye kadarki en neşeli büyü.

Çocukluğumuzda evimizde yasaklandığı için Cadılar Bayramı'nı kutlamak bana ve ona hala biraz garip geliyor. Babam bunun Şeytan'ın işi olduğunu ve Kasım ayının ilk gününü kutsal olmayan ruhlarımız için hararetle dua ederek geçirmeden önce uzak durmamızın daha iyi olacağını düşünüyordu.

Sanırım kız kardeşimin bu cadı işinden bu kadar keyif almasının nedeni de bu.

Gelecek hafta Londra'ya döndüğümüzde, kağıttan yarasalar ve oyulmuş balkabaklarıyla Cadılar Bayramı için ciddi hazırlıklara başlayacağız. Holland Park'ta ürkütücü dekorasyonlarıyla aşırıya kaçma eğiliminde olan çok sayıda zengin Amerikalı var, bu yüzden şeker mi şaka mı epik olacak ve Wright'lar çılgın evlerinin cephesine dev bir ürkütücü enstalasyon koyuyorlar.

Sabırsızlanıyorum.

Günün en iyi giyinenleri ödülllerinden biri Charles ve annesine gitmeli. Charles eski askeri üniformasını giymiş (Hunter erkekleri orta yaşlı bir görünüm yaratacak tipler değiller, bu kesin), son derece şık ve dimdik bir duruş sergilerken, annem kırmızı rujunu sürmüş ve zafer taklaları atıyor. Charles'ın yaşlı lurcher cinsi köpeği Dickens, gösterişli yeşil bir bere ve kamuflaj montu giyiyor. Charlie her türlü kamu hizmeti üniformasına olduğu gibi bu üniformaya da hayran.

Charlie'ye Max'in babasının adını vermemiz ilk başta kasıtlı değildi (tıpkı annemin, çocukların ve benim aynı soyadını almamızın kasıtlı olmadığı gibi: Hunter Scott). Aslında, Darcy

Sorrel Çiftliği sahiplerinin sevimli siyah spanieli Charlie ile tanıştıktan sonra bu ismi bulmuşlar. Ama kesinlikle uygun bir isim. Charles anneme aşık oldu ve son beş yılını annemin ilişkiler hakkında bildiğini sandığı her şeyi elden geçirerek geçirdi.

O da tıpkı oğlu gibi insanlar arasında bir kral ve küçük adaşını, kendi etinden ve kanından olan Amelia'yı sevdiği gibi coşkulu bir enerjiyle seviyor. Hayatımızda babamızın yerini alma şekli, annem, Belle ve benim sahip olacağımızı düşündüğümüz gelecekleri yeniden yazdığımız birçok garip ve harika yoldan sadece biri.

Babamla görüşmeyeli yedi yıldan bir ya da iki ay eksik oldu.

Yedi yıl.

Onunla ve cemaatten birkaç arkadaşıyla hala ara sıra görüşen annemden haber başlıkları duyuyorum. Hiçbiri şaşırtıcı değil. Sağlığı yerinde ve kilisede çok aktif. Emekli olduktan sonra zamanının büyük bir bölümünü her gün yaşlı kadınları ayine götürüp getirerek geçiriyor. Belli ki ona tapıyorlar. Görünüşe göre Ben tam bir aziz.

Kendi oğlunu ve torunlarını ahlak kurallarına uymadıkları için bir kenara atan bir aziz.

Yedi yıllık terapi ve bir o kadar yıl boyunca sevgi dolu, destekleyici bir ilişki içinde olmak bana bununla nasıl başa çıkacağımı öğretti. Kayıp, ihanet ve adaletsizlikle nasıl başa çıkacağımı. Hiçbir zaman yüzde yüz iyi olamayacağım, çünkü çocuklarım adına duyduğum öfke hala derinlerde. Ancak hayattaki payıma yüzde yüz minnettarım: iki inanılmaz eş, iki güzel, sevgi dolu çocuk ve yolda olan bir diğeri, mutlu ve sevilen bir anne ve çocuklarımız için daha güçlü bir rol model olamayacak bir üvey baba-kayınpeder.

Son kalanları da dışarı atıp yemek şirketinin mutfağı toplaması için salona çekildiğimizde Lauren Charlie'yi yanına çağırıyor ve kucağına alıyor. "Doğum günü çocuğu için bazı hediyelerimiz var," diye şarkı söyleyerek onu yanağından öpüyor.

"Benim için hediye mi? Amelia kucağımdan soruyor.

Darcy güler. 'Hayır, tatlım. Bugün senin doğum günün değil. Sadece doğum günü çocuğu ya da kızı hediye alır.

Amelia kollarını hışımla göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve ben de sırtışımı bastırıyorum.

Benim küçük iş bitiricim bundan hiç hoşlanmıyor.

Charlie annesinin kucağından halıya doğru kayarak iki kutunun kâğıdını yırtıyor. Her ikisi de hafta başında, gerçek doğum gününde ona verdiğimiz destansı itfaiye istasyonunu tamamlayan Playmobil acil servis araçları. (Üç zeki yetişkinin bunu inşa etmesinin ne kadar sürdüğünü söylemeyeceğim.) Charles Senior ona büyük bir zarf uzatıyor. "Bu da bizden şampiyon.

Charlie zarftan büyük bir kart çıkarır ve onu sallar. "İtfaiyeci Sam!

Charles, "Annen ya da babandan sana okumalarını isteyebilirsin," diye öneriyor ve Charlie ayağa fırlıyor. "Sen okudun mu büyükbaba?

Amelia'nın başı üzerinden Darcy ve Max'e sırtıyorum. Hepimiz bunun ne olduğunu biliyoruz.

"Sevgili Charlie," Charles yüksek sesle okuyor. *'Büyükannen ve büyükbabandan sevgilerle, beşinci yaş gününü kutluyoruz. Önümüzdeki Cumartesi Camberley İtfaiye İstasyonu'nda itfaiye ekibiyle tanışmak, itfaiye araçlarımızı incelemek ve hatta yeterince cesursanız direktten aşağı kaymak için bize katılmaya davetlisiniz! Kıyafet kodu: tam itfaiye kıyafeti. Ne düşünüyorsun, ihtiyar? Var mısın?'*

Charlie bunu hesaplamaya çalışırken kaşlarını çatıyor. "Gerçek bir itfaiye istasyonu mu?

Annem heyecanla başını sallıyor. 'Evet. Yerel itfaiye ekibimize sizden bahsettik ve sizinle tanışmayı ve size etrafı gezdirmeyi çok istediklerini söylediler. Ne dersiniz?'

"Peki kamyonunda oturabilecek miyim? Ve direktten aşağı kayabilecek miyim?'

"Evet ve evet! diyor Charles. 'Ve üniformanı giymek zorundasın, bu çok önemli. Onlara orada olacağınızı söyleyebilir miyiz?'

Charlie bir an için ona bakakalır. Sonra kendini Charles'ın üzerine atar, küçük kolları büyükbabasının boynuna dolandır ve canını kurtarmak için ona tutunur.

Annem şefkatli bir avuç içini onun küçük sırtına koyuyor. "Sanırım bu bir evet demek," diyor yumuşak bir sesle.

ESKİ BİR TANIŞMA

STELLA

I Yeni Yıl Günü bebeğiydi.

Tam yirmi yıl önce bu akşam, annem ve babam Cal'ın eski dairesinde bir yılbaşı partisindeydiler. Cal'ın eski dairesinde Kolay oldu, çünkü annem bütün gün kendini biraz halsiz hissetmişti, ama görünüşe göre bir kez daha 'saçlarını açmaları' konusunda ısrar eden annemdi.

Partinin gece yarısına kadar sürmesi planlanmamıştı, ancak bundan daha kısa sürdüler, çünkü saat on civarında annemin kasılmaları başladı ve gerisi tarih oldu.

Ertesi sabah saat sekiz civarında, gece yavaş yavaş gri bir şafağa dönüşmeye başlarken doğmuşum.

Her yıl bunu düşünürüm. O yılbaşı gecesini, doğum zamanımı düşündüğümünden daha fazla düşünüyorum ve bu yıl neden her zamankinden daha fazla acı verdiğini bilmiyormuş gibi yapıyorum, ama biliyorum, gerçekten. Çünkü yarın yirmi yaşıma giriyorum. Elbette yirmi bir büyük bir yaş ve eminim babam ve Mads bana muhteşem bir parti verecekler ve herkes büyük bir yaygara koparacak, ama yirmi yaş beni her türlü nedenden dolayı çok etkiliyor.

Yarın, gerçekten genç bir kadın olacağım. *Yirminin* yanında bir şey olmasa da resmi olarak yirmili yaşlarda olacağım. Annemin beni doğurduğunda ve Maddy'nin bize annelik yapmayı devraldığında olduğu onlu yaşlarda olacağım. İki yıl önce sözde reşit olduğumdan beri kesinlikle hissetmediğim bir şekilde yetişkin olacağım.

Babam bana ve Nance'e ne zaman doğum hikayemi anlatsa, bunu her zaman neşeli bir şekilde yapar ve yeni yıla yepyeni bir kız bebekle başlayacakları için ne kadar heyecanlı olduklarından bahseder. Gerçekten mutlu anıları olduğunu söyleyebilirim, ancak bazen bunları duymak benim için zor oluyor, çünkü hepimizi neyin beklediğini bilmedikleri gerçeği beni her zaman o kadar incitiyor ki, bunu düşündüğümde gerçekten karnıma ağrılar giriyor.

Kendimi burada, Gen ve Anton'un Güney Fransa'daki muhteşem villasında, kırk yaşın altındakiler için sıkıcı olsa da güzel geçeceğini bildiğim bir akşam yemeği için güzel odamda hazırlanırken ve hayat döngüsü gibi büyük, korkutucu şeyler hakkında çok fazla düşünürken buldum.

Muhtemelen hormonlar yüzündendir. Ayrıca, pek çok insan doğum günlerinde ve pek çoğu da yılbaşı gecelerinde düşüncelere dalar, bu yüzden çifte vuruş yaptığım için beni vurun.

Aynadaki yansımamı incelerken başımı iki yana eğiyorum. Ailemin bana Noel için aldığı küçük siyah elbisenin içindeyim, gerçi bunun arkasında Maddy'nin olduğunu biliyorum, çünkü sadece o elbiseye ne kadar *takıntılı* olduğumu ve ne kadar pahalı olduğunu biliyordu ve babamın onaylayamayacağı kadar kısa. İnanılmaz derecede muhteşem; sade, şık ama gerçekten seksi.

Giymek için bir nedenim olsun diye sabırsızlanıyordum. İyi ki o güzel terasta değil de Anton'un yemek salonunda yemek yiyoruz, çünkü aksi takdirde memelerim donardı. Yine de, bu gece herkes için tamamen boşa gidecek. Küçükler yatakta ve sadece Nance, ben ve aptal Russell oğlanları varız.

Bugün Kit'i gördüğüm kadarıyla, Nance'e fena halde vurulmuş olsa da hâlâ eskisi kadar sinir bozucu ve kendi kışının peşinde ve eminim Pip de hâlâ çok sıkıcı. Hepimiz dün geldik ama Pip ve Aida ancak bu akşam gelebildiler çünkü Aida bu sabah televizyonda canlı yayında yılın siyasi değerlendirmesini yapıyordu ve Pip de ona eşlik etmek için kaldı.

Yani, o gerçekten çok havalı. Her neyse, sanırım buraya tek parça halinde geldiler ve akşam yemeğinde olacaklar. Ve sıkıcı bir gece geçirmeyi gerçekten umursamıyorum. Noel için ayrılmadan önce üniversitenin son haftasında çok fazla ağır gece geçirdim, bu yüzden birkaç sakın hafta bana iyi gelecek. Anton ve Gen'in ne kadar cömert ev sahipleri olduğunu bildiğimden, yemeklerin lezzetli olacağından eminim.

Yansımam bana gülümsüyor ve beni onaylıyor. Saçlarım maşalı ve her zamankinden biraz daha koyu - Noel'den bir hafta önce Mads ve benim renk uzmanımızla yaptığımız güzel bir seansta güneşten kurumuş ve ağarmış kısımları açtırdık, bu yüzden oldukça sofistike görünüyorum. Makyajımı hafif tuttum, çünkü kışın ortasında kimse beyaz vücut-turuncu yüz görünümünü yakalayamaz. Ve annemin vasiyetinde bana bıraktığı ve en değerli varlığım olan ince bir inci dizisi takıyorum.

Biraz parfüm sıkıp dudaklarımı birbirine yapıştırıyorum. Gidip yetişkinlerle güzelce oynama zamanı.



MERDİVENİ İNERKEN, çoğunun Anton'un büyük ve son derece zarif salonunda şampanya içerek etrafta dikildiğini görüyorum. Burası muhteşem bir alan ama nötr renkler ve pastel tonlarla o kadar akıllıca dekore edilmiş ki kışın tuhaf bir şekilde soğuk hissettirmiyor. Aksine, kremler ve altınlarla mükemmel bir şekilde süslenmiş bir ağaç var - kesinlikle Gen'in işi - ve büyük taş şöminenin mantosu boyunca kalın bir çelenk asılı ve içinde kükreyen bir ateş var.

Bu ev cidden hasta. Buraya birkaç davet alacak kadar şanslıydık ama son zamanlarda gitmedim. Fransa'ya gittiğimizde çoğunlukla St Tropez yakınlarındaki Ramatuelle'deki evimize gidiyoruz.

Büyüdüğümde böyle bir pede sahip olacak kadar para kazanmak istiyorum ama kadın futbolunun bunu sağlayacağından emin değilim. Kesinlikle erkekler gibi çılgin paralar almıyoruz.

Tüm hırs ve süslü Fransız konakları düşüncelerim bir saniye sonra pencereden dışarı çıkıyor, çünkü koridordan salona giden büyük kemerden geçerken, bir adam kümeden ayrılıyor ve bana doğru bir çizgi çiziyor.

Ben Pip Russell.

Ama öyle değil.

Çünkü en son iki ya da üç yıl önce gördüğüm Pip Russell uzun boylu, inek ve çelimsizdi ve bu adam, gözlerini bana dikmiş bana doğru yürüyen ve yüzünde garip bir şekilde ilgi çekici olan ciddi, açık bir bakış olan bu adam uzun boylu, geniş omuzlu ve *mükemmel* orantılı ve birbirimize doğru yürürken bile yüzümün ısındığını hissedebiliyorum.

Siktir, siktir, siktir.

"Merhaba," diyorum, niyetimden daha az gelişigüzel ve daha soluk soluğa. "Mutlu yıllar Stella," diyor, önümde durup Beni iki yanağımdan öpebilmek için eğildi.

Her zaman ciddi bir şekilde gergin olmuştur. Gençken ürkütücü bir bakma alışkanlığı olsa bile, bunu sosyal beceriksizliğe bağlıyorum.

Hala bakıyor, öyle görünüyor...

Böyle görüldüğünde daha az ürkütücü oluyor.

"Yeni Yılınız Kutlu Olsun. *Doldurdunuz*. "Uçuşunuz nasıldı?

Yüzünü buruşturuyor. 'Oldukça acı verici. Anton çok nazik bir şekilde jeti bizim için geri göndermeyi teklif etti ama annemin kabul etmesine izin vermedim.

Gülüyorum. "Dur tahmin edeyim. Bu size Yeti büyüklüğünde bir karbon ayak izi mi verecek?

"Evet. Biz de onun yerine BA ile geldik. Annem artık resmen benden nefret ediyor. "Eminim bunu atlatacaktır," diye mırıldandım.

Şık lacivert blazer ceketinin altındaki omuzlarının o güzel geniş hareketine bakın. Soluk mavi gömleğinin boynu açık. Eminim ona tapan annesi bu adamı *hiçbir şeyden* mahrum edemez.

"Umarım öyledir," diyor, gözleri sanki ağzımda oyalanıyor. "Prensiplerin teoride harika olduğunu ama huzursuz bir çocuk tarafından doksan dakika boyunca tekmelenmeyi gerektirdiğinde pek de öyle olmadığını söylüyor.

Yutkunuyorum. "Bunun birinci dünya sorunu olduğuna eminim. Bakma sanatını nereden öğrendiğini bilmiyorum - ya da belki bugünlerde daha çok *ateşli bakışlar* gibi, ama kesinlikle... etkili. Kendimi odamın mahremiyetinde hissettiğimden çok daha çıplak hissediyorum, bu elbisenin minik askılarının altındaki çıplak omuzlarımdan daha çok farkındayım.

'Kesinlikle haklısın. Her neyse, artık buradayız, bu yüzden artık köpüklü sohbet için kardeşime güvenmek zorunda değilsin.

Bunu bir Çaka olarak söylediğini anlayabiliyorum. Yine de Pip'te daha önce hiç görmediğim bir güven var. Üniversite onu gerçekten geliştirdi ve sadece fiziksel olarak değil.

Görünüşe göre garip küçük inek büyümüş.

"Tanrıya şükür," diyorum ona. 'Hâlâ kendini beğenmiş küçük bir pislik. Son yirmi dört saatini bana futbolun her yönünü anlatarak geçirdi.

"O lanet odayı asla okuyamazdı," diyor sırtarak. F-bombası nedense beni biraz heyecanlandırıyor ve gülümsemesi çok hoş. Onun bu yoğunluğunu hafifleten bir etkisi var.

'Ama kabalık ediyorum,' diye devam ediyor, 'içkin bile yokken seni tutuyorum. Hadi seni halledelim. Anton Dom Perignon'u çoktan çıkardı.'

Sırtımın alt kısmına hafifçe elini koyuyor -sadece parmak uçları, gerçekten, siyah ipeğimin arasından omurgamın kıvrımını okşuyor- ve beni diğerlerinin kaynaştığı yere götürdüğünde garip bir şekilde hayal kırıklığına uğradığımı fark ediyorum.



Anton'un komik şefi Jean-Jacques'ın büyük bir ustalıkla pişirdiği akşam yemeği çok lezzetlidir, şef her yemeği hızlı ve tamamen anlaşılabilir bir Fransızca ile tanıtmak için ısrar eder. Anton onun için tercüme yapıyor. Kit ve Pip'in arasında oturuyorum ama Kit daha çok Nancy'ye odaklanıyor, Tanrı'ya şükür. Sanırım onun saçmalıkları için daha kolay bir izleyici kitlesi olduğunu anlamış.

Pip, Oxford'da Çevresel Değişim ve Yönetim okuyor, ki bu kulağa ciddi anlamda sert geliyor. Sanırım Oxford'da olduğunu biliyordum ama unutmuşum. Sanırım bu bir sürpriz değil. Ne de olsa Eton'a gitti ve bir gün babası öldüğünde Lord Russell olacak ve bana Oxford'un hala tamamen elit olmadığını söyleyemezsiniz. Her neyse, Pip her zaman Model BM ve benzeri şeylere kaydolan çocuktu ve Eton'un çevre dergisi için yazdığını hatırlıyorum. Ayrıca son bir yıldır kürek çekmeyi takıntı haline getirdiğini öğrendim, sanırım bu da mükemmel omuzlarını açıklıyor.

Yine de zamanının çoğunu bana diplomamı -Loughborough'da Spor Bilimleri okuyorum- ve futbol antrenman programımı sorarak geçiriyor. Her ikisi hakkında da tuhaf bir şekilde çok şey biliyor. Birileri ev ödevlerini yapıyor, ama bu tatlı olmaktan çok ürkütücü.

Hepimiz bu güzel odada, bu güzel masada yemek yerken, dikkatim Pip'in üzerinde kalıyor. Ondan çok daha gürültülü olan kardeşini elimden geldiğince dışarıda bırakıyorum ve konik mumların yumuşak, titrek ışığında yüz hatlarının sessiz gücünün tadını çıkarıyorum. Gerçekten dostane gözleri var. Sanırım bir tür mavi-gri, yani soğuk olabilirler, ama değiller. Ve bana gülümsediğinde kırış kırış oluyorlar, ki bu sık sık oluyor. Gözlerini seviyorum.

Fransız usulü, ağızda eriyen elmalı tartın üzerine *krem anglaise* ve çok ince dilimlenmiş sırlı elma ile süslenmiş pudingin ardından Anton ayağı kalkıyor ve çatalıyla şarap kadehine vuruyor. Bir saatten kısa bir süre sonra yeni bir yıla gireceğimizi ve yılın bu zamanında aile olarak gördükleri arkadaşlarıyla bir arada olmanın kendisi ve Gen için ne kadar önemli olduğunu anlatan birkaç etkileyici söz söyler. Sonra da "Bir saatten kısa bir süre içinde kutlamamız gereken bir doğum günü var. Herkes tamamen bacaksız kalmadan önce doğum günü kızı birkaç kelime söylemek ister mi?"

Bunun olacağını biliyordum. Gen daha önce beni kenara çekip sorun olup olmayacağını sordu, ben de evet dedim. Yüzlerce seyircinin önünde Loughborough kadın futbol A takımının kaptanlığını yaparken hiç sorun yaşamam da, topluluk önünde konuşurken çok daha az rahatım. Ama babam ve Mads bana büyük bir sevgi ve gururla gülümsüyorlar ve Pip de ona baktığımda bana cesaret verici bir gülümsemeyle bakıyor, yani sanırım bunu yapabilirim.

Ayağı kalktım.

'Öncelikle, Gen ve Anton, bizi ağırladığınız ve bu güzel parti için teşekkür ederiz. Büyüdüğümde sizin gibi olmak istiyorum.

Bir kahkaha tufanı ve *bir ahh* korosu kopuyor. Kadehime uzanıyorum ve içtiğimiz güzel beyaz şaraptan aceleyle bir yudum alıyorum. Bir sonraki bölüm için ihtiyacım olacak.

"Ve yirmi yıl önce şu anda benimle birlikte doğum sancısı çeken annemin şerefine kadeh kaldırmak istiyorum. Gözyaşlarımın akmasını engellemeye çalışarak yüzümü buruşturuyorum. "Anne, seni her gün özleyoruz ve o yılki yılbaşı geceni mahvettiğim için özür dilerim.

Titreyen bir elle bardağımı kaldırıyorum. Çevresel görüşümde Pip'in kederli yüzünü ve Nancy'nin bağıını eğdiğini görüyorum.

"Claire'e," diyor babam zorla ve diğerk herkes de katılıyor. Yerinden fırlıyor ve Nancy'yi kontrol etmeye gitmeden önce bana sıkıca sarılmak ve yanağıma bir şaplak atmak için yanıma geliyor.

"Babama da hemen bir teşekkür etmek istiyorum," diye devam ediyorum. Sadece bu işi bitirmek istiyorum. "Gerçekten çok kötü zamanlarda bile gelmiş geçmiş en iyi baba olduğun için teşekkürler.

Hepimiz kadehlerimizi kaldırıyoruz ve herkes "Zach'e" diye bağırırken masadan gürültülü alkışlar ve yumruk sesleri yükseliyor: *Zach'e!* Nance'i bırakıp bana bir kez daha kocaman sarılmak için yanıma geliyor.

"Seni seviyorum, Stel.

"Ben de seni seviyorum," diyorum ona, kıvrılarak kurtulmadan önce. Lafi uzattığımın farkındayım.

"Ve son bir kadeh kaldıralım," diyorum. Bunu söylemekten biraz çekiniyorum ama kesinlikle söylenmesi gerekiyor. 'Ben de Maddy'ye teşekkür etmek istiyorum. Bana ve Nancy'ye anne olduğunda benden sadece üç yaş büyük olduğunu düşünmek çok garip. Bunu hayal bile edemiyorum, çünkü çocuk sahibi olmaya hazır olmamın imkanı yok.

"Bunu duyduğuma çok sevindim," diyor babam sert bir sesle, koltuğuna geri dönüyor ve Mads'i omuzlarına doladığı koluyla kendine doğru çekiyor. Herkes gülüyor.

'Ama cidden, bu senin için çok ama çok garip olmalı, ama bize bunu hiç hissettirmedin. Seninle Rafe'in terasında tanıştığımız o ilk günden beri çok sevimlisin ve, şey. Yutkunuyorum. "Sanırım sen olmasan her şey çok kötü olurdu," diye fısıldıyorum, "üçümüz için de. Bu yüzden babamla evlenip hepimizi kurtardığın ve bize iki harika küçük kardeş verdiğin için teşekkür ederim. Seni çok seviyoruz.

"Duyun, duyun! Cal gerçekten yüksek sesle bağırır ve herkes büyük bir tezahürat yapar.

Mads bir anda sandalyesinden kalktı ve beni kucaklamak için yanıma geldi. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor kulağıma. 'Senin ve Nance'in böylesine muhteşem genç kadınlar olarak büyümenizi izlemek benim için hayatımın onuruydu.

Arkadaşlarımızın sesleri onun şerefine çınlarken sırtını sıkıca kavıyorum. "Henüz bitmedi.



Bu duyguyu üzerimden atamıyorum. Melankoli ile aşırı duygusallık arasında bir yerde. Burada bu kadar sevginin arasında otururken bile kendimi ağlamaklı ve kırılgan hissediyorum. Yıllar önce hastane yatağında oturan güzel, muhteşem annemi düşünüyorum,

benimle ilk kez tanışmaya hazırlanıyor. Bu beni her yıl etkiliyor ama bu yıl çok daha fazla etkiliyor. Bu yüzden, yaygara yatıştır yatışmaz ve herkes kendi gürültülü, biraz da sarhoş muhabbetine geri döner dönmez, tuvalete gitmek için izin istiyorum.

Onun yerine, mutfaktan çıkıp bahçeye daldım. Dışarısı buz gibi. Bunu tam olarak düşünmemiştim -en azından bu elbiseyle- ama şu anda sıcaktan çok huzura ve sessizliğe ihtiyacım var.

Havuz alanının aşağısında, içeriden gelen gürültü çok daha az yoğun. Güzel bir fon oluşturuyor ama tüm bu neşenin sesi sanki komşunun partisinden geliyormuş gibi geliyor. Şezlonglardan birine uzanıyorum ve Anton'un bu hafta sonu için özel olarak açtırıp ısıttığı ışıklı havuzdan yükselen yoğun buharı izliyorum. Bir ateşi izlemek nasıl büyüleyiciyse bu da öyle büyüleyici ve kendime hissetmek için izin verirken bakabileceğim güzel bir şey sunuyor.

Onu özlüyorum.

Onu çok *özledim*.

Sanki ikiye bölünmüş gibiyim - Maddy, Jonny ve Nicky'yi ve ailemizin bugünkü halini seviyorum ve annem ölmeseydi onların hayatımızda olmayacağını farkındayım, bir yandan da dördümüzün Nance ve ben küçükkenki halimiz ve annemin hiç yapamadığı şeyler, hiç göremediği dönüm noktaları için yas tutuyorum. Bazen sanki içimde beni parçalayan gerçek eller varmış gibi hissediyorum ve bu çok acı verici.

Onu kaybetmemizin üzerinden on yıl geçmiş olabilir ama ben hala tüm bu tuhaf çatışmalarla ve devasa, korkutucu duygularla baş etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum. Çünkü günün sonunda bunları uzlaştırmamanın ya da anlamlandırmanın gerçek bir yolu olmadığını biliyorum.

Onlarla birlikte oturmak gerçekten yapabileceğimiz tek şey. Ben de öyle yapıyorum.

Burada, bu buz gibi şezlongda oturuyorum ve tüm çelişkilerin, adaletsizliğin ve kederin üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum ve gözyaşlarımın da akmasına izin veriyorum, büyük, şişman, hüzünlü gözyaşlarım, ısınmak için göğsüme sarıldığım çıplak dizlerimin üzerine düşüyor.

Ta ki ayak seslerini duyana kadar. Muhtemelen babam ya da Mads, iyi olup olmadığımı bakmaya gelmişlerdir.

Ama ikisi de değil. Pip.

Ona bakıyorum, muhtemelen tüylerim diken diken olmuş, dişlerim gıcırıyor ve gözyaşı lekeli yanaklarımla tamamen acınası görünüyor.

"Aman Tanrım," diyor, doğruca yanıma geliyor ve bunu yaparken şık lacivert ceketini çıkarıyor. "Stella. Çömelip ceketini omuzlarıma doluyor, ceketin astarının vücudu ısıtan ipeği anında beni bir kucak gibi sarıyor. "Oturabilir miyim?" diye soruyor, şezlongun kenarını işaret ederek ve ben gözyaşlarımı koklayarak başımı sallıyorum.

Sadece oturmakla kalmıyor, bir kolunu bana doluyor ve daha da sıcak olmam için beni vücuduna sarıyor. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, çünkü *gerçekten* memelerim donuyor ve onun yanına yaslanıyorum. Beni böyle bulduğu için utanmalıyım ama nedense utanmıyorum.

"Annen için çok üzgünüm," diye fısıldıyor.

Dizlerimi aşağı çekiyorum, böylece normal bir insan gibi oturuyorum. "Teşekkürler.

Bu çok trajik. Maddy'ye sahip olduğunuz için çok mutluyum. Annem Cal ile tanıştığı için her zaman minnettar oldum, ama dürüst olmak gerekirse, hiç kimse mutluluğu bulmayı senden, kız kardeşinden ve babandan daha fazla hak etmiyor.

"İnanılmaz biri.

Tereddüt ediyor. "Eğer bu konuda konuşmak istersen, ben buradayım.

"Teşekkürler, ama söyleyecek bir şey yok. Ölmemeliydi, onu özlüyorum, hikayenin sonu.

"Bu adil. Kolumu nazikçe okşuyor. 'Seni içeri çekebilir miyim? Burası buz gibi.'

Bir dakika içinde. Çok güzel ve huzurlu. Yine de içeri girmelisin,' diye ekliyorum aceleyle.

"Hayır, sen istersen ben biraz daha kalabilirim.

Bana daha da yaklaşıyor ve bana daha sıkı sarılıyor, ben de başımı omzuna koyuyorum. Etrafında olmak için huzurlu bir insan, bu kesin. Ve beni aramaya gelmesi çok hoştu.

Çıplak baldırıma kocaman bir gözyaşı daha düşüyor. Tanrım. Kendimi toparlamam gerekiyor. Ama Pip yedek elini uzatıyor ve başparmağıyla kalçamdaki yırtığı silmesini Çağkıklıkla izliyorum. Bu sadece samimi bir hareket değil, aynı zamanda sahiplenici bir hareketti. Gözlerimiz buluğurken başparmağının ucunu ağzına götürüp emdiğini görmek için tam zamanında bakıyorum.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Artık utangaç görünmüyor. Tam olarak ne istediğini bilen bir adama benziyor. Dudakları başparmağının etrafında kapalı.

yavaşça dışarı kaydırırken gözlerimi kaçırıyorum.

Yüzlerimiz çok yakın.

Aynı başparmağıyla önce bir yanağımdaki, sonra da diğer yanağımdaki gözyaşlarımı siliyor.

"Gözyaşları için fazla güzel," diye mırıldanıyor ve ben hareketsiz kalıyorum. "Gerçekten mi?"

"Ben de hep öyle düşünmüşümdür. Elini boynuma doladı. "Kendimi bildim bileli sana bakmayı seviyorum.

Ona küçük, memnun bir gülümseme veriyorum.

"Bu daha iyi," diyor, bakışları ağızımdan gözlerime gidip geliyor. 'Ama görünüşe göre ben ağlayan bir kızı arayan ve sonra o savunmasızken ona asılmaya çalışan adi herifin tekiyim. Sanki aynı fikirde olmayacağımı umuyormuş gibi duraklıyor.

'Yapabilirsin'-boğazımı temizliyorum-'daha çok dene. Eğer istersen.

Bana gösterdiği gülümseme göz kamaştırıcı ve bu uzun boylu, esmer, sessiz, istikrarlı tavırlı ve güzel gri-mavi gözlü adamın *donuk* olduğunu nasıl düşünebildiğimi aklım almıyor.

"Ciddi misin?" diye soruyor, parmakları boynumda esniyor.

"Mmm-hmm. Evet. Biliyor musun, beni neşelendirmek için çok daha fazla çaba göstermelisin. Yapılacak en centilmence şey bu olurdu.'

Birbirimize sırtıyoruz ve benimki sulu, titrek ve biraz dengesiz olsa da, bu onu korkutmuyor gibi görünüyor.

'Stella, Stella, Stella,' diye mırıldanıyor ağızını benimkinin üzerine kapatmadan önce.

Öpücüğü, bu gece onunla ilgili diğer her şey gibi, beklediğimden daha güçlü, daha seksi ve daha kendinden emin. Dudaklarını benimkilere daha sert bastırmadan önce yaklaşık bir milisaniye kadar kararsız başlıyor. Dilinin ilk kararlı darbesiyle anında ona açılıyorum. Bir elimle koyu renk saçlarını okşarken diğer elimle gömleğinin altındaki sıcak, kabarık omuz kaslarını hissediyorum ve vücudunu kullanarak ana kas gruplarını kataloglamanın herhangi bir ders kitabından çok daha eğlenceli olacağı gibi puslu bir düşünceye kapılıyorum.

Yaklaşık bir dakika içinde ceketini omuzlarımdan indirdi, elleriyle boynumda, sırtımda ve kollarımda tur attı. Bir dakika içinde beni kucağına çekti, böylece ona sarılabildim. Onu öpmeden duramıyorum. O kadar büyük ve sert ki, tadı da çok lezzetli. O da beni duramayacakmış gibi öpüyor.

"Kürek çekmeye devam etmelisin," diye mırıldanıyorum ağızına doğru, parmaklarımı trisepsinin çıkıntısında gezdirirken. 'Belli ki işe yarıyor

Sen.'

Kıkırdıyor. "Bu beni her antrenmanımda şafak sökerken motive edecek," diyor ağzımın tadına bakmak için tekrar dalmadan önce.

Maddy bana birçok kez sessiz, yoğun bir ineğin faydalarını satmaya çalışmış olsa da, dürüst olmak gerekirse ben genellikle futbolcuları tercih ettim. Genelde seksi, atletik ve basit oluyorlar. Ama Oxford'a giden, gezegeni kurtarmak isteyen ve bana Tanrı'nın ikinci gelişiymişim gibi bakan bir adamı öpmek cidden, cidden küçümsediğim bir şey.

Partimizin geri kalanının gece yarısı için geri sayımı haykırdığının hayal meyal farkındayım. "İçeri dönmek ister misin? Nefes nefese kaldım.

"Zor pas. Yüzünü boynumla omzumun arasına gömüyor ve ona erişim sağlamak için başımı eğiyorum. Kısmen *çok* iyi hissettirdiği için, kısmen de hâlâ donmakta olduğum için titriyorum. 'Ama ısınmak istersen havuza girebiliriz. Şu buhara bak! Kaynıyor gibi görünüyor.

"Jeo-termal ısıtılmalı," diyorum aceleyle. Eğer çevreci bir rant peşinde koşarsa bu anı gerçekten mahvedebilir. "Ama havuza giremeyiz!

"Neden olmasın?" Ellerini belime doladı ve ayağa kalkmadan önce beni üzerinden kaldırdı.

Aptalca ona bakıyorum. "Sağduyu mu?

"Çıplak yüzmene gerek yok. Boxerım üzerimde kalacak. Eğer ısrar ediyorsan, gidip yüzmek için kostümünü alabilirsin.

Bana göz kırpmıyor, ben de telaşla havuza bakıyorum. Yani, buradan gerçek bir jakuzi gibi görünüyor. Çok büyük bir tane.

Sonra bir baktım, gömleğinin yakasını ve manşetlerini açmış, başının üzerinden çekip çıkarıyor. Vay anasını. Gömleği çıkarınca omuzları daha da genişlemiş, belirgin göğüs kasları koyu renk kıllarla tozlanmış ve beline doğru koyu bir çizgi uzanıyor. Ben ağzımı açıyorum, o gülüyor.

"Bana böyle bakman için çok uzun zaman bekledim Stel.

"Devam et," diyorum, gözlerim kemer tokasında.

Tekrar gülüyor ve hızlıca işini hallediyor, pantolonunu aşağı itiyor ve dar siyah boxer külotunu gösteriyor.

Aman Tanrım.

Onu sertleştirdim.

Pantolonu şezlongun üzerine fırlatıyor, bana *selam veriyor* ve sırtarak havuzun sığ ucuna doğru gülle atmadan önce dönüyor. Elbisem ve ben sert bir şekilde ıslanırken çığlık atıyorum.

Yüzeye çıktığında, saçlarını düzeltmek için ellerini kaldırırken vücudundan akan su damlacıkları çok ama çok güzel bir görüntü oluşturuyor.

"Tamam, tamam," diyorum. "Bana *bir* dakika ver.

Bikininim kabinde. Bu sabah ilk iş yüzmüştüm. Koşarak içeri girdim ve ışığı yaktım, elbisemi başımın üzerinden çıkardım, tangamı, topuklu ayakkabılarımı ve incilerimi olabildiğince çabuk çıkardım. Pip'in bilmesine gerek olmayan, sürekli ısıtılan havlu askıları sayesinde bikinim kurudu. Bikinimi giyip üstünü arkamdan bağladım ve rekor bir sürede tekrar dışarı çıktım. Suyun içinde duruyor, buharla çevrili, bana sırtıyor.

Hiçbir şey bu kadar cazip görünmemiştir.

Arkamdaki evden sarhoş bir şekilde *Auld Lang Syne* söyleyen insanların sesleri geliyor.

"Sıcak mı? Havuzun kenarına doğru adım atarak ona soruyorum.

"Muhteşem," diyor, gözleri bikinili vücudumda geziniyor. Kollarını iki yana açıyor. 'İçeri gel, Fransız. Ne bekliyorsun?

Yeni ve parlak bir yıl.

Muhteşem, tatlı bir adam bu muhteşem havuzda çoğunlukla çıplak ve beni ısıtmak istiyor.

Hiçbir şey.

Hiçbir şey beklemiyorum.

Ona en güzel gülümsememi veriyorum ve zıplıyorum.

VE HEPSİ SONSUZA DEK MUTLU YAŞADILAR.

CÜRETKÂR BİR BÖLÜM İÇİN SAYFAYI ÇEVİRİN...

AUDACITY ÖNİZLEME

ATHENA

W Anton Wolff'un adı telefonunuzun ekranında yandığında, onu kapatmazsınız.

Çeşitli nedenlerden dolayı.

İzlediğim belgesele ara veriyorum -*Winter on Fire*, on yıl önce Ukrayna'da yaşanan bir ayaklanma hakkında. Aynı ölçüde zorlayıcı ve yüzleştirici. Bay Wolff'un biraz rahatlama sağlayacağı garanti.

Anton. Merhaba.'

'Merhaba, Athena. Numaralar nasıl?'

Adımı söylerken sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum ve yemin ederim tüm vücudum tüylerim diken diken oluyor. Sahibinin zilini çaldığı ve bana lezzetli bir tavuk ödül maması sunduğu bir köpeğim.

"Hâlâ çeviriyorum. Kumandayı bırakıp daha dik oturuyorum ve kaşmir kozamın içinde yer değiştiriyorum. Kanepe Loro Piana battaniyeleri ve kırlentlerle dolu, hepsi de düşünceli ve cömert bir hediye vericisi olan Steve Goodall'ın (şu anda yanında çalıştığım adam) hediyeleri.

Kıkırdıyor. "İşte benim kızım.

Bu noktada Anton için çalışırken ona hiçbir zaman gerçekten aşık olmadığımı belirtmek isterim - en azından tam olarak değil. O sadece, yaşımın iki katından fazla olmasına rağmen bana hükmeden, beni kullanan ve beni tüketen, yedi haneli maaşımı onun için çalışmanın *ikinci en iyi yanı* haline getiren milyarder patronumdu.

Şu anki patronum hakkında söyleyebileceğim bir şey değil.

Ne yazık ki bu, Anton'un "*işte benim kızım*" gibi bir cümleyle meme uçlarımla sertleşmeyeceği anlamına gelmiyor, çünkü bu cümleyi özellikle pis ve samimi bir tonda kazanmak *için* isteyerek yaptığım şeyler kolay kolay unutulmuyor.

"Tek eşlilik nasıl?" diye sordum. Şimdiki karısı Genevieve onun için yuvarlanır yuvarlanmaz beni kapı dışarı etmesi hâlâ çok akıllıca. Bir Çarşamba günü, Genevieve ve iki numaralı adamı Max'le birlikte, yatırım yaptığı seks kulübünü gezmek için Cannes'a gittiler ve ertesi Pazartesi sabahı sırtarak, güneşin altında öpüşüyor ve bana nazık ama kararlı bir şekilde işimizin bittiğini söylüyordu.

İşleri uzaktan yeni EA'sına devretmeye çalışmak tam bir kabus oldu, orası kesin. Ve bu işin doğasında olsa da, acı verebilir.

"İnanılmaz," diyor o neşeli, hayattan daha büyük sesiyle ve ben bu "*işte benim kızım*" ifadesinin lafın gelişi olduğunu, başka bir şey olmadığını biliyorum.

Bu ilişkiye olan bağlılığını takdir etmek zorundayım. Genevieve onun dördüncü karısı olabilir ama bu kadın burada kalacak. Onu görür görmez bu gerçeği anladım. Onu ofisine çekip, Max ve başka bir meslektaşına onu azdırttığı ve benim de onu azdırmama izin verdiği anda, o adamın kalbinin kızardığını anladım.

İşimle birlikte.

"Bunu duyduğuma sevindim. Boğazımı temizliyorum. "Senin için ne yapabilirim, Anton?"

'Senin için potansiyel bir pozisyonum var,' diyor ve ben gözlerimi deviriyorum. 'Benim bir pozisyonum var, teşekkür ederim. Ve bir pezevenge ihtiyacım yok.

"Goodall seni orgazmlarla doldurup taşıyor, değil mi?"

Sesindeki alaycılık çok açık. Steve otuzlu yaşlarında, yenilikçi bir hidrojen yakıt hücresi şirketini yöneten, sosyal açıdan beceriksiz bir inek. Yenilenebilir enerji sektörü hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek için ve maaşı olağanüstü olduğu için bu görevi kabul ettim. Büyüleyici bir alanda kolay para ve her Pazartesi numara yapmam gerektiği gerçeği,

Çarşamba ve Cuma günleri Steve'in beni ofisindeki koltukta misyoner tarzında sikmesi çok da önemli değil.

"Bu kesinlikle sizi ilgilendirmez.

Gerçekten öyle değil ve o da bunu biliyor. Ayrıca işverenlerim söz konusu olduğunda, Gizlilik Sözleşmeleri bir yana, hiçbir patavatsızlığa asla izin vermeyeceğimi de biliyor.

Sesi yumuşar. "Bak. Öyle olmadığını biliyorum. Hayatında tam olarak senin gibi birini kullanabilecek bir arkadaşım var ve en azından seni bu açıktan haberdar etmek istedim. Her zaman piyasayı takip etmeyecek kadar kurnaz bir iş kadınısın.

İç çekiyorum. "Kim o?

"Gizlilik anlaşması olmadan sana söylememem gerektiğini biliyorsun.

Senin araman. Ama *beni sen* aradın, hatırladın mı? Ve konuşmalarımızı asla tekrar etmeyeceğimi biliyorsun.

Adı Gabriel Sullivan. Gabe.'

Kaşlarımı çatıyorum, ismi bulmaya çalışıyorum. "Sullivan...

"Sullivan İnşaat'ta olduğu gibi. Yakın zamanda babasından devraldı.'

Oh. Şimdi anlıyorum. Sullivan Londra limanlarının yarısına sahip. Birkaç nesil öncesine dayanan devasa bir İrlandalı inşaat şirketi. Birkaç yıl önce halka açıldılar ve aileyi birkaç kat milyarder yaptılar.

"Kamu şirketini oğlu mu yönetiyor?

Hayır. Ailenin yatırım aracı olan Rath Mor'u yönetiyor. Sekiz milyardan fazla varlıkları var. Arazinin çoğunu ellerinde tutuyorlar. Kardeşi inşaat kısmını yönetiyor.

"Yani temelde bir özel varlık fonu mu?" Bu kavrama aşınayım: O kadar varlıklı aileler ki çoğu normal zengin gibi İsviçre'deki özel bir bankaya gitmiyorlar, varlıklarını gerçek bir yatırım şirketi gibi kendi bünyelerinde yönetiyorlar.

Aynen öyle. Bana bir iyilik yap. Gabe'i ara.'

"Tamam. Bana bir saniye ver." Uzanıp MacBook'umu kucağıma çekiyorum ve arama motoruna *Gabriel Sullivan* yazıyorum.

Lanet olsun.

"O Steve Goodall değil," diye takılıyor

Anton. "Kesinlikle değil," diye mırıldanıyorum.

Arama sonucunda karşıma çıkan kurumsal ve Getty görselleri arasından bir adam bana bakıyor.

Siyah saçlı.

Siyah
gözler.
Gülümsem
eden.

Camı kesebilecek elmacık kemikleri ve dik duruşu.

Çoğunda takım elbise ve kravat ya da takım elbise ve düğmesiz gömlek giyiyor.

Ama kaydırırken bir fotoğraf gözüme çarpıyor.

Tıklıyorum ve Google bana *The Telegraph*'ın finans bölümünde yer alan aşağıdaki başlığı sunuyor.

Gabriel Sullivan papazlığı bırakıp Rath Mor Varlık Yönetimi'nin başına geçecek. Babası Ronan Sullivan'ın bu Eylül ayında emekli olması bekleniyor.

Bu resmi bir çekim ama diğerlerinden çok farklı. Gabriel eski ve güzel bir kilisenin avlusunda, kollarını kavuşturmuş ve gülümsemeden -şimdilik öyle- basit bir rahip kıyafetiyle duruyor. Üzerinde siyah bir gömlek, pantolon ve basit beyaz bir köpek tasmaı vardır. Etrafındaki boşluk, kilisenin vitray pencerelerinden süzülen güneş ışığı sayesinde renk parçacıklarıyla dans ediyor.

Resmi incelemek için eğildim. Bu din adamı etkileyici ve ciddi, ayrıca çok *da* ateşli. Hatta o kadar ateşli ki, Anton'la konuşurken hissettiğim küçük haz kırıntısı anında unutuluyor.

Bir erkek, en ilkel arzularını bir hizmet hayatı uğruna boyun eğdirecek kadar güçlü bir meslek duygusundan, muslukta seks için para ödemeye nasıl geçer?

Peki bu onu ne tür bir muamma yapıyor? Önceki fedakarlıkları, sadece Seraph'ın sağlayabileceği türden bir çözüme olan ilgisini *açıklıyor* mu, yoksa onu tamamen *açıklanamaz* mı kılıyor?

Muhtemelen bir zamanlar ettiği yeminlerin kutsallığına inanıyordu. Onu tutma, temizleme ve ona bakma yetenekleriyle.

Muhtemelen bu antlaşma ona, paraya ve sekse tapınmaktan vazgeçmesi karşılığında ebedi, yüce ödüllere oluşan göksel bir dizi vaat ediyordu.

Yine de şimdi sınırsız birincisini, sınırsız bir ikincisini ödemek için kullanmak istiyor.

Kayma var.

Birinin inanç sisteminde bile dönme vardır. Ahlaki kurallar. Ama bu adamın bir sekseni ona kamçı etkisi yapıyor olmalı.

Anton, "Çok sessizleştin," diye söylendi. "Gördüklerini beğendin mi?" "Bekle. Fotoğraftaki adamın gülümsemeyen gözlerine bakıyorum.

'Ciddi ciddi, bir zamanlar benimle yatan bir adamla yatmamı mı öneriyorsun?

rahip olmak için?"

"*Eskiden*" demek daha doğru olur. O artık bir meslekten değil ve biraz stres atmaya ihtiyacı olduğuna inansanız iyi olur. Onu Alchemy'ye kaydettik ama zavallı herif gece geç saatlere kadar çalışmaktan çok yoruldu. Temizlikçilerden biri geçen gün sabahın dördünde ona rastladı; özel odalardan birinde baygın yatıyordu. Kim daha çok sarsıldı bilmiyorum. Her neyse, daha fazla tam hizmet çözümüne ihtiyacı var.

Sessizim, seçeneklerimi tartıyorum. Bir yandan, işverenlerimi çok sık değiştirmeyi sevmiyorum. İnsanın CV'sinde iyi durmuyor. Öte yandan, Anton'un sahibi olduğu ve benim gibi çalışanlar konusunda uzmanlaşmış olan ajansım Seraph, istesem yarın beni bir düzine farklı yere yerleştirebilir. CV optiği gerçekten bir öncelik değil.

"Haydi," diyor yalvaran bir ses tonuyla. 'Sadece onunla buluş. Woodall'la mutluysan sorun yok, ama ben senin *de* pastanı yiyebildiğini görmek isterim. Sen benim OG Seraph kıızımsın, bunu biliyorsun.

"Ben senin *tek* Seraph kızınım," diye belirttim. Seraph'ı Anton kurmuş olabilir ama ilk işe alımını ancak Üç Numaralı Evlilik'ten kurtulduktan sonra yaptı ve karısıyla ben işe başladıktan birkaç ay sonra tanıştı. 'Ve *OG* gibi kelimeler kullanmaya çalışma. Çok yaşlısın. İşe yaramıyor.

"Benim de genç çocuklarım var," diye iyi huylu bir şekilde karşılık veriyor. "Ben iyiyim. "Gerçekten değilsin.

Gerçekten öyle. En azından yaşına göre.

"Ne diyorsun?" diye ısrar ediyor. 'Eğer uzun boylu, esmer ve yakışıklı milyarder seni tatmin etmiyorsa, Steve'e ve onun -neredeydi? Swindon?'

"Okumak. Hem de bir perakende parkında. Berbat.

Gülüyor. 'Sen lanet Reading'e ait değilsin, tatlım. Bir kelime söyle ve ait olduğun Mayfair'e geri dön, iğrenç derecede yakışıklı bir adam haftanın her günü seni anlamsızca beceriyor. Adam on yıldır bekârdı, Tanrı onu sevsin. Telafi etmesi gereken ne kadar kayıp zamanı olduğunu bir düşünsene.

Yanağımın içini çiğniyorum.

Hayal et, gerçekten.

Audacity için buradan ön sipariş verebilirsiniz:

https://geni.us/audacity_seraph

ELODIE'DEN BİR NOT

Açıkçası ne diyeceğimi bile bilmiyorum.

Yepyeni bir takma ad kullanmaya ve kesinlikle sıfır filtre kullandığım bir kitap yazmaya karar verdiğimde (merhaba, *Unfurl*), bunun beni bu noktaya getireceğini düşünmemiştim!

Ben sezgisel bir yazarım. Bu seriyi planlamadım. *Unfurl*'un yarısında Zach ve Maddy arasında bir şey olduğunu anladım ve oradan devam etti. *Unveil*'in sonsözünü yazarken bir ampul patlayana kadar bir MMF yazacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Kendimi sürekli şaşırtıyorum (ve şok ediyorum)!

Demek istediğim, bu kocaman, dağınık, mutlu aileye sahip olacağımı hiç düşünmemiştim ve hepsini bu kadar çok seveceğimi *gerçekten* hiç düşünmemiştim. Bu insanlar benim için çok gerçek ve onların geleceklerini yazmak benim için mutlak bir zevkten başka bir şey değildi.

Onların ve mutluluklarının sizin için de önemli olması benim için dünyalara bedel. Okuyucularımdan öneri ve isteklerini istedim ve iyi ki de istemişim! Sizler bazı körlüklerle geldiniz!!! Tüm detaylar için lütfen Teşekkür bölümünü okuyun.

Bir okuyucum bir eleştirisinde beni her şeyi büyük kırmızı bir kurdeleyle fazla düzgün bir şekilde paketlemekle suçlamıştı. Bu eleştiriye bayıldım! Haftanın her günü kurguda kapanışı seçeceğim ve *Always Alchemy*'nin bana verdiği kapanış-dopamin yoğun. Her zaman olduğu gibi, derinlere inmek ve Brené Brown'un dediği gibi, rahatlık yerine cesareti seçmek zorunda kaldılar. Belle ve babası arasındaki o park sahnesi kalbimi kırdı.

Ama umarım, çoğunlukla, onların geleceklerine bakmaktan ve bazı yeni POV'lara bakış atmaktan keyif almışsınızdır. Çoğunuzun Lauren ve benim için bir HEA görmek istediğinizi biliyorum,

Kişisel olarak, Fransız ailesinin çiçek açtığını göstermek önemliydi. Stella'nın bakış açısı beni öldürdü.

Alchemy teknik olarak sona eriyor diye üzüyorsanız, size söz veriyorum Seraph serisinin havası çok benzer olacak ve birçok Alchemy Paskalya yumurtası içerecek. Ben de bu adamları geride bırakmaya hazır değilim...

Ve bunun Felix Wolffu son görüşünüz olmayacağından şüphelendiğimi söyleyerek bitiriyorum!!!

Okuduğunuz için teşekkürler xxx

TEŞEKKÜRLER

Bu kitapta kesinlikle kitle kaynak kullanımı vardı! Her zaman olduğu gibi, siz de bunu başardınız. Simya ailesini nereye götürmem gerektiğine dair komik, içten ve tuhaf önerileriniz için teşekkür ederim. Özellikle teşekkürü borç bilirim:

Anngie Ramos. Anngie!!!!!!! Cal'ın "yağmur ormanlarını kurtar" seksi takvim fikrini nereden buldun, hiçbir fikrim yok, ama *yedin!* Bu öneri için sonsuza dek minnettar olacağım! Ayrıca korkunç ikizlerin Simya'ya katılmak istemesini de sen önermiştin, o yüzden teşekkür ederim!

Stephanie Davis, Russell / Fransız yeni nesil romantizmini önerdiğin için teşekkür ederim - sen bir dahisin! Umarım sonunu beğenmişsinizdir...

Tammy Beck, Gen ve Anton'un bir partiye daha ev sahipliği yapmasına izin vermem için beni cesaretlendirdiğin için teşekkür ederim. Umarım Stella ve Pip'in yeni başlayan romantizmi için yeterince şatafatlı bir zemin olmuştur!

Courtney Yost - Ayrıca Alchemy'ye katılmak isteyen yeni neslin üstesinden gelmeyi ve Nat'in bir iç çamaşırı serisi başlatmasını önerdiniz - teşekkür ederim!

Krystal Vigue - Norm'un Maddy'nin bebeğinin başında nöbet tutması fikrinize *bayıldım*. Lauren hakkındaki önerileriniz için de teşekkürler - umarım yeni eşleşmesini onaylarsınız...

Isabel Milan - hat trick yaptınız! Nat / Adam yayılma sahnesi, Max'in Dex'e evlenme teklifi ve Darcy'nin hamileliği. Teşekkür ederim!

İşte böyle. Yazamadığım en dahiyane bölümün Max'in Dex'in üstüne çıkmasına izin vermesi olduğunu düşünüyorum... Çok cazip gelmişti ama zaman zaman kitabın The Unstitch Show'a dönüştüğünü hissettim, bu yüzden direndim. Belki bu da ileride bir bonus olur...!

Beta okuyucularım Jennifer Brooks Brown, Krystal Vigue ve Stephanie Paris'e her zamanki gibi teşekkür ederim ve Jennifer'a da o kartal gözüyle düzeltmeleri yaptığı için teşekkür ederim.

Muhteşem okurlarımın yanı sıra, pazarlama perisi vaftiz babam Bobby Kim'e, yani Yoda'ya ve aklımı başımda tutan tüm sevgili yazar arkadaşlarıma ve koçlarıma da teşekkür etmek istiyorum.

Bu topluluğu seviyorum! X



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.